அழிவது கால மென்னுக் கண்டனன் கடவுட் கங்கை
வழிபுனற் சென்னி யோன்ற னருச்சனை வைகிற் றென்று [ற்று
வொழுகுமென் சடையோ னேக்கி யென்கொலென் னுணர்த னு
னிழிதக விவட்கு வந்த தோர்ந்தன னிகழ்தா னுள்ளம்.

(இ - ள்.) நீண்ட மெல்லிய சடையையுடைய சமதக்கினி முனிவர் நேரமாயிற்றென்றுணர்ந்து, தெய்வீகந்தங்கிய கங்கைநீர் வழிந்துகொண்டிருக்கும் திருமுடியையுடைய சிவபெருமான் பூசைக்குக் காலதாமதம் நேர்ந்ததென்று கருதி, இதற்குக் காரணம் யாதென்று ஞானதிருஷ்டியா லறியத் தொடங்கினர். இவர் மனைவி இரேணுகைக்குத் தாழ்வான கற்பின்பங்கம் சம்பவித்ததறிந்து மனதிற் பகைமை கொண்டனர். எ - று. (கக)

மிக்கெழு வெகுளி மீச்சென் றுருத்தனன் விளம்பா னென்றும்
புக்குறப் புதல்வற் கூவி யெதிர்தலும் புனித னேக்கித்
தக்கநீ யெனது வாய்மை தலைக்கொடு சரித்தா யென்ப
தொக்கநோக் குறுவா னுற்றே னுரைப்பன கேட்டி யென்றான்.

(இ - ள்.) மிக்கோங்கிய கோபமேற்பட்டு அதட்டி ஒன்று முரையாதவராய், தம்புத்திரரை அங்குவரும்படி யழைத்து, அப்படிவந்தவுடனே, முனிவர் புதல்வரைநோக்கி, தகுந்த புதல்வனாகிய நீ என் சத்தியமொழியைச் சிரமிசையேற்றுச் செய்துவந்தாயென்பதை ஒத்துப்பார்க்கக்கருதினேன். ஆதலால், நான்சொல்வனவற்றைக் கேட்பாயாகவென்று கூறினர். எ - று. (கஉ)

ஐயநீ யுரைக்கற் பால யாவையு மடியேன் கேட்கச்
செய்தவ முளதா லாது சிதையுமோ சிதையா தென்ன
வுய்திற மெனக்கீ தன்றி யுண்டுகொ லுரைத்தி யென்றான்
மொய்தரு சடையோன் மைந்தற் கின்னண மொழிவ தானுன்.

(இ - ள்.) ஐயனே! தேவரீர் திருவாய் மலரத்தக்கவற்றையெல்லாம் அடியேன் கேட்கும்படி முன்செய்த தவப்பலனிருப்பதால், அத்தவப்பலன் அழிவுபடுமோ? அழியாது. அன்றியும் அடியேனுக்கு ஈடேறுந்தன்மை இதுவன்றிவேறுண்டோ? திருவாய்மலர்ந்தருள்கவெனப் பிரார்த்தித்தான். நெருங்கியசடையையுடைய சமதக்கினி முனிவர் தம்புத்திரருக்கு இப்படித் திருவாய்மலரலாயினர். எ - று. (கங)

தற்பயந் தெடுத்தா ளென்றுந் தனதடம் பிதுக்கித் தீம்பா
னற்பயந் தளித்தா ளென்று நினைகலை முனிவி னெய்தி
யிற்புகுந் தரிவா ளேந்தி யிரேணுகை யென்பா டன்னை
யற்படு குழலெட் டீர்த்துத் தலையறுத் தளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) உன்னைப் பெற்றெடுத்தவளென்றும், தன்முலைகளைப் பிதுக்கி இனியபாலை முற்பட்ட இளம்பருவத்திற் கொடுத்துக்காத்தவளென்றும் மனதிற்கருதவேண்டாம். கோபத்தோடுபோய் வீட்டினுட்புகுந்து அரிவாளைக் கையிலெடுத்துக்கொண்டு, இரேணுகை யென்பவளை இருள்போலக் கறுத்த கூந்தலைப் பற்றி யிழுத்து, அவள் சிரசைக் கொய்து கொடுப்பாயாக வெனத்திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று. (கச)

தாதைசொற் சலாகை யென்னச் செவித்தொளை சார்த லோடும்
பேதுற வுற்ற நெஞ்ச னதற்கிலை யரிதிற் பேர்ந்தான்
போதலும் புலன்கள் வேறா யலமரப் பொருமா நின்றான்
மாதுய ருழக்குந் தன்மை வெளிபெறான் மயங்கா நின்றான்.

(இ - ள்.) தந்தையுரைத்த சொல்லானது, காய்ச்சிய இருப்புச்சலாகைபோலச் செவித்தொளைகளிற் புகுந்தவுடனே, கலங்குதலெய்திய சித்தத்தையுடைய அப்புத்திரர் அரிதாக அதற்கிணங்கியவராய்ப் புறப்பட்டனர். அப்படிப்போனவுடனே புலன்கள் வேறுபட்டுச் சுழலும்படி துக்கித்திருக்து பெருந்துயரெய்தும் நிலைமையை வெளிப்படுத்தாதவராய் மயக்குற்றிருந்தனர். எ - று. (கசு)

தந்தைசொற் றலைமேற் கொண்டு நிற்கெனோ தமியே நொந்து
நொந்துளைந் தீன்றா டன்னை நோக்கெனோ நோக்கி நின்று
சிந்தனை மருளுந் தெய்வம் பழிக்கெனோ சிறியே னென்னா
வெந்தழற் கிடந்த பாம்பி னொருதனி வெதும்பிச் சென்றான்.

(இ - ள்.) தந்தையின் சொல்லைச் சிரமிசைத்தாங்கிச் சிறியேனாகிய யான் அந்நிலைமையில் நிற்பேனோ? தனியேவருந்தித் தன்னுடல் நோகும்படி வருந்தியீன்றெடுத்த தாயைப்பார்ப்பேனோ? தாயின்முகத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்து சித்த மயங்கத் தெய்வத்தை நிந்திப்பேனோ? என்றுகருதி, கொடூரமானதீயில்விழுந்த பாம்புபோல ஒருவராகத் தனித்து மன வருத்தமெய்திப் போனார்.

சென்றிடு மகனை நோக்கிச் சீற்றமுஞ் சீற்றத் தூடே
யொன்றுநெஞ் சழிவு மாக வுற்றன னென்ப தோர்ந்தா
ணின்றதன் மகனை நோக்கி யென்கொணீ நினைந்த தென்றாள்
பொன்றிணி புயத்தான் றாதை பணித்தன புகன்று நின்றான்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற புதல்வனைநோக்கி, கோபமும், கோபத்தோடே பொருந்திய மனத்துயரமுமுடையவனாய் வந்துள்ளானென்பதைத் தெரிந்துகொண்டவளாய், இரேணுகை அங்கேவந்து நின்றுகொண்டுள்ள தன் புதல்வரை நோக்கி, நீ யெண்ணிய வெண்ணம் யாதென்றுகேட்டனள். அழகும் வலிமையுந்தங்கிய தோள்களையுடைய அப்புத்திரர், தன் தந்தைகட்டளை யிட்டதை யுணர்த்தி எதிரே நின்றனர். எ - று. (கஎ)

அன்னது கேட்ட நங்கை யையனே யரிதி னீன்ற
தன்னுடைத் தாதை யேவல் கேட்பதே தவமேற் கோடன்
மின்னிலை வயிர வாளா லரிகென விரைமென் கூந்த
னன்னிலஞ் சரியச் சங்க நாணுறுங் கழுத்துச் சாய்த்தாள்.

(இ - ள்.) அதனைக் கேட்ட இரேணுகை, ஐயனே! அரிதாகப்பெற்ற தன்றந்தையின் கட்டளையைக்கேட்டு அதுபோல நடப்பதே புதல்வர்க்குத்தவத்தை மேற்கொள்வதாம். மின்னலைவீசி அச்சவடிவாகிய வச்சிரவாளாயுதத்தால் அரியக்கடவாயென்று, மணங்கமழும் மெல்லிய கூந்தலானது நிலத்திற்சரியும்படி, சங்கும் நாணத்தக்க தன் கழுத்தைச் சாய்த்தனள், எ - று. (கஅ)

சரிந்திருண் டறவு நீண்ட கந்தலோர் தடக்கை பற்றி
யரிந்தனன் சென்னி யீன்ற தாதைமுன் னமைத்த லோடும்
புரிந்தபே ருவகை வெள்ளம் பொங்கினன் புதல்வற் புல்லிப்
பரிந்தனன் பரசு ராமற் கினையன பகர்வ தானான்.

(இ - ள்.) சரிந்து இருணிறமெய்தி மிகநீண்ட அவள்கூந்தலை, விசாலமான ஒருகையாற் பற்றிக்கொண்டு தலையையரிந்து, தன்னையீன்றதந்தைக்குமுன்னர்ச் சேர்த்தவுடனே, விருப்பமுள்ள பெருக்களிப்பென்னும் வெள்ளம் பெருகப் பெற்றவராய், தம்புதல்வரைத் தழுவிக்கொண்டு அன்பு பாராட்டிப் பரசுராமரென்னும் அப்புதல்வர்க்கு இவ்வகையாகத் திருவாய்மலர்கின்றனர். எ - று.

ஈன்றவ ளெனவும் பாராய் பசித்தழ லவிக்கு மீர்ம்பால்
கான்றவ ளெனவும் பாரா யெம்மொழி கடந்தி லாயா
லான்றபே ருலகத் துன்போ லாருள ரைய வென்று
னேன்றுள வரங்கள் யாவுந் தருகுவன் பெறுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) பெற்ற தாயென்றும் பாராதவனாய், (குழந்தையாயிருக்கையில்) உண்டான பசியென்னும் நெருப்பை அவிக்கத்தக்க குளிர்ச்சியான பாலைக்கறந்தூட்டியவ ளென்றும் பாராதவனாய், எமது கட்டளையைக் கடந்தாயில்லையாதலின், ஐயனே! அகன்ற பெரிய நிலவுலகில் உன்னைப்போல் யாவருளரென்று கூறி, என்னாற்றரத்தக்க வரங்களையெல்லாம் தருகின்றேன் பெறுகவெனக் கூறினர். எ - று. (௨௦)

தந்தையீ துரைத்த லோடும் பாலகன் றடக்கை கூப்பி
யெந்தைநீ தருதி மூன்று வரமென விசைத்த லோடு
மைந்தனை வதன நோக்கி வழங்குதும் வலித்தி யென்றான்
சுந்தரத் தடக்கை வீர னினையன சொல்லலுற்றான்.

(இ - ள்.) தந்தை இங்ஙனங் கூறியவுடனே, புதல்வராகிய பரசுராமர் விசாலமான கைகளைக் குவித்து, பிதாவே! தேவரீர் மூன்றுவரங்கள் தரவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த மாத்திரமே, அம்முனிவர் பரசுராமர் முகத்தை நோக்கி, அப்படியே தருகின்றோம், கேட்பாயாக வெனக்கட்டளையிட்டனர். அழகுற்று விசாலித்த கைகளையுடைய பரசுராமர் இப்படிச் சொல்வதானார். எ - று. (௨௧)

ஒருவரம் வெகுளி நீவிட் டொழித்தியென் றுரைத்தான் மற்றைத்
தருவர மென்னை யீன்றா ளுய்ந்திடத் தருதி யென்று
னிருவர மொழிய மற்றொன் றீசன திருதாட் போதி
லுருகுமன் பெனக்கு வேண்டுந் தருதியென் றுரைத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) அவ்வரங்களில் ஒருவரம், தேவரீர் கோபத்தைவிட்டொழிப்பீராகவென்று கூறினர். இரண்டாவது வரம் என்னையீன்ற தாய் உயிர்பெறும்படி யநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்றனர். ஆக இவ்விருவரங்களுமகல, மூன்றாவது வரம் சிவபெருமானுடைய உபய பாததாமரைகளில் மனமுருகும் உண்மையன்பு அடியேனுக்கு உண்டாகவேண்டும்; இவ்வரங்களைத் தந்தருள்கவென்று பிரார்த்தித்து நின்றனர். எ - று. (௨௨)

வரன்முறை யுரைத்து நின்ற மகன்முக நோக்கி மற்றை
விரதமா தவனுங் தந்தா னுய்ந்தனள் விரைமென் கூந்தல்
முரனுடை வெகுளி நீத்தான் முனிவனு முனிவ னீன்ற
பரசுடைப் புதல்வன் சிந்தை முக்கணன் பதத்து வைத்தான்.

(இ - ள்.) வரங்களை வரிசையாகக்கூறி யாசித்து நின்ற புத்திரர் முகத்தைப் பார்த்து, பெருந்தவ விரதங்கொண்ட சமதக்கினி முனிவரும் அவ்வரங்களை யனுக்கிரகித்தனர். உடனே மணநறங்கிய மிருதுவான கூந்தலையுடைய இரேணுகையும் உயிர்பெற்றனள். சமதக்கினிமுனிவரும் மாறுபட்டகோபத்தை நீங்கினர். அம்முனிவர் பெற்ற பரசாயுதந் தாங்கிய புத்திரர் திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் பாதங்களில் மனதைப்பதித்தனர். எ - று. (௨௩)

அற்றைநாண் முதலா வெற்றி யடுதிறற் பரசு ராமன்
கற்றைவார் சடையோற் கன்பு கனிந்தன னாகிச சென்றான்
றெற்றுதிண் சிலைய கானந் தருசசனை திருத்திச் செய்து
நற்றவம் பயின்றான் சென்று நடந்தன சிறிது காலம்.

(இ - ள்.) அன்றைய தினமுதலாக எல்லாரையும் தாக்கிக்கொல்லத்தக்க வல்லபந்தங்கிய பரசுராமர், தொகுதியாக நீண்ட சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு மனமுருகிய மெய்யன்புடையவரா யொழுகி, அசைந்துகொண்டிருக்கும் வலிய மூங்கில்கள் நெருங்கிய காட்டிற்போய், சிவபெருமானைத் திருத்தமாகப் பூசைசெய்து சிறந்த தவமியற்றினர். இப்படிச் சிலகாலங்கழிந்தன.

கார்த்தவீ ரியனென் றுள்ள கனைகழற் கவிகை வேந்தன்
பார்த்தடம் புயத்தான் வையம் பரிக்குநாட் பாந்த ளேந்து
நீர்த்தடம் புவனங் காண்பா னெழுந்தன னிமிர்ந்த சேனை
போர்த்துறப் புகுந்தா னீரெண் டிசைசுலாய்ப் போத லோடும்.

(இ - ள்.) பாரித்து விசாலமான தோள்களுடையவனும், ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணி யணிந்தவனும், வெண்கொற்றக் குடை யுடையவனுமாகிய கார்த்தவீரியனென்னும் பெயர்கொண்ட அரசன் உலகினைக்காக்குங் காலத்தில், ஆதிசேடன் சுமக்குங் கடல் சூழ்ந்த பாரத உலகெங்கும் பார்க்கவிரும்பித் புறப்பட்டான். மிக்கசேனை தன்னைப் புடைசூழச்சென்று எண்டிசைகளிலுந் திரிந்து போகையில். எ - று. (௨[illegible])

நெடுந்திரை வடிம்பு போர்த்த நிலமெலாந் துருவிச் செல்வான்
கெடுந்துயர்ச்சமதக்கினிதன் னிருக்கையைக் கிடைப்பச் சென்றான்
விடுஞ்சுடர் மகுடஞ் சாய்த்து வணங்கினன் வேந்தன் வேதிக்
கொடுஞ்சடை மோலி யன்னோற் காசிகள் பலவுங் கூறி.

(இ - ள்.) நெடிய கடலின் கரையாற் சூழப்பட்ட பூமிமுழுதுஞ் சுற்றி வரும் அவ்வரசன், துயரங்கள் விலகத்தக்கசமதக்கினி முனிவர் இருப்பிடமாகிய ஆசிரமங்கிடைக்க அங்கெய்தினன். ஒளிவீசும் முடியைச்சாய்த்து அம்மன்னவன் முனிவரை வணங்கினான். அப்போது வாசனைவீசிச்சுற்றிய சடையையுடைய அம்முனிவர் அம்மன்னவனுக்கு ஆசிமொழிகள் பலவற்றையும் முறைப்படி திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று. ([illegible])

எறித்தெழு பரிதிக் காந்தி யெரிபட வெரிக்குங் கானம்
வெறுத்திவ ணடைந்த தென்னே வேர்த்தனை மேனி யெல்லா
நறிக்கிழங் கடரு வேண்டி நயந்தனை போதி யென்று
னெறிப்படுந் தனிக்கோல் வேந்த னினையன நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ - ள்.) வெயிலெறித்துக்கொண் டெரிக்குஞ் சூரியனுடைய கிரணங்கள் அக்கினிபோலத்தகிக்கும் காடாகிய இவ்விடத்திற்கு நீ வருந்திவந்ததுயாதுகாரணம்? உடல் முழுதும் வெயர்த்திருக்கின்றனை. நறுமணங்கமழும் கிழங்குகளையும் இலைக்கறிகளையும் விரும்பிப் புசித்துச் செல்லுகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தனர். சன்மார்க்கநெறியிற் செலுத்துகின்ற ஒப்பற்ற செங்கோலையுடைய அம்மன்னவன் இவ்வார்த்தைகளைச் சொல்லலாயினன். எ - று. (உஎ)

வெள்ளமோ ரளவை யின்றி யெழுந்தன விரிவெஞ் சேனை
கொள்ளைமா தவத்தோய் நின்னு லாற்றுதல் குணிக்க லாமோ
நள்ளிடை கடப்பின் மூதூர் நணுகுது நம்ப வென்று
னுள்ளநெக் குருகா நின்ற மாதவ னுரைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) மிகுதியாகிய பெருந்தவமுடையோரே! அடியேனுடையவிரிந்த பெருஞ் சேனைகள் வெள்ளமென்னும் பெருந்தொகையாகிய அளவினையுங் கடந்துவருகின்றன. ஆதலின், அவற்றிற்கெல்லாம் தேவரீரால் ஆகாரந்தருவதென்றால் அளவிடப்படுமோ? சிவபெருமானைப் போன்றவரே! இடையிலுள்ள சிறிதுதூரஞ் சென்றால் எங்களுடைய பழய நகரத்திற் சேர்வோமென்று சொல்லினன். மனவுருக்கமுடைய பெருந்தவசியாகிய சமதக்கினி முனிவர் கூறுவாராயினர். எ - று. (உஅ)

எப்பெருஞ் சேனை யேனு மிக்கணத் திருத்தை யொன்றிற்
றுப்புடை வளத்தி னோடு மமுதெனத் துய்ப்பா னுய்ப்பே [னென்
னொப்பருந் தனிக்கோல் வேந்தே யிருத்தியென் றுறுத்திச் சொன்
கப்புடை மருப்புக் காம தேனுவைக் கருத்தி னோர்ந்தான்.

(இ - ள்.) எவ்வளவு பெருஞ்சேனையாயிருந்தாலும் இக்கூட்டத்திற்கெல்லாம் ஒரு நாழிகையில், சிறப்புற்றவளப்பத்தோடு அமுதென்று சொல்லும்படி புசித்தற்குவரவழைப்பேன், ஆனபடியால் ஒப்பற்ற செங்கோல் செலுத்தும் அரசனே! இவ்விடத்திலேயே யிருக்கக் கடவாயென்று வற்புறுத்திக்கட்டளையிட்டு உடனே, கிளைகளைப்போலத் தோன்றிய கொம்புகளையுடையகாமதேனுவை மனதிற்கருதினர். எ - று. (உகூ).

வந்ததக் கணத்தி னந்தத் தெய்வமாச் சுரபி நோக்கிச்
சிந்தைநெக் குருகி மேனி தீண்டினன் றீண்ட லோடு
மெந்தைநீ யழைத்த தென்னென் றிசைத்தலு மிமையோ ரேத்து
முந்தைமா தவத்தோன் றெய்வப் பசுவொடு மொழிவ தானான்.

(இ - ள்.) மகத்தாகிய தெய்வீகந்தங்கிய அக்காமதேனுவானது அந்தக்ஷணத்திலேயே வந்துவிட்டது. சமதக்கினிமுனிவர் அதைப்பார்த்து மனமுருகி அதனுடலைத் தமது கையாற்றடவினர். அப்படிப் பரிசித்தவுடனே அக்காமதேனு, எமது பெருமானே! தேவரீர் அடியேனை யழைத்தற்கு யாது காரணமென்று கூறியபோது, தேவர்களாற் றுதிக்கப்படுகின்ற பழமையானபெருந்தவமுடைய சமதக்கினி முனிவர் அக்காமதேனுவோடு திருவாய்மலர்வதானார். எ - று. (௩0)

வெள்ளைவெண் குடையோன் கார்த்த வீரிய னென்னும் வேந்த
ளொள்ளெரி வனத்துச் சேனை யொருங்குகொண் டெய்மை யுற்றான்
றள்ளரு முதர வெந்தீச் சொலித்தறத் தளரா நின்றான்
றெள்ளமு தமற்கு மன்னோன் சேனைக்கு மளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறந்தங்கிய சந்திரவட்டக் குடையையுடைய கார்த்த வீரியனென்னும் அரசன், ஒளிதங்கிய அக்கினிமயமான இக்காட்டில் சேனை களையெல்லாம் சேர்த்துக்கொண்டு எம்பாலெய்தினன். எவராலும் நீக்கற்கரி தாயுள்ள கொடிய உதராக்கினியானது கொழுந்துவிட்டெரிய மிகவும் வருந்து கின்றான். ஆதலால் அவனுக்கும் அவன் சேனைகட்கும் தெளிவாகிய அமுதம் போன்ற ஆகாரத்தைத் தருகவென்று கட்டளை தந்தனர். எ - று. (௩௪)

ஆவது புரிது மென்று வருகுநின் றரசற் கன்னோன்
மேவருஞ் சேனைக் குள்ளம் விரும்பின வெறுக்க வீந்து
போவது புரியா முன்னம் புரவலன் றவத்து மிக்கோன்
சேவடி பரவி யேத்தி யினையன செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) அப்படியே செய்கின்றேனென்று, அவரருகிலிருந்து அம்மன னுக்கும் அம்மன்னனுடைய சேனைகளுக்கும் மனதில் விரும்பிய வெல்லாவற் றையும் வெறுக்கும்படியளித்து, அக்காமதேனு தேவலோகத்திற்குப் போகுமுன் னரே, கார்த்தவீரியனென்னும் அரசன் தவத்தின் மேம்பட்ட சமதக்கினி முனி வர் பாதங்களைப் புகழ்ந்து துதிசெய்து, இப்படிச்சொல்லத் தொடங்கினான்.

காயெரி கதுவுங் கானக் காயிலை கிழங்கே யன்றி
நீயிது விரும்பற் பாலை யல்லையிச் சுரபி நின்பால்
மேயின துணர்ந்தால் யாரும் விரும்பினர் கவர்ந்து கொள்வ
ரேயவிச் சுரபி போமுன் னெமக்கென வளித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) வெப்பமான நெருப்பானது நீங்காதுள்ள இக்காட்டிலிருக்கும் காய்கள் இலைகள் கிழங்குகளையன்றி, தேவரீர் இவ்வகையான போஜனத்தை விரும்பும் தகுதியுடையவரல்லீர். இக்காமதேனுவானது தேவரீர்பா லிருப்பதை யுணர்ந்தால் யாவரும் ஆசைப்பட்டு அபகரித்துக் கொள்வார்கள். ஆதலால் இங்கேவந்த இக் காமதேனுவானது தேவலோகத்திற்குப் போவதன் முன்பாக எனக்கென்று கொடுத்து விடுவீரெனப்பிரார்த்தித்தான். எ - று. (௩௫)

வேந்தனீ துரைத்த லோடும் விரதமா தவத்தின் மிக்கோன்
சேந்தன னிருக ணோக்கிச் சிரித்தனன் சிறியோர்க் கென்ன
வேய்ந்தநன் கிழைப்பத் தீமை யெய்துத லின்ன மென்று
வோர்ந்தன னுள்ள மீதற் கிசைந்தில னுருத்து நின்றான்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியன் இப்படிச் சொல்லியவுடனே விரதமயமிய பெருந் தவத்தில் மேம்பட்ட சமதக்கினி முனிவர் தமதிருவிழிகளும் சிவப்பெய்தும்படி பார்த்துச் சிரித்து, சிறியோர்களுக்கென்று பொருந்திய நன்மைசெய்யத் தீமை விளைவது நிசமென்று கருதிமனஞ்சலித்தார். அக் காமதேனுவைக்கொடுத்தற்குச் சம்மதியாதவராய்க் கோபமெய்தி யிருந்தனர். எ - று. (௩௬)

மாற்றமிக் கெழுந்த சீற்ற முணர்ந்தனன் ஒருகோல் வேந்தன்
மாற்றருஞ் சேனை யோடுஞ் சுரபியை வளைத்து நின்றான்
கூற்றென வளைந்த சேனை நோக்குமச் சுரபி கோலக்
கீற்றுமென் சடையோ யென்னைக் கொடுத்திகொ லென்று கேட்ப.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற செங்கோலைத் தாங்கிய அரசன், அவருக்குப்பெருவலி யோடுதித்த கோபத்தை யறிந்து, விலக்கற்கரிய தன்சேனையோடு அக்காமதேனுவைச் சுற்றிக்கொண்டு எதிர்த்து நின்றான். இயமபடர்கள்போலச் சுற்றிக்கொண்ட அச்சேனையைப் பார்க்கின்ற அக்காமதேனுவானது, அழகுடைத்தாய் வளைவாய்ச் சுற்றியுள்ள மிருதுவான சடையையுடைய முனிவரே! என்னை இவர்கட்கு அளித்துவிட்டீரோ வெனவினவ. எ - று. (௫௯)

கொடுத்திலன் யானே வேந்தன் கொல்பெருஞ் சேனை யோடுந்
தடுத்தன னரச ரோடு மெதிர்ந்திடுந் தருக்கு முண்டே
யெடுத்தவெஞ் சேனை யோடு மாறுகொண் டிகறி யாயி
னடுத்தன புரிதி யென்றான் சுரபிமற் றதனைக் கேளா.

(இ - ள்.) நான் உன்னைக் கொடுக்கவில்லை. இவ்வரசன் கொல்லத்தக்க பெருஞ்சேனையோடு தடுத்தான். அரசர்களோடும் எதிர்க்கின்ற சக்தியும் உனக்குள்ளதே. ஆதலால் இப்போதுன்னை யெதிர்த்த பெருஞ்சேனைகளோடு மாறுகொண்டு பகைப்பாயானால், அப்பொழுது உனக்குத் தக்கபடி புரிவாயாக வென்றாக்கியாபித்தனர். அக்காமதேனு அதனைக்கேட்டு. எ - று. (௬௰)

வல்லையி னுருத்துச் சீறிச் சிலிர்த்திடு மயிர்க்கா றோறு
மொல்லைவந் தெழுந்த சேனைக் கிலக்கமா ருரைக்கற் பாலார்
கல்லெரி பிறந்த கண்ண கதிர்மழுப் படைய கூரல
வில்லின நாந்த கத்த வெற்பினந் தாங்கு கைய.

(இ - ள்.) விரைவில் எதிர்த்து நின்று கடுங்கோபத்தோடு சீறிச்சிலிர்த்த மயிர்க்கால்களிலெல்லாம் அதிசீக்கிரமாக வந்துதித்த சேனைகளுக்கு அளவை யாவர் சொல்லத் தக்கவர்கள்? அப்படி யுதித்தசேனைகள் மாணிக்கம்போலத் தீப்பொறி சிந்தும் விழிகளுடையனவாகவும், ஒளி வீசுகின்ற மழுவாயுதந் தாங்கியனவாகவும், குறுந்தடி பிடித்தனவாகவும், வில்லேந்தினவாகவும், வாளையேந்தியனவாகவும், மலைத்தொகுதிகளைச் சுமந்த கைகளையுடையனவாகவும்.

அளவொழி கணங்க ளின்னே பிறந்தன வளர்ந்த வெள்ளங்
கிளைபடு மரசன் சேனை யாவையு நெருக்கிக் கிட்டி
யளைபுனற் குதிதிப் பேரா றலைப்புற மலைப்ப வன்றே
னுளவயப் புரவி வெள்ளங் குருதியா றொழிகிற் றன்றே.

(இ - ள்.) இப்படி எண்ணிறந்த சேனைகளுதித்தன. அவை எண்ணிறந்த வெள்ளக்கணக்காகக் கிளைத்துவந்த மன்னவன் சேனைகளெல்லா வற்றையும் நெருங்கிக்கிட்டி, சேற்றோடுகூட்டிய உதிரமானது பெருநதியாய்ப் பெருக்கெடுக்கும்படி போர்புரிய, அவ்வரசனுடைய சத்திரித்த புறமயிர்வாய்ந்த வேகமுடையோடத்தக்க குதிரை வெள்ளங்களுக்கும் உதிரநதியானது பெருக்கெடுத்தது.

கழிந்தவெஞ் சினத்தி ைேடுங் கார்த்தவீ ரியனென் போனு
மொழிந்ததெம் படையென் றோடித் தன்னகர்க் கோயி லுற்று
னிழிந்தன பரிதி மேல்பா லிருண்டது திகந்த மெட்டும்
பொழிந்திடு சினமீக் கொள்ளப் புகுந்தனர் புதல்வர் நால்வர்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியனென்று சொல்லப்படும் அரசனும் அதிகரித்த கடுங்கோபத்துடன் நம்முடைய சேனைகள் அழிந்தனவேயென்று புறமுதுகு காட்டியோடித் தன்னரண்மனையிற் சென்று சேர்ந்தான். சூரியன் மேற்றிசைக் கடலில் முழுகினன். [அஸ்தமித்தான்] அஷ்டதிசைகளும் இருள்மூடியது. அப்போது அவ்வரசனுடைய குமாரர்கள் நால்வர் பெருகுகின்ற கோபமானது அதிகரிக்கும்படி வந்தார்கள். எ - று. ([illegible])

கனைகழற் றாதை முன்போய்க் கைதொழு தருகி னின்று
நினையநீ யைய விரந்த விருடியால் விளைந்த தீதாற்
புனையிருட் போதி யாமபோ யாங்கவன் புலவுச சென்னி
நினையுமுன் கொணர்குது மென்று ரவனதற் கியைந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வந்த நால்வரும், சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணி யணிந்த தமது தந்தையாகிய கார்த்தவீரியன் முன்போய், அருகேநின்றுகொண்டு, இம்முனிவனால் நேர்ந்த தீமையைக் குறித்துத் தேவரீர் வருந்தவேண்டாம். தந்தையே! இருளைப் போர்த்த இவ்விராத்திரியிலேயே நாங்கள் சென்று அங்குள்ள அம்முனிவனுடைய முடைநாற்றம்பொருந்திய சிரத்தை, நினைக்குமுன்னர்கொண்டு வருவோமென்றார்கள். கார்த்தவீரியனும் அதற்குச் சம்மதித்திருந்தான். எ-று.

கார்த்தவீ ரியன்றன் பாலர் நால்வருங் காள கூடம்
போர்த்தன விருளிற் போகி யவ்வனம் புகுந்தா ரற்றம்
பார்த்தனர முனிவன் சென்னி பற்றற வெறிந்தார் தூக்கி
வேர்த்தெழு மெய்ய ராகி மீண்டனர் விளைவ தோரார்.

(இ - ள்.) கார்த்தவீரியன் புதல்வர் நால்வரும் [காளகூடம்] விஷம்போல மூடிக்கொண்ட இருளிற்போய் அத்தபோவன மடைந்தார்கள். சமயம்பார்த்துக் கொண்டிருந்து அச்சமதக்கினி முனிவர்தலையை உடற் சம்பந்தம் ஒழியும்படி அரிந்தெடுத்துக்கொண்டு, மேல்விளையப் போகுந்தீமையைத்தெரியாதவர்களாய், வெயர்வுதோன்றிய தேகமுடையவர்களாய்த் திரும்பினார்கள். எ - று. ([illegible])

இழைத்தமா தவத்தோன் சென்னி யாங்கவ ரீர நோக்கி
யழைத்தில ளாற்ற கில்லா ளருங்குலக் கற்பி னின்று
டழைப்படுஞ் சினையச் சாந்தத் தடுக்கிய சமிதை யோடு
முழைப்படக் கிடந்தா ளன்னை னுடனிறந் தொழிவ னென்று.

(இ - ள்.) இயற்றிய பெருந்தவமுடைய அச்சமதக்கினி முனிவர் சிரசை அக்கினிபோல்வரும் அழுக்க, அரியகுலத்திற்குரிய கற்புநெறியிலிருந்தவளாகிய இரே ணுகை யென்பவள் கண்டு, உரக்கக் கூச்சலிடாதவளாகவும் மனஞ்சகியாதவளாக வும், அம்முனிவரோடு நானும் உயிர்துறந்திறப்பேனென்று, [illegible] யுடைய சந்தனக்கட்டைகளாகிய சமிதையோடு அடுக்கப்பட்டுள்ள விறகிற் [illegible]படுத்திருந்தாள். எ - று. ([illegible])

அடுக்குமித் தனத்தி னேறி யருந்தவத் தலைவ னங்கை
மடுத்துறத் தழுவிக் கொண்டாள் வளர்ந்தெழு கனலி மான
விடுத்திழி மழையா லங்கம் வெந்திலன் மெல்லென் கூறை
தொடுத்திழி சாம்ப ரான தங்கிலை துணுக்கங் கொண்டாள்.

(இ-ள்.) அடுக்கியிருந்த சந்தனக்காஷ்டத்தின் மேலேறி அதிற்கிடந்தி யிருந்த அரியதவமுதல்வராகிய சமதக்கினி முனிவருடைய இருகரங்களையுங் கட்டித் தழுவிக்கொண்டாள். அப்பொழுது சுவாலைவிட்டெயர்ந்த நெருப்பு அவி யும்படி ஆகாயத்திலிருந்து சொரிகின்றமழையினால் உடல் வேகாதவளாய், அத் தியானது அவள் உடுத்தியிருந்த மெல்லிய வஸ்திரத்தைமட்டும் பிடித்து, அது மாத்திரமே மிக அற்பமான சாம்பராயிற்று. அத்தருணத்தில் நடுக்கமெய் தினள். எ-று. (௬௩)

வீவது கால மாயின் மெய்த்தவக் கொழுந்தி னோடும்
போவது கற்பி னோங்கும் பொலங்குழை மகளிர்க் கல்லா
லாவது புரிந்தோ மேனு மாகுமே யரிய வென்று
மேவுமித் தனத்தை நீத்து வெள்ளிடைக் குதித்துப் போனாள்.

(இ-ள்.) இறக்குங்காலஞ் சமீபித்ததானால், உண்மையாகிய தவக்கொழுந் தையொத்த தலைவரோடு உயிர் நீங்குவது, கற்புநிலைமையின் மிக்கபொற்குண்ட லந்தரித்த மாதர்களுக்கே வாய்க்குமன்றி, அப்படியிறத்தற்குரிய பிரயத்தினங் கள் செய்தாலும் நமக்கு உண்டாகுமோ? அதுமிக அருமையென்று தான் ஏறி யிருந்த காஷ்டத்திலிருந்து நீங்கி வெளியிடத்தில் குதித்துப்போனான். எ-று.

கொடுநுனை யிலைய வேம்பின் குழைகுழை மருங்கு போர்த்து
நெடுநெறி கடந்தா ளாரூர் நீணகர்ப் புகுந்து நீலப்
படுநிறத் தணங்கை யொத்து வதிந்தனள கழிந்த பன்னா
ளடுதிறற் பரசு ராம னருந்தவத் ததிக னானான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது வளைந்த கூர்மையுடைய இலைகளாகிய வேப்பிலை யைக் குழைவாயிருக்கும் இடையிற்றரித்து வெகுதூரந் தாண்டிச் சென்று திரு வாரூரென்னும் பெரிய நகரத்திலடைந்து, நீல நிறத்தையுடைய காளியைப் போல வசித்திருந்தாள். இப்படிப் பலதினங்கள் சென்றன. கொல்லத்தக்க வல்லமையுடைய பரசுராமரென்பவர் செய்தற்கரிய தவத்தில் மேம்பட்டவ ராயினர். எ-று. (௬௫)

கல்லெனக் கலிக்குஞ் சேனைக் கார்த்தவீ ரியன்றன் பால
ரெல்லைபுக் குரிய தாதை தலைதுமித் தெடுத்த வாறு
மொல்லையின் றெடுத்தா ளாரூ ரணங்கென வுறைந்த வாறும்
வல்லையொற் றுணர்ந்தான் சீற்ற மனங்கிடந் துடற்ற நின்றான்.

(இ-ள்.) கல்லென்று சத்திக்கின்ற சேனைகளையுடைய கார்த்தவீரியன் புத்திரர்கள், தமது தந்தைக்குரிய தவச்சாலையை யெய்தி, அவர் சிரசையறுத் தெடுத்துச்சென்றதும், அதி சீக்கிரத்தில் தமதிதாய் திருவாரூரில் தெய்வமக ளிராக வாழ்ந்திருப்பதும் அதிவேகத்தோடு தூதுவர்வந்து கூற வுணர்ந்து, தமது மனதில் கோபந்தோன்றி வருந்தியிருந்தனர். எ-று. (௬௬)

வெள்விடை யவனை நோக்கி மெய்த்தவம் விதியி னாற்றி
யுள்விடா நெடுநி னின்றா னென்னையா ளுடைய வீரன்
கள்விடா நெகிழுங் கொன்றை வேணியோன் கருணை கூர்ந்தான்
புள்விடா வலங்கற் றோளாற் கெதிர்ந்தருள் புரிந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) வெண்மை தங்கிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானைக் கருதி உண்மைத் தவத்தை முறைப்படிசெய்து மனதில் இடையறாத் தியானத்தோடிருந்தனர். அப்பொழுது இடைவீடின்றித் தேனைச் சொரியுங் கொன்றைமாலை தரித்த சடைமுடியையுடையவரும் என்னையடிமையாகவுடையவருமாகிய சிவபெருமான், திருவருள் சுரந்தவராய், வண்டுகள் விடாமற் சுற்றிக்கொண்டிருக்கும் மலர்மாலைதரித்த பரசுராமர்க்கு நேரேவந்து திருவருள் பாலித்து நின்றருளினர். எ - று.

கண்டன னுருவ நோக்கிக் கண்கணீர் கலுழா நின்றான்
கொண்டன னுவகை வெள்ளக் குரைகடற் குளிப்ப தானான்
ஒண்டொடி பாக நோக்கி யென்புற வுருகும் விம்மும்
புண்டர நுதலை நோக்கிப் பூத்தனன் புளகச் சில்லி.

(இ - ள்.) பரசுராமர் சிவபெருமானுடைய திருவுருவத்தைத் தரிசித்தனர். தமதிருவிழிகளினின்றும் ஆநந்தபாஷ்பஞ் சிந்தினர். உடனே சந்தோஷித்துச் சந்தோஷமென்னுஞ் சத்திக்கின்றகடலில் மூழ்குவாராயினர். ஒளிதங்கியவளையலணிந்த உமாதேவியார் பாகத்தைத் தரிசித்து என்புகளும் நெக்குவிடும்படி உருகுவார், விம்முவார், திரிபுண்டரமாகத் திருவெண்ணீறணிந்த நெற்றியைத் தரிசித்து உரோமத்துவாரங்கடோறும் புளகமெய்தினர். எ - று. (௪௮)

ஈங்கிவன் றன்னை நோக்கி யெம்பிரா னிரக்க மெய்தி
நீங்கருந் தவத்தி னின்றாய் வேண்டுவ நிகழ்த்தி யென்னத்
தாங்கிய செழுநீர் வேணித் தலைவனைத் தனதுள் ளாக்கிப்
பூங்கழ றொழுது வாழ்த்தி யினையன புகல்வ தானான்.

(இ - ள்.) இப்படிப் பக்திபூண்ட பரசுராமரைப் பார்த்தருளி, எமது சிவபெருமான் திருவருண்மிகுந்து விலக்குதற்கரிய தவநிலையில் தவறாது ஒழுகியவனே! உனக்குவேண்டியவரங்களைச் சொல்லுகவென விளவவும், செழித்த கங்காஜலத்தைச் சூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானைத் தமது இதயத்திலமர்த்தி, அப்பெருமானுடைய அழகிய வீரக்கழலணிந்தபாதங்களை வணங்கித் துதிசெய்து இப்படி விண்ணப்பிப்பாராயினர். எ - று. (௪௯)

பன்னருந் தவத்தி னின்றுன் சேவடிப் பதுமம் போற்று
மென்னுடைத் தாதை வைகு மிருக்கையி னிரவு பாராச்
சென்னிவீழ்த் தெடுத்துச் சென்றார் கார்த்தவீ ரியன்றன் செல்வ
ரன்னவர் தாதை யாவி வாங்குதற் காசை பூண்டேன்.

(இ - ள்.) சொல்லுதற்கரிய தவநெறியில் நின்று தேவரீர் செந்தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களைத் துதிசெய்யும் என்னுடைய பிதாவானவர் வாசஞ்செய்துகொண்டிருந்த ஆசிரமத்தில் கார்த்தவீரியன் புதல்வர்கள் இரவுபார்த்து வந்து அவர்தலையை யரிந்தெடுத்துக்கொண்டுபோனார்கள். ஆதலின், அவர்கள் [illegible]தையாகிய கார்த்தவீரியன் உயிரைப்போக்குவதற்கு விருப்புற்றேன். எ - று.

எந்தையே யருள் வேண்டு மென்னலு மிமையா முக்கட்
சந்திர மவுலி யண்ண லஃதொன்றோ தருது மென்னாச்
சிந்தைநீ நினைந்த யாவுஞ் செய்தன சிறக்கற் பாலை
தந்தனங் கோடி யென்னாத் திருக்கர மழுவுந் தந்தான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! இவ்வரத்தைக் கொடுத்தருளவேண்டும். என வேண்டவும், இமைக்காத திரிநேத்திரங்களையும் சந்திரனை யணிந்த சடையையுமுடைய சிவபெருமான், அவ்வொருவரந் தானோ நாங்கொடுப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்து, நீ உன்மனதிற் கருதியனவும் செய்தனவுமாகிய யாவுஞ்சிறப்புற்றிருக்குந் தன்மையுடையவையாக வரங்கொடுத்தோ பெறுகவென்று அநுக்கிரகித்து, தமது திருக்கரத்திற் பற்றியமழுப்படையையுங் கொடுத்தருளினர்.

பெற்றனன் றவத்து மேலோர் பெறற்கரும் பேறி யாவுங்
கற்றைவார் சடையோற் போற்றிக் கார்த்தவீ ரியனை நோக்கி
யுற்றனன் செற்றந் தீர்வா னுருத்தன னுருத்த லோடு
மிற்றுவீழ்ந் திறப்ப தோரா னங்கவ னெதிர்ந்து சென்றான்.

(இ - ள்.) தவத்தின் மேம்பாடுற்றோரும் அடைதற்கரிய பேறுகள் பலவற்றையும் பரசுராமர்பெற்றுக்கொண்டவராய், தொகுதியாய் நீண்டிருக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, கார்த்தவீரியனைத் தேடியடைந்து தமது கோபமொழியும்படி மிகவுஞ் சீறினர். அப்படிச் சீறியபோது, அங்குள்ள கார்த்தவீரியன் தான் வலியிழந்து நிலமிசைவிழுந்து இறக்கப்போவதை யறியாதவனாய் பரசுராமரை யெதிர்த்துவந்தான். எ - று. (௰௨)

சென்றவன் சேனை யாவுந் துணித்தனன் செருவி னேர்ந்து
நின்றவன் றன்னைப் பற்றி நிலவுவாண் மழுவொன் றேந்தி
வென்றடு திரடோ ளாஞ்ஞூற் றிரட்டியும விழுதின் வீழ
வன்றிற லொடுங்க வோச்சித் தறிததனன் வரத்தின் மிக்கான்.

(இ - ள்.) பரசுராமர் உடனே போர்செய்யச் சென்று, அவன்சேனைகளையெல்லாம் வெட்டியவராய்ப் போர்செய்ய எதிர்த்து நின்ற கார்த்தவீரியனைப் பற்றி, ஒளிவிடுகின்ற கூர்மைதங்கிய ஓர்மழுப்படையை யேந்தி வீசி, வரங்களாற் சிறந்தவராகிய பரசுராமர்வெற்றிபெற்றுக், கொல்லத்தக்கதாய்த்திரண்ட அவன் தோள்களாயிரமும் ஆலின்விழுதுபோல நிலமிசைவிழவும் அவன் வல்லமையொழியவும் வெட்டிச் சாய்த்தனர். எ - று. (௰௩)

அன்னவன் மரபி னோங்கு மடுதிடற் புலியே றென்ன
மன்னரை யொருங்கு பற்றி வளர்குருக் கேத்தி ரத்தின்
றன்னிலை கொண்டு சென்றான் குட்டமோ ரைந்து தாழ்த்து
நெய்ந்நிலை குருதி வேலோர் செம்புன னிறப்பி னானால்.

(இ - ள்.) அக்கார்த்தவீரியன் மரபில் விளங்கிய கொல்லத்தக்க வலிமையுடைய ஆண்புலிபோன்ற அரசர்களையெல்லாம் பிடித்து, வளப்பந்தங்கிய குருக்ஷேத்திரத்திலுள்ள தம்மிடத்திற்கு அழைத்துக்கொண்டுசென்று ஐந்துகுளங்களைத் தோண்டியெடுத்து, நெய்பூசிய வேற்படைதாங்கிய அவ்வரசர்களுடைய உதிரத்தை அக்குளங்களில் நிரப்பி வைத்தனர். எ (௰௪)

அக்குளக் குருதி நீரி னருள்சுரக் தையற் கென்று
முக்கைநீ ரிறைத்துக் கொண்ட கடும்பழி முனிவு தீர்ந்தான்
செக்கர்வான் கிழிந்து வெவ்வே றிழிந்தன செந்நீர் நீங்கிப்
புக்கனன் புவன மெல்லாங் காசிபர்க் குதவிப் போந்தான்.

(இ - ள்.) அவ்வைந்து குளங்களில் நிரப்பிய உதிரநீரால் இருபைமிக்க வராய்த் தமது தந்தைக்கென்று மூன்றுகை நீரையிறைத்துத் தருப்பண முடித்து, அக்கொலைகளாலுண்டாகிய கொடிய பழியின் கரேத்தைத் தவிர்த்துக் கொண்டனர். செவ்வானமானது கிழிபட்டு வெவ்வேறாக இறங்கியிருப்பது போன்ற உதிரமுழுவதும் வற்றிச் சுவறிய அந்நாடு முழுவதையும் காசிபமுனிவருக்குத் தானமாக வளித்து அந்நாட்டை யகன்றுபோயினர். எ - று. ([illegible])

தென்றிசை யடைய வெய்தி மகேந்திரப் பொருப்புச் சேர்ந்து
கொன்றையஞ் சடிலத் தெந்தை குரைகழன் மறவா றுகி
யின்றள விறவா னன்பி னருசசனை யியற்றி நின்றான்
பொன்றிணி சடையி ரீசன் றன்மையார் புகலற் பாலார்.

(இ - ள்.) தென்றேயத்திற்குப்போய்ச் சேர்ந்து, மகேந்திர பர்வதத்தை யெய்தி, அழகிய கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய எமது சிவ பெருமானது சத்திக்கின்ற வீரகண்டா மணிதரித்த திருவடித்தியானத்தை மறவாதவராய், இன்று வரையில் அழிவற்றவராய் [சிரஞ்சீவியாய்] உண்மையன் போடுபூசித்துக்கொண்டுள்ளார். பொன்னைப்பதித்துவைத்ததுபோன்றசடைமுடியுடைய முனிவரரே! சிவபெருமான் தன்மையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? (ஒருவருமிலர்). எ - று. ([illegible])

பரசுராமாவதாரச் சருக்கம் முற்றிற்று.

—o—

ஆகச்சருக்கம் ௧௯ - க்கு திருவிருத்தம் ௨௬௫.

—

இருபதாவது

இராமாவதாரச் சருக்கம்.

——[*]——

இத்திற நிகழ்ந்த பின்னர் மனுகுலத் தெய்தி வெய்திற்
றத்துவெண் டிரைநீர் வேலி யுலகுயிர் தழைப்ப வோங்கி
முத்தவெண் கவிகை வேந்தன் றயரத னென்பான் மூரி
[illegible]

(இ - ள்.) இவ்வவதாரம் நடக்குமுன், மநுகுலத்தில்வந்து விரைவாகத் தாவுகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல் நீர் வேலியாகச் சூழ்ந்த உலகி லுள்ள ஆன்மகோடிகள் யாவும் விளங்கும்படி மேம்பாடுற்று, வலியுற்று மதமயக் குடைய பெரிய யானையையுடைய மன்னர்கள் பணியத்தக்க ராசராசனாகிய முத்துக்களாலியற்றிய வெண்கொற்றக் குடைபெற்ற தசரதனென்பானொருவ னிருந்தான். எ - று. (க)

கலிநிலைத்துறை.

அறுபத் தாயிர வருட மளித்தா னவனன்றோர்
சிறுவற் புல்லுஞ் செல்வ மிழந்தான் றெருமந்தான்
மறுவைக் குங்கண் டத்தர னிருதாள் வழிபட்டா
லுறுநட் புற்று னன்புட னங்க முருகுற்றான்.

(இ - ள்.) அத்தசரதன் அறுபதினாயிரவருடம் அரசுசெய்திருந்தான். அக் காலத்தில் ஒரு குழந்தையை யணைத்துக்கொள்ளுஞ் செல்வமற்றவனாய் மனச் சுழற்சியெய்தினான். அப்போது விடத்தைத் தரித்தகண்டத்தையுடைய சிவபெ ருமான் உபயபாதங்களைப் பூசித்தவனாய் மிகுந்த நேசமெய்தி உண்மையன் போடு உடல்முழுதும் உருகப்பெற்றான். எ - று. (உ)

ஆசறு வேள்வி யனைத்துஞ் செய்தா னதனாலோர்
மாசறு மைந்தர்ப் பெற்றினி தெய்தும் வழிகாணான்
பூசல னங்கற் செற்ற பிரானைப் புனைவேணி
யீசனை யன்பிற் கைதொழு துற்றா னிடரற்றான்.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற யாகங்களை யெல்லாம் நடத்தினான். அவற்றாலும் பழுதற்ற ஒரு புத்திரனைப்பெற்று இன்பமெய்தும் வழியைக் கண்டிலன். போர் செய்த மன்மதனை யெரித்த சிவபெருமானாகிய சடைமுடி தரித்த தலைவனை அன்போடுகைகுவித்து வணங்கிக்கொண்டிருந்தான். அதனால் தன் துயரமகலப் பெற்றான். எ - று. (௩)

முளரிக் கனரொக் கின்றவி ராமன் முதலோரை
யுளரிக் கும்பே ராசை யுவப்பி னொடுமபெற்றான்
றளரித் துன்பச சாகர வெள்ளக் கரைகண்டான்
வளரிக் காடற் சாபனை யொப்பார் வளர்மைந்தர்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்ந்த மேகம்போன்ற திருமேனியுடைய இராமர்முத லிய புதல்வர்களை மனதிற்பதிந்திருந்த பேராசையோடு சந்தோஷமாகப்பெற் றுக்கொண்டார். தாம்வருந்திக்கொண்டிருந்த துயரக்கடலுக்கு எல்லைகண்டார். அப்புத்திரர்களோ வெற்றி மிகுந்த கருப்பு வில்லைத்தாங்கிய மன்மதனை யொப் பானவர்கள். எ - று. (௪)

கற்பன யாவுங் கற்று முடித்தார் கலையெல்லாஞ்
சொற்பட வோதா துண்மை தெளிந்தார் தொடுறாவ
னிற்பன கன்மத் தெல்லை கடந்தார் நிலமெல்லா
மறபிறு வக்குந் தன்மை யடைந்தா ரருண்மைந்தர்.

(இ - ள்.) கற்கத் தக்க நூல்களையெல்லாங் கற்று முடித்தார்கள். அறு பத்துநான்கு கலைஞானங்களையும் ஒருவர் ஓதுவிக்காமலே அவற்றின் உண்மையை யுணர்ந்தார்கள். பழைய நூல்களில் விதித்துள்ள கிரியைகளையெல்லாம் அறிந்தார்கள். கிருபைதங்கிய அப்புத்திரர் நால்வரும் உலகமுழுவதும் அன்போடு விரும்பத்தக்க தன்மையடைந்தார்கள். எ - று. (௬)

செல்வரின் முன்னோன் கோசிக னோடுந் தென்பாலுற்
றல்லல் விளைக்குந் தாடகை யைச்செற் றவனோடும்
வில்லொடு மற்றைத் தம்பியொ டுங்கோ மிதிலைப்போ
யொல்லையெ டுக்குஞ் செஞ்சிலை வெற்பொன் றொடிதந்தான்.

(இ - ள்.) புதல்வர்கள் நால்வரில் மூத்தோராகிய இராமர் விசுவாமித்திர முனிவருடன் தென்றிசை நோக்கிப் போய், கொடுமைசெய்து கொண்டிருந்த தாடகையைச் சங்கரித்து அம்முனிவரோடும் லக்ஷ்மண பரதசத்ருக்னரென்றும் பிற தம்பியரோடும் சிறந்த மிதிலாபுரியெய்தி, அங்கே சனகராசனாற் கொடுக்கப்பட்ட செவ்வையாகிய வில்லென்னும் மலையை யெடுத்தொடித்தனர். எ - று.

வாரிண ரோதிச சீதை மணந்தான் வருமெல்லைக்
கூர்மழு வங்கை யிராமனை ளிக்குங் குனிசாபம்
போரட வென்று காங்கொண் டந்தண் புயலிற்றந்
தார்திரை வேலித் தன்னக ருற்றா னடல்பெற்றான்.

(இ - ள்.) நீண்டு பூங்கொத்துகளணிந்த கூந்தலையுடைய சீதாதேவியை மணஞ்செய்து திரும்பிவருகையில், கூரிய மழுப்படையைக் கையிலேந்திய பரசுராமர்கொடுத்த வளைந்த வில்லை, யுத்தத்தைப் பழிக்கும்படி வென்று, அவ்வில்லைக் கையிலேந்தி, மிக்க குளிர்ந்த மேகம்போலக் கைம்மாறு கருதாது அவருக்கே கொடுத்து, சத்திக்கின்ற கடலே வேலியாகவுடைய தமது நகரமெய்தி வல்லபமுற்றிருந்தார். எ - று. (௭)

செங்கோ லுய்க்கும் பொன்முடி தப்பிச சிறுதாயால்
வெங்கோல் வில்லுந் தம்பியு மேமெய்த் துணையாகக்
கொங்கார் கோதை பின்செல வெங்கான் குறுகுற்றான்
பொங்கா ரஞ்சூழ் தண்டக மெய்திப் பொலிவுற்றான்

(இ - ள்.) சிற்றன்னையாகிய கைகேசியால், செங்கோல் செலுத்தும்மகுடாபிடேகந்தவறி, கொடிய அம்பும் வில்லும் இலக்குமணருமே உடற்றுணையாகக் கொண்டு, மணங்கமழுங் கூந்தலையுடைய சிதையும் தம் பின் வரும்படி கொடிய வனத்திற் சென்றனர். மிக்க சந்தனமரங்கள் சூழ்ந்த தண்டகாரணியத்திற் சேர்ந்து விளங்கினர். எ - று. (௮)

அந்தவ னத்திற் செந்தமிழ் வெற்போ னடிபேணிச்
சிந்தைதெ ளிக்குஞ் சின்மய மெல்லாந் தெளிவுற்றான்
பைந்தொடி பாகன் பங்கய பாதம் பரவுற்று
ளுந்துசி லைப்பஞ் சப்பழு வக்கா னுடனுற்றான்.

(இ - ள.) அநதவனத்தில் செவ்விய தமிழ் மலையாகிய பொதியாசலத்தி லெழுந்தருளிய அகத்திய முனிவர் பாதங்களைப்பூசித்து மனதைத் தெளிவு செய்யத்தக்க ஞானார்த்தங்கள் பலவுமறிநதனர். பசியமலையலணிந்தஉமாதேவி யாளைப்பாகத்தினராகிய சிவபெருமான் திருவடித்தாமரைகளைப் பூசித்தனர். உடனே அங்கு நின்றும் கிளைகளோங்கிய பஞ்சவடிதீர்த்தத்திற் பொருந்தினர்.

பொன்னிற மானின் பின்னவ னேகப் புயலூரு
மின்னிடை மானை வெங்கண ரக்கன் வெருவசசெய்
தந்நிலை கொண்டான் வெஞ்சிறை வைத்தா னதனாலே
தன்னுயி ரேகப் பேதுறு மெய்யிற் றளர்வுற்றான்.

(இ - ள்.) பொன்னிறமெய்திய (மாய) மான் (மாரீசன்) பின்னே இராமர் போகவும், மின்னலையொத்த இடையையுடைய சீதையை, கொடிய விழிகளை யுடைய இராவணன்பயப்படுத்தி அப்பொழுதே தூக்கிக்கொண்டுசென்று கடுஞ் சிறையிலிட்ட காரணத்தால், (இராமர்) தம்முயிரானது பிரிய வருந்துகின்ற உடல்போல வருந்தினர். எ - று. (௪௦)

தம்பியோ டுஞ்சென் றவ்வன மெங்குந் தடவுந்தான்
வெம்பிவெ தும்பிக் கண்டுயில் கொள்ளான் மெலிகாலத்
[illegible]ர டைந்தான் மாருதி நட்பா லெழுவானத்
[illegible]பரி னன்சேய் தன்னொடு நட்பா னுறவுற்றான்.

(இ - ள்.) தமது தம்பியாகிய இலக்குமணரோடுசென்று அவ்வனமெங்குந் தேடினர். அவ்வருத்தத்தினால் தகித்து உடல்வெநது நித்திரைகொள்ளாதவ ராய் வருந்துஞ் சமயத்தில், அநுமான் இவர்பாலுள்ள நட்பினால், ஆகாயமுகட் டில் உதயமாகுஞ் சூரியகுலத்திலுதித்த புத்திரராகிய இராமரோடு அன்பால் உறவாகச் சிநேகங்கொண்டார், எ - று. (௧௪)

மாமர மேழுந் திண்சர மொன்றான் மடிவித்தான்
வேமெரி யன்னோன் வாலியை யம்பால் விளிதந்தான்
காமர்க டும்போ ரெழுபது வெள்ளக் கவியோடும்
பாமரு தென்பால் வேலைய டைந்தே படருற்றான்.

(இ - ள்.) பெரிய மராமரங்களேழையும் வலிதங்கிய ஓரம்பால் அழிவித் தார். எரிகின்ற அக்கினியையொத்தவனாகிய வாலியை அம்பினால் வதைத்தார். அழகிய பெரும்போர் செய்யத்தக்க எழுபது வெள்ளம் வானரசேனைகளோடும் பரவிய தென்றிசைக் கடலையடைந்து செல்வதானார், எ - று.

* வெள்ளமென்பது சேனைத்தொகை பத்தனுளொன்று. அவற்றைமுறையே பதாதி - சேனாமுகம் - குமுதம் - கணகம் - வாகினி - பிரளயம் - சமுத்திரம் - சங்கம் - அநிகம் - அக்ரோணி யென்பார்.

அவற்றுள், யானை 1, தேர் 1, குதிரை 3, காலாள் 5 ஆகக்கூடியது பதாதி, பதாதி மும்மடிகொண்டது சேனாமுகம், சேனாமுகம் மும்மடிகொண்டது குமு தம், குமுதம் மும்மடிகொண்டது கணகம், கணகம் மும்மடிகொண்டது வாகினி.

வாகினி மும்மடிகொண்டது பிரளயம். பிரளயம் மும்மடிகொண்டது சமுத்திரம். சமுத்திரம் மும்மடிகொண்டது சங்கம். சங்கம் மும்மடிகொண்டது அநீகம். அநீகம் மும்மடிகொண்டது அக்கோணி. வாகினி மூன்றுகொண்டது பிரளயமென்பதே யன்றி வெள்ளமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (௯)

தெண்டிரை வேலைத் திண்கரை கோலிச் செலவுற்று
மண்டம ரிட்டுச் செஞ்சிலை யொன்றால் வயமேவிக்
கொண்ட வரக்கன் புன்றலை பத்துங் குலையோடே
துண்டமு றுத்தித் தன்பட ரெல்லாந் தொலைவுற்றான்.

(இ - ள்.) இராமர் தெள்ளிய அலைகளையுடைய சமுத்திரத்திற்கு வலிய பாலங்கட்டிப்போய், இராவணனோடு நெருங்கிப் போர்செய்து, செவ்விய ஓரம்பினால் வென்றியுற்று, சீதையைத் திருடிக்கொண்டு சென்ற இராவணனுடைய அற்பமாகிய தலைகள் பத்தையும் கொத்தாக வெட்டி யெறிந்து தமது துன்பங்களெல்லாம் நீங்கப் பெற்றனர். எ - று. (௰)

மூற்றும ரக்கன் றம்பித னக்கம் முடிசூட்டிப்
பொற்றொடி யோடுந் தம்பியொ டுந்திண் போராடல்
பெற்றக விக்கோ மாருதி யோடும் பெருவெம்போர்
மற்றைய ரோடும் புட்பக மேறா வரலுற்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி யிறந்த இராவணன் தம்பியான விபீஷணருக்கு அக்கிரீடத்தை யணிவித்து, பொன்னாற்செய்த வளையலையணிந்த சீதையோடும் இலக்ஷ்மணரோடும், வலிய யுத்தத்தில் வென்றியுற்ற வானரத்தலைவராகிய அநுமானோடும், விசேடித்த பெரும்போர்செய்த ஏனைய வானரங்களோடும் புஷ்பக விமானமூர்ந்து வரத்தொடங்கினர். எ-று. (௧௧)

வந்திழி வுற்றுச் சேது வி னோர்பால் மயில்பாகத்
தெந்தைபி ரானுக் கர்ச்சனை செய்தா னிகலாடித்
தந்தபெ ரும்பா வந்தொலை வுற்றான் றனிவெள்ளேற்
றந்தண னுக்கங் காலய முற்று மமைவித்தான்.

(இ - ள்.) அப்படி வந்து சேதுவின் ஒரு புறத்தில் விமானத்திலிருந்து கீழே யிறங்கி, மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய உமாதேவியாரை வாம்பாகத்திலுடைய எமது தந்தையுந் தலைவருமாகிய சிவபெருமானை அர்ச்சித்து, இராவணனோடு போர்புரிந்ததனாலுண்டான பெரும்பாவத்தைத் தொலைத்துக்கொண்டார். அதன்பின், வெண்மைதங்கிய இடபத்தை வாகனமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு அங்கே திருக்கோயில் முதலியனவெல்லாம் செய்வித்தனர். எ - று.

செய்வன யாவுஞ் செய்து முடித்தான் சிவலிங்கம்
கைதொழு தந்தப் புட்பக மேறிக் கடிதிற்போய்
வையம ளிக்கும் பொனமுடி பெற்றான் மகிழ்பெற்றான்
வையம னக்கச் சிந்தைதி ருத்தித் தனிநின்றான்.

(இ - ள்.) சிவாலயப் பிரதிஷ்டைக்குத் தக்கபடி செய்யத்தக்கவற்றை யெல்லாஞ் செய்துமுடித்து, அங்கே தம்மாற் பிரதிஷ்டிக்கப்பட்ட சிவலிங்க மூர்த்தியைக் கைகுவித்துப் பணிந்து, மீண்டும் புஷ்பகவிமானமூர்ந்து விரைவோடுபோய் உலகினைக் காப்பதற்காகப் பொற்கிரீட மணியப் பெற்றவராய்ச் சந்தோஷித்தனர். சிவசம்பந்தமே விளக்கமுறும்படி மனதைத் திருத்திக்கொண்டு ஒப்பற்று விளங்கினர். எ - று. (கசு)

ஐம்பதி ரட்டிக் கும்பரி யாக மருளிற்செய்
தும்பர் வணங்குந் தற்பர னைத்தன் னுளம்வைத்துக்
கம்பலை முந்நீர் வையம ளித்துக் கடைசெல்லாச்
செம்பது மத்தா டன்னொடு முன்னைத் திதிபெற்றான்.

(இ - ள்.) அப்படி இராமர் அரசு செய்கையில், தேவர்கள் வணங்கும் தற்பரனாகிய சிவபெருமானைத் தமது இதயத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, நூறு அசுவமேதங்களைத் திருவருளாற் செய்துமுடித்து, சத்திக்கின்ற கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகைப் பரிபாலித்துவந்து அவ்வவதார விறுதியிலே செந்தாமரை மலரில் வசிக்கும் திருமகளாகிய சீதாதேவியோடு பழமையாகிய திதித்தொழிலையும் பெற்றுக்கொண்டனர். எ - று. (கஎ)

இராமாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உ0-க்குத் திருவிருத்தம். உ௬௯௯.

இருபத்தொன்றாவது

பலபத்திராமாவதாரச் சருக்கம்.

(*)

பின்னரு மன்னன் வசுதே வற்குப் பெரிதந்நா
ளுன்னுத வத்தி னுரோகணி தன்பா லுதயஞ்செய்
தின்னரு ளோடும் பலபத் திரனென் றிடுபேராற்
றன்னில முற்று மன்பின்வ ழுத்துந் தலைநின்றான்.

(இ - ள்.) பின்னரும், அத்திருமால் வசுதேவருக்கு அவ்வாதி நாளையிற் செய்த பெருந்தவத்தாலே, அவர் மனைவியாகிய உரோகணி தேவியினிடத்தில் அவதாரஞ்செய்து, இனிய திருவருளோடு பலபத்திராமரென்னும் பெயரால் தம்முடைய நகர முழுவதையும் அன்போடு போற்றத்தக்க தலைமையுடையவராயிருந்தனர். எ - று. (க)

எந்தைபி ரானைச் சேவடி பூசித் திகலேறாய்
வந்திடு போரா லசுரரை யெல்லா மடிவித்தா
னுய்ந்திட லெண்ணித் தன்னிலை யோகத் துடனின்றான்
சிந்தனை முற்றித் தன்னுறு கதியிற் சென்றுற்றான்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையும் பெருமானுமாகிய சிவபிரானது திருவடித் தாமரைகளைப் பூசைசெய்து, வலிதங்கிய ஆண்சிங்கத்தை யொத்தவராய், எதிர்த்துப்போருக்குவந்த அசுரர்களெல்லாரையும் யுத்தத்தாற் கொன்று, தாம் கடைத்தேறும்படியாகச் சிந்தித்து, தமது நிலைமையை யுணரத்தக்க யோகாநுபவமுடையவராயிருந்தனர். அந்தத் தியானமானது முதிர்ச்சியுற்றுத் தமக்குரிய வைகுந்த பதவியிற்சென்று பொருந்தினர். எ - று. (உ)

பலபத்திரராமாவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உக-க்குத் திருவிருத்தம் உகூஎக.

இருபத்திரண்டாவது

கிருஷ்ணவதாரச் சருக்கம்.

(o)

வார்சந றுந்தார் மாலைத் துளவோன் வசுதேவற்
கேசில் குணத்தா டேவகி தன்பா லெதிருற்றுப்
பேசுல குக்கோர் கண்ணனெ னும்பேர் பெறநின்றான்
பூசலொ ழித்துத் தண்கடன் ஞாலம் புரவுற்றான்.

(இ - ள்.) மேலும் அத்திருமால், நன்மணங்கமழும் பூமாலையணிந்த வசுதேவர் மனைவியாகிய குற்றமற்ற குணங்களையுடைய தேவகியின் வயிற்றிலவதரித்து, உலகினர் துதித்தற்காகக் கிருஷ்ணரென்னுந் திருநாமமெய்தியவராய் விளங்கினர். பகைஞர் போரைத் தொலைத்துக் குளிர்ந்த கடலாற் சூழப்பெற்ற உலகத்தைக் காத்தனர். எ - று. (க)

பன்னுத வத்தோ னுபமன் னியனைப் பணிவுற்றுப்
பொன்னவிர் வேணிக் கன்புபு ரிந்தப் புயல்வண்ண
னன்னிலை நின்றா னர்ச்சனை செய்தா னவையற்றான்
செந்நிலை பற்றிச் செய்வன யாவுஞ் செயமுற்றான்.

(இ - ள்.) புகழத்தக்க தவத்தையுடைய உபமன்னிய முனிவரைப்பணிந்து சிவதீக்ஷைபெற்று, மேகவண்ணராகிய திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ண மூர்த்தி, பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்புசெய்து பூசித்தார். அப்பூசையால் தமது குற்றங்கள் நீங்கப் பெற்றார். செந்நெறியைக் கைப்பற்றி, செய்யப்பட்டனவற்றிலெல்லாம் வெற்றியுறப் பெற்றனர். எ - று. (௨)

பஞ்சவ ரேவத் தூதுந டந்தப் பகையோரை
வெஞ்சமு டிக்குந் தன்மையி னின்று னினியாருந்
துஞ்சின பின்னர்த் தன்பத முற்றான் றுரிசற்றான்
செஞ்சடை யோனைத் தாளிணை யின்னுந் தெரிசிப்பான்.

(இ - ள்.) பாண்டுபுத்திரர் ஐவரும் ஏவியபடி தூதுநடந்து அப்பகைஞராகிய துரியோதனாதி கௌரவரை அழியும்படி கொல்லுந்தன்மை யுடையவராயினர். தமக்கு அன்பராயிருந்த பாண்டவர்களும் இறந்த பின்னர், தமது பதவியிற் சேர்ந்து குற்றமற்றனர். சிவந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுடைய உபய பாதங்களை இன்னுந் தரிசித்துக்கொண் டிருக்கின்றனர். எ - று.

கிருஷ்ணவதாரச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக சருக்கம் ௨௨-க்குத் திருவிருத்தம்-௨௬௭௪.

இருபத்துமூன்றாவது

மாயன்வரம்பெறுச் சருக்கம்.

[*]

கலிவிருத்தம்.

பைந்து ழாயவன் பத்தவ தாரத்தி
னைந்த ருட்பெற்ற தின்மை யறிகுவான்
சிந்து ரத்த வுரிவிழி திண்மருப்
புந்தெ லும்போ டணிந்தன னுத்தமன்.

(இ - ள்.) பசிய துளசிமாலை யணிந்த திருமாலின் தசாவதாரங்களிலே, ஐந்தவதாரங்கள் அநுக்கிரகம் பெறுமைமையை யுணரும்படி நரசிங்கத்தின் வலி யிழந்த தோலையும், மச்சத்தின் கண்ணையும், வராகத்தின் கொம்பையும், வாமனத்தின் செலுத்தத் தக்க எலும்பையும், கூர்மத்தின் ஓட்டையும் சிவபெருமான் தமது திருமேனியில் அணிந்துகொண்டனர். எ - று. (௧)

சக்க ரங்கரந் தாங்கிய நாயக
னுக்கி றந்தன னாயினு முள்ளருட்
புக்க சத்தி யழிகலன் பொங்கொலி
மைக்க டற்புவி கைதொழ வைகுவான்.

(இ - ள்.) சக்கராயுதத்தைத் திருக்கரத்திற் றாங்கிய திருமால், கிருஷ்ணாவதாரத்தில் உயிர்நீங்கி யிறந்தாரென்றாலும், உள்வீடாய்த் திருவருள்பொருந்திய சத்தி நீங்கப் பெற்றிலர். மிக்க ஒலியையுடைய கருநிறங்கொண்ட கடலாற் சூழப்பட்ட நிலவுலகினர் யாவரும் கைகளைக் குவித்து வணங்கும்படி வீற்றிருப்பார். எ - று. (௨)

செய்ய நாண்மலர்த் தாமரைச் செங்கணன்
வைய மேழ்தொழ வாமன னாகியே
யுய்தி றந்தந்துபேந்திர னென்றபேர்
பொய்யில்கேள்வியினோடும்பொருந்தினன்.

(இ - ள்.) செந்நிறந்தங்கி அன்றலர்ந்த மலராகிய தாமரைபோன்ற விழிகளையுடைய திருமால், சப்தலோகங்களும் வணங்கும்படி வாமனாவதாரங்கொண்டு மாவலிச் சக்கிரவர்த்தியை யீடேற்றி, உபேந்திரனென்னும்பெயரோடு உண்மை யறிவோடிருந்தனர். எ - று. (௩)

ஆய காலையிற் றுல்லைய லங்கலோன்
மேய வைகுண்ட நாட்டக மேயினன்
காய்க திர்ச்செங் கவுத்துவ னைத்தொழப்
போயி ருந்தன னங்கது போழ்திடை.

(இ - ள்.) அப்படி உபேந்திரரா யிருந்தகாலத்தில், துளசிமாலை சூடிய திருமால் வைகுந்தத்தில் வீற்றிருந்தனர். எறிக்கின்ற சிவந்த கிரணங்களையுடைய கௌஸ்துப மணியை யணிந்த திருமாலை வணங்கும்படி உபேந்திரரும் வைகுந்தஞ் சென்றிருந்தனர். அங்கே அப்பொழுது. எ - று. (௪)

கண்ணு வப்பெயர் மாமுனி கார்மழை
வண்ண னைக்கண்டு வாழ்த்திட வேண்டுவா
னெண்ணி யெய்தின னீங்கிவர் நோக்கிறு
ருண்ணெ கிழ்த்தவர்க் கொன்றும் விளம்பலர்.

(இ - ள்.) கண்ணுவரென்று சொல்லும் பெயர்பெற்ற சிறந்த முனிவர் கருநிறம் பொருந்திய மேகவண்ணராகிய திருமாலைக்கண்டு பணியும்படி கருதி அவ்வைகுந்தத்திற் கெழுந்தருளினர். அங்கிருந்த வாமனரும் திருமாலும் திருமகளும் அவர் வருகையை நோக்கியும், மனமுருகி முனிவருக்கு ஒருவார்த்தையும் சொன்னாலிலர். எ - று. (௫)

ஈது நோக்கி யெரிந்தெழு சிந்தையான்
காது சிந்தையக் கண்ணுவன் கண்ணுதன்

மாது பாகன் வழித்தொண்ட னென்றனைத்
தீது செய்திகழ்ந் தீரெனச் செப்பினான்.

(இ - ள்.) இதனைக் கண்டு தீப்போற் கொதித்தோங்கிய மனமுடையவரா ய் கொல்லத்தக்க எண்ணமுடைய அக்கண்ணுவமுனிவர், நெற்றிக்கண்ணை யுடைய பார்ப்பதி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு வழித்தொண்டு செய்பவனாகிய வென்னை, அலட்சியமாகக் கருதி யவமதித்திருந்தீர்களென்று கூறினர். எ-று.

மாய நீயு மறிதிரை மாநிலத்
தாய சென்ம மளவற வெய்தியே
யேய வூமரி னாதியென் றேபினான்
சேய பங்கயச செல்வியைக் கண்ணுறா.

(இ - ள்.) மாயவனே! நீயும் மடங்கிவருகின்ற அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகத்திலே, பிறத்தற்குரிய பிறவிகள் கணக்கிறந்தனவாக அடைந்து, ஊமைத்தன்மை பொருந்தியவர்களைப்போ லாகுகவென்று சபித்த னர். அதன்பின்னர், சிவந்த தாமரை மலரில் வசிக்குந் திருமகளைப்பார்த்து,

என்னை நீயு மவமதித் தாயினி
மின்னி லங்கொளி யாண்டுற வெஞ்சுரக்
கன்னி மானெனப் போதி யென் றங்கணத்
தின்ன தன்மைய ராயின ரீங்கிவர்.

(இ - ள்) நீயும் என்னை அவமானப்படுத்தினை ஆனபடியால் மின்னல்போ லப் பிரகாசிக்கும் உன்தேககாந்தி அழிவடைக. கொடியவனத்திற் சஞ்சரிக் கின்ற பெண்மானாகப் போகுக வெனச் சாபங்கொடுத்தனர். இவர்களிருவரும் இதனால் ஓர்கணப்பொழுதில் இத்தகைய வடிவுடையவர்களானார்கள். எ - று.

உருத்து நோக்கியு பேந்திரன் றன்னையும்
விருத்த வேடுவ னாதியவ் வெவ்வனத்
திருத்தி யென்றனன் றன்னுழை யேகினான்
மருத்து ழாயினன் றன்மை வழங்குவாம்.

(இ - ள்.) அங்குற்றிருந்த உபேந்திரனையுங் கோபத்தோடு நோக்கி, நீயுங் கிழவயதுடைய கிராதனாய் இவர்களிருவரும் வசிக்கத்தக்க அக்கொடியகாட்டில் இருக்கக்கடவையெனச் சபித்துத் தமதாச்சிரமத்திற் கெழுந்தருளினர். இப் படிச் சாபம்பெற்ற மணந்தங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமாலின் நிலைமையைச் சொல்லுகின்றோம். எ - று.
(௬)

அத்த னைக்கம லாலயத் தெய்தியே
சித்த மொப்பவ ருச்சனை செய்தனன்
மத்த மாகரிப் போர்வையன் வந்துற
நத்த ணிந்தகை நாதன் வணங்கினான்.

(இ - ள்.) அந்தனால் திருமால், புனிதராகிய சிவபெருமானைத் திருவாரூரை யடைந்து மனவொற்றுமையோடு பூசித்தனர். மதமயக்குடைய பெரிய யானைத் தோலை யுரித்துப் போர்த்தவராகிய சிவபெருமான் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனந் தந்தருளவும், சங்கினைத் தாங்கிய கையையுடைய திருமால் அவரைவணங்கினர்.

உள்ள நெக்குவிட் டென்பு முருகினன்
வெள்ள வாரி விழிவழி சிந்தினன்
பிள்ளை நாண்மதி வேணிப் பிரானவற்
கெள்ளி லார்வ மினிதளித் தானரோ.

(இ - ள்.) திருமால் எலும்பும் நெக்குவிடும்படி மனமுருகி ஆனந்தக்கண்ணீர்ப் பெருக்கை விழிவழியாய்ச் சிந்தினர். புதிய இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமான் அத்திருமாலுக்கு இகழ்ச்சியற்ற அன்பினை இனிமையோடு தந்தருளினர். எ - று. (கக)

என்னை வேண்டி யெமையருச் சித்தனை
நின்ன கத்துள வேட்கைநி கழ்த்தெனப்
பொன்ன லங்கு புனையுடைப் புங்கவன்
கன்னி பாகற் கினைய கழறுவான்.

(இ - ள்.) யாது வரம்விரும்பி எம்மைப்பூசித்தாய். உன்மனதிலுள்ள விருப்பத்தைச் சொல்லுவாயாக வெனத்திருவாய் மலரவும், பொன்மயமாய் அசைகின்ற அழகிய பீதாம்பரமணிந்த திருமால், பார்வதிதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபெருமானுக்கு இப்படி விண்ணப்பிக்கின்றனர். எ - று. (கஉ)

கண்ணு வப்பெய ரோனெனைக் காய்சினத்
தெண்ணா ருத செனன மெடுத்துநீ
மண்ண கத்திழி யூமரின் வைகென
வுண்ணெ கிழ்ந்திரங் காதிவை யோதினன்.

(இ - ள்.) கண்ணுவரென்னும் பெயரையுடைய முனிவர் கடுங்கோபத்தோடு மனமுருகத்தக்க கருணையற்றவராய், என்னைநோக்கி, நீ யெண்ணிறந்த பிறவிகளெடுத்து நிலவுலகிலே இழிவடைந்த ஊமைகள்போலிருக்கக் கடவையென்று இவ்வாறு சாபந்தந்தனர். எ - று. (கங)

யானு டைப் பெருந் தேவியை யின்னிள
மானி னத்தொடு போகவ ழங்கினன்
மூன நீங்கியு பேந்திரன் றன்னையு
மீன வேடவ னாதியென் றேயினன்.

(இ - ள்.) மேலும், அடியேனுடைய பெருமை தங்கிய மனைவியாகிய திருமகளையும் இனிய இளமைத்தன்மை பொருந்திய மான்கூட்டத்துடன் சஞ்சரிக்கும்படி சபித்தனர். அவ்விடம் விட்டகன்று அங்குற்றிருந்த உபேந்திரனையும் ஈனத்தன்மையுடைய கிராதனாக வெனச் சபித்தனர். எ - று. (கச)

ஈது சாபமொ ழிந்திட வேண்டுவே
னீத ளித்தியென் றானியன் மாதவ
னாதி நாத னவையுணர்ந்த தாணரோர்
நீதில் சிந்தை நெகிழ்ந்தருள் செய்குவான்.

(இ - ள்.) அம்முனிவருரைத்த சாபங்களெல்லாம் நீங்க விரும்புகின்றேன், இவ்வரத்தைத் தந்தருள வேண்டுமென்று சிறந்த திருமால் பிரார்த்தித்தனர். முழுமுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான் அவற்றை யெல்லாம் உணர்ந்து குற்ற மற்ற திருவுள்ள மிரங்கித் திருமாலுக்குத் திருவருள் புரிகின்றனர். எ - று. (௧௰)

கண்ண ருந்தவக் கண்ணுவற் கூயிவற்
கெண்ண ரும்பிறப் பாகவென் றேயது
நண்ண ரும்பிறப் பொன்றென நல்கெனத்
தெண்ணி லாவணி வேணியன் செப்பினான்.

(இ - ள்.) நினைத்தற்கரிய அருந்தவம் புரிந்த கண்ணுவமுனிவரை வருவித்து, நீ இத்திருமாலுக்கு எண்ணிறந்த பிறவிகளென்று சபித்ததை, அடைதற்கரிய பிறவி ஒன்றாகும்படி (சாபநிவாரணம்) தருக வென்று, தெளிவான பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தனர். எ - று. (௧௧)

சிந்தை யொத்தவ னங்ஙனஞ் செப்பலு
நந்து மேய நளின கரத்தினான்
மைந்த னிற்சிவ மாமுனிப் பேரோடும்
வெந்த ழற்சுரத் தூமரின் மேயினான்.

(இ - ள்.) மனவொருமைப்பாடுடைய அக்கண்ணுவமுனிவர் அப்படியே சொல்லவும், சங்கமானது பொருந்திய செந்தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரமுடைய திருமால், கொடிய அக்கினிமயமான பாலைவனத்திலே குழந்தைப்பருவமுடையவராய்ச் சிறந்த சிவமுனிவரென்னும் பெயரோடு ஊமரைப்போல விருந்தனர். எ - று. (௧௨)

அவ்வ னத்தினு பேந்திர னுமவன்
வெவ்வி ராத குலத்தொடு மேயினான்
நவ்வி யொத்த தண் டாமரை நங்கையுஞ்
செவ்வி யிற்றம சிந்தை தெருண்டிலர்.

(இ - ள்.) அவ்வனத்திலே, உபேந்திரரானவர் கொடிய வேடர்குலத்திற் பொருந்தியிருந்தனர். குளிர்ச்சிபொருந்திய தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகளும் மான்போன்று அவதரித்தாள். (திருமால் உபேந்திரராகிய) இருவரும் செவ்வையாகத் தங்கள் சித்தம் தெளிந்திலர். எ - று. (௧௩)

கால மின்னண மெண்ணில் கடந்தன
சீல மோர்ந்த சிவமுனி தன்னெதிர்
கோல மான்பிணை சென்று குறுகலா
லாலு மாதவ னங்கெதிர் நோக்கினான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையே எண்ணில்லாத காலங்கள் சென்றன. அதன் பின்னர், தவநிலையுணர்ந்துள்ள சிவமுனிவருக்கெதிரே, அழகு பொருந்திய பெண் மானானது சென்று சமீபித்தபடியால், பெருந்தவத்தாற் சிறப்புற்ற சிவமுனி வரும் அவ்விடத்தில் அதனை நேரேபார்த்தனர். எ - று. (௧௯)

நோக்க நோக்கலும் மாப்பிணை நோக்கினு
லாக்கு தன்னுட் கருப்பமுண் டாயதாற்
றூக்கு வேடர் கிழங்ககழ் தாழ்குழிப்
போககி லந்தப் புனப்பிணை யீன்றதால்.

(இ - ள்.) அச்சிவமுனிவர் நோக்கிய நோக்காலும், அந்நோக்கை அப் பெண்மான் நோக்கிய நோக்காலும், அப்பெண்மான் தனக்குள் உண்டாகின்ற கர்ப்போற்பத்தி வாய்ந்தது. எதிர்த்தோரைத் தாக்குகின்ற தொழிலையுடைய வேடர்கள் கிழங்ககழ்ந்த ஓராழ்ந்த குழியில், காட்டிலடைந்த அப்பெண்மான் கருவுயிர்த்தது. எ - று. (௨௦)

ஈன்று வீழ்ந்ததை நோக்கிய தெம்மினம்
போன்ற தன்றெனப் போயதப் பொற்பிணை
தோன்று பேந்திர வேடன் றெடுத்தெடுத்
தான்ற சாரற் குடிலகத் தண்மினான்.

(இ - ள்.) கருவுயிர்த்ததும் அங்கேவிழுந்தபிண்டத்தைப் பார்த்து இது எங்கள் இனத்தையொத்ததன்று என்று அதனை விட்டுவிட்டு அப்பெண்மான் போய்விட்டது. அவ்வனத்திற்பிறந்துள்ள உபேந்திரனாகிய வேடன், கைவிடாது எடுத்துக்கொண்டு அங்கேயுள்ள விசாலமாகிய மலைச்சாரலிலிருக்கும் தன் குடிசைக்குட் போயினான். எ - று. (௨௧)

கான வேலிக் கவலைய கழ்ந்தெடுத்
தான பள்ளங் கிடந்ததிவ் வாரணங்
கேனை வானவர் மங்கைய ரீன்றதோ
தேன றுமலர்ச் செல்விகொ லோவென்று.

(இ - ள்.) காட்டிலுள்ள வேலிக்கருகே [கவலை] வள்ளிக் கிழங்கைத் தோண்டியெடுத்தலால் ஆழமாயிருக்குங் குழியில் விழுந்திருந்த இத்தெய்வீகப் பெண், வேறு தேவர்களீன்றதோ? தேன் இடைவிடாது சிந்தும்செந்தாமரைப் பீடத்தையுடைய இலக்குமியோ வென்று. எ - று. (௨௨)

அயிர்த்த சிந்தைய னங்கவ னாசையான்
மயிர்கு லங்க ளௌவளர்த் தானிளங்
குயிற்கொ ழுங்குத லைகொரு கோலமா
னுயிர்த்த வள்ளியென் றோர்பெய ரீந்தனன்.

(இ - ள்.) ஐயமெய்திய மனமுடையவனாகிய அக்கிராதன் மிக்க ஆசையோடு மயிற்கூட்டங்களை வளர்ப்பதுபோல வளர்த்துவந்தான். அன்றியும் இளம் பருவமுடைய குயில்போன்ற செப்பமுள்ள குதலைச்சொற்கள் பொருந்திய அப்பெண் குழந்தைக்கு 'அழகு பொருந்திய மான் பெற்ற வள்ளியென்று ஒரு பெயரிட்டான். எ - று. (௨௩)

இன்ன தன்மைய வேலைப் புரிகுழ
லன்ன மென்னடை யாளை யலங்கிலை
மின்னி ருங்கதிர் வேலவற் கீதலாந்
சொன்ன சாபந் துடைத்தனர் மூவரும்.

(இ - ள்.) இத்தகைய மணங்கமழ்ந்து முறுக்கிய கூந்தலையும் அன்னம் போலும் நடையையு முடைய அவ்வள்ளியம்மையாரை, ஒளி வீசி அசைவுறும் இலைவடிவாகிய பெரிய வேலாயுதந் தாங்கிய முருகப்பெருமானுக்குத் திருமணஞ் செய்து கொடுத்தபடியால் அம்மூவரும் கண்ணுவமுனிவர் கொடுத்தசாபம் ஒழி யப்பெற்றார்கள். எ - று. (உ௪)

ஈதொர் கால மிதுகழி வுற்றபின்
மாதொர் பாகனை மாயன் மனக்கொளா
வோது நல்வர மோரிரண் டெய்துறத்
தீதில் சிந்தையி னெண்ணஞ் சிறந்தனன்.

(இ - ள்.) இஃதொருகாலத்தில் நிகழ்ந்தது. இச்சரிதை நிகழ்ந்த பின்னர், பார்வதிதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானைத் திருமால் தமதுளத் தில் தியானித்து, சொல்லத்தக்க நல்ல இரண்டு வரங்களைப் பெற்றுக்கொள் ளும்படி, குற்றமற்ற மனதில் மிகுதியாகக் கருதியிருந்தனர். எ - று. (உ௫)

அந்த நல்வர மெண்ணின னண்மியே
கந்த மாதனத் தெய்திய கண்ணுதல்
சொந்த ணித்துணைத் தாண்மலர் சிந்தியாக்
கொந்த லர்க்கொண் டருச்சனை கோட்டினன்.

(இ - ள்.) அத்தகைய சிறந்த இருவரங்களை யடைதற்குக்கருதி, கந்த மாதனகிரியில் வீற்றிருந்தருளும் நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானை யடை ந்து, ஒப்பற்றுச் சிவந்த உபயபாததாமரைகளையும் தியானஞ்செய்து, கொத்துக் களாயுள்ள மலர்களா னருச்சித்துப் பூசைசெய்தனர். எ - று. (உ௬)

ஈறில் கால மிருந்தருச் சித்தபி
னேறு கைத்தரு ளெந்தை பிரானவற்
கூறு மன்பி னெழுந்தெதி ருற்றனன்
மாறி லன்பொடு மாயன் வணங்கினன்.

(இ - ள்.) எண்ணில்லாத காலங்கள் அங்கிருந்து பூசித்தபின்னர், இட பத்தை வாகனமாகக்கொண்டருளிய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான், அத் திருமாலினிடத்திற் சுரக்கின்ற பேரன்போடு அங்கெழுந்தருளி, அத்திருமா லுக்கு நேரே தரிசனமளித்தனர். அப்பொழுது திருமால் மாறுபடாத உண்மை யன்போடு வணங்கினர். எ - று. (உ௭)

எய்தி யெந்தை யெனக்கெதி ருற்றுறச்
செய்த மாதவ மேதுகொ றெண்ணிலாப்
பெய்த மென்பிறைப் பிள்ளை யணிந்தரு
ளைய னேயென் றடிக்கடி போற்றினன்.

(இ - ள்) எமது தந்தையே! தெளிவான நிலவைச்சொரிகின்ற மிருதுவான பிறைச்சந்திரனை யணிந்துகொண்டிருக்கும் தலைவரே! அடியேனுக்குப் பிரத்தியக்ஷமாக வெழுந்தருளித் தரிசனமளிக்கும்படி அடியேன் இதுகாறுஞ்செய்த பெருந்தவம் யாதோவென்று கூறி, திருமால் மீண்டும் துதிபுரிந்தனர். எ - று,

நீல கண்ட னிலாவணி வேணியோன்
மாலை நோக்கி மகிழ்சிறந் தானெமை
யாலு நாண்மல ராலருச சித்தனை
சால வேண்டுங் கருத்தெது சாற்றென்.

(இ - ள்.) ஆலாலந்தங்கிய கண்டத்தையுடையவரும், பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் விஷ்ணுமூர்த்தியைப் பார்த்தருளி மகிழ்ச்சிமிக்கவராய், வண்டுகள் சப்திக்கும் அன்றலர்ந்த மலர்களால் நம்மை வெகுகாலமாக அர்ச்சித்தாய. ஆதலின், உனக்கு வேண்டியவரம் யாது? சொல்லுகவென வினவவும். எ - று. (௨௯)

அங்கை வார்சிலைக் கம்பென லாகவுஞ்
செங்க ணேறெனச் சேவடி தாங்கவும்
பொங்கு வேட்கை பொருந்தி நின் றேனென
வெங்க ணாத னவற்கியைந் தீந்தனன்.

(இ - ள்.) தேவரீருடைய அழகிய திருக்கரத்திலேந்திய நெடியவில்லுக்கு அம்பென்று சொல்லும்படியாகவும், சிவந்த விழிகளையுடைய இடபமாகத் தேவரீர் சிவந்த திருவடிகளைத் தாங்கவும் மிக்க ஆவலடைந்துள்ளேனென்று பிரார்த்திக்க, எங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான் திருவுளமிசைந்து அவருக்கு அவ்விரு வரங்களையும் அனுக்கிரகித்தனர். எ-று. (௩0)

மாயன்வரம்பெறு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௨௩-க்குத் திருவிருத்தம். ௩00௬.

இருபத்துநான்காவது
நாகாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

(0)

இன்னு மோர்கதை யுண்ட திசைக்குது
மன்னு நான்மறை மாதவத் தந்தணீர்
சொன்ன வாறு தொடர்பொடு கேட்குதி
ரென்ன வார்சடைச் சூத வியம்புவான்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற நான்குவேதங்களையுணர்ந்து பெருந்தவமிழைத்த நைமிசாரணியமுனிவர்களே! வேறோர் சரித்திரமுள்ளது. அதனையுங் கூறு கின்றோம். நாம் சொல்லியவகையே தொடர்பாகக் கேட்பீர்களாகவென்று, நீண்டசடையையுடைய சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர். எ - று. (க)

நாணி லந்திரு நங்கை பயப்பவுண்
டான வோர்நர காசுர னென்பவன்
கான நாண்மலர்ச் செல்வனைக் கைதொழா
வேனை நாளு மருந்தவ மேற்றினான்.

(இ - ள்.) பூமிதேவியாகிய அழகிய தெய்வப்பெண் தரத்தோன்றிய ஒப் பற்ற நரகாசுரனென்னும் ஓரசுரன், மணங்கமழும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமனைக் கைகுவித்துப்பணிந்து பலதினங்களாக அருந்தவஞ் செய்தனன். எ - று. (உ)

யாவ ராலு மியற்றரு மாதவம்
பாவ கத்தொடு நின்று பயிற்றலாற்
பூவி னான்முகப் புங்கவ னெய்தினான்
றேவ தேவனென் றேத்தினன் றீமையோன்.

(இ - ள்.) ஒருவராலுஞ் செய்தற்கரிய பெருந்தவத்தை மிகப் பரிசுத்தத் தோடேயிருந்து செய்தபடியால், தாமரை மலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமன் பிர சன்னமாயினன். அப்போது கொடியோனாகிய நரகாசுரன் தேவதேவ! எனத் துதிசெய்தான். எ - று. (ங)

நாள நாண்மலர்த் தாமரை நாயகன்
வாளெ யிற்று நிருதனை வம்மென
மூளு மாதவ முற்று மிழைத்தனை
நீள நின்ற நினைவுரை கழ்கென.

(இ - ள்.) நாளத்தையுடைய அன்றலர்ந்த கமலத்தையாதனமாகவுடைய பிரமன், கூரியபற்களையுடைய நரகாசுரனை, அருகேவருகவென்றழைத்து, சிறந்த பெருந்தவங்கள் முழுதுஞ் செய்தனை. உன்மனதிலுள்ள எண்ணத்தைச் சொல்க வென வினவவும். எ - று. (ச)

வையம் யாவு மெனக்கென வானவர்
செய்யு மேவ லெனக்கெனச் சீறியோர்
மொய்ய மர்க்களம் பின்னிட முன்னினே
னைய னேயிவை யன்றியு முண்டென்றான்.

(இ - ள்.) ஐயனே! உலகமுழுவதும் என்பரிபாலனத்திலடங்கவும், தேவர் கள்செய்யும் பணிவிடைகள் என்னுடையதாகவும், என்னை யெதிர்த்தோர் நெருங்கிய போர்க்களத்தில் எனக்குத்தோற்கவும் கருதினேன். இவையேயன்றி இன்னுமுண்டென்று, எ - று. (ரு)

என்னை வெல்வ தெறிமழு வாளவன்
பன்னு நான்மறைப் பாற்கடற் பள்ளியோ
ரின்ன ரோருரு வெய்திமற் றல்லவர்
துன்ன மர்க்களந் தோற்றிட வேண்டினேன்.

(இ - ள்.) ஒளிவிடுகின்ற மழுவாயுதந் தாங்கிய சிவபெருமான், நான்கு வேதங்களையும் ஓதிய திருப்பாற்கடலிற் சயனிக்குந் திருமாலாகிய இவர்களிருவரும் ஓருருவெடுத்தே யென்னை வெல்லவேண்டும். இவர்களல்லாத பிறர் நெருங்கியபோர்க்களத்தில் தோல்விடையையவும் விரும்பினேன். எ - று. (௬)

என்றெடுத்து நிருத னியம்பலு
மன்ற லங்கம லாலய வானவ
னன்று னக்கி தளித்தன நாமென
வன்ற ளித்திக லன்ன முகைத்தனன்.

(இ - ள்.) என்று, நரகாசுரன் இப்படி யெடுத்துச்சொல்லவும், வாசனையும், அழகுந்தங்கிய தாமரைமலர்க்கோயிலையுடைய பிரமன், நல்லது. உனக்கு இவ்வரங்களை நாம்தந்தோமென்று அப்போதே யநுக்கிரகித்து, வலியமைந்த அன்னவாகனமூர்ந்து சத்தியலோகமெய்தினன். எ - று. (எ)

பெறல ருந்திருப் பெற்றுடன் மீண்டன
னறன ழித்துள் ளருளுந் துறந்தனன்
மறலி யஞ்சி மனந்துளுக் குற்றுறக்
குறைவி றீமைக் கொடிதிழைத் தானரோ.

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய செல்வங்களை யடையப்பெற்று, உடனே திரும்பினான். அப்பொழுதே தருமங்களையழித்து, தன்மனதிற் கிருபையென்பதை யறவேவிலக்கினன். இயமனும் அவனைப்பார்த்துப் பயமெய்தி மனநடுக்கமடையக் குறைவில்லாத தீமைகளைக் கொடிதாகச்செய்தனன். எ - று. (அ)

வையம் யாவும் வயப்புலி வாய்ப்படப்
பெய்த வானிற் பெரிதுழந் துற்றவாற்
கைய றுந்துய ரக்கட லாழ்ந்தன
வெய்ய வற்கும் வெருக்கொள வெம்புவான்

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும், வெற்றிபொருந்திய புலியின்வாயி லகப்பட்ட பசுவைப்போல மிகவும் வருந்தியிருந்தன. சகிக்கமுடியாததுக்க சாகரத்தில் மூழ்கின. சூரியனுக்கும் பயமுண்டாகும் வகையாகக் கோபங்கொள்ளுவான்.

சுவைநெ டுஞ்சினைக் கற்பக நாடரு
மிவையு ணர்ந்துயிர்ப் பின்றி யிருந்தன
ருவரி யாடை யுலகரு ளெண்மரும்
அலரு நாவினர் நெஞ்சத் துளுக்கினார்

(இ - ள்.) பிளவுப்பட்ட கொடிய வீளைகளையுடைய கற்பக விருக்ஷம்பொருந்திய தேவலோகத்தினரும், நரகாசுரன் இவ்வகை வரம்பெற்றதை யுணர்ந்து, சுவாசமில்லாது மூர்ச்சித்தார்கள். கடலாடையுடுத்த உலகினைக் காக்கும் அட்டதிக்குப்பாலகரும் நாவுலர்ந்தவர்களாய் மனம் நடுங்கினார்கள். எ - று. (௪௦)

கள்ளு யிர்த்தலர் கற்பக நாயக
னுள்ளு யிர்ப்பி னொடுக்கு மிடுக்கினான்
வள்ளெ யிற்று நிருதன் வழங்குறக்
கொள்ளு மேவறன் கோமுடிக் கொள்வனால்.

(இ - ள்.) தேனைச்சிந்திப் பூக்களை மலர்கின்ற கற்பக விருக்ஷத்தின் தலைவனான இந்திரன், தன்னுள்ளே பெருமூச்சுவிடுப்பவனாகவும், தன் வல்லமையை யடக்கிக்கொண்டிருப்பவனாகவும், கூரியபற்கள் வாய்ந்த நரகாசுரனால் கட்டளையிடப்பட்ட ஏவல்களைத் தன் சிறந்த சிரமிசைக்கொண்டு நடப்பான். எ - று.

இப்பெ ருந்தவ மீந்தரு ளந்தணன்
னொப்பெ ழுந்து வெருவு மனத்தனா
யெப்பெ ருந்துய ரெம்முழைச் செய்வனென்
றப்ப ரந்தலை யெண்ணிய டங்கினான்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய பெரியவரங்களைக் கொடுத்தருளியபிரமனும், கொதிப்பு மிகுந்து பயமடைகின்ற மனமுடையவனாய், இவன் நம்மிடத்தில் எத்தகைய பெருந்துயர் செய்வானோவென்று, அவ்வரத்தின் மேன்மைகளைச் சிந்தித்துக்கொண்டு அடங்கியிருந்தான். எ - று. (௪௨)

சங்கி வன்செய லிப்படி சாகவு
மோங்கு வெண்குடை யாலுல கோம்புவான்
றேங்கு பேரெழிற் றேவகி பாலக
னாங்கு ணர்ந்தவன் பாலமர்க்க ணமினான்.

(இ - ள்.) இந்நரகாசுரன் செயல்கள் இங்கே யிப்படியிருக்கவும், மேன்மை தங்கிய வெண்கொற்றக் குடைநிழலில் உலகினைக்காத்து வருகின்றவரும், தேவகியின் புத்திரருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, தாம் வசிக்கின்ற துவாரகாபுரியில் இச்செயல்களைக்கேட்டுணர்ந்து, அவ்வரசன்பால் போர் செய்ய நெருங்கினர்.

சென்றெ ழுந்தமர் சேனைத் திரளெலா
மன்று பஞ்சி னெரியென லாக்கினா
னின்று டற்று நெடுமழை வண்ணனு
மொன்று மாவதன் றெனவோ டினான்.

(இ - ள்.) அப்படிக் கிருஷ்ணமூர்த்தியுடன் போர்செய்யப் புகுந்தசேனைத் தொகுதிகளெல்லாம், அன்று அவ்வசுரன் நெருப்புப் பொறியுற்றபஞ்சுப்பொதி போலழித்து விட்டான். அங்கிருந்து எதிர்த்த பெருமை தங்கிய மேகவண்ணராகிய கிருஷ்ணமூர்த்தியும் நம்மாலொன்றும் முடிவதின்றென்று தெரிந்து ஓட்டம் பிடித்தனர். எ - று. (௪௪)

மண்டு சேனை யளவற விட்டியே
மீண்டு மன்னவன் பாற்பட மேயினு
னீண்ட கோல நெடுமழை வண்ணனு
மூண்ட வெஞ்சமர் முற்றியு டற்றினன்.

(இ - ள்.) விசுவரூபமுடையவரும், மேன்மை மிக்க மேகவண்ணமுடைய வருமாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி, மீணடும் ஒருமுறை சேரத்தக்கசேனைகளைக் கணக்கில்லாதனவாகச் சேகரித்துக்கொண்டு, அவ்வசுரன்பாற்போய், கொடிதாகிய பெரும்போர் செய்யத் தொடங்கி யெதிர்த்தார். எ - று. (௧௫)

கூற்ற மன்ன கொடுஞ்சினத் தானவ
னேற்றெ ழுந்தம ராட லியற்றினு
னாற்ற ருந்திறற் சேனை யடங்கலுங்
காற்றெ ழுஞ்சுழல் பூளையிற் காட்டினன்.

(இ - ள்.) இயமன்போலக் கடுங்கோபமுடைய அந் நரகாசுரன் எதிர்த்து வந்து போர்செய்யத் தொடங்கினன். வெல்லுதற்கியலாத வல்லபமுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியினுடைய சேனைகள் முழுவதையும், சுழல்காற்றிற் சிக்கிக் கொண்ட பூளைப்பூவைப்போ லழித்தான். எ - று. (௧௬)

முற்றி யிப்படி மூவெழு காலமர்
பற்றி யிற்றனன் பாப்பணைப் பள்ளியா
னெற்று காலன் றிசையள வோடின
னிற்ற தண்ட மெனநகைத் தானரோ.

(இ - ள்.) சேஷசயனத்தில் அறிதுயில் கொள்ளும் திருமாலாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி இவ்வகையே இருபத்தொருமுறை போரைத் தொடங்கிச்செய்து தோல்வி யெய்தினர். அப்பொழுது கிருஷ்ணமூர்த்தி, பலரையுந் தண்டிக்கின்ற இயமலோகமட்டும் ஓடினர். அதனைக்கண்டு நரகாசுரன் அண்டம் உடைபட்ட தென்று சொல்லும்படி வீரநகைசெய்தான். எ - று. (௧௭)

கால மாமுகில் வண்ணனைக் கண்ணனை
நீல மேனி நிருதனெ டுங்கடன்
ஞால மெங்குந் தடவி நடந்தன
னால கால மெனவெகுண் டானரோ.

(இ - ள்.) மாரிக்காலத்தில் தோன்றும் சூல்கொண்ட மேகம்போன்ற கருநிறமெய்திய கண்ணபிரானை, நீலநிறந்தங்கிய தேகத்தையுடைய நரகாசுரன், நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதுந் தேடித்திரிந்தான். ஆலாலம்போலக்கோப மெய்தினன். எ - று. (௧௮)

அன்ன வன்றனக் கஞ்சிய சைந்தெழும்
மின்னல் வெண்டிரை வெள்ளப் பெருங்கடற்
றன்ன ருங்கட் டுவாரகை யென்றொரு
மன்னு மாநகர் வைகி மறைந்தனன்.

(இ - ள்.) (அது தெரிந்த கண்ணபிரான்) அந்தகாசுரனுக்கும் பயமெய்தி அலைக்கெழுகின்ற பின்னிக்கொண்டிருக்கும் வெள்ளிய அலைகளையுடைய பெருங்கடலாற் சூழப்பெற்ற, யாவராலும் அடைதற்கரிய இடமாகிய துவாரகையென்னும் பெயர் பெற்றதும், ஒப்பற்றதும், நிலைபெறுனதுமான பெரிய நகரத்தில் மறைந்து வசித்திருந்தனர். எ - று. (கசு)

ஆய மாநகர் வைக லரிதெனப்
போயி ருந்துமை நாகப் பொருப்பிடைப்
பாய்வி டைத்தனிப் பண்ணவ றபூசியாச்
சேய காலமொ ழித்தனன் செங்கண்மால்.

(இ - ள்.) ஆகிய அத்துவாரகாபுரியிலும் அந்தகாசுரனுக்குத் தெரியாது மறைந்து வசிப்பது அருமையென்று கருதி, மைநாகபர்வதத்திற் போயிருந்து, பாய்ந்து செல்லும், இடபத்தையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை யர்ச்சித்து சிவந்தகண்களையுடைய திருமாலாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி வெகுகாலங்கழித்தனர்.

மங்கை பாகன் மழைமுகில் வண்ணன்பாற்
செங்க ணேறுகைத் தாங்கெதிர் சென்றன
னங்க ரம்புடைத் தானெழுந் தாடினன்
பொங்கு பேருவ கைக்கடல் மூழ்த்தனன்.

(இ - ள்.) உமாசமேதராகிய சிவபெருமான், [illegible] கொண்ட மேகம்போ லும் கருநிறமுடைய கிருஷ்ணமூர்த்தியி னிடத்திற்கு, [illegible] தவிழிகளையுடைய இடபவாகனமூர்ந்து சென்று, அம் மைநாககிரியில் பிர[illegible] பக்ஷமாகத் த[illegible]சனந் தந்தனர். கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகிய கைகளைக்கொட்டி யெழுந்து ஆநந்தக் கூத் தாடினர். மிக்க பெருங்களிப்பென்னும் சமுத்திரத்தி லமிழ்ந்தனர். எ - று. ()

தேவர் சிந்தனை முற்றின திண்புவி
மேவு பல்லுயிர் வாழ்ந்தன வேயெனப்
பாவை பங்கன் படர்சடை நாயகன்
சேவ டித்தலஞ் சென்னிவைத் தானரோ.

(இ - ள்.) தேவர்கள் கருத்துகள் முடிந்தன. வலிய நிலவுலகில் வாழ்கின்ற பலசீவகோடிகளும் வாழ்ந்தனவென்று களிப்பெய்தி, உமாபிராட்டியைப் பாகத் திலுடையவரும் படர்ந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபகவானது சிவந்த திருவடிகளை (கிருஷ்ணமூர்த்தி) சிரசிலணிந்து கொண்டனர். எ - று. (உஉ)

மாற்றரும்புரம் வாணகைத் தீயினு
ணீற்று நம்ப னிலாப்புனை வேணியோற்
போற்றி நின்றவற் கண்டெமைப் பூசனை
யாற்றி னின்றனை யென்கொ லறைகென.

(இ - ள்.) அழித்தற்கரிய முப்புரங்களை ஒளியமைந்த புன்னகை யென்னுந் தீயினுற் றகித்தவரும், பிறைச்சந்திரனை யணிந்த சடையையுடையவருமாகிய சிவபெருமான், தம்மைத் துதித்துக்கொண்டிருக்கும் கிருஷ்ணமூர்த்தியைத் திரு

பாநோக்கஞ்செய்து, எம்மைப் பூசித்துவந்தனை. என்னகாரணம்? கூறுகவென வினவவும். எ - று. (௨௧)

நன்னு தல்புடை யோய்நர காசுர
னென்னு மோரசு ரர்க்கிறை யிந்நிலத்
தின்னல் செய்தொழிந் தானல னீர்ந்தருப்
பொன்ன கர்க்கு மிடுக்கண் புரிந்தனன்.

(இ - ள்.) நல்ல நெற்றியையுடைய உமாதேவியைப் பக்கலிலுடையவரே! நரகாசுரனென்னும் பெயர் வகித்த ஓரசுரர் தலைவன், இந் நிலவுலகில் மாத்திரமே தீமைபுரிந்து போனானில்லன். குளிர்ந்த கற்பக விருக்ஷத்தையுடைய தேவலோகத்திற்கும் துன்பத்தை விளைவித்தான். எ - று. (௨௨)

அவனை வெல்வ தரியொடு வெள்விடைச்
சிவ னு மோருருக் கொண்டெனச் செப்பின
னிவரு மோதிம மேறியு கைத்தரு
டுவர்மு கக்கம லாலயத் தொல்லையோன்.

(இ - ள்.) ஊர்ந்து நடத்தத் தக்க அன்னவாகனத்திலேறி வருபவனும், சிவந்த நிறந்தங்கிய இடம்பொருந்திய தாமரைமலரைக் கோயிலாகக்கொண்டவனும், பழையோனுமாகிய பிரமன், திருமாலோடு வெண்மையாகிய இடபவாகனத்தையுடைய சிவபெருமானும் ஓருருவெடுத்துத் தான் அவ்வசுரனை வெல்லவேண்டுமென்று வரந்தந்துள்ளான். எ - று. (௨௩)

என்று கூறியின் றென்னொடு மெம்பிரா
னொன்றி யடவி னுவனை முடிக்குவ
னன்று நல்வர நல்கென நம்பனை
மன்று லாந்துள வோனடி வாழ்த்தினான்.

(இ - ள்.) என்று கூறி, இற்றைப்பொழுதில் அடியேனுடன் எமது பெருமானாகிய தேவரீரும் சேர்ந்திருப்பீராகில் அந்த நரகாசுரனை யழித்துவிடுவேன். ஆதலால், நன்மையைத் தருவதாகிய சிறந்த இவ்வரத்தைத் தந்தருளவேண்டுமென்று, வாசனைவீசும் அழகிய துளசிமாலை தரித்த திருமால், சிவபெருமான் திருவடிகளை வாழ்த்தினர். எ - று. (௨௪)

கேட்ட போழ்திற் கருணை கிளைத்தெழ
வாட்ட டங்கண் மருங்குடை வானவன்
றேட்ட லங்கற் றுழாயவற் கீந்தனன்
மீட்டு மீட்டுந் தொழுதுளம் விம்மினான்.

(இ - ள்.) அவ்வேண்டுகோளைக் கேட்டமாத்திரமே, *கருணையானது மேலோங்கித் தோன்றுதலால், வாள்போலும் பரந்த விழிகளையுடைய உமாதேவியாரைப் பாகத்திலுடைய சிவபெருமான், இதழ்கள் பொருந்திய துளசிமாலை தரித்த கண்ணபிரானுக்கு அவ்வரத்தைத் தந்தருளினர். அப்பொழுது திருமால் அடிக்கடி பணிந்து மனங்களித்தனர். எ - று. (௨௫)

அற்றை நாளி லலங்கற் றுழாயினன்
முற்று வெஞ்சினத் தாரமர் முன்னினன்
செற்றெ யிற்று நிருதனைத் தேடினன்
பெற்ற காலவி னைந்தது பேரமர்.

(இ - ள்.) துளசிமாலை யணிந்த திருமால் அதிகரித்த கடுங்கோபமுடை யாராகிய அசுரர்களோடு அன்றையதினமே போர்செய்யக் கருதியவராய், மாறு பட்டிருக்கும் பற்களையுடைய அந்நரகாசுரனை எவ்விடத்துந் தேடினர். அவனை நேரே கண்டபோது பெரும்போருண்டாயது. எ - று. (உஅ)

கலி நிலைத்துறை.

தண்டு சுற்றினர் தடஞ்சிலை குனித்தன ர்சரங்
கொண்டு ருத்தனர் தெழித்தனர் குதித்தனர் குலாய்
மண்ட மர்க்கள மடுத்தன ரடுத்தனர் வயத்
திண்டி றற்படை விதிர்த்தனர் செருத்தலைவரே.

(இ - ள்.) அப்பொழுது இருபக்கலிலுமுள்ள சேனாநாயகர்கள் கதாயுதத் தைச் சுழற்றினார்கள். பெரியவில்லை வளைத்தார்கள். அம்புகளைச்செலுத்தி விடுத் தார்கள். ஆர்ப்பரித்தார்கள். குதித்தார்கள். கலந்து வந்து நெருங்கிய போர்க்கள த்தில் நிறைந்தார்கள். வெற்றி பொருந்திய மிகு வல்லமையுடைய ஆயுதங்களை வீசினார்கள். எ - று. (உகூ)

காலி ழந்தனர் கரங்கடுணி பட்டனர்கடா
வேலொ டுங்குருதி சிந்தினர்வி ளிந்து விழுவார்
சூலொ டுந்தொடர ரக்கர்படை சென்னி துணியப்
பாலெ ழுங்குருதி யத்தலைவர் கண்டு படர்வார்.

(இ - ள்.) கிருஷ்ணமூர்த்தியின் சேனைகள் காலை யிழந்தார்கள். கைகள் வெட்டுப்பட்டார்கள். வலிய வேலோடு உதிரஞ்சிந்தியவர்களாய் இறந்து விழு வார்கள். அசுரச்சேனைகள் தங்கள் மேற்பாய்ந்து சூலாயுதத்தோடு தலைகளறு பட அத்தலைகளினின்று பெருகுகின்ற உதிரத்தைப் பார்த்து அச்சேனைத் தலை வர்கள் வருவார்கள். எ - று. (௩௰)

சேனை பட்டன சினக்கத மதச்சி றுகண்மால்
யானை பட்டன வெழுந்துக ளடற்பு ரவியந்
தானை பட்டன தராதல மதிக்க வருதேர்
மோனை பட்டற முடிந்தன பொடிந்த துலகம்.

(இ - ள்.) சேனைகளழிந்தன. கோபமாகிய கொடூரத்தோடு மதஞ்சொரி யுஞ் சிறிய கண்களையுடைய யானைகளும் அழிந்தன. நடக்கும்போதே தூசு எழுந்தக்க குதிரைச் சேனையும் அழிந்தன. நிலவுலகிறுள்ளவர் மதிக்கத் தக்க தாக வரும் தேர்கள் சிகரங்கள் தகர்க்கப்பட்டு முற்றும் அழிந்தன. உலகமும் பொடியாயிற்று. எ - று. (௩க)

பாரதிர்ந்தன பருப்பதம திர்ந்த வைபவிக்
காரதிர்ந்தன கருங்கடல திர்ந்த வாகதிர்த்
தேரதிர்ந்தன திக்கமு மதிர்ந்த வதிரப்
போரதிர்ந்தெழு வதிர்ந்தது பசும்பொ னுலகம்.

(இ - ள்.) போரானது அதிர்ச்சியோடு நிகழ்வதால், பூமி யதிர்ந்தன. மலைகளதிர்ந்தன. குளிர்ந்த மேகங்களதிர்ந்தன. கருநிறந்தங்கிய கடல்களதிர்ந்தன. சூரியனுடைய தேர் அதிர்ந்தன. அஷ்டதிசைகளும் அதிர்ந்தன. பசும்பொன் மயமான தேவலோகமும் அதிர்ந்தது. எ - று. (௯௭)

சக்க ரத்தொடு தெரித்தன தடங்க விகையற்
றுக்கி ழிந்தன கொடித்திர ளுலப்பி னெடுவேல்
புக்கி றந்தனர் பறந்தலை புனற்கு ருதியாற்
செக்க ரிற்றிடை விழுந்தன கிடந்த சிவனும்.

(இ - ள்.) தேருருளைகளோடு பரந்த குடைகளுந் தெறித்துப்போயின. வெற்றிக்கொடிக் கூட்டங்களெல்லாம நிலைமையற்றுக் கிழிபட்டன. அப்போர்க்களத்தில் எண்ணிறந்தனவாகிய நெடிய வேற்படைகள் புகுந்திறந்தவர்களுடைய இரத்த நீரால், செவ்வானமானது ஆகாயத்தைவிட்டு விலகி, இப்போர்க்களத்தினிடையே விழுந்திருந்தாற்போலும். எ - று. (௯௮)

கண்டெ றிந்தனர் கருந்தலை தெரித்த னர்தசைப்
புண்டெ றித்தனர் பசுங்குருதி பொங்கி நிமிர்வார்
மண்டை விட்டிட வழிந்தொழுகி மூளை சிதறத்
துண்ட மிட்டன ரொருத்தரை யொருத்தர் தொடர்வார்.

(இ - ள்.) சிற்சிலர் கணதெறிபட்டார்கள். பெரியதலை தெறிபட்டார்கள். உடலெங்கும் பசிய உதிரம் அதிகமாகப் பெருகும்படி யிருப்பார்கள். மண்டை யுடைபட்டு மூளை வழிந்தொழுகிச் சிதறும்படி துண்டஞ் செய்யப்பட்டார்கள். ஒருவரை யொருவர் பின்தொடர்ந்து போவார்கள். எ - று. (௯௯)

உருவி யோடுகணை யாயிரவ ருடு ருவுறத்
துருவி யோடுவன பல்படைது ணிந்து சிதறிப்
பொருவு டுக்குலமெ னப்புடை தெறிப்ப புடைபோய்ச்
செரு முகத்தலைவா சென்னிசித றசசி னவுமால்.

(இ - ள்.) உருவிச் செல்லும் அஸ்திரங்கள் ஆயிரம் பெயர்கள் வரையில் ஊடுருவித் தாண்டிப் பாய்கின்றன. வேறு பல ஆயுதங்கள் உடைபட்டு நக்ஷத்திரங்கள் போர்புரிவது போன்று பக்கங்களிற் றெளிக்க, அவர்கள் பக்கலில் வேறு சில போய் அவர்கள் சிரங்கள் தெறிக்கும்படி கோபிக்கின்றன. எ - று. (௱)

ஈறு பட்டன நிசாசரனெ டுத்த வரிகள்
கூறு பட்டன்கொ ழுங்குடர்கி ழிந்த வுயிர்போய்
வேறு பட்டன பெருங்குருதி வெள்ள மலைபோல்
காறு பட்டது நடந்ததுதி கந்த மளவும்.

(இ - ள்.) [கிரகசரன்=இரவிற் சஞ்சரிப்போன்] நரகாசுரன் சேனைகளாகிய சேனைகள் முற்றுமழிந்தன. வெவ்வேறு பகுப்பாயிருக்கிற கொழுவிய குடர்கள் எல்லாஞ் சிழிபட்டன. உயிர்கள் நீங்கிப் பிணமாயின. மிகுந்த உதிரவெள்ளமானது அலைகள் மோதுகின்ற பெரிய ஆறுபோலப் பெருக்கெடுத்து எண்டிசைகளிலும் பரவியது எ - று. (௬௬)

பொறிவ ரிப்பணி முற்படுபு யங்க வணையா
னெறும்வ லிப்புயவ ரக்கனையெ திர்ந்து மறல
மறித முற்சுலவு சக்கரவ யப்ப டையினாற்
றெறுசி னத்தவன்மு டித்தலைதெ றித்த துலகின்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளும் வரிகளும் பொருந்திய படத்தின் நிழலிலே யோகநித்திரை செய்யும் சேஷசாயியாகிய கிருஷ்ணபகவான், மிக்க வல்லபந்தங்கிய தோள்களை யுடைய நரகாசுரனை யெதிர்த்துப் போர்செய்ய, கொல்லத்தக்க தீப்பொறி சுழலும் வெற்றி தங்கிய சக்கராயுதத்தால், நிலவுலகில் கடுங்கோபமுடைய நரகாசுரனுடைய கிரீடமணிந்த தலை சிதறிப்போய்விட்டது. எ - று.

வான மங்கைய ருமங்கலக ளந்த டவினு
ரேனை வானவர்ம லர்ப்புயலி றைத்த னாகளான்
மாநி லத்தறம்வ ளர்ந்தது மகத்த லைவனுக்
கான வெண்குடைநி வந்ததுவி யந்த தவனி.

(இ - ள்.) ஆகாயத்திலுள்ள தேவமாதர்களும் தங்கள் கழுத்திலணிந்த மங்கலசூத்திரத்தை (அச்சத்துடன் அப்போது) தடவிப்பார்த்தார்கள். அவர்களுடைய கணவர்களாகிய தேவர்கள் யாவரும் புஷ்பமாரி சொரிந்தார்கள். பூலோகத்திலே தருமமார்க்கம் மேம்பட்டது. [மகம்] யாகத்திற்குத் தலைவனாகிய இந்திரனுக்குரித்தாகிய வெண் கொற்றக்குடைமே லோங்கியது. உலகமுழுதும் சந்தோஷித்தது. எ - று. (௬௮)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

காளங் கறுத்த மணிகண்டக் கடவு ளொருபாற் பகுந்திருப்ப
மூளுஞ் சமரி னெதிருடற்றின் முடியா தனவு முடியாவோ
வேளும் புரமு மடலைபட விழித்து நகைத்த வெள்விடையோன்
றாளங் கமல மரிபரவ வருளிப் புகுந்தான் றடங்கயிலை.

(இ - ள்.) விஷத்தினாற் கறுப்பெய்திய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் ஒரு பக்கலிற் பிரிந்திருக்க மூண்டுகொண்ட போரில் எதிர்த்துப்பொருதால் முடிக்காதனவும் இறவாவோ? (அசுரர்களழிந்தபின்னர்) மன்மதனும் திரிபுரங்களும் சாம்பராக முறையே திருநோக்கஞ்செய்து நகைத்தருளிய வெண்மைதங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானது அழகிய பாததாமரையைத் திருமால் வணங்க, அவருக்கருள் செய்து பெரிய கைலாசகிரியையடைந்தனர்.

வரிவண் டிரங்கித் துதைந்தசடு மடற்பூந் துளவ மழைவண்ணன்
புரியும் புரிசைத் துவாரகைய மபுரத்துப் புகுந்தான் புரந்தரற்குப்
பரியும் பரிவு தலைநிமிர்த தனிக்கோல் வாழப் படரொழிந்து
விரிவெண் கவிகை மேனிழற்ற வரியா சனத்து வீற்றிருந்தான்.

(இ - ள்.) சிற்றுக்களையுடைய வண்டுகளொலித்து நெருங்கி விளையாடு கின்ற இதழ்கள் விரிந்த அழகிய துளசிமாலை தரித்த மேகவண்ணனாகிய கிருஷ்ணமூர்த்தி அழகிய மதில் சூழ்ந்த துவாரகாபுரிக்குச் சென்றனர், இந்திரன் தனக்கு வருத்துகின்ற துன்பந்தணிய, ஒப்பற்ற செங்கோல் வாழும்படி துயரகன்று விரிந்த வெண்கொற்றக் குடைமேலே நிழல் செய்ய, சிங்காதனத்தில் வீற்றிருந்தான். எ - து. (௪௦)

நரகாசுரன் வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௨௪-க்குத் திருவிருத்தம். ௯௦௪௧.

இருபத்தைந்தாவது

திருமால்சிவார்ச்சனைச் சருக்கம்.

(௦)

மூன்னர்க் கழிந்த நெடுங்காலத் தொருநாண் முனிவன் றுருவாசன்
பின்னற் சடிலி கேதாரத் தெந்தை பெருமான் றிருக்கோயி
றன்னிற் புகுந்தப் பெருமானைச் சரணம் போற்றித் தனித்தொருபாற்
கன்னிக் கொருபா கற்குரிய பூசை யியற்றிக் கண்முகிழ்த்தான்.

(இ - ள்.) கழிந்துபோன பலகற்பங்களுக்கு முன்னே ஒருநாள் துருவாச முனிவர், திருக்கேதாரத்திலுள்ள பின்னிய சடைமுடியை யுடைய எமது தந்தையும் தலைவனுமாகிய சிவ பெருமான் திருக்கோவிலைச் சார்ந்து, அப்பெருமானுடைய பாத தாமரைகளைத் துதிசெய்து திருக்கோயிலினின்று அரிது நீங்கித் தனித்து ஓரிடத்திலிருந்து, உமாபிராட்டியாருக்கு ஒருபாதத்தைக் கொடுத்த அவ்விறைவர்க்குரிய வழிபாடுகளைச் செய்து தியானித்துக் கொண்டிருந்தனர்.

அதுகா லத்தி னிருந்துளவத் தலங்கற் பெருமா னங்குநிலா
விதுவார் சடையோற் றொழுவேண்டி வெங்கா லெழுப்பு மிருஞ்சிறைப்புட்
கதிர்வா னுகிர்க்காற் பெருங்கலுழக் கடவு ளுகைத்துக் கதுமெனவந்
தெதிரா விழிந்து சினகாம்புக் கெம்மான் றிருத்தாண் முறைவணங்கி.

(இ - ள்.) அந்தக் காலத்தில் பெருமைதங்கிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் சந்திரிகை வீசும் பிறையை யணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பணிய வேண்டி, கொடுங்காற்றை யெழுப்புகின்ற பெரிய சிறகுகளையும், ஒளி பொருந்திய கூரிய நகங்கள் பொருந்திய காலையுமுடைய பெரிய கருடபகவான் மீதாரோகணித்து விரைவாக அங்கெதிர்ந்து இறங்கித் திருக்கோயிலிற் புகுந்து எமது சிவபெருமான் திருவடிகளை முறைப்படி பணிந்து. எ - று.

விரித்த மறைநூல் விதித்தபடி வழுவான் றிருத்தாள் வீழ்ந்திறைஞ்சிப்
புரித்த சடையோன் விடைவேண்டிப் போதுங் காலை யொருமருங்கு
தரித்த துருவா சனைநோக்கி வணக்கம் புரியான் றணந்தனனாற்
கரித்த மனனு மிருவிழியுஞ் சுழன்றான் முனிவன் கடுஞ்சினத்தால்.

(இ - ள்.) விரிந்துள்ள வேதநூலிலே விதிக்கப்பட்டுள்ள முறைமைகளினின்று தவறாதவராய்ச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்து நமஸ்கரித்து, முறுக்கிய சடையையுடைய சிவபெருமானிடத்தில் விடைகொண்டு திரும்பிவருந்தருணத்தில், ஒருபுறத்தில் எழுந்தருளியிருந்த துருவாச முனிவரைத் தரிசித்து வந்தனைசெய்யாதவராய் அப்பாற சென்றனர். துருவாசமுனிவர் தமக்கெய்திய கடுங்கோபத்தால மனமு கருகி இருகண்களுஞ் சுழன்றனர். எ - று. (௯)

அரனை வணங்கு மருச்சனைமுற் றடைந்த காலை யருந்தவத்தோன்
விரவு சினமீக் கொளவெழுந்து விரித்தபணவா யிரப்பாயற்
பரனை யடந்தா னெம்மையவ மதித்தா யினியுன் படர்சிறைய
வுரவுக் கலுழன் வீரபத்ர னவனு லிறப்ப துளதென்றான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானை வணங்குகின்றவழிபாடு முடித்துத் திரும்புஞ் சமயத்தில், அருந்தவமுடைய துருவாச முனிவர், தம்மனதிலுள்ள கோபம் அதிகரித்து எழுந்து கருடனைநோக்கி, ஆயிரம் படங்களைப் பரப்பிக்கொண்டிருக்கும் சேஷசயனத்தையுடைய திருமாலைச் சேர்ந்திருத்தலால் வலிதங்கிய கருடனே! நீ எம்மையவமதித்தாய், ஆதலால், இனி உன் படர்ந்த சிறகுகள் வீரபத்திரக் கடவுளால் அழிவதுண்டு என்று சபித்தனர். எ - று. (௰)

கற்றைச் சடிலக் குறுங்குஞ்சி வடுகக் கடவு ணெடுஞ்சூல
நெற்றி தொளைப்ப நிணசசோரி யொழுக நீயு நிலையழிவாய்
தெற்றுந் தரள வணமுலைய திருவுந் திப்பாற் கடற்செல்வான்
முற்று மிவைகண் டருந்துயர முழப்பாய் நீயு மெனமொழிந்தான்.

(இ - ள்.) பின்னர், திருமாலைநோக்கி, தொகுதியாயுள்ள சடையாகிய குறுஞ்சிகையுடைய வைரவக்கடவுளின் நெடிய சூலாயுதமானது உன் நெற்றியைத் துளைசெய்ய; அதினின்று கொழுப்போடு கூடிய உதிரம் பெருகும்படி நீயும் உன் நிலைமையை மாறுவாய். அன்றியும், முத்துமாலை யணிந்துள்ள அழகுற்ற குசங்கள் பெற்ற இலக்குமியுந் திருப்பாற்கடலிற்குச் செல்லுவாள். இவை யாவும் கண்டு நீயுங்கொடுந் துக்கமெய் துவையென சபித்தனர். எ - று.

மொழிந்து திரிந்தான் றுருவாசன் முளரி பூத்த முகில்வண்ண
னுழந்து துயரி னலமந்தா னொழிப்ப தெதுவென் றுளநினைந்தான் [வுற்
பொழிந்த கருணைத் திருப்பவளப் பொருப்பைப் போற்றப் போமெண
னெழுந்து நடந்தான் றொழற்குரிய திருக்கா ளத்தி யெனுமெல்லை.

(இ - ள்.) துருவாச முனிவர் இப்படிக் கூறிச் சென்றனர். செந்தாமரைக் காடலர்ந்த மேகம்போன்ற திருமேனியையுடைய திருமால் துயரத்தில் மூழ்கிப் படிந்து இதனை விலக்கத்தக்க வழி யாதென்று மனதிற் கருதினார். கிருபையைச் சொரிந்த சிவந்த பவளமலை போன்ற சிவபெருமானைத் துதிசெய்யக் கழியு மென்று மனதிற் கொண்டெழுந்து, யாவரும் வணங்குதற்குரிய திருக்காளத்தி யென்னும் க்ஷேத்திரத்தை நோக்கி நடந்தார். எ - று. (௬)

சென்று பவளக் கொடிவேணித் திருக்கா ளத்திச சிவபெருமான்
மன்றன் முளரிப் பரிபுரப்பொற் றிருத்தா டொழுது வலம்வந்தா
னன்று தொடுத்தெம் பெருமானை பவன தாவப்பி னருச்சித்தான்
வென்று புரஞ்செற றவன்சிலநாள் கழிந்த பின்னர் வெளிப்பட்டான்

(இ - ள்.) அப்படி நடந்துபோய், திருக்காளத்தியி லெழுந்தருளிய செம்பவளக் கொடிபோலுஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானது பாதசரமணிந்த மணந் தங்கிய தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளைப் பணிந்து பிரதக்ஷிணஞ் செய்து, அன்றுமுதலாக எமது சிவபெருமானைத் தமது சந்தோஷத்துடன் பூசித்துவந்தனர். சில தினங்கள் சென்ற பிறகு, திரிபுரங்களை யழித்துச் செயங்கொண்ட சிவ பெருமான் காட்சிதந்தனர். எ - று. (௭)

ஒருவற் கியலா தியற்றியெம்பா லுறுபே றன்பின் வழிபட்டாய்
திருமித் தனநீ யென்கொலென நிமல னிகழ்த்த நெடியோனுந்
திருகச் சினத்தாற் றுருவாச னுரைத்த சாபத் திறனுரைத்தான்
கருணைக் கடலைத் திருநடத்தாற் சிவந்த திருத்தாள் கைதொழுதான்

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற துருவாச முனிவனுக்குச் செய்யத்தகாத குற்றத்தைச் செய்து, நம்மிடத்திற்பொருந்திய பேரன்போடு வழிபாடுசெய்தனை. நீவிரும்புவது யாதென்று மலரகிதராகிய சிவபெருமான் வினவ, திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட திருமால், மாறுபட்டதைக் கூறி, ஆனந்தத் திருநடம்புரிதலாற் சிவப்பேறிய திருவடிகளைக் கைகூப்பி வணங்கினார். எ - று. (௮)

திருவுந் திருப்பாற் கடல்கடையப் பிறந்து நின்பாற் சேர்கவென
மருவுங் கலுழன் காசிபர்க்கு மதலை யாகி வடசயிலம்
பொருவுந் திறத்தா னினக்குமுன்னை யூர்தி யாகப் போர்வடுகன்
றருவெஞ் சினததான் மயங்குமயக் கொழியத் தகுவை யெனச்சாற்றி.

(இ - ள்.) திருமகளும் க்ஷீராப்தி மதனஞ்செய்ய அதினின்றுதித்து நின்னுடையவளென்றும், வாகனமாகப் பொருந்திய கருடன் காசிபமுனிவர்க்குப் புதல்வனாகி மேருமலையையொத்த வல்லமையினால் உனக்கு முன்போலவே வாகனமாகுக வென்றும், போர்புரிகின்ற வைரவனுக்குற்ற கொடுங்கோபத்தால் நீ மயங்கிய மயக்கமகலக் கடவையென்றுந் திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ - று. (௯)

சேவே றுயர்த்த பெருமானு மெழுந்து புகுந்தான் றிருக்கயிலை
கோவே றளித்த பெருமானுந் துயர மெய்தினான் கொழுங்குதலைப்
பூவே றளக மடந்தையொரு புடைவைத் தோனைப் பூசைபுரிந்
தேவேந் தியவிற் புயலனையான் பெறும்பே றின்னு மியம்புவாம்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக வுயர்த்திய சிவபெருமான் அங்கிருந்து நீங்கித் திருக்கைலையை யடைந்தனர். பசுக்களையும் எருதுகளையுங் காத்த திருமாலுந் தமக்குற்ற துயரமகன்றனர். கொழுவிய குதலைச்சொல்லையும் மலரணிந்த கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரை ஒரு பாகத்தில் அமைத்தருளிய சிவபெருமானை, அம்பு பூட்டிய வில்லைத் தாங்கிய மேகம்போன்ற திருமால் பூசைசெய்து பெற்ற பதவிகளை இன்னும் எடுத்துச் சொல்லுவோம். எ - று. (௧௦)

படர்பூஞ் சினைய கற்பகத்தின் பசும்பொ னுலகத் திமையவர்க்கு
மிடர்கூண் டிழைக்குந் தானவர்க்கு மிகலுண் டாக விமையோர்கண்
மடல்பூந் தாது கொழித்திறைக்குந் துளவ மோலி மாயவன்பாற்
றொடரா நடந்து தமக்கெனவா மிடுக்க ணனைத்துஞ் சொலலுற்றார்.

(இ - ள்.) படர்ந்த அழகிய கிளைகளையுடைய கற்பகவிருக்ஷந்தங்கிய பொன்னுலகத்தில் வசிக்குந் தேவர்களுக்கும், துன்பங்களையே விருத்தியாகச் செய்யும் அசுரர்களுக்கும் ஒரு காலத்தில் போர்நிகழ, இதழ்கள் அழகிய மகரந்தங்களைக் கொழித்துச் சிந்துகின்ற துளவமாலையணிந்த கிரீடத்தையுடைய திருமாலிடத்திற்குத் தேவர்கள் தொடர்ந்து சென்று, தமக்கென உண்டாகிய துன்பங்களையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லலானார்கள். எ - று. (௧௧)

வளைவா ளெயிற்றுக் கொடுநிருதர் மறல மறல மலைந்திற்றே
முளைநாண் மதிய மிலைந்தவனான் முளரி யவனால் வரம்பெற்று
நிலையா வருந்தி யிவர்க்கிடைநின் றிடைந்தே மினிநீ யெமதுவினைத்
தளையா றறுத்து வருந்தலிரென் றருள வேண்டு மெனத்தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஒளிதங்கிய வளைந்த பற்களையுடைய அசுரர்கள் பகைத்துப் போர்செய்து தோற்று, அன்றுதித்த பாலசந்திரனைச் சூடிய சிவபெருமானாலும் கமலாதனனாகிய பிரமனாலும் பெருவரங்களைப் பெற்றார்கள். இவர்கட்கிடையே நாங்கள் அகப்பட்டுக்கொண்டு தோற்றுத் துக்கித்து வருந்துகிறோம். இனி, தேவரீர் அடியேங்களுடைய வினைப்பாசத்தைத் துணித்து, வருந்தாதீர்களென்று அநுக்கிரகிக்க வேண்டுமென்று கூறிப்பணிந்தார்கள். எ - று. (௧௨)

பாந்த ளணைத்துயிற் பொறிப்பாயற் பள்ளிப் பெருமா னிவர்பரவச்
சேந்த முளரித் திருநயனக் கருணை பெருகிச் சென்றநாள்
மாய்ந்த பெருமா தவத்தலைவன் றதீசி யொடும்போர் மலைந்தன்று
தேய்ந்த திகிரி முனைமடிந்த செயலோர்ந் தவற்குச் செப்புதலும்.

(இ - ள்.) புள்ளிகளமைந்த பாம்பாகிய (சேஷ) சயனத்தில் யோகநித்திரைபுரியுந் திருமால், இத்தேவர்கள் துதிசெய்ய, செந்தாமரை மலர்போன்ற திருவிழிகளாற் கிருபை மிகுந்து, பூர்வத்திலே பெருந்தவம் பொருந்திய தலைவராகிய ததீசி முனிவரோடும் தாம் போர்செய்த காலத்தில் தமது சக்கராயுதம் தேய்ந்து முனைமடிந்த செய்கையை யறிந்து அவர்களுக்குச் சொல்லவும். எ - று. (௧௩)

பங்கே ருகத்துப் பழமறையோன் பசும்பொ னாட்டுப் புத்தேளிர்
செங்கேழ் முளரித் திருமடந்தைக் கிறைவாவதற்கோர்செயலுண்டாற்
கொங்கே ரிதழி மவுலிசலந் தரனைச் செகுத்த கொடுந்திகிரி
யங்கே யவன்பா லுளததனை யெமக்கா விரப்பி னருள்செய்வான்.

(இ - ள்.) தாமரை மலரிலெழுந்தருளிய பழமையாகிய வேதங்களைக்கூறிய பிரமனும் பசிய பொன்னாட்டில் வசிக்குந் தேவர்களும் (சொல்லுகின்றார்கள்.) செந்நிறந்தங்கிய தாமரையிலெழுந்தருளிய இலக்குமிதேவிக்கு நாயகா! அதற்குச் சேய்யவேண்டுவ தொன்றுளது. மகரந்தம் பொருந்திய அழகிய கொன்றைமாலை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் சலந்தாசுரனைச் சங்கரித்த வலிதங்கிய சக்ராயுதமொன்று, அவ்விறைவன்பா லுள்ளது, அதனைத் தேவரீர் அடியேங்களுக் காக விரும்பிக்கேட்டால் சிவபெருமான் கொடுத்தருளுவார். எ - று. (கஎ)

ஆது கொடுநீ யசுரர்குல மனைத்து மடிவா னமருடற்றித்
தீது தீர்த்தி யெனவிரந்து செழுஞ்சே வடியின் முடிதாழ்ப்ப
மாது மருமத் தவனுடனுங் கெழுந்து காஞ்சி மாநகரம்
போதல் புகுந்தா னந்நகரத் திருந்தா னரனைப் பூசித்து.

(இ - ள்.) தேவரீர் அதனைக்கொண்டு அசுரர் குலமுழுவதும் அழியும்படி போர்செய்து எங்கட்குற்ற துன்பத்தைத் தீர்த்தருள்வீராகவென்று யாசித்து, செழுமைதங்கிய சிவந்த திருவடிகளிற் சிரம்வைத்து வணங்க, திருமகளைத் திரு மார்பிலுடைய திருமால் உடனே எழுந்து சிறந்த காஞ்சிநகரத்திற்குச் சென்று அக்காஞ்சிபுரியிற் றங்கிச் சிவபெருமானைப் பூசித்திருந்தனர். எ - று. (கஅ)

பூவா யிரந்தோட் டிருகமலப் போதா யிரத்தால் வழிபட்டா
னேவே றுயர்த்தோ னிவனிலைமை யறிவா னோக்கி யக்கமலத்
தோவா வொருபூக் கிடையாது வருந்தப் புரிந்தா னொருநாளிற்
றேவா திபன்றட் கொருநயன மலரிற் சாத்திக் குறைதீர்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய ஆயிரவிதழ்களமைந்த பெரிய தாமரை மலர்கள் ஆயிரங் கொண்டு (நாடோறும்) பூசித்து வந்தனர். இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெரு மான் இத்திருமாலின் பக்தியையறியக்கருதி, ஒருநாள் அவ்வாயிரமலர்களில் நீங்காத ஒரு மலரினைப் பெறாது வருந்தச் செய்தனர். திருமால் மலரொன்று காணமையால் தமதுபூசை முட்டுப்படாவண்ணம், தேவநாயகனாகிய சிவபெருமான் திருவடியில் தமதொரு விழியை மலர்போலர்ச்சித்துத் தமக்குற்ற குறைவுபாட்டி னின்று நீங்கினர். எ - று. (கசு)

துளிக்கு மதுப்பூந் தாதிதழித் தொடையன் முடியோன் றொல்லையுயி
ரளிக்கும் பெருமா னிவன்றேடற் கரியா னிவற்கண் ணரியோனைக்
களிக்கு மழவே றுகைத்தருளிக் காண்டற் கெளிதாய்ப் புலப்பட்டான்
வெளிக்கு வெளியாய் நிரந்தர மாய் நின்றான் றன்மை விளம்பவற்றோ.

(இ - ள்.) துளிக்கின்ற தேனையும் அழகிய மகரந்தத்தையுமுடைய கொன் றைமாலையணிந்த திருமுடியை யுடையவனும், அநாதியாகிய ஆன்மாக்களையெல் லாம் காக்கின்ற தலைவனும், இத்திருமாலால் தேடுதற்கு அரிதானவனுமாகிய சிவ

பெருமானை, அத்திருமாலுக்கு அக்காலத்தில் உரியவராகிச் சந்தோஷிக்கின்ற இளைமதங்கிய இடபத்தை யாரோகணித்துச் தரிசித்தற்கு இலேசாகக் காக்ஷிதந்தருளினர். பூதாகாயத்திற் கலந்திருக்கும் சிதாகாய சொரூபியாயும் சாசுவதமாகியும் விளங்கும் சிவபெருமான் தன்மையை இத்தகைத்தென்று சொல்லமுடியுமோ? எ - று.

எந்தாய் போற்றி யெமைப்புரக்கு மிறைவா போற்றி யெவ்வுலகுந்
தந்தாய் போற்றி யென்பசைக்குந் தாராய் போற்றி தமியனெதிர்
வந்தாய் போற்றி யுயிர்க்குயிராய் வருவாய் போற்றி தொண்டருளச்
சிந்தா குலந்தீர்த் தருள்புரியுஞ் சிவனே போற்றி போற்றியவே.

(இ - ள்.) எந்தையானவரே! போற்றி. எங்களைக்காக்கின்ற தலைவரே! போற்றி. எல்லாவுலகங்களையும் படைத்தவரே! போற்றி. என்புமாலையையணிந்தவரே! போற்றி. தமியேனுக்குப்பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசனந்தரவந்தவரே! போற்றி. சீவான்மாக்களுக்கெல்லாம் பரமான்மாவாக வருபவரே! போற்றி. அடியவர்களுடைய மனத்துயரைநீக்கி யநுக்கிரகிக்கும் சிவபெருமானே! போற்றி. போற்றி. எ - று. [போற்றி—காக்க.] (கரு)

என்னப் போற்றி முடிபடிதொட் டெழுந்து பணிந்தா னெழுநோக்கி
மின்னுச் சடையோன் றிருவருள்கூர்ந் துருகா நின்றான் விழுக்கமலக்
கன்னிக் கிறைவன் கருத்துணர்ந்து கதிரா யிரம்போன் ஞெளிபரப்பும்
பொன்னந் திகிரி புரிந்துபின்னு மெதுவேண் டியது புகலென்றான்.

(இ - ள்.) என்று திருமால் துதிசெய்து, திருமுடி நிலத்திற்படியத்தாழ்ந்து வணங்கி யெழுந்திருக்க, மின்னுகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான்கண்டு திருவருள் மிகுந்து மனமுருகி நின்றனர். சிறந்த செந்தாமரைமலர்க கன்னியாகிய திருமகள் கொழுநன் கருத்தையறிந்து, ஆயிரஞ்சூரியர்போலும் ஒளிசெய்கின்ற அழகிய பொன்மயமான சக்கராயுதத்தைத் தந்து, இன்னும் வேண்டியது யாது? கூறுகவென்றனர். எ - று. (கசு)

நின்பா லுருகி நினதடிக்கீழ் நெடுங்கண் சாத்து நிலையுலகு
மன்பா லறிவா னெனக்கிருக ணம்போ ருகத்தி னருள் கென்றான்
மின்பா லுகந்தோ னஃதருளி வேண்ட வேண்டும் வரங்கொடுத்தான்
பொன்பான் மருமத் திகிரியினா னடைந்தா னமரா புடைபோற்ற.

(இ - ள்.) தேவரீரிடத்தில் மனமுருகி, தேவரீர் திருவடியில் நெடிய விழியால் அர்ச்சித்த நிலைமையை உலகினர் அன்போடு அறியும்படி அடியேனுக்கு இருவிழிகளும் செந்தாமரைபோல் அநுக்கிரகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். இன்புடன் சந்தோஷித்தவராகிய சிவபெருமான் அப்படியே யநுக்கிரகித்து வேண்டிய பிறவரங்களையுங் கொடுத்தனர். திருமகளிருக்குந் திருமார்புடனே சக்கராயுதமேந்திய திருமால் தேவர்கள் தம்பக்கலிற் றுதிக்கச்சென்றனர். எ - று.

அன்று முதலாக் கமலாக்க னெனும்பே ரடைந்தா னடகமாக்
குன்ற மனைய புள்ளூகைத்து விண்ணோட் டமரர் குறைமுடிப்பான்
கன்று சினத்தி னசுரர்களை முடிய முடித்தான் கடிகமழு
மன்றற் றுளவோ னஃதொன்றோ வின்னு மவன்சீர் விழுங்குவாம்.

(இ - ள்.) அன்று தொடங்கி நறுமணங்கமழுந் துளசிமாலைசூடிய திருமால் தாமரைக்கண்ணனென்னுந் திருநாமமெய்தி, சிறந்தமேருமலையையொத்த கருடவாகன மூர்ந்து, ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர் குறையைமுடிக்கக்கருதி, மிகுந்த கோபத்தோடு அசுரர்குலமழியும்படி யழித்தனர். அஃது ஒன்றுதானோ? இன்னும் அத்திருமாலின் சிறந்த சரிதைகளைச் சொல்லுவோம். எ - று. (௨௧)

கலிநிலைத்துறை.

வளைமு ழக்குறு வான்சிலை மழவிடைப் பரனைக்,
கிளைப டப்பட ரன்புளங் கிளைத்தன னாகி
யுளைதி ரைப்புனற் பொன்னிநாட் டகவையி னுற்றான்
றளைம லர்க்கரந் தொடுத்தெடுத் தவனடி தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசன்னியமென்னுஞ் சங்கினைமுழக்குகின்ற திருமால், கோபமும் இளமையும் வாய்ந்த இடபவாகனராகிய சிவபெருமானை மிகப்பரவிய மெய்யன்பானது தமது இதயத்திலுதித்தவராய், சத்திக்கின்ற அலைகளையுடைய நீர் நிரம்பிய காவிரிநதிபாய்கின்ற சோழநாட்டினையடைந்து, இதழ்கள் பொருந்திய மலர்களைத் தமது திருக்கரத்தாலெடுத்து அவ்விறைவனையர்ச்சித்துப் பாதங்களில் வணங்கினர். எ - று. (௨௨)

வள்ளை வாரகுழை மடவா ளொழித்தனன் வழாது
கள்ள விழ்ந்தலர் பங்கயக் கழலிணை கருதித்
தெள்ளு தேமல ரருச்சனை வான்முறை திளையா
வுள்ள நெக்குடைந் தேத்தினின் றருகின னெடுநாள்.

(இ - ள்.) வள்ளைக்கொடியொத்த செவிகளிற் செதுக்கிய காதணியணிந்த உமாபிராட்டியை நீங்கியவராய், தேனொழுகும் மலர்ந்ததாமரைமலர்போன்ற சிவபெருமான் உபயபாதங்களையும் இடைவிடாது மனதிற் றுதிசெய்து, தெளிவாயிருக்கின்ற மணங்கமழும் மலர்களாலாகிய வழிபாட்டை ஆகமவிதிப்படி மனமூன்றி நெக்குவிட்டுருகிச்செய்து, அப்பெருமான் சந்நிதியினின்று பலநாள் துதி செய்தனர். எ - று. (௨௩)

திருவி னாயக னவ்வழி யருச்சனை திருத்தக்
கருமணிக்களத் தெம்பிரான் கருணைமீக் கூர்ந்து
பொருவி டைப்புறத் தினிதெழுந் தருளினன் புகுந்தா
னுருதி வெண்ணிணைத் திகிரியா னிருகரங் குவித்தான்.

(இ - ள்.) திருமகள் கணவராகிய திருமால் அப்படிச் சிவபெருமானுக்குரிய வழிபாட்டை நடாத்த, நீலரத்தினம்போலுங் கண்டத்தையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவருள் மிகுந்து, போர்செய்யும் வலிமைதங்கிய இடபத்தின் முதுகின்பேரில் இனிமையாக ஆரோகணித்தவராய் எழுந்தருளினர். பகைவருடைய உதிரமும் வெள்ளிய நிணமும்படிந்த சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கரத்தையுடைய திருமால் தம்திருக்கைகளையுஞ் சிரமிசைக் குவித்தனர். எ - று. (௨௪)

நெகிழ்ந்த சிந்தைய னனந்த நீர்பொழி கண்ணன்
முகிழ்த்த கையினன் குழறிய நாவினன் முழுக்கத்
தொகுத்த வன்பின னிற்றலு நோக்கினன் றூயோன்
பகுத்த சிந்தனை யெதுகொன்மற் றுரையெனப்பணித்தான்.

(இ - ள்.) உருகிய மனமுடையவராகவும், ஆனந்தக்கண்ணீர் சிந்தும் விழிக ளுடையவராகவும், குவித்தகைகளுடையவராகவும், தழுதழுக்கும் நாவுடையவரா கவும், தமது திருமேனிமுழுவதும் நிரம்பிய அன்புடைய திருமால் நேரே இப்படி நின்றபொழுது, புனிதராகிய சிவபெருமான் திருமாலைநோக்கி, நீகருதிய எண் ணம் யாது? அதனைக்கேட்கவெனக் கட்டளையிட்டனர். எ - று. (உ௫)

ஈச னம்முறை யருளலு மீர்ந்துழா யலங்கல்
வாச மார்பின னடிக்கடி தொழுதனன் வருப்பான்
கூச மென்குத லைத்தனிக் குழவிமோந் தெடுக்கு
மாசை யுண்டஃ தருளுதி யெனக்கென வறைந்தான்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அப்படியருளியவுடனே, குளிர்ச்சிதங்கிய துளசி மாலைதரித்த மார்பினையுடைய திருமால் பலமுறை சிவபெருமானைவணங்கி விண் ணப்பஞ் செய்கின்றனர். அச்சத்துடன்கூடிய மிருதுவான மழலைச்சொற்களை யுடைய சிவாத ஒருகுழந்தையை உச்சிமோந்து அதனையணைத்துக்கொள்ளவேண்டு மென்னும் விருப்பம் அடியேனுக்குள்ளது. அவ்விருப்பத்தின்படி வரங்கொடுத் தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர். எ - று. (உ௬)

நன்று சொற்றனை நல்குதும் யாமென வருளி
மன்றல் வார்தொடை வானவர் யாரினும் வயங்கா
நின்ற பேரெழி லெவரினு நின்மகற் குவமை
யின்றெ னப்புரிந் தளித்தன மேகுதி யென்றான்.

(இ - ள்.) நன்மொழிசொன்னாய். அப்படியே யாம் வரங்கொடுக்கின்றோ மெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளி, மணம்வீசும் நெடிய கற்பக மலர்மாலையணிந்த தேவர்களெல்லாரைக் காட்டிலும் விசேட அழகுள்ளவர்களெல்லாரைக்காட்டிலும் உன்குமாரனுக்கு ஒப்பானவர்களில்லையென்று சொல்லும்படி விருப்பத்தோடுவரங் தந்தோம். ஆதலால் நீசெல்கவெனக் கட்டளையிட்டனர். எ - று. (உ௭)

அறிந்த சிந்தனை யலமர வெகுண்டன ளசலஞ்
செறிந்த மென்கொடி சிவனிவற் கருளிய செல்வன்
பிறந்த ஞான்றிறந் தொழிந்துற விளைத்தனள் பெருந்தார்
நறுந்து ழாயவன் றன்னுளந் திகைத்தன னடுங்கி.

(இ - ள்.) இமாசலமன்னன் பெற்ற இளங்கொடிபோலும் உமாதேவியார் இதனையறிந்து தமது திருவுள்ளஞ் சுழற்சியடையக் கோபித்து, இப்போது சிவ பெருமான் திருமாலுக்குப் பாலித்தபுத்திரன், பிறந்ததினமே உயிர் துறந்திறக் கும்படி சபித்தனள். மேம்பாடமைந்த நறுமணம்வீசும் துளசிமாலை தரித்த திரு மால் இதனைக்கேட்டவுடனே மனநடுக்கெய்தித் திகைத்தனர். எ - று. (உ௮)

தேங்கு கங்கையந் திருமுடிச் செல்வனைச் இறைவன்
டேங்கு பூங்குழற் கௌரியை யிகலறு முருக்கி
யோங்கு சூர்தடிந் தெழுந்தருள் பிள்ளையை யொருங்கே
யாங்கு நின்றடி பணிந்தன னருச்சனை யயர்ந்தான்.

(இ - ள்.) உடனே திருமால், தேய்கெடுக்குங் கங்காசலமணிந்த அழகிய திருமுடியையுடைய சிவபெருமானையும், இறகுகள் பொருந்திய வண்டுகள் சப்திக்கும் மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியையும், கொடூரத்தன்மைமிக்க சூரபன்மானை அவன் வலிமையழியும்படிவென்று கொன்றருளிய குமாரக்கடவுளையும் ஒன்றாகக்கூட்டி மூர்த்தமமைத்து, அம்மூர்த்தத்திற் கெதிரே நின்று திருவடிகளில் வணங்கி வழிபாடுசெய்தனர். எ - று. (௨௯)

பேதை யங்ஙனந் திருவருட் பிறந்தன ளாகிச்
சீத ரற்குவந் தெதிரெழுந் தருளினள் சென்றாண்
மாதி யாமளை வரவெதிர் கண்டனன் மகிழ்ந்தா
ணோது தீதொழிந் தருந்தவத் தூறுபய னடைந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படித் திருமால் பூசித்தமாத்திரமே, உமா பிராட்டியார் திருவருள்சுரந்தவராய்த் திருவுள்ளமகிழ்ந்துத் திருமாலுக்கெதிரே பிரசன்னராய்க் காட்சியருளினர். உமாபிராட்டியார் அப்படிப் பிரசன்னமானதைத் திருமால் நோக்கித் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியவராய், அம்பிகையால் சபித்த கெடுதியை நீங்கி. அரிய தவப்பேற்றால் அடையத்தக்க பிரயோசனமெய்தியவராயினர். எ - று. ()

இனியு னக்கென வொருதனிக் குமரனை யீந்தேம்
குனிசி லைக்கரும் பைங்கணை நறுமலர் கொடுத்தேம்
புனித வானவர் யாரினும் பேரெழில் புரிந்தே
முனிவி னின்றிடு சாபமற் றவன்றனை முடிக்கும்.

(இ - ள்.) உமாதேவியார், இனி உனக்கென்று ஒப்பற்ற ஒருபுதல்வனைத் தந்தோம். அப்புதல்வனுக்கு வளைக்கும்படியான வில்லாகிய கரும்பையும், அதிற் பூட்டும் பஞ்சபாணங்களாகிய மணமுள்ள (தாமரை - மா - அசோகு - முல்லை - நீலமென்னும்) மலர்களையும் பாலித்தோம். அன்றியும் அப்புதல்வனுக்குப் புனிதராகிய தேவர்கள் எல்லாரைக்காட்டிலும் மிக்க அழகையும் தந்தோம். ஆனால் கோபத்தோடு யாம்கூறிய சாபமொழிமட்டும் அவனை யழிக்கும். எ - று. (௩௧)

கற்றை வார்சடை யெம்பிரான் கதுவிய சினத்தா
னெற்றி யந்தழ னின்மகன் றனதுட லீற்றுப
பெற்றி றக்குமற் றாங்கவன் றேவியாற் பின்னர்
மற்ற ரூபியா யாங்கவட் குரூபியாய் வழங்கும்.

(இ - ள்.) தொகுதியாய் நீண்டசடையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுள்ளத்திற்கொண்ட கடுங்கோபத்தால், அவ்விறைவர் நெற்றிவிழியினின் றுதித்த நெருப்பானது உன்புதல்வனுடலிற் பற்றியெரிக்க அவனிறப்பான். ஆனால் அதன் பின்னர், அவன் மனைவியினால் மற்றையோருக்கு அருவனாகவும், அவளுக்கு மட்டுமே உருவனாகவு மிருப்பான். எ - று. (௩௨)

என்றி மாசலை வாலுவர் தளித்தன ளிதுபெற்
றன்று போயின னிருஞ்சிறைப் புட்கொடி யமலன்
சென்று வேனிலாற் பயந்தனன் மைந்தனிற் சிறந்தான்
குன்ற வில்லிதா ளருச்சனைப் பெருமையார் குணிப்பார்.

(இ - ள்.) என்று இமாசலமன்னன் புதல்வியாகிய உமாதேவியார் இருவுள மகிழ்ந்து இவ்வரங்களைத்தந்தனர். பெரிய சிறகுகளையுடைய கருடத்துவசந்தாங்கிய திருமால், இவ்வரங்களைப் பெற்றுக்கொண்டகாலத்தில் அங்குநின்றும் நீங்கினர். அப்படிச்சென்று வேனிற்காலத்திற்குரிய மன்மதனைப் புதல்வனாகப்பெற்று மேன்மை யெய்தினர். ஆதலால் மேருமலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமான் வழிபாட்டின் மேம்பாட்டை எவர்தாம் கணிக்கத்தக்கவர்கள்? எ - று. (௩௩)

இறந்த நாள்பல கழிந்தன வீங்கிதற் பின்ன
ரறந்த ருங்கம லாலயந் தரிபுகுந் தடைந்து
மறந்த ருங்கொலை மழுப்படை வானவற் றுதித்துச்
சிறந்த சிந்தையி னருச்சனை புரிந்தனன் சிலநாள்.

(இ - ள்.) இதன்பின்னர் அநேகநாள் கழிந்தொழிந்தன. அப்பால் தருமச்செயல்களைப்பாலிக்குந் திருவாரூரையெய்தி, கொடுமைசெய்யுங் கொலைத்தொழிற்கேதுவான மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமானைநோக்கி, திருமால் சிலகாலம் வரையில் மேம்பட்டமனத்துடன் அர்ச்சித்திருந்தனர். எ - று. (௩௪)

இலங்கி ழைக்கொரு மருங்களித் திருந்தரு ளெம்மா
னலங்க லர்துழாய் மாயவற் கவணெதி ரடைந்தா
னலங்கொள் சிந்தனை யருச்சனை யுவப்பினு னயந்தேம்
பொலங்கொ ணேமியாய் வேண்டுவ புகலெனப் புகன்றான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த உமாதேவியாருக்கு வாமபாகத்தைக்கொடுத்தருளிய எமது சிவபெருமான், அழகிய துளசிமாலைபணிந்த திருமாலுக்கு அங்கே பிரசன்னராய், சிறப்புத்தங்கிய உமது மனக்கருத்தையும் பூசையையும் ஆநந்தத்தோடு அங்கீகரித்தோம். அழகுபொருந்திய சக்கராயுதமுடையவனே! உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக்கூறுகவென்று திருவாய்மலர்ந்தனர். எ - று.

பொன்னி ருட்டகத் திந்திரன் முதலினோர் பொரும்போ
ரின்ன லீட்டவா ளசுரரா லிடைகுவ தெண்ணி
யன்ன வர்க்கென விருதரோ டாரம ராற்றப்
பின்னி டப்பொரு துலைத்தன ரெனைப்பெரு வரத்தால்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள இந்திராதிதேவர்கள், எதிர்த்தற்கரிய யுத்தமென்னுங் கெடுதியை விளைக்கின்ற வாளேந்திய அசுரர்களாலே பின்னிடுவதுகருதி, அத்தேவர்களுக்காக அசுரர்களோடு பெரும்போர்செய்கையில், அவ்வசுரர்கள் தாங்கள் வகித்துள்ள சிறப்புத்தங்கிய வரத்தினால் அடியேனையும் பின்னிடும்படி யெதிர்த்தோட்டினார்கள். எ - று. (௩௬)

உட்பு லப்படா மாயையி னடுசம ருடற்றிக்
கட்பு லப்படா ரெறிபடை காண்பன வல்லால்
விட்பு லம்புகுந் தழக்குவர் விண்ணவர் வெருவ
வெட்கு லக்குவை யெண்ணினு மெண்ணருந் திறத்தார்.

(இ - ள்.) மனதிற்காணாத மாயாசத்தியாற் கொல்லத்தக்க போர்செய்து, ர்கள் விடுகின்ற ஆயுதங்களைப் பார்ப்பதே யல்லாமல் அவர்கள் கண்ணுக்குத் தோற்றப்படார்கள். அதுவன்றியும் அத்தேவர்கள் பயப்படும்படி தேவலோகஞ் சென்று கலக்கஞ்செய்வார்கள். எள்ளின்கூட்டஞ்சேர்ந்த ஒருபெருங்குவியலை இத்தனையென்கொண்டதென்று எண்ணிக்கூட்டினாலும் எண்ணமுடியாத தொகை யுடையவர்களா யிருக்கின்றார்கள். எ - று. (கஎ)

ஆய மாயையி னங்கவ ருடற்றுவ தழிக்க
மாயை யாவையு மென்னுழை வழங்குதி வழங்கிப்
போய வர்ச்செருத் திடுதியென் றெமக்கருள் புரிவா
யேய காரண மீதெனச் சீதர னிசைத்தான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அத்தகைய மாயையினால் அவ்வசுரர்கள் துன்புசெய்வதை யழிக்கும்படி, எல்லாவகை மாயைகளையும் என்பாற் கொடுத்தருள்வீராக. அப் படியருள்செய்து அவ்வசுரர்கள்பாற் சென்று அவர்களைவென்று கொல்லுகவென அடியேனுக்கு அருள்புரிவீராக. இதுவேயென்பூசையின் காரணமென்று இலக்குமி தேவியை மார்பிலணிந்த திருமால்கூறினர். எ - று. (கஅ)

சங்கு தாங்கியோ னுரைத்தன திருச்செவி சாத்தி
யெங்க ணாயக னங்கவற் கினிதுள மிரங்கிப்
பொங்கு மாயைமற் றியாவையு மவற்கெனப் புரிந்தான்
செங்கண் மான்முகின் மாயனென் றொருபெயர் சிறந்தான்.

(இ - ள்.) பாஞ்சசன்னிய மென்னுஞ் சங்கைத்தாங்கிய திருமால்கூறியவற் றைத் திருச்செவியிலேற்று, எங்கள் தலைவராகிய சிவபெருமான் அவ்வேண்டு கோளுக்கு இனிதாகத் திருவுளங்கனிந்து, மிகுகின்ற எல்லாவகைப்பட்ட மாயைகளை யும் அத்திருமாலுக்கே யுரித்தாகச்செய்தனர். செவந்ததாமரை மலர்போலும் விழிகளை யுடையவரும் மேகவண்ணருமாகிய திருமால் மாயனென்னும் ஒப்பற்ற பெயரோடு மேம்பட்டனர். எ - று. (ககூ)

கால நேமியே முதலிய வசுரரைக் கடிந்து
மூல மீறற முருக்கின னொருதனி முகுந்தன்
வாலி ளம்பிறைக் கண்ணியோ னருளிய வரத்தா
லோல மிட்டுநின் றழைந்தன ரிமையவ ருலகம்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற திருமால் வெள்ளிய இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சிரோ ரத்தினமாக வணிந்த சிவபெருமா னநுக்கிரகித்த வரத்தினால் காலநேமிமுதலிய அசுரர்களைவென்று வேரோடழியும்படி யொழித்துவிட்டனர். தேவலோகத்தி லுள்ளவர்கள் யாவரும் ஓலமிட்டழைத்தார்கள். எ - று.

ஆல கண்டனை யரிச்சுரத் தருச்சனை புரிந்து
மூல லாயகன் றிருநட முன்றிலின் முழவ
ரோலி ருர்தொனி தருமுழ விரட்டுற வடைந்தா
னீல மேனியன் பெற்றன பெற்றவர் திகழ்ந்தின்.

(இ - ள்.) விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை அரிச்சுரமென்னும் க்ஷேத்திரத்தில் மூலலிங்கத்திற் பூசைசெய்து இளைத்து, திருநடம் புரியும் சபையின் முன்னர் முழங்குகின்ற பெரிய ஒலியோடுகூடிய மத்தளம் வாசிக்கும் பாக்கியத்தை யெய்தினர். சொல்லுமிடத்தில், மேகவண்ணராகிய திருமால்பெற்ற பேறுகளை யாவர்பெற்றார்கள்? ஒருவருமிலர். எ - று. (௪௧)

திருவெண் காட்டுறை யருச்சனை புரிந்தனன் றிருமால்
கருகு கண்டனைக் கட்புலத் தெதிருறக் காணா
வுருகு சிந்தையான் மண்ணுறப் பணிந்தன னுமையாண்
மருவு பாகனீ வேண்டிய தெனவென வலித்தான்.

(இ - ள்.) மற்றொருகாலத்தில், திருமால் திருவெண்காட்டில் சிவபெருமானைப்பூசித்து நீலகண்டமுடைய அப்பெருமானைக் கண்ணுக்கு நேராகத்தரிசித்து உருகியமனத்தோடு பூமியிற்படியும்படி சாஷ்டாங்கமாக நமஸ்கரித்தனர். உமாதேவியார் பொருந்திய வாமபாகத்தையுடைய சிவபெருமான், நீவிரும்பியவரம் யாதெனவினவினர். எ - று. (௪௨)

முத்தொழிற்குநீ முதன்மையா ளுயிர்களை முடிக்கு
மத்தொழிற்குளோர் தொழிலெனக் காக்கினை யைய
சித்த நீமுனி தழிக்குறி னுலகொடு சிதைவே
னித்தி றத்துநீ யளித்திடப் பிறந்திறந் திளைத்தேன்.

(இ - ள்.) சிருஷ்டிமுதலிய முத்தொழில்களுக்கும் அவற்றை நடத்தும் தலைவராக விளங்கினீர். அம்முத்தொழில்களில் காத்தலாகிய ஒருதொழிலை அடியேனுக்கு உரித்தாக்கினீர். ஐயனே! தேவரீர் திருவுளத்திற் சினமெய்தியழிக்கப் புகுந்தால் உலகத்தோடும் அடியேன் அழிவெய்துவேன். எவ்வாற்றானும் தேவரீர் அநுக்கிரகிக்க அடியேன் பிறந்திறந்து வருந்துகின்றேன். எ - று. (௪௩)

ஈண்டி யானினிப் பிறப்பொடி றப்பினை யிகழ்வான்
வேண்டி நின்றனன் னின்பதத் தொடுங்குற விழைந்தேன்
காண்ட குந்திருக் கண்டகண் டீவினை காணா
மீண்டு மீண்டுவந் திறந்திடா தருடர வேண்டும்.

(இ - ள்.) அடியேன் இனிப்பிறப்பையும் இறப்பையும் இகழ்வான் கருதியிருக்கின்றேன். தேவரீர் திருவடியில் ஒடுக்கமெய்த விரும்பினேன். காணத்தக்க செல்வச்சிறப்பினைக்கண்ட விழிகள் தீவினையைக்காணாமல் மறுபடியும் மறுபடியும் பிறந்திறவா வரத்தையநுக்கிரகிக்க வேண்டும். எ - று. (௪௪)

என்னப் பன்னியின் றிரந்தன னிருந்துழாய் முடியோன்
றன்னிக் கோர்புறங் கொடுத்தவன் றிருவருள் காட்டி
யின்னற் சக்கரத் திழிகலை யினியென விரங்கிப்
பொன்னற் கோசிகத் தவத்தெதி ரினையன புகலும்.

(இ - ள்.) என்று, பெரிய துளசிமாலையணிந்த முடியையுடைய திருமால் கூறித்துதிசெய்ய, உமாதேவியாருக்கு வாமபாகங்கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் திருவருள்காட்டியவராய், இனிநீ துக்கசாகரத்தில் துன்பெய்தி வருந்தவேண்டாமென்று, அழகிய பீதாம்பரமணிந்த திருமாலுக்கு நேரே இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௬௫)

வளைத்த மாபெரும் பிரளய காலத்து வயங்கி
முளைத்த நெற்றியந் தழற்கொடு நினதுடன் முருக்கி
வளைத்த வெண்பொடி யணிகுதும் விளங்குவெள் ளென்புந்
தளைத்த மாலையிற் புயத்தொடுஞ் சாத்துதும் பின்னர்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையும் மூடிய பெரிய மகாப்பிரளயகாலத்தில், பிரகாசித்துத் தோன்றிய நம்முடைய அழகிய நெற்றிவிழி நெருப்பால் உன்னுடலைத் தகித்து அதனாலுண்டாகிய சாம்பரைத் திருமேனியிலணிவோம். வெள்ளிய உன் எலும்புகளொடும் கட்டிய மாலையாகத் தோளிலணிந்து கொள்வோம். அதன்பின்னர். எ - று. (௬௬)

மருங்கு வைகுசா ரூபமும் வழங்குதும் வழங்கி
யிருந்த காலையில் யாமெனப் பெறுகுவை யீற்றில்
வருந்த லென்றளித் தகன்றனன் மழவிடைப் பெருமான்
குருந்தி ருந்தவ னருச்சனை வரன்முறை கொண்டான்.

(இ - ள்.) நமக்கருகே வசிக்கத்தக்க சாரூபமளிப்போம். அப்படிக்கொடுத்திருக்குங்காலத்து இறுதியில் நாமே நீயெனச் சொல்லப்பெறுவாய். வருந்தவேண்டாமென்று அநுக்கிரகித்து, இளமைவாய்ந்த இடபாரூடராகிய சிவபெருமான் அந்தர்த்தானமாயினார். குருந்த மரநிழலலமர்ந்தருளிய சிவபெருமானை விதிமுறையாக அருச்சனை செய்தனர். எ - று. (௬௭)

ஊழி பற்பல போக்கின னருச்சனைக் குரித்தாய்
வாழி நாண்மலர் தொகுத்தன னெடுமழை வண்ணன்
சூழி மால்கரி யுரிவையான் சுரும்பொலி கூந்த
லேழை பாகன திருபதத் தொடங்கின னிப்பால்.

(இ - ள்.) மங்கலகரமாகிய அன்றலர்ந்த மலர்களைக்கொண்டு கரியமேகவண்ணராகிய திருமால் சிவார்ச்சனைக் குரியதாகப் பற்பல ஊழிகளைக்கழித்து, முகபடாமணிந்த பெரிய கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்துடுத்தவரும், வண்டுகள் மொய்க்கின்ற மலர்களணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியார்பாகருமாகிய சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களில் ஒடுங்கினர். இனி. எ - று. (௬௮)

திருமால் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் ௨-க்குந் திருவிருத்தம் [illegible]

இருபத்தாறாவது

பிரமன்சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

—[*]—

தயங்கு வெண்பிறைக் கண்ணிபொற் றாண்மலர் பரவி
வயங்கு நேமியோ னடைந்தவா றுரைத்தன மலரோன்
முயங்கு சிந்தையி னன்பினு லருச்சனை முயலாப்
புயங்க வேணியோ னளித்திடப் பெற்றவா புகல்வாம்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற வெள்ளிய இளம்பிறையாகிய சிரோமாலையை யணிந்த சிவபெருமானுடைய அழகிய பாததாமரைகளைப்பணிந்து, பிரகாசிக்கின்ற சக்கிராயுதந்தாங்கிய திருமால் அடைந்தவற்றைச் சொன்னோம். கமலாதனமுடைய பிரமதேவன் உண்மை யன்புவாய்ந்த சித்தத்தோடு வழிபாடுசெய்து, சர்ப்பங்களை யணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் அநுக்கிரகம் பெற்றுக்கொண்டவற்றையுஞ்சொல்லுவோம். எ - று. (க)

வடுக னோர்சிரங் கொய்தநாண் மம்மர்தீர்த் தொழிவான்
கடுமி டற்றனை வணங்கிய மமதையிற் கருங்கட்
கொடுநெ டுங்குழைத் திலோத்தமை வகுதெழில் குறித்தா
னுடுத டஞ்சிலை யநங்கனு லெரிமெழு கானன்.

(இ - ள்.) வைரவக்கடவுள் ஒருதலையைக்கிள்ளி யெறிந்தபோது, தன்மயக்கத்தை நீக்கிக்கொள்ளும் பொருட்டு, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானைவணங்கிய அகங்காரத்தினுலே, கரியவிழிகளையும் வளைந்துநீண்ட காதணியையுமுடைய திலோத்தமை யென்பாளைப்படைத்து அவளழகைக்கண்டான். உடனே போர்செய்யும் விசாலித்த கருப்புவில்லைத்தாங்கிய மன்மதனுல் தீயிடைப்பட்ட மெழுகுபோலுருகுவதாயினன். எ - று. (உ)

காம மிக்கெழுந் தீன்றவ ளென்பதுங் கருதான்
வாம மேகலை கரந்தொட வரற்றினண் மாழ்கி
[illegible] னத்தொடும் வெருவினள் வெதும்பினள் வெள்கித்
தாம வார்குழல் சரிதரத் திருமுகஞ் சாய்த்தாள்.

(இ - ள்.) காமநோயானது அதிகரித்து, தான்பெற்ற குமாரியென்றுஞ் சிந்தியாதவனுய், அழகிய மேகலாபரணமணிந்த திலோத்தமையின் கையைப் பிடிக்க, அவள் அழுது துக்கமெய்தி மயங்கி, மனவருத்தத்தோடு பயந்து நாணமெய்தி வருந்தி, மலர்மாலையணிந்த கூந்தல்சரியும்படி தனது அழகிய முகத்தைக் கவிழ்த்தனள். எ - று. (ங)

அக்க ணத்தினப் பொழுதவை திருவுளத் தடைத்து
முக்க ணன்கணத் தலைவரை முடுகுற மொழியக்
கைக்க டுஞ்சிலை வேடத்த் பட்டர்ந்தனர் காணுத்
திக்கு நோக்கின னஞ்சுகத் தயன் றனிச் சென்றன.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் அவற்றைத் [illegible] இரிந்து திரங்களையுடைய சிவபெருமான் தமது [illegible] யெதிர்த்துச்செல் லும்படி கட்டளைசெய்யவும், அவர்கள் தமது [illegible] கொடியவில்லேரடு வேடர்போல் வந்தார்கள். நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன் ஓடியொளிக்கும் திசையைத் தேடிச்சென்று ஒன்றியாயினர். எ - று. ([illegible])

வெருவுஞ் சிந்தைய னருஞ்சிறை வெள்ளனம் பிழிந்து
பொருத டஞ்சிகைச் சுபாரிச மெனுங்கிரி புக்கான்
திருகு வெஞ்சின வேடனர் ரினைதொறுந் திசைப்பு
வெருவி நீங்கல னக்கிரி நாள்கழித் தொழிந்தான்.

(இ - ள்.) அச்சமெய்திய மனமுடைய பிரமதேவன், பெரிய இறகுகளை யுடைய வெண்மைதங்கிய அன்னவாகனத்தி லிருந்திறங்கி, ஒப்பற்றவிசாலமுடைய கொடுமுடிபொருந்திய சுபாரிசமென்னுங் கிரியையடைந்தான். ஆக்கிரமிக்கும் கடுங்கோபமுடைய வேடுவர்களைக் கருதும்போதெல்லாம் திகைத்ததனால் அந்தக் கிரியைவிட்டு நீங்காமல் பலகாலம் அங்கேயே கழித்தனன். எ - று. ([illegible])

கண்ணு தற்றனிப் பரமனைக் கருத்துற வணங்கி
வண்ண நாண்மலர்த் தொகுதியா னருச்சனை வகுப்ப
வண்ண லோதிமத் தவற்கென வாளுடை யமல
னெண்ண ருங்கணத் தலைவரோ டாங்கவ னெதிர்ந்தான்.

(இ - ள்.) நெற்றிவிழியையுடைய ஒப்பற்ற சிவபெருமானை மனமொருமைப் பாட்டோடு வணங்கி, அழகிய அன்றலர்ந்த மலர்த்தொகுதியாற் பூசைபுரியவும், பெருமையோடு மேம்பட்ட அன்னவாகனனாகிய அப்பிரமனுக் கருள்செய்யும்படி எம்மை யடிமையாக வுடைய சிவபெருமான் கணக்கிற்கு முடியாத சிவகணத்தலை வர்களோடு அங்கே பிரசன்னராயினர். எ - று. ([illegible])

எதிர நோக்கின னிருங்கம லாலயத் திறைவன்
முதிரு மன்பினோ டஞ்சலித் திறைஞ்சினன் முழங்கி
யதிர்த ரும்புனல் வேணியோ னுங்கவற் குறித்து
விதிநி னைந்தன விளம்புதி யென்றலும் விரிஞ்சன்.

(இ - ள்.) பெரியதாமரைக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பிரமன் நேரேதரிசித்து முதிர்ந்த பேரன்போடு கைகூப்பிப் பணிந்தனன். சத்தித்துக்கொண்டு ஒலிசெய் யும் கங்காநதியை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், அப்போது பிரமனை நோக்கி, பிரமனே! நீவிரும்பியதைக் கூறுகவென வினவவும், பிரமன். எ - று. ()

புருவ வார்சிலைத் திலோத்தமை யெனுமவள் பொருட்டா
லொருவு சிந்தைய னாகிமா னுழப்பதொன் றொழியே
னருகு சேறலு நின்னுடைக் கணத்தவ ரடைந்தார்
வெருவி யோடியன் றிப்பொருப் படைந்தனன் வினையேன்.

(இ - ள்.) நெடியவில்போன்ற புருவத்தையுடைய திலோத்தமையென்னும் [illegible]

வந்தார்கள், அதனைக்கண்ட கொடியோனாகிய அடியேன் பயந்தோடிவந்து அன்னையதினம் இம்மலையிற் சேர்ந்தேன். எ - று. (௮)

அக்க ணத்தவ ரென்னை யடைந் தருத்துற் தருளி
மைக்க ருங்குழற் றிலோத்தமை வன்முலை மருவப்
புக்க சிந்தையா லெய்திய பாதகம் போக
மொக்க நோக்கினின் றெண்களித் தருளென வுரைத்தான்.

(இ - ள்.) அச்சிவகணநாதாகள் இங்கேயும் வந்து என்னை வருத்தாதிருக்கும்படி திருவருள்செய்து, மேகம்போலுங் கருநிறந்தங்கிய கூந்தலையுடைய அத்திலோத்தமையின் அழகிய தனங்களைத்தழுவுவதற்கு எண்ணிய எண்ணத்தாலுண்டாகிய பாவமகலும்படி திருவுள்ளக்களிப்போடு கடாக்ஷம்வைத்து அடியேனுக்கு வரந்தந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான். எ - று. (௯)

கேட்ட நல்வரம் யாவையு மளித்தனன் கிரியிற்
பூட்டி யப்புர மெரித்தவன் கயிலைபோய்ப் புகுந்தான்
றோட்டி ருங்கம லாலயச் சதுமுகத் தொல்லோன்
மீட்டு வந்தனன் றன்னக ரினிதுவீற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) மேருமலையாகிய வில்லில் அம்புபூட்டித் திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமான், பிரமன் யாசித்த நல்வரங்களை யெல்லாங்கொடுத்து, திருக்கைலாயகிரிக்குச்சென்று சேர்ந்தனர். இதழ்களையுடைய பெரியதாமரைக்கோயிலையுடைய நான்குமுகங்கள் பொருந்திய பழையோனாகிய பிரமன், திரும்பித் தனது மனோவதி நகரத்திற்குவந்து இனிதாகவீற்றிருந்தனன். எ - று. (௧௦)

நாத னவ்வர மளித்தது நாளநாட் கமலப்
போதன் முன்னைய முவரி னன்னலம் பொருந்திச்
சீத வார்குழற் பிறரிடை சிந்தனை செல்லா
னேதி லெமபிரா னருச்சனை மறந்தில னின்னும்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அவ்வரத்தையருள்புரியவும், நாளத்தையுடைய மூன்றலர்ந்த தாமரைப்பூவில் வெழுந்தருளிய பிரமன், பழமையாகிய திரிமூர்த்திகள்போல நன்னலங்களை யெய்தி இனறுவரையில் குளிர்ந்த நீண்டகூந்தலையுடைய பிரமாதரிடத்தில் மனஞ்செலுத்தாதவனாய், குற்றமல்லாத எமது சிவபெருமானுடைய பூசையை மறவாதிருக்கின்றனன். எ - று. (௧௧)

கலிவிருத்தம்.

பதுமபீ டிகையிருந் தளித்த பண்ணவ
னதுபொழு தினினுயி ரனைய வாணிபாற்
புதுநல நுகர்ந்தனன் புணர்ந்த காலையிற்
கதுமெனப் பிறந்தனர் கணக்கின் மைந்தரே.

(இ - ள்.) கமலாதனத்திலிருந்து உலகங்களைப்படைத்த பிரமன், அக்காலத்தில், தனது இனிய உயிர்போல்வாளாகிய சரசுவதி தேவியிடத்தில் புதிய காமசுகத்தை யநுபவித்தனன். அப்பொழுதே அக்காலத்தில் எண்ணில்லாப் புதல்வர்கள் விரைந்து பிறந்தார்கள். எ - று. (௧௨)

அளவறப் பிறந்தவ ரசுர ராதலின்
விளைவினைத் தவருயிர் செகுத்து வீழ்த்தினன்
னுளவிருப் புடனுவந் தளித்த மைந்தரைத்
திளைவினைத் தொழுத்தலா லடைந்த தீமையே.

(இ - ள்.) கணக்கின்றி யுதித்தவர்கள் அசுரர்களானபடியால், பிரமன்றனக்கு அதிகரித்த கோபத்தினால் அப்புதல்வருயிரைக் கொன்றமாய்த்தான், மனவிருப்போடு சந்தோஷித்துப்பெற்ற புதல்வரை, மிக்ககோபங்கொண்டு கொன்றபடியால் அப்பிரமனைத் துன்பமெய்தியது. எ - று. (௧௩)

ஈன்றிடும் புதல்வரை யாவி யீர்ந்திடத்
தோன்றிய பழங்கணாற் றுயர மெய்தினா
னூன்றெழு பாதகத் தவல நீக்குவான்
மூன்றுகட் பரமனைப் பரசன் முன்னினான்.

(இ - ள்.) தான்பெற்ற புதல்வரைஉயிரொழித்ததாலுண்டாகியபாவத்தினால் பிரமன் துன்பத்தையடைந்தனன். அதிகரித்தெழுந்த பாவத்தாலுண்டாகிய துன்பத்தையகற்றும்படி, திரிநேத்திரங்களையுடைய மேலான சிவபெருமானைத் துதிசெய்தற்குக் கருதினான். எ - று. (௧௪)

பரவுகா ளத்தியுட் புகுந்து பண்டைநாட்
புரமெரித் தவனடித் தொண்டு போற்றினான்
வரநதி நெடுமுடிச் சடில வானவன்
விரைமல ரவற்கெதிர் வெளிப்பட் டானரோ.

(இ - ள்.) பலருந்துதிசெய்யத்தக்க ஸ்ரீகாளத்தி நகரிற்பிரவேசித்து, பூர்வகாலத்தில் முப்புரங்களையெரித்த சிவபெருமானுக்குத் திருவடித் தொண்டுசெய்து வந்தனன். கங்காநதியையணிந்த நெடியசடைமுடியையுடைய சிவபெருமான், மணந்தங்கிய தாமரைமலரிலுள்ள பிரமனுக்கு எதிரிலே பிரத்தியக்ஷமாயினர்.

எம்மைநீ வணங்கிய தென்னி னைந்தெனாக்
கைம்மழு வானவன் கழறக் கேட்டபி
னம்மலர்க் கரங்குவித் திறைஞ்சி யாரணச்
செம்மலர்ச் சதுமுகன் செப்பு வானரோ.

(இ - ள்.) பிரமனே! நீ எம்மைப்பணிந்தது யாதுகருதியோவென, மழுவேந்திய திருக்கரத்தையுடைய சிவபெருமான் வினவிய பின்னர், அழகியதாமரைமலர்போன்ற கைகளைக்கூப்பிப் பணிந்து, வேதங்களையோதிய செந்தாமரைமலரிலுள்ள நான்கு முகங்கள் பொருந்திய பிரமன் சொல்லுவானாயினன். எ - று.

பெற்றனன் புதல்வரைப் பெற்ற பாலகர்
கொற்றவ ரசுரர்தங் குலத்த ராதலா
லிற்றுற முடித்தன னவரை யிங்கெனைப்
பற்றின தொலைவுறாப் பழியும் பாவமும்.

(இ - ள்.) அடியேன் சிவபுதல்வரைப்பெற்றேன். அப்படிப்பட்ட புதல்வர் வெற்றிபொருந்திய வாளைத்தாங்கிய அசுரர்குலத்தாராக விருந்தபடியால் அவர்களையெல்லாம் இறந்துபோம்படிகொன்றேன். அதனாலுண்டாகிய நீங்காதப்பழியும் பாவமும் என்னைவிடாது பிடித்துக்கொண்டன. எ - று. (௧௭)

ஆங்கவை யொழிப்பதற் கைய வேண்டினே
னீங்கெனக் கவையளித் திரங்கல் வேண்டுமென்
றோங்குபே ரன்பினின் றிரப்ப வோதிய
பாங்குறப் புரிந்தனன் விடையின் பாகனே.

(இ - ள்.) ஐயனே! அப்பழிபாவங்களை நீக்குதற்கு விரும்பினேன். இப்பொழுது அடியேனுக்கு அவ்வரங்களை யநுக்கிரகித்துத் திருவுள மிரங்கவேண்டுமென்று, அதிகரிக்கின்ற பேரன்போடு யாசிக்க, இடபாரூடராகிய சிவபெருமான், பிரமனோதியவற்றை யெல்லாம் அங்ஙனமே யடையும் வகையாகத்திருவருள் புரிந்தனர். எ - று. (௧௮)

என்னொனு மாணவ மெழுந்து மீக்கொளப்
பொன்னவிர் பீடிகைக் கமலப போதினன்
றன்னிலை கடந்தன னிருந்த தன்மையை
யுன்னருங் கணத்துவேள் முருக னோர்ந்தனன்.

(இ - ள்.) பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தாமரைமலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமன், யானென்னதென்னும் ஆணவமலமானது தோன்றியதிகரிக்கத் தனது நிலைமையைக் கடந்தவனாயிருந்த தன்மையை, நினைத்தற்கரிய கணநாதர்களுக்கிடையேயிருந்த செவ்வேளாகிய முருகக்கடவுள் அறிந்தனர். எ - று. (௧௯)

விரைக்கம லாலயத் திறையை மேயினு
னுரைக்கரும் பிரணவத் துண்மை யாதெனக்
குரைக்கழ லறுமுகன் குறுகிக் கேட்டலு
நரைத்தலைக் குடுமிய னானென் றனனரோ.

(இ - ள்.) மணம்பொருந்திய தாமரைமலர்க் கோயிலையுடைய பிரமனையடைந்து, சொல்லுதற்கரிய பிரணவத்தின் உண்மைப்பொருள் யாது? கூறுகவென, சத்திக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த சண்முகப்பெருமான் வினவவும், குடுமிவாய்ந்த வெளிறித தலையையுடைய பிரமன் நானேயென்றனன். எ-று.(௨௦)

புடைத்தன னுச்சியிற் புழைவெங் காரகத்
தடைத்தன னிவனினு மகிலம் வல்லுயிர்
படைத்தன னங்ஙனங் கழிந்த பற்பகல்
மடற்பொதி மலரினன் வருந்த னேயினன்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட குமாரசுவாமி, அவனை உச்சியிற்குட்டி வெவ்விய கரியகுகைச்சிறையி லடைத்தனர். அதுமுதல் இப்பிரமனைக்காட்டிலும் உலகிலுள்ள சிறந்த உயிர்களைச் சிருட்டித்து வந்தனர். அப்படி அநேககாலங்கழிந்தது. இதழ்கள் பொருந்திய கமலாசனன் வருந்துவதாயினன். எ - று. (௨௧)

தொடுத்தலைக் கூடிய முத்தலைச் சூலி யோர்ந்தது
விடுத்தலைப் புரிந்தனன் விரிஞ்ச னமைவன்
படுசிறைப் பாதக மொழியப் பண்டைநாட்
கடுமிடற் றவற்றொழக் கச்சி மேயினான்.

(இ - ள்.) அக்கமலாசனன் வருந்துவதை, தொடுக்கத்தக்க ஆயுதமாகிய முத்தலைச்சூலத்தையுடைய சிவபெருமானுணர்ந்து, சிறையினின்றும் அவனை விடுவித்தனர். அந்தப் பிரமன் சிறைச்சாலையிலிருந்த பாவமானது தன்னைவிட்டகலும்படி முற்காலத்திலே, விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும்படி காஞ்சிநகர மடைந்தனன். எ - று. (௨௨)

அத்தல மேயிருந் தரிதி னாற்றினன்
முத்தன தருச்சனை முறையி னீங்கலான்
றத்துவெள் விடையொடுஞ் சாரத் தோன்றிய
மத்தனால் வேண்டிய வரம்பெற் றேகினான்.

(இ - ள்.) பிரமன், அக்காஞ்சிபுரியிலேயே யிருந்து, சிவபெருமானை யர்ச்சிப்பதை முறைப்படி நீங்காது செய்தனன். தாவிச்செல்லும் வெள்ளிய இடபவாகனத்தோடும் பிரத்தியக்ஷமான உன்மத்த மலரணிந்த சிவபெருமானால், தான் விரும்பிய வரங்களையெல்லாம் பெற்றுக்கொண்டு போயினான். எ - று. (௨௩)

பின்னொரு காலத்துப் பதும பீடிகை
யன்னமூர் நான்முகத் தமல னோர்ந்தனன்
பொன்னவிர் திகிரியா னரனைப் பூசியாத்
துன்னரு நடத்தியந் துவைக்கப் பெற்றதும்.

(இ - ள்.) அதன்பின்னர், ஒருகாலத்திலே, கமலபீடத்தைக்கொண்டு அன்னவாகனமூரும் நான்கு முகங்களையுடைய புனிதனான பிரமன், ஆலோசிப்பானாயினன். பொன்போலப் பிரகாசிக்கும் (சுதரிசன) சக்கரத்தையுடைய திருமால் சிவபெருமானைப்பூசித்து, அடைதற்கரிய நடனத்திலே (மத்தள) வாத்தியம் ஒலிக்க வரம்பெற்றவுடன். எ - று. (௨௪)

ஆதரித் தருநடத் தருகு நின்றுதன்
காதலாற் றொழுதரன் கருணை பெற்றனன்
மாதொரு பாகனை வழுத்தி யாமுமோர்
பேதமி னல்வரம் பெறுதல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) ஆசைகொண்டு அரிய நடனத்தின் சமீபத்திலிருந்து தன்பக்தியோடு வணங்கி, சிவபெருமானுடைய திருவருளை யடைந்தனன். (ஆதலால்) உமாதேவியாரை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமானை வணங்கி, ஒப்பற்ற நாமும் குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை யடைதல்வேண்டும். எ - று. (௨௫)

என்பன தனதுளத் தெண்ணி வெண்ணிலாப்
பொன்புனை சடைமுடி யரனைப் பூசியா
வன்புடன் பற்பக லருச்சித் தானயன்
றுன்புர மெரித்தவன் முன்னி னானரோ.

(இ - ள.) என்னுமிவற்றை, பிரமன் தன்மனதிற்கருதி, வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானைப் பூசைசெய்து, அன்போடு அநேககாலம் அர்ச்சனைபுரிந்தனன். அப்பொழுது முப்புரங்களையெரித்த சிவபெருமான் பிரமனுக்குமுன்னே தோன்றினர். எ - று. (௨௬)

கணற்படு கண்ணினன் கமல நாயக
நினக்குவேண் டியவர நிகழ்த்து வாயெனப்
புனற்படு நெடுஞ்சடைப் புனித போற்றியென்
றனத்தின னினையன வறைதன் மேயினன்.

(இ - ள்.) தீப்பொருந்திய விழியையுடைய சிவபெருமான், பிரமனே! உனக்குவேண்டிய வரத்தைக்கூறுவாயாக வெனக்கூறவும், கங்காசலம் பொருந்திய நெடிய சடையையுடைய புனிதமானவரே! போற்றியென்று, அன்னவாகனனாகிய பிரமன் இத்தகைய வார்த்தைகளைச் சொல்வானாயினன். எ - று. (௨௭)

என்னையா ளுடையநீ நடிக்கு மெல்லையின்
மின்னெயிற் றருங்கணத் தலைவர் வெந்திற
லன்னவர் கரப்பிரம் படியி னாற்றலான்
பொன்னவிர் திகிரியான் றொழுது போற்றினன்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய தேவரீர் நடனஞ்செய்யுஞ் சமயத்தில் மின்னலைவீசும் பற்களையுடைய அரிய சிவகணத்தலைவர்களாகிய வெவ்வியவலியுடையாரது கையிற்றாங்கிய பிரம்பின் அடிக்கு ஆற்றாதவராய்ப்பொன்போலப்பிரகாசிக்கும் சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் வணங்கித் துதிசெய்தனர். எ - று. (௨௮)

சேவடித் திருநடந் தெரியப் பெற்றன
னேவுநின் கருணையி னியற்று வைக்கின்றான்
றவருஞ சதிமுறைத் தாள மொத்துவேன்
பாவைபங் காவெனக் கதுப ணித்தியால்.

(இ - ள்.) திருநடம்புரியுமசெவ்விய திருவடியைத் தெரிசித்துணரப் பெற்றனர். கட்டளையிடுகின்ற தேவரீர் கிருபையால் முழவொலிசெய்கின்றனர். (அடியேனும்) கெடுதலற்ற சதிமுறைப்படி தாளம்போடுவேன். உமாதேவியாகரே! அத்திருத்தொண்டை அடியேனுக்குக் கட்டளையிட்டருள்வீராக எ - று. (௨௯)

என்றனை னிரந்திரந் திறைஞ்சி யேத்தின
னனறவற் கவ்வர மளித்த வானவன்
றன்றிருங் கணத்தவர் சூழப் போயினன்
சென்றனன் கயிலையஞ் சிமயக் கோயில்வாய்.

(இ - ள்.) என்று பிரமன் மிகவும் யாசித்து வணங்கித்துதித்தான். அப்பொழுது அவனுக்கு அவ்வரத்தைக்கொடுத்த சிவபெருமான், நெருங்கிய பெரிய சிவகணத்தலைவர்கள் புடைசூழச்சென்று, திருக்கைலாயகிரியினுச்சியில் விளங்குந் திருக்கோயிலிற் சேர்ந்திருந்தனர். எ - று. (௩௰)

முள்ளரை முளரியங் கோயின் முன்னவ
னள்ளிடைப் பற்பக னடந்த பின்னரின்
பிள்ளைவெண் பிறைமுடிப் பரனைப் பேதியா
துள்ளமைத் தருச்சனை யுவந்து போற்றினான்.

(இ - ள்.) முட்பொருந்திய அரைபொருந்திய அழகிய தாமரைக்கோயிலை யுடைய பிரமன், எண்ணிறந்த நாட்கள் சென்றபிறகு, வெள்ளிய இளம்பிறைச் சந்திரனை முடியிலணிந்த சிவபெருமானை, மனத்தின்கண்ணே மாறுமற் பொருந திச் சந்தோஷித்து உச்சிக்காலத்திற் பூசித்துத் துதித்தான். (௧௧)

போற்றலும் பாய்விடைப் புனித னங்கெதிர்
தோற்றினன் றோற்லுந் தொழுத கையினு
னீற்றொளி மேனியாய் நிருத்த னேயெனக்
காற்றல வரத்தினை னளித்தி யாலென்றான்.

(இ - ள்.) இப்படிப் பிரமன் துதிசெய்யவும், பாய்ந்து செல்லும் இடபவா கனராகிய சிவபெருமான் அப்பிரமனுக்கு எதிரே காட்சிதந்தனர். அப்படிக் காட்சிதரவே, பிரமன் கூப்பிய கையையுடையவனாகி, திருவெண்ணீற்றின் காந்திதங்கிய திருமேனியை யுடையவரே! நடனநாயகரே! அடியேனுக்கு வல் லபமுடைய சிறந்த ஒருவரத்தைக் கொடுப்பீராக வென்றனன். எ - று. ()

யாதுனக் கிசைந்ததொன் றியம்பு வாயென
மாதொரு புடையினு னருள மாமலாப்
போதினன் பன்முறை புகழ்ந்து போற்றினான்
மேதகு சிந்தையான் விளம்பு வானரோ.

(இ - ள்.) உனக்கு விருப்புற்ற ஒருவரம் யாது? சொல்லுகவென, உமா தேவியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருள, சிறந்த தாமரையாதனனாகிய பிரமன் பலமுறைபுகழ்ந்து துதிசெய்து மேம்பட்ட மனத் துடன் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றான். எ - று. (௧௩)

திரிபுர மெம்பிரான் றீக்கு மந்தநாட்
பரிபுரச் சேவடி பணிந்து பாகனாய்
விரிதடந் தேர்ப்புறத் திருத்தல் வேண்டினேன்
புரிதியென் றனனது புரிந்து போயினான்.

(இ - ள்.) எம்பெருமானே! தேவரீர் திரிபுரங்களை யெரிக்கும் அந்தக்காலத் தில், தேவரீருடைய சிலம்பணிந்த செவந்த பாதங்களைவணங்கிச் சாரதியாகி, பரந்து விசாலித்த தேரின்பாலிருத்தலை விரும்பினேன். அங்ஙனந்திருவருள் புரிகவென்றனன். எ - று. (௧௪)

பின்னரு மாங்கவன் பேதை பாகனை
மின்னொளி விரவுதென் கயிலை மேனியே
பொன்னடித் துணைமலர்க் கமலம் பூசியா
வுன்னரும் பற்பக னெடிதி னைம்பினான்.

(இ - ள்.) மீண்டும் அப்பிரமதேவன், உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானை மின்னுகின்ற பிரகாசம்பொருந்திய [தென்] அழகிய கைலாயத்தையடைந்தான், சிவபெருமானது பொன்போன்ற உபயபாதங்களாகிய தாமரைமலரைப்பூசித்து நினைத்தற்கரிய அநேககாலம் மிகுதியாகத் தவஞ்செய்தான். எ - று. (௫௫)

வளையிரண் டேந்திய துளவ மாயன்பால்
விளைசினங் கிடத்தலா லவனை மேவிய
களைகணுய்ப் புரந்தரு ளுலகு கைக்கவர்ந்
தளைபசித் தழலவித் தருந்தப் பெற்றனன்.

(இ - ள்') [இரண்டுவளைகளை] சங்கையுஞ் சக்கரத்தையுந் தாங்கிய துளசி மாலைதரித்த திருமாலினிடத்தில் உண்டாகிய கோபமிருத்தலால், அத்திருமாலையும் அவர் உறவாயிருந்து காத்தருளும் உலகத்தையும் கையாற்கொண்டு தன்னை வருத்துகின்ற பசித்தழலைத் தவிர்த்துப் புசிக்கப்பெற்றான். எ - று. (௫௬)

அன்றுகொண் டரியினை யவன்ப தத்தொடு
மென்றுற விழுங்கினான் விண்ணு ளோரெலாங்
கன்றிய மனத்தரா யயர்ந்து கைதொழு
வொன்றிறு தப்பறி சுமிழ்ந்திட் டானரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது இந்திரனை அவன் பதவியோடெடுத்து வாயிற் பொருந்தமென்று விழுங்கினான். தேவர்கள் யாவரும் வருந்திய மனமுடையவர்களாய் சோர்ந்து கைகுவித்துப்பணிய, ஒருசிறிதும் அழியாமல் அவ்வகையே மீட்டும் உமிழ்ந்தனன். எ - று. (௫௭)

சீகுலப் பருப்பதத் தரனை சேவடி
யோகையி னருச்சனை யுவந்து தக்கனல்
யாகமுற் றழிந்தநா ளிழந்த காணுடை
வாகனம் பீடிகை வழங்கப் பெற்றனன்.

(இ - ள்.) சீகுலபர்வதத்திலே, சிவபெருமானது செவ்விய திருவடியைச் சந்தோஷத்துடன் பூசைபுரிந்து, தக்கனுடைய நல்லயாகமானது முற்றும் அழிந்தகாலத்தில், தான் இழந்த மணந்தங்கிய மலர்ப்பீடத்தையும் அன்னவாகனத்தையும் சிவபெருமான் திருவருள்செய்து கொடுக்க, அவற்றைப்பெற்றுக் கொண்டனன். எ - று. (௫௮)

வேதவா ரணியமவ் விரிஞ்சன் மேயரன்
பாததா மரைத்துணை பரிந்து பூசியா
வோதுநான் மறையுணர்ந் துலகம் யாவையு
மாதிநால் வரன்முறை யளி திட் டானரோ.

(இ - ள்.) அந்தப்பிரமன், வேதாரணிய க்ஷேத்திரமடைந்து சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களாகிய தாமரைமலர்களைப் பூசைசெய்து, ஓதுகின்ற நான்கு வேதங்களையுந்தேர்ந்து உலகமுழுவதையும் பழமையாகிய சாஸ்திர முறைப்படியே படைத்தனன். எ -

ஈதெலா நிகழ்ந்தபின் னேம கூடம்போய்ப்
போதினன் முகத்தொரு புனிதன் பொன்னிறத்
தாதுலா மிதழியஞ் சடையி னன்றனைக்
காதலா லருச்சனை கருதிப் போற்றினன்.

(இ - ள்.) இவையாவும் நடந்தபிறகு, தாமரையில் வசிக்கும் நான்குமுகங்களையுடைய ஒப்பற்றபிரமன், ஏமகூடபர்வதஞ்சென்று சேர்ந்து, பொன்னிறத்தோடுகூடிய மகரந்தங்களையுடைய கொன்றைமலரணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானை ஆசையோடு தியானித்து அர்ச்சித்துத் துதித்தான்.

கழிந்தன பற்பல காலஞ் சென்னியிற்
சுழிந்தெழு கங்கையா னவற்குத் தோன்றினன்
வழிந்தொழு கிருகணீர் வாரக் கைதொழாப்
பொழிந்தபே ரன்பினு னினிது போற்றினன்.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்த காலஞ்சென்றன. பின்னர், சுழித்துக்கொண்டு அலையைவீசும் கங்கையையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், அப்பிரமனுக்குக் காட்சிதந்தனர். பெருகியிழிந்தொழுகின்ற இருகண்ணினின்று ஆநந்தபாஷ்பஞ்சிந்தக் கைகுவித்து அதிகரிக்கின்ற பேரன்போடு பிரமன் இனிதாகத்தோத்திரஞ் செய்தான். எ - று. (௪௧)

அன்னமா யளவொழி யண்டந் தேடினே
னென்னையா ளுடைய நீ யெதிர்ந்தி லாயிவ
ணின்னிலை காண்குறப் பெற்ற நீர்மையான்
முன்னிய பேறெலா முற்றி னேனென்றான்.

(இ - ள்.) அடியேன் அன்னப்பறவை வடிவேற்று எண்ணிறந்த அண்டங்களெல்லாவற்றிலும் தேடியயர்ந்தேன். என்னை யடிமையாகவுடைய தேவரீர் காட்சிதந்திலீர். இப்பொழுது தேவரீர் சொரூபத்தை நாயினேன் தரிசிக்கப்பெற்ற தன்மையால், நான்கருதிய பதவிகளையெல்லாம் அடையப்பெற்றேனென்று கூறினன். எ - று. (௪௨)

அதுவுளத் தடைத்தரு ளமல நாயகன்
விதிமுக நோக்கிநீ வேண்ட வேண்டிய
தெதுவது புரிகுது மிசைத்தி நீயென
மதுமலர்க் கோயிலான் வணங்கிச் சொல்லுவான்.

(இ - ள்.) அடியேன்கூறிய அதனைத் திருவுளங்கொண்டருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமான், பிரமன்முகத்தைக் கடைக்கணித்து நீயுடைய விரும்பியது யாது? அதனைக்கூறுக. அங்ஙனமே செய்வோமெனத் திருவாய் மலர்ந்தருள, தேன்சிந்தும் தாமரைமலராகிய இருக்கையையுடைய பிரமன்பணிந்து விண்ணப்பிக்கிறான். எ - று. (௪௩)

எல்லையில் கருப்பமுற் றிழிந்து தோன்றிய
தொல்லையம் பிறவி யுட் டுரிசு நீக்குமோர்
நல்வர மிருந்தவா நவையி னன்முகம்
புல்லிய வுலகெலாம் புரக்க மேயினேன்.

(இ - ள்.) கணக்கில்லாத கருப்பங்களிற்சேர்ந்து இழிவடைந்து தோன்றிய துன்பத்திற்குக் காரணமாகிய ஜனனங்களுக்குரிய குற்றங்களை நீக்கத்தக்க சிறந்த வரமிருந்தமையின், குற்றமில்லாத நான்குமுகங்களைக்கொண்டு இவ்வுலகங்களை யெல்லாம் சிருஷ்டி புரியும் ஆற்றலுடையவனாயினேன். எ - று. (சச)

ஈண்டினிப் பிறவிபெற் றிழிந்து ழுவகை
வேண்டினே னுயிர்த்தொகை விளித்து நிற்குநா
ளாண்டகை யெனைநின் னழற்க ணாலுயிர்
மாண்டிட முடித்தருள் வழங்க வேண்டுமாறல்.

(இ - ள்.) ஆதலால், இனி இவ்வுலகத்தில் ஜனனமெய்தி இழிவடையா வண்ணம் விரும்பினேன். எல்லாவகையான உலகத்தொகுதிகளையும் அழித்து ஏகமாய் நிற்கும் சங்காரகாலத்தில், ஆண்டவரே! அடியேனைத் தேவரீருடைய அக்கினிக்கண்ணால் உயிரொழியும்படி சங்கரித்துத் திருவருள்செய்யவேண்டும்.

ஐயநீ யானுடைக் கபால மங்கமு
மெய்யுறத் தரித்தெனை வேறு ழுவகைச்
செய்யதா மரைப்பதத் தொடுங்கச் செம்மணிப்
பையரா வேணியாய் பணித்தி யாலென்றான்

(இ - ள்.) ஐயனே! சிவந்த மாணிக்கத்தோடுகூடிய படத்தையுடைய சர்ப்ப மணிந்த சடையையுடையவரே! இதுவேயன்றி அக்காலத்தில் அடியேனுடைய கபாலத்தையும் முழுவெண்பையுந் திருமேனியி லணிந்துகொண்டு அடியேனை அன்னியமாகச் செய்யாதவகை, தேவரீருடைய செந்தாமரைமலர்போன்ற திருவடிகளி லொடுங்கும்படி வரந்தந்தருளவேண்டுமென் று பிரார்த்தித்தான். எ-று.

ஆங்கவற் கவ்வர மருளி யாங்கவன்
பூங்கழ லொழுதெழப் புராரி போயினான்
றேங்கமழ் கற்பகச் செல்வன் றேமொழி
பாங்கனைப் பணிந்தவா பகர்செய் வாமரோ.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, திரிபுரதகனராகிய சிவபெருமான் அப்பிரமனுக்கு அவ்வரங்களைப் பாலித்தருளி, பிரமன் தம்மைப்பணிய அந்தர்த்தானமாயினார். மணம்வீசுகின்ற கற்பகமலர்மாலைதரித்த செல்வனாகிய இந்திரன், மதுரமாகிய சொல்லையுடைய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானை வணங்கியவகையை இனிச்சொல்லுவேன். எ - று. (சஎ)

பிரமன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம் உ௬-க்குத் திருவிருத்தம் ௯௩௪௧.

இருபத்தேழாவது

இந்திரன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம்.

—[*]—

அறுசீர்க்கழி நெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

*முன்னைநாண் முளரிப் பீடத் தருந்தவத் தலைவன் முந்நீர்த்
தொன்னிலப் பரப்பு மற்றை மன்பதைத் தொகுதி யாவு
மின்னரு ளுவகை காட்டி யீன்றினி திருந்த ஞான்று
தன்னுளத் துணரா நின்று ளீங்கிது சமைவ தானான்.*

(இ - ள்.) தாமரை மலர்ப்பீடத்தி லெழுந்தருளிய அருந்தவத்தலைவராகிய பிரமன், பூர்வகாலத்தில் கடல்சூழ்ந்த பழமையாகிய நிலவுலக விஸ்தீரணத்தையும் மனிதர் தொகுதியையும் பிறவற்றையும் இனிய கருணைகொண்டு சந்தோஷித்துச் சிருஷ்டிசெய்து இனிதாக விருந்தபொழுது, தன்மனதில் ஆலோசித்தவனாய் இப்படிச் செய்வதாயினான். எ - று. (க)

*ஆரெழிற் பிறந்த பெண்பா லியற்றின மநேக மின்னும்
பேரெழி லவர்க்கு மேலோர் பெண்ணுரு வகுத்து மென்னாக்
காரெழிற் கழகு காட்டுங் கற்றைவா ரளக வேற்கண்
வாரிள முகிண்மென் கொங்கை யகலிகை வகுத்தான் மன்னோ.*

(இ - ள்.) மிக்க அழகமைந்த அநேகம் பெண்ணுருவங்களைப் படைத்தோம். அவர்களைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட அழகுடையதாய் ஒருபெண்ணுருவம் படைப்போமென்று, கருநிறந்தங்கிய மேகத்தின் அழகிற்கும் அழகு காட்டத்தக்கதாய்த் தொகுதியாக நீண்டிருக்குங் கூந்தலும் வேல்போலும் விழியும், கச்சணிந்து இளமையுண்டத்தாய் அரும்புபோன்றிருக்கும் மிருதுவான தனங்களுமுடைய அகலிகையென்னும் ஒருபெண்ணைச் சிருஷ்டித்தான், எ - று. (உ)

*ஆங்கவ ளுருவக் காந்தி யிளங்கதி ரழகு மாந்தப்
பூங்குழற் கற்றை நோக்கிப் புயலினம் விளர்ப்ப வேங்கி
வாங்குநுண் ணுசுப்பு நோக்கி மின்னொளி மருண்டு மாழ்க
வீங்கிள முலையா லோங்கும் விண்குடி வாங்க நின்றாள்.*

(இ - ள்.) அப்பெண்ணின் உருவத்திற்றோன்றிய காந்தியானது பாலசூரியனழகைக்கெடுத்து விடவும், அழகிய கூந்தலின் றொகுதியைநோக்கி மேகக்கூட்டங்கள் ஏக்கங்கொண்டு வெளுக்கவும், வளைந்துள்ள நுண்ணிய இடையைப் பார்த்து மின்னலின் காந்திமருட்சி யுற்றழியவும், மேலோங்கிய ஸ்திராததனங்களாலே உன்னதத்திலுள்ள ஆகாயம் குடிவாங்கிப்போகவும் விளங்கினாள். எ - று.

*செந்துவர்ப் பவள வாயாற் கவிரிதழ் சிதைந்து காட்டப்
பைந்தளிர்ப் பதத்தாற் பூத்த பங்கயம் பயத்தா னிற்ப
வந்தளிர் வளைக்கை நோக்கிக் காந்தணீத் தடவி சார
நந்தினங் களங்கண் டேங்கி விளர்ப்புற நலத்தி னின்றாள்.*

(இ - ள்.) செந்நிறமிக்க பவளம்போலும் அதரத்தால் முள்முருக்கமலரினிதழ்களின் நிறைந்து காட்டவும், பசியமாந்தளிர் நிறம்வாய்ந்த பாதங்களால் மலர்ந்த செந்தாமரை மலர்கள் குளத்திலிருக்கவும், அழகுற்றுத் தளிர்ந்த விளர்ப்பணிந்த கைகளைக்கண்டு காந்தள் மலர்கள் வரைநீக்கிக் காட்டிலடையவும் கழுத்தைப்பார்த்துச் சங்கின்றொகுதிகள் ஏக்கமெய்தி வெளுப்படையவும் நன்மையோடிருந்தாள். எ - று. (௪)

அனையதோ ரழகின் மிக்கா ளகலிகை யிருந்த காலைப்
புனைமலர்த் தருவி னீழற் பொன்னகர் புரக்கும் புத்தேள்
வினைகழற் கமல பீடத் தந்தணன் மருங்கு சார்ந்தான்
கனைவரிச சுரும்ப ரோதிக் கனங்குழை யவளைக் கண்டான்.

(இ - ள்.) அத்தன்மைய ஒப்பில்லாத அழகுற்றவளாய் அகலிகையென்பாளிருந்தகாலத்தில், அலங்கரிக்கின்ற மலர்களையுடைய கற்பகவிருக்ஷ நிழலிலிருந்து தேவலோகத்தைப் பரிபாலிக்கும் இந்திரன், வீரகண்டாமணி தரித்துக் கமலாதனத்து வீற்றிருக்கும் பிரமன்பால் வந்தனன். அவன் வரிகளையுடைத்தாய்ப் பண்பாடுகின்ற வண்டுகளுலாவுங் கூந்தலையும் பொற்குண்டலத்தையும் படைத்த அவ்வகலிகையைக் கண்டான். எ - று. (௫)

கண்டகண் டிருப்ப லாற்றான் கனங்குழை யவளை நோக்கிக்
கொண்டகண் ணிரண்டும் போதா வென்பது குணியா நின்றான்
மண்டம ரநங்க சாபங் குனிந்தது மலராப்பூ வாளி
கிண்டபு கிளையா நின்ற தியாவரோ கிளத்தற் பாலார்.

(இ - ள்.) கனமாகிய குண்டலமணிந்த அவ்வகலிகையைக்கண்ட கண்களைத் திருப்பி மற்றொன்றையும் பார்க்கமுடியாதவனாய், அவளைப் பார்த்துப் பார்த்து நாமுடைத்தாயிருக்கும் இருவிழிகள் இவளழகைக்காணுதற்குப் போதாவென்று கருதிக்கொண்டிருந்தான். உடனே மிகுந்த போர்செய்தற்குரிய மன்மதன் வில்லை வளைத்ததும் மலர்க்கணைகள் துளைத்து ஆக்கிரமித்ததும் எவர் தாம் சொல்லத்தக்கவர்கள்? எ - று. (௬)

வெண்ணெயம் பொருப்புச் சீறி வெர்தழ லுருத்த தென்ன
வண்ணநெக் குருகிச சோர்ந்தான் மம்மர்நோய்க் களவை யற்றா
னுண்ணிறை யுருவ வாட்கட் புலோமசை யுருவ நோக்கி
யெண்ணுதோ றிவளுக் கன்னாள் பகல்விளக் கென்ன லானான்.

(இ - ள்.) அழகிய வெண்ணெய் மலையைக் கொடிய அக்கினியானது கோபித்து எதிர்த்தாற்போல, மனம்நெக்கு உடல்சோர்வெய்தினன். அதினாலுண்டாகிய துயரப்பிணிக்கு அளவில்லாதவனானான். தன்மனதிற் கிசைந்தவளாய்க் காதனையோட்டிய வாள்போலும் விழிகள்படைத்த இந்திராணியின் வடிவத்தைநோக்கி நினைக்கும்போதெல்லாம், அவள் இவ்வகலிகைக்கப் பகற்காலத்தி லேற்றிய தீபம் போன்றவளாயினள். எ - று. (௭)

உருத்தது காம வெந்தீ யுயிர்த்துயிர்த் தொடுங்கா நின்றான்
மருந்தின வாடை யூர்ந்து வரவர மயக்க முற்றான்
கருத்துவே றுறவு மேவுறாய்க் கையுறு' கவலை கூர்ந்தா
பொருத்தவ ரெவரோ னெற்ண்ணு வுளத்தொடும் புனைப்பு கொண்டான்.

(இ - ள்.) வெவ்விய காமாக்கினியானது கிளைக்கும்படியால் மிகவும் பெருமூச்சுவிட்டு ஒடுங்கினன். நறுமணந்தோய்ந்த இளந்தென்றற்காற்றானது உலாவி வீசுந்தோறும் மயக்கமெய்தினன். எண்ணமும் உணர்வும் வெவ்வேறாய்ப் பரிகாரமற்ற துயரமதிகரித்தான். அவ்வகலிகையோடு தன்னைச்சேர்ப்பிப்பவர்கள் எவர்களென்று தன்மனதிற் கருதித்துக்கித்தான். எ - று. (௮)

ஆயது காலை நோக்கி யருமறைக் கிழவன் செய்ய
சேயசெங் கமல பாதஞ் சென்னிதாழ்த் திறைஞ்சி நின்று
பாயரித் தடங்கட் செவ்வாய்ப் பனிமொழிக் குவவுக் கொங்கை
யாயிழை யிவள்யா ரென்ன வினவின னமரர் கோமான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், இந்திரன் அரிய வேதங்களை யுணர்ந்த பிரமனை நோக்கி, செப்பமாகிய செந்நிறம்வாய்ந்த தாமரைமலர்போலும் அவனது திருவடிகளில் தன் தலைபடியும்படி வணங்கி நேரேநின்று, செவ்வரிபடர்ந்த விசாலித்த விழிகளையும் சிவந்த அதரத்தையும் குளிர்ந்த மொழிகளையும் இரண்டு குசங்களையும் திருத்தமாகிய ஆபரணங்களையுமுடைய இப்பெண் யாரென்று வினவினன். எ - று. (௯)

பொன்னிறப் பொகுட்டுப் பீடத் திசைமுகக் கடவுட் புத்தே
ளென்னிடைப் பிறந்த செல்வி யீங்கிவ ளென்ன லோடு
மின்னுயிர்த் தழல்வாய் கான்று விளங்கொளி பரப்பித் தெவ்வர்
செந்நிறக் குருதி மாந்துங் குலிசமற் றிதனைச செப்பும்

(இ - ள்.) பொன்னிறம் வாய்ந்த கொட்டை தங்கிய தாமரை மலர்ப்பீடத்தினின்ற திசைமுகக்கடவுளென்னும் பெயர்பொருந்திய பிரமன், இவ்விடத்தினின்ற இப்பெண் என்பாற் பிறந்த புத்திரியென்று கூறியவுடனே, மின்னலை வீசித் தீப்பொறிகளைக்கக்கி மிக்ககாந்தியைப் பரவச்செய்து பகைஞருடைய செந்நிறந்தங்கிய உதிரத்தைப்பருகும் வச்சிராயுதந்தாங்கிய இந்திரன் இப்படிச் சொல்லுகின்றான். எ - று. (௧௦)

ஆடகப் பசும்பொ னாட்டி னரசிய லிருக்கைக் கேய்ந்த
பாடுறு பணையி னோங்குந் தாருவும் பணில வாழ்வுந
தேடுறுஞ் சிறப்பின் மிக்க தேனுவுந் திணிதோ ணான்கு
கோடுறு தவளப் பூட்கைக் குன்றமுங் குணித்த யாவும்.

(இ - ள்.) ஆடகமென்னும் பசும் பொன்மயமான தேவலோகத்தின் அரசாட்சித் தன்மைக்கிசைந்த பெருமைபொருந்திய கிளைகளோடு வளர்ந்திருக்கும் கற்பகத்தருவும், சங்கநிதியும், பலராலுந் தேடுதற்கரிய பெருமிதத்தில் மிக்ககாமதேனுவும், வல்லமைபொருந்திய தோள்களும், நான்கு தந்தங்களையுடைய வெள்ளையானை யென்னும் மலையும் ஆகிய விவற்றையெல்லாம். எ - று. (௧௧)

வேண்டுறு சிறப்பி னீண்டி யாவையும் விருப்பி னீந்தாய்
மாண்டுறு செல்வ மெய்து மாயுவும் வனப்பு மீந்தா
யாண்டொரு குறையு மின்றி யளித்தனை யைய நொய்திற்
காண்டகு குறையொன் றுண்டா லன்னது கழறக் கேட்டி

(இ - ள்.) விரும்புதற்கேற்ற சிறப்போடு இவ்வுலகை யெல்லாவற்றையும் விருப்புத்தோடு பாலித்தீர். அன்றியும் அடிக்கடி மறணமடையாத வெகுகாலம் ஜீவித்திருக்கும் வாழ்வையும் அழகையும் கொடுத்தருளினீர். ஐயனே! அந்தேவலோகத்திற்கு யாதொரு குறைவுமின்றி யநுக்கிரகித்தீர். தேவரீர் காணத்தக்க மிக இழிவாகிய ஓர் குறைமாத்திரமுள்ளது. அதனை யடியேன் சொல்லக்கேட்பீராக. எ - று. (௧௨)

கோமுடி யரச னில்லா வையமுங் குலவண் டார்க்குந்
தாமரை மலரா வோடைக் கேணியுந் தயங்கா நின்ற
சோமனை யில்லா மூடு கங்குலுந் தாரிசு நீத்த
காமரு மகளி ரில்லா வில்லமுங் கவினுண் டாமே.

(இ - ள்.) சிறந்த கிரீடமணிந்த அரசனில்லாத உலகத்திற்கும், கூட்டமாகிய வண்டுகளொலிக்கும் தாமரைப்பூக்கள் புட்பியாத ஓடைகளுக்கும் குளங்களுக்கும், விளக்கமுள்ள சந்திரனில்லாத இருண்மிகுந்த இரவுக்கும், குற்றமகன்ற அழகில் விசேடித்த மாதர்களில்லாத வீட்டிற்கும் அழகுண்டாகுமோ? எ - று.

என்னுடை யரசிற் கேய்ந்த விலங்கிழை யலங்க லோதிக்
கன்னிகை யளிப்பி னன்றே கற்பக வாழ்க்கை வாழ்க்கை
யின்னிவட் புரிந்தி லாயே லெறிகதிர் மணியொன் றில்லாப்
பன்னக மனையே னீது பணியெனப் பணியா நின்றான்.

(இ - ள்.) அதுபோல, என்னரசாட்சிக்குத் தகுந்த விளக்கமுள்ள ஆபரணங்களும் மலர்மாலைகளணிந்த கூந்தலுமுடைய இப்பெண்ணைக் கொடுத்தாலல்லவா கற்பகவிருக்ஷ நிழலில் வாழும் வாழ்க்கை வாழ்க்கையாகும். இப்போதே இப்பெண்ணை யெனக்குக்கொடாமற்போனால், கிரணத்தைப்பரப்பும் ஒருமாணிக்கத்தை யிழந்த சர்ப்பத்தைப்போன் றிருக்கின்ற யான், செய்யவேண்டிய பணிவிடை இஃதென்று கட்டளையிடுவீராகவெனப் பிரமனைப் பணிந்து நின்றான்.

இவனெடுத் துரைத்த மாற்ற மிருசெவிப் புலத்துச சாரத்
துவரிதழ்க் கமலக் கோயிற் றாயவ னுரைப்ப தானென்
கவரொளி மணித்தோள் வேந்தே யீங்கிவட் கருதி நோக்கி
யவலமுற் றழியே லிப்போ தன்றெனா வகற்றி னானால்.

(இ - ள்.) இவ்விந்திரன் எடுத்துச்சொல்லிய சொற்கள், இருசெவித்தொளைகளிலும் பொருந்த, சிவந்த இதழ்களையுடைய கமலாலயத்தி லெழுந்தருளி பிரமன் சொல்லுவானாயினான். ஒளிகளைக்கவர்ந்து கொள்ளத்தக்க இரத்தினமாலையணிந்த தோளையுடைய தேவராசனே! இப்பொழுது இவ்வகலிகையை நினைத்துப்பார்த்துத் துன்பெய்திவருந்தாதே. அவள் சித்திப்பதற்குக்காலம் இஃதன்று எனமாற்றினான், எ - று. (௧௩)

நான்முகத் தொருவன் சொற்ற வாசக நவ்விச் செல்வி
மான்முகத் தருவ வொன்வா ளொாத்துற மயக்கங் கொண்டான்
பான்மதி முகத்தாண் மூறற் பவளவாய் கினையுந் தோறு
நான்முகப் பரவை மீழ்போ யுணங்கின னுணங்கு தேன்வி.

(இ - ள்.) சதுர்முகப்பிரமன் சாற்றிய வார்த்தையை, அழகிய செப்ப முலைப் மானினிடத்தில் ஊடுருவிப்பாயும் ஒளியுள்ள வாட்படைபோலக் கொடுமைவிளக்க மயக்கமெய்தினன். தாவள்யமான சந்திரனையொத்த முகத்தை யுடைய அகலிகையின் தந்தங்களோடுகூடிய பவளம்போலும் வாயை எண்ணும் போதெல்லாம், தான்கற்ற சாத்திரக்கடலானது கீழ்ப்போக அவனுடைய நட்பாகிய நூற்கேள்விகளையெல்லாம் மறந்தனன். எ - று. (௧௫)

கற்பக நாடு போதற் கெழுந்தனன் கருத்துப் பின்போய்
நிற்புழி மறுகு மீளு நெஞ்சொடுங் கவலுஞ் சோருங்
கொற்கொள்வே னெடுங்கட் டாரை குழித்துறக் குழைந்த சிந்தை
யெற்கன லரக்கின் மாழ்கி யுருகின னிமையோர் வேந்தன்.

(இ - ள்.) தேவேந்திரன் தன்னுடைய தெய்வலோகத்திற்குச் செல்லப் புறப்பட்டான். மனமானது பிற்பட்டுப்போய் நின்றவிடத்திலேயே சுழலுவான்; திரும்புவான், மனநிற்கவலையுறுவான், உடல்சோர்வான், கொல்லத்தொழில் கொண்ட வேல்போல்நீண்ட அவளுடைய கண்ணின் [தாரை] மணியால் பேர்க்கப்பட்ட மனமானது தீயிடைப்பட்ட அரக்குபோல உள்ளழிந்து உருகினான்.

வேரியங் கருப்பு வீர வெஞ்சிலை குழைய வாங்கு
மாரனங் கணையு மார மார்பிறப் பிளந்து தள்ள
வோரடி முன்னர் நீட்டி னென்பது பிறகு போமால்
வாரிள முலையி னாட னுருவொளி வவ்விச் சென்றான்.

(இ - ள்.) மணம்வீசும் அழகிய கரும்பாகிய வீரத்தன்மையோடு கூடிய வலியவில்லை குழையும்படி வளைத்த மன்மதன் பஞ்சபாணங்களையும் பொருந்த மார்பானது பிளக்கும்படி பிளந்துதள்ள, ஒரு அடிமுன்னே நீட்டினால் ஒன்பது அடிதூரம் பிற்பட்டுப்போவான். கச்சுபூட்டிய இளமைவாய்ந்த முலைகளையுடைய அகலிகையின் உருவெளித்தோற்றத்தைக் கிரகித்துக்கொண்டு போனான். எ - று.

தேமலர்த் தருவி னீழன் மந்திர விருக்கை சேர்ந்தான்
பூமல ரமளி சோரா விழுந்தனன் புதுப்பூங் கோதை
காமமிக் கெழுந்த மம்மர்க் கடலிடைக் கிடப்ப தானான்
வேமனத் தொடுங்காக் கோல மேனியும் வெதுப்புக் கொண்டான்.

(இ - ள்.) தேனொழுகுகின்ற மலர்கள் பொருந்திய கற்பகவிருக்ஷத்தின் நிழலிலுள்ள ஆலோசனைச் சபையாகிய அரண்மனையை யடைந்தான். பொலிவு தங்கிய புஷ்பசயனத்தின்மேற் சோர்ந்து விழுந்தான். அன்றலர்ந்த மலர்களை யணிந்த கூந்தலையுடைய அகலிகையின் காமவேட்கை மேம்பட்டுத்தோன்றிய மயக்கமாகிய கடலிற் படிவதானான். (காமத்தீயினால்) வெந்த மனத்தோடும் ஒப்பில்லாத அழகிய தேகமும் (காம) சுரங்கொண்டனன். எ - று. (௧௮)

தழைபடு சினையி னோங்குங் கற்பகத் தண்ண றுந்தா
யிழைபடு புதுப்பூந் தென்ற லிளாந்துற வெரியிற் காந்து
மெழுகென வெதும்பா நிற்கு மெல்லணை சொரியா நின்ற
செழுமலர்க் குப்பை யன்னோ னுயிர்ப்புறத் தீயிற் றீயும்.

(இ - ள்.) தழைத்துள்ள கிளைகளோடுயர்ந்த கற்பகவிருக்ஷத்தின் குளிர்ச்சி தங்கிய தேனைத் தூவிக்கொண்டு புதுமணங்கலந்த தென்றற்காற்று வீசுதலால் நெகிழும்மெழுகுபோலுருகுவான். மெல்லிய சயனத்தின்மீது சொரிகின்ற செழுமைதங்கிய மலர்க்குவியல்கள் அவ்விந்திரனுடைய சுவாசம்படுவதால் தீப்போலக் கரிந்துபோம். எ - று. (௨௦)

கொழுநறை நரந்தங் கொட்டுங் குங்குமக் குவவுத் திண்டோண்
மெழுகுற வெதும்பிக் காந்திப் பொருக்கெழும் விரிபூந் தாமச்
செழுமலர் நெருப்பிட் டாற்போற் றீந்தன சிவந்த கண்கள்
பொழுதிடை நோக்கித் திண்டோள் புடைத்தன னனங்கப் புத்தேள்.

(இ - ள்.) மதர்த்த மணந்தங்கிய கஸ்தூரியை, குங்குமச்சாந்தணிந்த குவிவாகிய வலியதோள்களிற்பூச, அதுசூடேறி யெரிந்து பொடிபட்டுதிரும். விரிந்த மலர்மாலையிலுள்ள செழுமைதங்கிய கற்பகமலர்கள் தீயிலையிட்டாற்போலக் கரிந்தன. கண்களால் [அநங்கன்] உருவிலியாகிய மன்மதன் காலத்தைப்பார்த்துத் தன்வலிய தோள்களைத்தட்டினன். எ - று. (௨௧)

ஆய்மயி லனைய சாய லகலிகை யாசை தீர்வான்
சேயிழை யரம்பை மாரிற் றிலோத்தமை முதலா யுள்ளோர
ரேயபே ரழகை நோக்கி யெண்ணுறும் பரவை நாவாய்ப்
பாய்மரப் பரவை யொத்தா னொருநிலைப் படாத சிந்தை.

(இ - ள்.) ஆய்ந்த மயிலைப்போலுஞ் சாயலையுடைய அகலிகை யென்பவளது ஆசைதீரும்படி, செவ்வையாகிய ஆபரணங்களையணிந்த அரம்பாஸ்திரீகளில் திலோத்தமை முதலாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளவர்கள் பொருந்திய பேரழகைப்பார்த்து ஒருநிலைப்படாத மனதால் நினைக்கின்றவனாகி, சமுத்திரத்தில் செல்லும்மரக்கலத்தின் பாய்மரப்பரப்பினை யொத்தவனாயினன். எ - று. (௨௨)

மயிலியற் குதலைச் செவ்வாய்ப் புலோமசை வளைப்பூங் காந்தள்
பயிலுறத் தடவா நின்று ளாங்கது பகரி னம்மா
வயின்முக நெடுவேற் றுணை யறுத்தழி பசும்பு ணூடு
மயர்வுறச் சலாகை காச்சிச் செலுத்துறன் மானு மன்றே.

(இ - ள்.) மயிலின்சாயலையும் மழலைச்சொல் பொருந்திய் சிவந்த வாயையுமுடைய [புலோமசை=புலோமன்மகள்] இந்திராணியானவள் தனது வளையணிந்த அழகிய காந்தண் மலர்போன்ற கைகளால் பரிசமுறத் தடவிநின்றாள். அதன் நிலையைச்சொன்னால், கூர்மைவாய்ந்த முகத்தையுடைய நீண்டவேற்படையானது அறுத்தழித்த பசிய புண்ணினிடையே மயக்கமுண்டாம்படி, இருப்புச்சலாகையைப் பழுக்கக்காச்சிச் புகுத்துவதை யொத்திருக்கும். எ - று. (௨௩)

அளிபடு புதுப்பூங் கோதை யகலிகை யமுத னாவுங்
கிளிபடு குதலை கேட்ட வார்செவித் துணைகண் மற்றைக்
களிபடு சுரும்ப ரோதி யணங்கனார் கருப்பு பூத்த
வெளிபடு மழலை னாசத் தொனியென வெறுத்த வன்றே.

(இ - ள்.) வண்டுகள் மொய்த்த அன்றலர்ந்த மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய அகலிகையென்பாளது, அமுதமயங்கலந்ததாய்க் கிளிகளுந் தோல்வியெய்தத்தக்க மழலைச்சொல்லைக்கேட்ட நீண்ட இருசெவிகளும், ஏனைய மதுமயக்குடையவண்டுகளமர்ந்த கூந்தலையுடையதேவமாதரது கரும்புபோலவெளிப்பட்ட இளஞ்சொற்கள் காக்கையின் குரலொலியைப்போல வெறுப்புற்றுத் தள்ளின.

குனிபடு புருவச் சாபத் தகலிகை வதனங் கோட்டிக்
கனிபடு மனத்தி னோற்கு மற்றையோர் கடவுட் டிங்கட்
டனிபடு வதன மெலலா முற்படு பருவந் தாங்கும்
பணிபட வெதும்பிச் சாம்பும் பங்கய நிகர்த்த மாதோ.

(இ - ள்.) வளைந்த புருவமாகிய வில்லையுடைய அகலிகையின் முகத்தைக் கண்டு காமுற்றிரங்கிய மனமுடைய இந்திரனுக்கு ஏனைய மாதர்களது தெய்வீகந் தங்கிய சந்திரன் தனித்தனி தோல்வியெய்தத்தக்க முகங்களியாவும், முன்பனிக் காலத்திலே பனியானது படுதலால் தீந்துவாடுகின்ற தாமரைமலர்களை யொத்திருந்தன. எ - று. (௨௫)

அன்னவ ளுருவ நோக்கி யருந்துய ரளித்த நோக்க
மின்னல மின்று காறு மிவற்கினி தளித்த கோலப்
பொன்னெளி மருட்டு மேனிப் புலோமசை புனைந்த தெய்வ
மென்னல நோக்கா தாசை முதலற வெறுத்த வன்றே.

(இ - ள்.) அவ்வகலிகையின் வடிவத்தைக்கண்டு அரிய துயரத்தைக்கொடுத்த விழிகள், இவ்விந்திரனுங்கு இற்றையவரையில் இனிய காமசுகத்தைக்கொடுத்து வந்த, அழகிய திருமகளையும் மயக்கத்தக்க தேகத்தையுடைய புலோமசையென்பாள் பாற்கொண்ட தெய்வீகம்பொருந்திய மெல்லிய சுகத்தைக்கருதாது அப்புலோமசைபாற்கொண்ட ஆசையைவேரற வெறுத்தன. எ - று. (௨௬)

ஆரழ கமையப் பூத்த வகலிகை திதலை பூத்த
வேரிள முகிண்மென் கொங்கை யெண்ணுதோ றெண்ணு தோறுந்
தாரொடு குவவுத் திண்டோள் வீங்குறுந் தழுவக் கிட்டாள்
போரடு மதன வாளி படப்படப் பொருமு றீரான்.

(இ - ள்.) நிறைந்த அழகுபொருந்த விளங்கிய அகலிகையினுடைய தேமல்படர்ந்த அழகுற்று முதிராத கோங்கரும்பு நிகர்த்த மெல்லிய குசங்களைக்கருதுந் தோறுங் கருதுந்தோறும், அணிந்த கற்பகமலர்மாலையோடு குவிந்தவலிய புயங்கள் பூரிப்பான். (அவ்வுருவெளித் தோற்றத்தை) ஆலிங்கனஞ்செய்வான் (அவள் கைக்கு) எட்டமாட்டாள். இதனால் போர்புரிகின்ற மன்மதபாணங்கள் தைக்குந்தோறும் துன்பம் நீங்கான். எ - று. (௨௭)

அருந்துய ரளித்த காம வெதுப்பினை யாற்று ளுகித்
தருந்தருப் பொதும்பர் வீழத் தண்ணிழ றழுவச் சார்ந்தான்
வருந்துணர் வீழ்த்த தெங்கே மதுத்துளி தெறிக்குந் தோறும்
பொருந்திறற் றடந்தோண் மேனி சுறுங்கொளப் பொருமக் கொற்றான்,

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய துயரத்தைக்கொடுத்த காமாக்கினியை இந்திரன் சகியாதவனுகி, (எண்ணியோர் எண்ணியவற்றை ஏண்ணியவாறே) கொடுக்கத்தக்க கற்பகத்தருவின் சோலையில் உண்டாகின்ற அந்தக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நிழலைப் பெறச்சென்றான். வளர்ந்துவருகின்ற பூங்கொத்தினின்று துளித்த செறிந்து தங்கிய இனிமையாகிய தேன்றுளி தன்மேற்படுந்தோறும், பகைஞரோடு போர் செய்யும் வலிதங்கிய பரந்ததோளையுடைய அவனுடல் சுறுக்கெனநோகப் பொறுக்க முடியாதவனுயினன். எ - று. (௬௭)

தழைபடு தருவி னோங்குந் தடஞ்சினை யூழ்த்த மென்பூ
விழைபடு தடந்தோள் வெற்பி னிடைதுதைந் திழியுந் தோறும்
குழைபடு மதங்க சாபங் கோத்தெறி கொடுங்கூர் வாளி
நுழைவன வென்ன லாகு மவனிலை நுவலற் பாற்றே.

(இ - ள்.) தழைத்துள்ள கற்பகவிருக்ஷத்தின் உயர்ந்து பரவிய கிளைகள் சிந்திய மெல்லியமலர்கள், விரும்பத்தக்க விசாலமான தோள்களாகிய மலையி னிடத்தில் நெருங்கி விழும்போதெல்லாம், மன்மதனுடைய வளைந்த கருப்புவில் லிற்பூட்டி யெய்கின்ற கொடுமைவாய்ந்த கூரியமலர்க்கணைகள் உருவுவனவென்று சொல்லும்படியானன். அவ்விந்திரன் நிலைமைசொல்லுந் தரமோ? எ - று. ()

சாந்துறு பொதிய மூதுந் தளர்நடைப் பசும்பூந் தென்றல்
காந்தெரி குளிர்க்குங் காமக் கடுங்கனல் கொளுத்து மேனி
மோந்தய னடந்து சுற்று முற்றிய மகளி ரெல்லாம்
வேந்தழற் கிடந்த மென்பூந் தொடையென வெதும்பிப் போமால்.

(இ - ள்.) சந்தன மரங்கள் பொருந்திய பொதியாசலமானது வீசுகின்ற தவழ்ந்துசெல்லும் நடையையுடைய பசிய இளந்தென்றலானது சுடுகின்ற அக்கி னியைக் குளிரச்செய்யும் காமமாகிய கொடியதீயிடைமூழ்கிய உடலைப்பரிசித்து, பக்கலிற்சென்று, சூழ்ந்து நிறைந்த மாதர்களெல்லாரையும், எரிகின்ற நெருப்பி டையிருந்த மெல்லிய மலர்மாலையென்று வெதும்பச்செய்து செல்லும். எ - று.

தண்டுளித் திவலை தூங்குஞ் சந்திர காந்த மேய்ந்த
மண்டபத் தரிக ளேந்து மலரணை யமளி சார்ந்தான்
கொண்டவக் காமத் தீயி னத்துளி கொதிப்ப தானு
னொண்டொடி திறத்தி னுள்ள நடக்கலாற் பிறிதொன் றோரான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிவாய்ந்த நுண்ணிய நீர்த்துளிகளைச்சிந்தும் சந்திரகாந்தக் கற்கள் பொருந்திய மண்டபத்திலே சிங்காதனத்திலேயுள்ள மலர்ச்சயனத்தை யடைந்தான். தான் மேற்கொண்டுள்ள அந்தக் காமாக்கினியினால் (அச்சந்திர காந்தக்கற்கள் சிந்தும்) நீர்த்துளிகள் சுடுவதாகவாயினன். ஒளிதங்கிய வளையலை யணிந்த அகலிகை விஷயத்தில் மனமானது காமுற்றிருத்தலால். மற்றொன்று முணராதவனுயினன். எ - று. (௬௮)

இரட்டுவெண் கவரிக் கற்றை யின்னிளம் புதுப்பூந் தென்றன்
முரட்டடந் தோளு மார்புந் தைவர முருகு நாறிப்
புரட்டிவண் டிமிருந் தண்டார் பொலிந்தன கலிந்த சாந்தந்
திரட்டுதென் வழுது மற்றை விடமெனத் திகழ்ந்த சிந்தை.

(இ - ள்.) இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைத்தொகுதியினின் றுதோன்றிய இனிய இளமைதங்கிய புதிமலர் மணத்தோடுகூடிய தென்றற்காற்றானது, வலி தங்கிய விசாலித்த தோளையும் மார்பையுந்தடவ, மணம்வீசி வண்டுகள்புரட்டி யொலிக்கின்ற குளிர்ந்த மலர்மாலைகள் பொரிபட்டன. பூசிய சந்தனப்பூச்சுகரிந் தன. தெளிந்த அமிர்தமும் விஷம்போலத் தோன்ற மணம்மாறியது. எ - று. ()

முறுவலிற் றழகு சென்ற முகத்தின னகத்தி னேங்கு
முறுதுய ருழப்ப தோரா திருத்தர்வந தொருங்கு சார்ந்தா
ரறுபதச் சுரும்பர் பாடித் துவைத்தெழு மஞ்சி லோதி
மறுவறு திங்க ளன்ன முகத்தியர் மருங்கு மொய்த்தார்.

(இ - ள்.) புன்னகைநீங்கி அழகுகழிந்த முகத்தையுடைய இந்திரன் மனத் திற்பொருந்திய அதிசுரிக்கின்ற துயரமானது வருத்துவதையறிந்து, நடனஸ்தி ரீகள் ஒருசேரவந்து சேர்ந்தார்கள், அறுகாலையுடைய வண்டுகள் பண்பாடித் துவைத்தாடுகின்ற [அஞ்சிலோதி] ஐவகையாக முடிக்குங் கூந்தலையும், களங்க மற்ற பூர்ணசந்திரன்போன்ற முகத்தையுமுடையவர்களாய் அவன் பக்கலில் நெருங்கினார்கள். எ - று. (கூகூ)

நயங்கெழு பாட லோங்க நரப்பிசை யமுதங் காலப்
பயன்படத் தெறிக்கு மெல்லென் குறட்டிசை பையப் பைய
வியங்கொடு நடப்ப நோக்கி யிருந்தன னிவைக ளெல்லா
முயங்குமச் செவிக ளோறும் விடமென வொழுகி மண்ட.

(இ - ள்.) இனிமைமிகுந்த பாட்டோசைமிகவும், (வீணைமுதலியவற்றின்) நரம்பொலி தேவாமிர்தத்தைச் சிந்தவும், பயனுண்டாக வொலிக்கும் மெல்லிய மத்தளவோசை மெல்லமெல்லப் பிறவாத்தியங்களோடு நடக்கவும், இவற்றை யெல்லாங்கண்டு, இருசெவிகளிலும் விஷம்போலச்சேர்ந்து வருத்த இருந்தான்.

உருப்பசி யமுத வால வட்டமொன் றெடுத்துப் பையத்
திருப்பினள் காம வெந்தீத் திளைத்திடை கிளைப்ப மாழ்கிக்
கருப்புர மளவு தண்ணங் கலவையுங் கனலக் காந்தி
நெருப்பெழ நினையுந் தோறு நெட்டுயிர்ப் பெறிந்து சோர்ந்தான்.

(இ - ள்.) உருப்பசியெனுந் தேவதாசி அமுதத்தையொத்த ஆலவட்டமென் றினையெடுத்து மெல்லப்பணிமாறினள். கொடிய காமாக்கினியானது தகித்தலால் வருந்தி, பச்சைக்கற்பூரங்கூட்டிய அழகிய குளிர்ச்சிதங்கிய கலவைச்சந்தனமும் சுடத்தீந்து, எண்ணுந்தோறும் நெருப்புண்டாகப் பெருமூச்சுவிட்டுச் சோர் வெய்தினன். எ - று. (கூ௪)

உயிர்த்துயிர்த் தொடுங்கி யாவி யுணங்கின னெருப்பூ டெய்தி
மயிர்ப்புறம் பொடிப்ப வோங்கி யெழுந்தனன் வணக்கம் போக்கி
குயிற்மொழுங் குதலைச் செவ்வாய்க் கோயூனக் கொழுந்தே யீங்கெ
னெயிற்புற மொருவிப் போந்த தெவ்வழித் துரைத்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) (அப்படிச்சோர்ந்த இந்திரன்) பெருமூச்சுவிட்டுப் பெருமூச்சுவிட்டு அடங்கி உயிரொடுங்கி (அவளுருவெளியைநோக்கி) நாணி, உடல்முழுதும் புளகம் மேலேபோர்க்க வெழுந்து தண்டனிட்டு, குயிலொலிபோலும் மொழியுடைய குதலைச்சொல்கூறும் செவந்த வாயையுடைய இளங்கொழுந்துபோல்வாளே! நீ சம்மதமெய்தி, என்மதிற் புறக்காவல் கடந்து இங்கே வந்தது எப்படி? சொல்லவேண்டுமென்றான். எ - று. (௬௬)

கலிவிருத்தம்.

என்னு யிருனக் கெதிரெய் தியதும்
பின்னை வருமா றுபிடித் திலதோ
பொன்னே யதுபுக் கிலதா யினுமற்
றுன்னா லுமொரா வியுயிர்த் தனனால்.

(இ - ள்.) என்னுயிரானது உனக்கெதிரில் வந்தவுடனே, மீண்டுந் திரும்பி வரும் வழியைப்பற்றியதில்லையோ? பொன்னைப்போல்வாளே! அவ்வுயிர் திரும்பிவராவிட்டாலும், உன்னாலும் ஓருயிர் பெற்றிருந்தேன், எ - று. (௬௭)

புலரா விருளுற் றபுயற் குழலா
யலர்வா ளியறாத தழிபுண் ணினொடு
முலவா நெறிகண் டுனைவைத் தனனுன்
மலரோ னனிவை கலும்வா ழியவே.

(இ - ள்.) நீங்காத இருளானது குடியிருந்த மேகம்போன்ற கூந்தலையுடையாளே! (மன்மதன்சொரிந்த) மலர்க்கணைபட்டுருவிய புண்ணினின்று நீங்காதவழியைப்பார்த்து உன்னைத் தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன்படைத்தனன். நாடோறும் நன்றாகவாழக்கடவீர். எ - று. (௬௮)

கண்ணு றுமலர்க் கணைகா துபசும்
புண்ணு றுதழும் பொடுபோ யினவாற்
கண்ணே யமுதா றுகரும் புருவே
பெண்ணே யுனதின் னருள்பெற் றபினே.

(இ - ள்.) என் கண்போல்வாளே! அமிர்தமே! ஊற்றெடுக்கின்ற செங்கரும்பின் வடிவுபோன்றோனே! அகலிகையெனும் பெண்ணே! உன்னுடைய இனிய கருணையை யானடையப்பெற்ற பிறகு, தேன்மணங்கமழும் புட்பபாணங்கள் பாய்ந்த பசும் புண்ணானது ஆறியவடுவோடும் அகன்றது. எ - று. (௬௯)

நறவார் சுருளோ திநறுங் களபந்
துறவா தபடா முலையிச் சுமைகொண்
டுறவா டுநுசுப் பினுடங் குயிர்கொண்
டிறவா மலிரங் குவதென் றுகொலோ

(இ - ள்,) தேன்பொருந்திய மலரணிந்த சுருண்ட கூந்தலையுடையாளே! நறுமணங்கமழும் கலவைச்சாந்து நீங்காது சேலைபோர்த்த தனங்களாகிய இச்சுமையைக்கொண்டு நட்பு பாராட்டுகின்ற உன்னிடையைப்போல, தள்ளாடுகின்ற உயிரைத்தாங்கி யான் இறவாதபடி, நீமனமிரங்குவது என்றோ? எ - று. (௭௰)

...சீறடிபொன் முடிதாழ் தொறுநீ
தொகுமென் மொழியொன் றுதிறந் தருளின்
மிகுகா மமெருப் புறவெள் ளொளிலா
வுகுமூ ரல்விளைப் பதுமுண் டுகொலோ.

(இ - ள்.) வணங்கத்தக்க உன்னுடைய சிறியகாலில் என்பொற்கிரீடமானது படியும்போதெல்லாம், நீ மென்மைத்தன்மை யாகியமொழியொன்று வெளியிடுவாயானால் மிக்ககாமாக்கினி யெழும்படி வெள்ளிய சந்திரன் சிந்துகின்ற (புன்னகைசெய்வதும்) நிலவை வீசுவதும் உனதாகுமோ? எ - று. (சக)

மைதக் கமலர்க் குழல்வா ணுதலாய்
பைதக் கநிதம் பபடர் முலைநீ
பொய்தக் கநுசுப் பொடுபோ தரவின்
றெய்தப் பெறுபே றெவரெய் தினரே.

(இ - ள்.) தகுந்த மலரணிந்த கரியகூந்தலையும் ஒளிதங்கிய நெற்றியையுமுடையாளே! நீ பாம்பின்படத்தைபொத்த அல்குலையும் படர்ந்த தனங்களையும் பொய்மைத்தன்மையுடைய இடையையுங்கொண்டு இங்கே இன்றுவர, நான் அடையப்பெற்ற பேற்றினை எவர்தாம் அடைவார்கள்? எ - று. (சஉ)

மின்னஞ் சுமருங் கெனவெவ் வினையே
னென்னெஞ் சறைபோ யதெனக் கெனநீ
வன்னெஞ் சமிரங் கிவழங் குதியே
லின்னஞ் சிலவைக லிருக் குவனால்.

(இ - ள்.) மின்னலும் அஞ்சத்தக்க இடையென்று, கொடியவினையையுடையானாகிய எமது மனமானது கீழேயறுத்தது. எனக்காக நீ உன்வலிய மனமானது இரங்கிக்கிருபைசெய்வாயாயின், யான் இன்னுஞ் சிலகாலம் உயிர் பெற்றிருப்பேன். எ - று. (சங)

தஞ்சம் பிறிதின் றியுனைச் சரணென்
றஞ்சுந் தமியண் டருளா யலரோ
னஞ்சந் தருகட் கடைநல் கியுறு
வஞ்சந் தருநெஞ் சம்வழங் கினனே.

(இ - ள்.) வேறுபற்றுக்கோ டில்லை; உன்னையே சரணமென்று அஞ்சுகின்ற எளிமைத்தன்மையைக்கண்டு அருள்செய்வாயாக. பிரமன் விஷத்தைச் சிந்தும் கட்கடையைக்கொடுத்து, நீங்காதவஞ்சனையைச் செய்கின்ற மனத்தையும் உனக்குக்கொடுத்தனனோ? எ - று. (சச)

மன்றற் சிறுகென் றல்வளைத் தயிரைத்
தின்றெய்த் துநடந் ததுதே மலரு
டொன்றிப் பணிவா டையுளா வருமு
னின்றிற் குரன்மிச் சிலருந் தியதே.

([illegible]) மன்னுதங்கிய இலக்கெதன்றகாற் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] பருத்திச்சென்றது, பனிமொற்றுனது இனிய மலர்மணத்தோடு [illegible] பவனிவருவதன்முன்னரே, அன்றிற்பறவையின் குரலான து அதன்பிருதியையும் [illegible]. எ - று. (௪௫)

பயில்கற் பகமென் சினைபற் றியிளங்
குயில்கூ வெனுதா விருடிக் தனவான்
மயில்போ லொருநீ வரவல் வினையே
னுயிர்போ வதொழிந் தனனொண் ணுதலே

(இ - ள்.) கற்பக விருக்ஷத்தின் மெல்லிய கிளைகளிற் பழகும் இளங்குயில் கூவி எனது உயிரைக்குடித்தது. மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய ஒப்பற்ற நீ இங் கேவந்ததால், தீவினைச்சயப்தமுடைய நான் உயிர்போவதினின்றும் நீங்கினேன். ஒளிதங்கிய நெற்றியையுடையாளே! எ - று. (௪௬)

மூரிப் பனிவா ளைகழு தறிவை
வாரிக் கொடுபோ கவழுங் கினனு
வீரந் தளிரங் கையெனின் னுயிரை
வேரிக் குழலோ டிமிளிந் தனவே.

(இ - ள்.) வெள்ளிய பற்களையுடையாளே! வலிதங்கிய பனிபானது என் முதிர்ந்த அறிவைக்கொள்ளைகொண்டு சென்றபடி அழுங்கப்பட்டேன். குளிர்ச்சிவாய்ந்த மாந்தளிர்போன்ற அழகிய கையானது வாசந்தங்கிய கூந்தலோடுகூடி, எனது இனிமையாகிய பிராணனை யழைத்தன. எ - று. (௪௭)

எனவித் துணைபன் னியிரக் தனையாண்
மனவுத் துணைமா ருலைவவ் வுறுவான்
வினவிப் புடைசென் றனன்மெய் தடவா
நினைவற் றுயிர்சோர் தரநின் றனனால்.

(இ - ள்.) என்று இத்தகைய சொற்களைக்கூறியாசித்து, அவ்விந்திரன், [illegible] மாலையணிந்த பெரிய இருதனங்களையும் கைக்கொள்ளும்படி நெருங்கி அருகேபோயினன். அவ்வுருவெளித் தோற்ற வுடலைத்தழுவி நினைவற்று உயிர் சோர்வெய்தி நின்றான். எ - று. (௪௮)

பொய்போ லுருவா யபொலன் கொடிதன்
பெய்வால் வளையங் கைபிடித் துறவக்
கைவால் வளையற் றுதல்கண் டிலனுன்
மெய்பா [illegible] வெதுப் [illegible] றமால்.

(இ - ள்.) பொய்மையைப்போல் (உருவெளியாகிய) உருவம் [illegible] கொடியின் அசைவிய ஒளிதங்கிய வளையலையணிந்த அழகிய கையை [illegible] [illegible] வெள்ளிய வளை [illegible] [illegible] [illegible] வாடுதலினுன். எ - று.

இத்தன் மையினின் னிவள்பெ ருமையால்
பொய்த்தன் மைமடக் கொடிபோ யினளாக
சித்தந் திகைத்தந் தியங்கி னன்றே
மத்தந் தருவெண் ணிறவா ரணனே.

(இ - ள்.) இத்தன்மையாக இவள்பெருமையழிகையில், பொய்த்தன்மையோடு காணப்பெற்ற இளங்கொடிபோல் வாளாகிய அப்பெண் மறைந்துபோயினள். மத மயக்கம்பொருந்திய வெண்ணிறந்தங்கிய ஐராவதமென்னும் யானையையுடைய இந்திரன் மனமானது திகைப்புற்று மயங்கினன். எ - று. (௪௦)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரிய விருத்தம்.

இங்கிவனிப் பரிவொடு மகலிகைபா லெடுத்தசிந்தை யகலா தாரா ரூன், தேங்கமழு மலரயனு முலகளிப்பா னுளத்தோர்ந்து செயற்கை முற்ற, வோங்கருமா தவத்தினொடு நாள்கழித்தான் கவுதமனென் றுணர்ந்தானந்தண், பூங்கமலத் திருக்குமய னகலிகையைக் கொண்ட வனிற் போயி னானால்.

(இ - ள்.) இங்கே இவ்விந்திரன் இவ்வகைத் துயரத்தோடு அகலிகைபாற் செலுத்திய மனத்தனராயிருந்தான். தேன்மணங்கமழும் தாமரைமலரிலுள்ள பிரமனுகி உலகினைப்படைப்பவன் மனதிற் சிந்தித்துணர்ந்து, செயல்களெல் லாம் முடிவுபெற,உயர்ந்த அரும்பெருந்தவத்தில் பலகாலத்தைக் கௌதமமுனிவர் கழித்தாரென்று தெரிந்து, அழகிய குளிர்ச்சிவாய்ந்த தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமன் அகலிகையைக் கையிற்பற்றிக்கொண்டு அக்கௌதம முனிவராசிரமத்தை யடைந்தனன். எ - று. (௪௧)

சென்றெதிர்ந்த மலரயனுக் கருந்தவத்தோ னெதிரெழுந்து செய் வசெய்து, நின்றெழுந்து மனத்திரைக்கு முவகையனா யனவளாய் நெடுநீர் வைய, மன்றளித்தா யின்றுமுத லுயிரளிப்பாய் நின்பெருமை யளப்ப தாரே, யென்றெடுத்து முகமனுரைத் தெய்தியவா கேட்பமல ரிறைவன் சொல்லும்.

(இ - ள்.) அப்படிப்போய் நேர்நின்ற கமலாசனனுக்கு, அருந்தவமுடைய கௌதமமுனிவர் உடனேயெழுந்து செய்யத்தக்க உபசாரங்களைச்செய்து, மனத்தி லிருந்துண்டாகி அதிகரிக்கின்ற சந்தோஷமுடையவனாய் அளவனாகி, நெடிய கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை ஆதிகாலத்திற்படைத்தீர். அன்றுமுதலாக வெல்லாவுயிர் களையும் சிருஷ்டிப்பீர்! தேவரீர் பெருமையை அளவிடுவோர் யாவர்? என்றெடுத்து உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி, அங்கடைந்த வகையைவினவ, பிரமன் சொல்லு கின்றான். எ - று (௪௨)

நீயிறைக்கு மருந்தவத் [illegible] செய்வ நிலமே [illegible] [illegible]

(இ-ள்.) நீசெய்த அரியதவத்திற்கு இசைந்த பலனை யுண்டுசெய்வோமில்லை யென்று கருதி, உன்னிடத்தில் இப்பொழுது அகலிகையாகிய இவ்வாய்ந்த ஆபரணங்களணிந்த பெண்ணை உனக்குக் கொடுப்போமென்று கொண்டுவந்தேன். ஐயனே! எரிகின்ற அக்கினிசாட்சியாக இவள் கையைப்பற்றி மனைவியெனக் கொள்ளக் கடவாயென்று கமலாசனனாகிய பிரமன் கூறினன். புனிதராகிய கௌதமமுனிவரும் அப்பிரமன் சொல்லைக் கடவாராய்த் தமது சடைமுடியை யசைத்தனர். (அங்கீகரித்தரென்றபடி) எ - று. (இக)

அன்னவளை யவற்களித்துத் தன்னுலகத் தேதிமத்தோ னடைந்தா னந்நாட், பின்னவளுங் கவுதமற்குப் பன்னியெனச் சரித்துறவப் பெரும்பூந் தாருப், பொன்னகரத் திறையவற்குத் துணர்த்தினராங் கதுவுணர்ந்து பொருமா நின்றான், பன்னுபழ மறைக்கிழவற் குறித்திழியுப பகர்வதெலாம் பகர்ந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) அவ்வகலிகையைக் கௌதமமுனிவருக்குக் கொடுத்து, அன்னவாகனனாகிய பிரமன் தனது சத்தியலோகத்தை யடைந்தனன். அன்றுமுதலாக அகலிகையும் கௌதமருக்கு மனைவியாகி நடந்துகொள்ள, அந்தப்பெருமைதங்கிய அழகிய கற்பகத்தருவையுடைய பொன்னாட்டு மன்னவனாகிய இந்திரனுக்கு, சிலர் உணர்ந்து தெரிவித்தார்கள். அவன் அதனையறிந்து வருந்திநின்று, துதிக்கின்ற பழமையாகிய வேதங்களைச் சொல்லிய பிரமனைக்குறித்து இழித்துச் சொல்லத்தக்கவற்றையெல்லாம் மிகுதியாகச் சொன்னான், எ - று. (இஉ)

கள்ளவா ணெடுந்தடங்க ணகலிகையைக் குறித்தெழுந்த காம வெந்தீ, யுள்ளவாய் நின்றழற்ற முன்னையினுங் கொடுந்துயர முழவா நின்றான், வள்ளைவார் குழைகளப வனமுலைவேட் டெழுந்தனனாய் வழிக்கொண் டேகிப், புள்ளறு மலர்ப்பொதும்ப ராச்சிரமத தயற்கரந்து புகுந்து நின்றான்.

(இ - ள்.) கள்ளத்தன்மையுடைய வாட்படைபோலும் நீண்டு பரந்தகண்களையுடைய அகலிகையைக் குறித்துத் தோன்றிய கொடிய காமாக்கினியானது, தன் மனத்திலிருந்து சுடுவதால், முன்னைய துயரத்திலுங் கொடிய துயரத்தோடு வருந்தினான். வள்ளைக்கொடிபோலு நீண்டசெவியையும், களபம்பூசிய அழகியமுலையையுமுடைய அகலிகையை விரும்பி வழிகொண்டு புறப்பட்டவனாய்ச்சென்று, பட்சிகள் நீங்காத மலர்ச்சோலைசூழ்ந்த ஆச்சிரமத்திற்கருகே மறைந்து புகுந்திருந்தான்.

தருணமழ கதிரொழுச்சி தருகடிகை சிலகிடப்பத் தணந்து சென்று, பெருமுனிவ னிடைநோக்கி யவனுருக்கொண் டடைந்தவள்கைப் பிடிப்ப வன்னா ளொருகியுள நெகிழ்ந்தனளா யிந்திரனென் றுணர்ந்து நலனுகர்ந்தா னன்னோன், மருவருமென் சுருனோதி யிவர்தமக்கு விளைவதொன்று மதித்தி லாரால்.

(இ - ள்.) இளஞ்சூரிய னெழுதற் சமயத்திற்குச் சிலநாழிகைகளிருக்கையில், ஆச்சிரமத்தை நீங்கிப் பெருமைதங்கிய கௌதமமுனிவர் சென்ற சமயம்பார்த்து, அம்முனிவன் வடிவேற்றுச்சென்று அவ்வகலிகையின் கரத்தைப்பற்ற, அவள் மனமுருகிக் கரைந்தவளாய் இந்திரனென்று தெரிந்துகொண்டு காமவின்பத்தை யநு

பவித்தான், அவ்விந்திரன், மணம்வீசுகின்ற மெல்லிய கருங்கூந்தலையுடைய அகலிகை ஆகிய இவர்கள் (இருவரும்) தமக்குப்பின்னே சம்பவிப்பதை ஒருசிறிதும் கருதினாரிலர். எ - று. (௬௬)

முத்தவா ணகைக்கருங்க ணகலிகைவெம் முலைமுகத்து முயங்கிப் போது, மத்தலையி னருந்தவத்தோன் றருப்பையொடு சமிதைகரத் தடக்கிப் போந்தா, னித்தலையி னிவரிருவ ரிழைத்தவெலாங் கருத்தி னுணர்ந் தெண்ணு நின்றான். மத்தமதத் தவளநிற வாரணத்தோற் குறித்துமன மாறு கொண்டான்.

(இ - ள்.) முத்துப்போல வெள்ளிய பல்வரிசையையும் கரியவிழியையு முடைய அகலிகையின் வலிய முலைமுகத்திற்கலந்து திரும்பிவருகின்ற அக்காலத்தில், அருந்தவம் புரிந்த கௌதமமுனிவர் தருப்பையும் சமிதையும் கையிலடக்கிக் கொண்டு வந்தனர். இப்பொழுது இவர்களிருவரும் செய்தனவற்றையெல்லாம் மனத்தால் ஆலோசித்தறிந்து, மதமயக்கத்தையுடைய வெண்ணிறம் பொருந்திய ஐராவதத்தையுடைய இந்திரனைக் குறித்து மனதிற் பகைமைகொண்டனர். எ - று. (௬௭)

பன்னுமறை யருந்தவத்தோற் குரியதொரு பன்னியெனப் பாராய் காமத், தின்னலுழந் தெமையிகழா வீதுபுரிந் தனையுனக்கு மினிமே லிந்தக், கன்னிகுறி விருப்புறலா லுடம்பனைத்து மக்குறியே காண்ப தாகப், பின்னருன தாண்குறிபோ யலியாகிப் பெரும்பாவம் பிடித்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) வேதமோதும் அருந்தவம்புரிந்தவனுக்கு உரித்தாகிய ஒருபத்தினி பாராதவனாய், காமத்துயரெய்தி எம்மையிகழ்ந்து இத்தகைய காரியஞ்செய்தனை. இந்திரா! உனக்கும் இன்னமும் இந்தப்பெண் குறியில் விருப்பமிருத்தலால், உன் உடம்புமுழுவதும் அப்பெண்குறியே காணப்படுவதாக. மேலும் உனக்குரித்தாகிய ஆண்குறி நீங்கி நீ அலியாகிப் பெரும்பாவமெய்தக் கடவையென்று சபித்தார்.

ஈங்கெனது பன்னிவரம் பழிவரம்பாய் நிற்கவிஃ திழைத்தாய் முந்நீர்த், தேங்குதிரை நெடுநிலத்து மன்பதைக்கு மவ்வரம்பு சிதைவ தாக, வோங்குபெருஞ் செருமுகத்து நிருதர்கரத் தகப்படுதி யொழி யாப்பாவந், தாங்குதியென் றிவையனைத்து மெடுத்துரைத்தா னிருஞ் சினத்திற் றவத்தின் மிக்கோன்.

(இ - ள்.) தேக்கெடுக்கின்ற அலைகள்பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரியபூமியில் மாந்தர்களுக்கும் அவ்வரம்பு அழிவதாக இப்பொழுது என்மனைவியின் கற்புக்குரிய எல்லை, அழிந்ததாக உலகத்தில் நிற்கும்படி இத்தகைய செயலைச்செய்தனை. அதிகரிக்கின்ற பெரிய யுத்தமுகத்தில் நீ அசுரர்கள் கையிலகப்படுக. நீங்காத பாவத்தைத்தாங்குவாயாக வென்று இவற்றையெல்லாம் பெருங்கோபத்தோடே, தவத்தின் மேம்பட்ட கௌதமமுனிவர் எடுத்துக்கூறினர் எ - று. (௬௯)

தொழுதெழு வகலிகையை முகநோக்கி யெய்யுமயிகழ்ந் தீதுசெய்தீ, பெண்டிர் நெடுநெறியிற் கருங்கல்லாய்க் கிடந்திருந்தப் பிறழாச் சதுரா . . . தமொழி தலைக்கொண்டு கானடைந்த தாசரதி கமலச் செய்ய பாதங்கள் கதுவுறலு முன்னுருக்கொண் டிடுதியெனப் பணித்துப் [illegible]

(இ - ள்.) இந்திரன், அகலிகையின் முகத்தைப்பார்த்து, எம்மையவமதித்து இத்தொழிலைச் செய்புரிந்த அறிவிலியாகிய நீ பெரியவழியிடையிலே கருங்கல் லாய்க் கிடப்பாயாக, நீங்காத இந்தச் சாபமானது, பிதாவாக்கியத்தைச் சிரமேற் கொண்டு (தண்டக) வனத்தையடைந்த [தாசரதி] தசரதன் பெற்றருளிய ஸ்ரீராமனது தாமரைமலர்போலச் சிவந்த பாதமானது படவும், (நீங்கி) பண்டைய வடிவு கொண்டு பெண்ணாக வெறுந்திருப்பாயெனவுஞ் சபித்துவிட்டனர். எ - று. (௧௰)

ஆழிமா நிலப்பரப்பி னலக்குறுவெண் குடைநிழற்றி யரசர் போற்றும்
பாழியோங் கிருஞ்சினைய கற்பகநாட் டினும்புகுதப் பாரான் வெள்கி
வாழிநான் முகக்கடவு ணிருமித்த மானதபூ வாவி யேகிச்
சூழுமீ ரிதழ்க்கமலத் தடக்காநது நெடுங்காலந் தொலையா நின்றான்.

(இ - ள்.) கடல்சூழ்ந்த பெரிய உலகப்பரப்பில், அசைகின்ற வெண்கொற்றக் குடையால் நிழல்செய்து அரசர்கள் துதிக்கின்ற பெருமைதங்கிய உயர்ந்த பெரிய கிளைகளையுடைய தனது கற்பகநாட்டிற்குஞ்செல்லக்கருதாதவனாகி, வெட்கமெய்தி, நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் சிருஷ்டித்த மலர்களையுடைய மானததீர்த் தத்தையடைந்து, குளிர்ந்த இதழ்கள் சூழ்ந்த தாமரைமலரில் ஒளித்துக்கொண்டு நெடுங்காலத்தைத் தொலைத்துக்கொண்டிருந்தான். எ - று. (௧௧)

தாயிழந்த குழவியாய்த் தருவிழந்த தொகுதியாய்ச் சபையினேறி
வாயிழந்த வழக்கினராய் மருவிழந்த மாலிகையாய்ப் பொதுளும்பச்சை
மேயிழந்த செடிவரையாய் வில்லிழந்த பெருநாணாய் வெறித்து நின்றோர்
போயிழந்த வலியினராய்ப் புலம்புழுந்து நிலைதிரிந்தார் புலவர் யாரும்.

(இ - ள்.) அதனால் தேவர்களெல்லாரும், தாயிழந்த குழந்தைபோலாகியும், மரத்தையிழந்த பறவைத்தொகுதிபோலவும், சபையேறிச்சென்று பேசும்வாயை யிழந்த வழக்குடையார் போலவும், வாசனையையிழந்த பூமாலைபோலவும், செழு மையிய பச்சையாகிய மூங்கிலையிழந்த நெடியமலைபோலவும், வில்லைநீங்கிய பெரிய நாண்போலவும், ஆவேசித்து நின்றவர்களாய்ப்போய்ப் போக்கடித்த வலிமையுடை யார் போலவுமாகி, அறிவழிந்து தங்கள் நிலைமைதவறினார்கள். எ - று. (௧௨)

கேட்டனகேட் டனவுதவுந் தருவொன்றும் வழங்கிலவாய்க்
கிள்ளையஞ்சொல், வாட்டடங்க ணரம்பையருமு வனப்பழிந்து வறு
மையராய் மம்மர் கூர்ந்தார், வீட்டுயவா னாயிறற்க் கர் மிகவெழுங்
கண் டவர்க்குடைந்தார் வின்மேனு மபொ, றூட்டரா கைத் தடைத்
தொழிப்பா ரில்லாராய் நெடுங்கால நடந்த வன்றே.

(இ - ள்.) கேட்டவற்றைக் கேட்டதுபோலவே கொடுக்குங் கற்பகத்தரு ஒன் றையுங் கொடாததாகியும், கிளிபோலும் அழகிய மதலைச்சொல்லையும் வாள்போ லும் பார்த்தவிழிகளையுமுடைய அரம்பாஸ்திரீகளும் அழகுகெடவும், தரித்திரர் களாய் மயக்கமிருந்தார்கள். கொல்லுதற்குரிய வாள்போலும் பற்களையுடைய அரக்கர்கள் மிகுதியாக வரக்கண்டு அவர்கட்குப் பயந்தோடினார்கள். தேவர் களுடைய அழகிய பொன்னுலகத்தை துன்பத்தைநீக்கி யொழிப்பவர் ஒரு வருமில்லாதவராய் அநேககாலம் கழிந்தன. எ - று.

சுரர்குருவி னடிதொழுது கற்பகநாட் டவரெல்லாரு மகவானைச் சொல்லிப், பரசுதலு மாங்கவனு மகபதியெங் கெனவோர்ந்து பார்த்து நின்றான், விரைமுளரி யகத்தொடுங்கி மன்னவன யிலிருந்த மெய்ம்மை கண்டார், வரசிழந்து தனிவருந்து புலவரொடு மாங்கவனுற் றடைந்தா னன்றே.

(இ-ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள யாவரும், தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவர் பாதங்களை வணங்கி (தங்கள் துயரைச்) சொல்லிச்சொல்லித் துதி செய்யவும், அப்பிரகஸ்பதி பகவானும் இந்திரன் எங்கேயுள்ளானென்று ஞான திருஷ்டியால் தெரிந்து பார்த்து, அவன் மானததீர்த்தத்தில் மணந்தங்கிய தாமரை மலரினுள்ளடங்கி யிருந்த உண்மையை யுணர்ந்து, அரசனைக் காணு திழந்தவர்களாய் தனியே வருந்துகின்ற தேவர்களோடும் அவ்விடத்திற்குச் சென்று சேர்ந்தனர். எ-று. ([illegible])

எதிரெழுந்த சுரகுருவுக் கெதிரெழுந்தா னிந்திரனு மிமையோர் யாரு, மதிர்குரலிட் டழுதயர்ந்தா ராங்கவனை யந்தணன்கொண் டகன்று போகி, மதிமவுலி யவற்றொழுவான் காசிகொணர்ந் திருந்தனனம் மகவான் பச்சைப், புதியமர கதக்கொடிக்கோ ரிடங்கொடுத்தவன் றனைப்பணிந்து பூசை செய்தான்.

(இ-ள்.) எதிரேவந்த தேவகுருவாகிய பிரகஸ்பதி முனிவருக்கு எதிரே இந்திரனும் எழுந்து வணங்கினான். தேவர்களெல்லாரும் சத்திக்கின்றபெருங் குரலிட்டழுது சோர்ந்தார்கள். அப்பொழுது அவ்விந்திரனைப் பிரகஸ்பதி முனிவர் உடன்கொண்டு சென்று சந்திரசடாதரனாகிய சிவபெருமானை வணங்கும்படி காசிநகரத்திற்குக் கொண்டுபோயிருந்தனன். அப்படிக் கொண்டுபோகப்பட்ட இந்திரன் புதிய பசுநிறந்தங்கிய மரகதக்கொடியாகிய உமாதேவியாருக்கு ஒரு பாகத்தைக் கொடுத்த சிவபெருமானை வணங்கிப் பூசைபுரிந்தனன். எ-று.

எம்பிரா னதுகருதி யெதிரெழுந்து திருவருள்கூர்ந் திரக்கஞ் செய்தான், வம்புலாங் கற்பகத்தார் மகபதிபெண் குறியொழிந்து வடிவ மெல்லா, மும்பரா குலமொழியக் கண்களா யிரம்படைத்தா னிவை யொன்றன்றே, யிம்பர்கேட் டனயாவு மினிதளித்தான் பழியொழிந்தா னிமையோர் வேந்தன்.

(இ-ள்) எமது சிவபெருமான் அதனைத் திருவுளங்கொண்டு எதிரே தோன்றித் திருவருள்மிகுந்து மனமிரங்கினர். வாசனைவீசுங் கற்பகமலர்மாலை யணிந்த இந்திரன் தனக்குள்ள பெண்குறிகளைநீங்கி, தேவர்கள் மனத்துயரமகலும்படி உடல்முழுவதும் ஆயிரங்கண்களாகப் பெற்றான். இதுமாத்திரமன்று. இவ்வுலகிற் கேட்டவரங்களையெல்லாம் அவனுக்கு இனிதாகக்கொடுத்தருளினர். தேவராசனாகிய இந்திரன் தனக்குற்ற பழியினின்று நீங்கினான். எ-று. ([illegible])

கொற்றவெண் குடைநிழற்றி யமரருல கினிதளிக்குங் குலிசவேந் தன், கற்றைவார் சடையரனைக் காளத்தி முக்கண்ணனைக் கருதிப் பூசித் தறமறத்த வனைவருள வலாசுரனை யுயிர்செகுத்தா னவனி யோடும், வேற்றவர் னவருலகுந் துயரொழிந்தார் வலாரியெனும் பெயரும் பெற்றான்.

(இ - ள்.) நெடிய வெண்கொற்றக் குடையால் நிழல்செய்து தேவலோகத்தை இனிதாகக்காக்கும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன், தொகுதியாகிய ஈண்டசடையை யுடையவரும் திரிநேத்திரங்களையுடையவருமாகிய சிவபெருமானைத் திருக்காளத்தியில் தியானித்துப் பூசித்து, அப்பொழுது அவ்விறைவன் திருவருள்புரிய வலாசுரனையுயிர்வதைத்து, பூலோகத்திற்கும் தான்பெற்ற தேவலோகத்திற்கும் உண்டாகியதுயரத்தை யொழித்து வலாரியென்னும் பெயரையும் அடைந்தான். எ - று. (கஎ)

செருக்குலிசத் தவனொருத்தன் கறைக்களத்தெம் பெருமானைச் சிந்தித் தோர்நாள்,விருத்தகிரி வழிபட்டான் றுருவாச னடிசினத்தான் விளம்ப வாசத், தருப்பணிலஞ் சுரபிசிந்தா மணிமுதல மறிகடலிற் றழுவிச் சார்ந்த, திருப்பிவறி தொழிந்துபெரு வளநுகர்ந்து தனிச்செங் கோல் செலுத்தி னானால்.

(இ - ள்.) போர்செய்யத்தக்க வச்சிராயுதந் தாங்கிய ஒப்பற்ற இந்திரன் விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடைய எமது சிவபெருமானைத் தியானித்து ஒரு காலத்தில் விருத்தாசலத்தில் வழிபட்டு, துருவாசமுனிவருடைய கொல்லத்தக்க கோபததாற் சபித்தலால் வாசந்தங்கிய கற்பகத்தரு சங்கநிதி காமதேனு சிந்தாமணி முதலிய அலைகள் புறளுகின்ற கடலிற்சேர்ந்தவற்றை, மீண்டும் பெற்றுக்கொண்டு வறுமைதவிர்ந்து பெருவளங்களை நுகர்ந்து, ஒப்பற்றுச் செங்கோல் செலுத்தினன். எ - று. (கஅ)

மகபதியோர் மகவின்றி நெடுங்காலந் துயருழந்து மறுக்கக் கொண்டான், முகையவிழ்கற் பகநிழலி னினிதிருந்து முழுமுதலை முறையிற் பூசித், திகலொழிய வுலகளிக்குஞ் சயந்தனெனு மொருமகவை யினிதி னீன்றான், புகலரிய வாரூரிற் பூசித்தா னினிதுகைக்கும் புயலும் பெற்றான்.

(இ - ள்.) [மகபதி=யாகத்திற்கிறைவன்] இந்திரன் தனக்கொரு புத்திரனில்லாமல் வெகுகாலம் வருந்தித் துயருற்றனன். அரும்புகள் மறுக்கவிழ்ந்த கற்பக விருக்ஷத்தின் நிழலில் இனிதாக வீற்றிருந்து, முழுதற்கடவுளாகிய சிவபெருமானை முறைப்படி யர்ச்சித்து, பகைமைநீங்க உலகத்தைக் காக்கத்தக்க சயந்தனென்னும் ஒப்பற்ற புத்திரனைச் சந்தோஷமாக அடைந்தனன். சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடைய திருவாரூரிற் சிவபெருமானைப் பூசித்தனன். இனிதாக ஏறிச்செலுத்தும் மேகவாகனத்தையும் பெற்றனன், எ - று. (க௯)

அருணகிரிப் பெம்மானை மலரடிபெற் றருச்சித்தா னரும்பு மூரற், பொருகளப வனசமுலைப் புலோமசையைப் பெறப்பெற்றான் குலிசப் புத்தே,ளருகியசிந் தையனுங் யெம்மானைப் பூசித்ததுரைக்கற் பாற்றே, பெருந்திகின் றுவட்டெடுக்குஞ் சடையோனைப் பூசித்த பிறவுஞ் சொல்வாம்.

(இ - ள்.) அருணகிரியில், எழுந்தருளிய சிவபெருமானுடைய மலர்போன்ற பாதங்களைப் பற்றுக்கோடாகக்கொண்டு பூசைசெய்தான். முல்லையரும்பை நிகர்த்த பல்லையும், நெருங்கிய களபமணிந்த தாமரைமொட்டையொத்த தனங்களையுமுடைய புலோமசையை மனைவியாக அடையப்பெற்றான்.

வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் உருகியமனமுடையவனாகி எமது சிவபெருமானைப்பூசித்தது சொல்லுந்தரமோ? பெரிய சங்காநதிதங்கிப் பெருகுகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானைப் பூசித்த பிறவற்றையுஞ் சொல்லுவோம். எ - று.

துருவனெறிக் கதிர்க்கடவுள் பன்னிருவர் மதிக்கடவுட் டொல்லோ னெல்லில், வருமுடுக்கண் மூவொன்பா னீராறி ராசியெழு கரண மற்றை, யரிதிழைக்கும் விட்கம்ப முதலான யோகங்க ளன்றி யம்பொற், பொருகழற்கா லமரருந் தவமுனிவர் கருடர்கிம் புருடர் நாகர்.

(இ - ள்.) துருவன் வழியில் நடக்கும் துவாதசாதித்தர்கள் - சந்திரதேவனாகிய பழையோன் - இரவில் உதிக்கின்ற இருபத்தேழு நக்ஷத்திரங்கள் - பன்ரண்டு இராசிகள் - ஏழுகரணங்கள் - ஏனைய அருஞ்செயல்களைச்செய்யும் விட்கம்பமுதலிய யோகங்கள் - அல்லாமலும், அழகிய பொன்னாற்செய்து ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய தேவர்களும், தவமுனிவர்களும், கருடர்களும், கிம்புருடர்களும், நாகர்களும். எ - று. (௭௧)

கந்தருவர் வித்தியா தரரியக்கர் கின்னரர்வெங் கடுங்கட் பேழ் வாய், வெநதொழிற்று னவர்நிருபர் மானிடர்யா முகிற்கணங்கள் வெற்பு வாரி, பைந்தருக்கள் பசுபபறவை கங்கைமுதல் வரநதிகண் மலரோன் பாரிற், றந்தசரா சரங்களர னருச்சனையாற் பெற்றதெம்மாற் சாற்ற லாமே,

(இ - ள்.) கந்தர்வர்களும், வித்தியாதரர்களும், இயக்கர்களும், கின்னரர்களும், வெவ்விய கடுமையான விழியையும், பிளவுபட்ட வாயையும், கொடுந்தொழிலையுமுடைய அசுரர்களும், அரசர்களும், மானிடர்களும், சிறந்த மேகக்கூட்டங்களும், மலைகளும், சமுத்திரங்களும், பசுமைதங்கிய விருக்ஷங்களும், பசுபக்ஷிகளும், கங்கைமுதலிய சிறந்த நதிகளும், மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமன் உலகத்திற்படைத்த சராசரங்களும் சிவபெருமான் பூசையாற்பெற்றபேறுகளை எம்மால் எடுத்துச்சொல்லுதல் கூடுமோ? எ - று. (௭௨)

இந்திரன் சிவார்ச்சனைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச்சருக்கம், ௨௭-க்குத் திருவிருத்தம் ௲௨௧௩.

இருபத்தெட்டாவது

திரிபுரவிசயச்சருக்கம்.

—•—[*]—•—

கலிநிலைத்துறை.

பரவ சத்தரா யீங்கிவர் தனித்தனிப் பரிவா
லரன டித்துணை யருச்சனை புரிந்தன வறைந்தேம்
விரத மாதவத் தலைவிர்கா ளவேறுறா திருந்து
லரன ருச்சனை குழுவொடும் பணிந்தன வுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) விரதத்தோடு கூடிய பெருந்தவத்தலைவர்களே! இவ்வுலகத்தில் இவர்கள் பரவசமெய்தியவர்களாய்த் தனித்தனி சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களை யர்ச்சனைசெய்த வரலாற்றை இதுகாறுஞ்சொன்னேம். வேறுபடாதிருந்து சிவார்ச்சனையைத் தமது கூட்டத்தோடுஞ் செய்து வணங்கிய சரிதையை இனிச் சொல்லுவோம் என்று (சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய வாசிகளுக்குச்) சொல்லுவாராயினர். எ - று. (க)

தாருகாசுர னெனுமொரு தழற்கண்வா ளசுரன்
போருவந்தெழு மைந்தரோர் மூவரைப் புரிந்தான்
பேருரைக்குது மவித்துன்மா லிப்பெரும பெயரோன்
காருளத்தினன் றாருகாக் கன்கம லாக்கன்.

(இ - ள்.) தாருகாசுரனென்னும் பெயருடைய தீக்கண்பொருந்திய வாளேந்திய ஓரசுரன், யுத்தத்திற்குச் சந்தோஷித் தெழுகின்ற ஒப்பற்ற மூன்று புதல்வரைப் பெற்றனன். அவர்கள் பெயரைச் சொல்லுவோம். வித்யுன்மாலியென்னும் பெரும்பெயருடையவனும் வஞ்சகந்தங்கிய மனமுடைய தாருகாக்கனும் கமலாக்கனும். எ - று. (உ)

என்னு மப்பெய ரசுரரோர் மூவரு மெழுந்து
மன்னு பொற்கம லாலயத் தவனடி வணங்கிப்
பன்னு மாதவம் வரன்முறை பயின்றனர் பன்னா
ளன்ன வர்க்குமற் றுச்சிநெக சருந்தழ லெழுந்த.

(இ - ள்.) என்னும் அப்பெயர்கள் வகித்த சமானமற்ற மூன்று அசுரர்களும் மனந்துணிந்து, *பொற்றாமரைக் கோயிலில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடைய பாதங்களைப்பணிந்து, உயர்த்திப் பேசுகின்றபெருந்தவத்தை வெகுகாலம் முறைப்படி செய்தார்கள். அப்பொழுது அவர்களுக்கு உச்சியிலிருந்து கனிந்து அரிய தபாக்கினி யெழும்பியது. எ - று. (௩)

எழுந்த மூலகா தாரநின் றெழுப்பிய கொடுந்தீக்
கொழுந்து வையக மனைத்தையும் பொடித்தது குணியாத்
தொழுந்த கைத்திறந் திந்திரன் சுரரொடுங் குழுமி
யொழுங்கு நான்மறைக் கிழவனை யடைந்திவை யுரைத்தான்

(இ - ள்.) எழும்பிய மூலாதாரத்தினின்று கிளப்பிய கொடிய அக்கினிக் கொழுந்தானது உலக முழுவதையும் பொடிபடுத்தியது கருதி, தொழத்தக்க தன்மையுடைய இந்திரன் ஏனைத்தேவர்களோடுஞ் சேர்ந்து வரிசையாக நான்கு வேதங்கட்குரிய பிரமன்பாலெய்தி இவற்றைச் சொன்னார்கள். எ - று.

நயங்கு வாளெயிற் றடுதிறற் றாருகா சுரனாற்
பயந்த மூவரு நிற்குறித் தருந்தவம் பயில்வா
ருயங்கு மன்னவ ருச்சிபோர்த் தருந்தழ லருந்துக்
கயங்கொள் வாரிதி யுலகெலா மெரிபடக் கனன்றே.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பல்லையும், கொல்லத்தக்க வல்லபமு முடைய தாருகாசுரனாற் பெறப்பட்ட புதல்வர் மூவரும், உம்மைக்கருதி அருந் தவஞ் செய்வாராய் முயற்சிக்கும் அவர்களுடைய உச்சியைப் பிளந்துகொண் டெழுந்த அரிய அக்கினியானது, ஆழங்கொண்ட சமுத்திரஞ்சூழ்ந்த உலகமுழு வதும் எரியும்படிகொளுத்தி (வருத்தியது) எ - று. (௫)

ஆருயிர்த்தொகை யாவையு மருந்துய ருழந்த
மேரு மால்வரைப் புறமெலாங் கொழும்புகை மேய்ந்த
வோரி னன்னவர்க் கிரங்கிநீ யுவந்திலை யென்றாற்
றாரு வும்பரு மத்தழ லழிப்பது சரதம்.

(இ - ள்.) அதனால் அரிய உயிர்த்தொகுதிகளெல்லாம் (சகிக்கமுடியாத) அருந்துயரெய்தின. மேருவாகிய பெரியமலையின் பக்கமெல்லாம் கொழுவிய புகையானது சஞ்சரித்தது. இதனையுணர்ந்து அவர்கள் தவத்திற்கிரங்கி நீர் கருணைசெய்யாவிட்டால், கற்பகத்தருவின் நிழலில் வசிக்குந் தேவர்களையும் அவ் வக்கினியழிப்பது சத்தியமாகும். எ - று. (௬)

என்றி ரந்தவ னேத்தலு நான்முகத் திறைவ
னன்றெ ழுந்தனை னிந்திர னொடுமவ னடைந்தான்
சென்று மாதவப் பரிசெலா நோக்கினன் றிகைத்தான்
மன்ற லங்கம லாலயத் தவனுள மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்) என்று இந்திரன்கூறி யாசித்துத் துதிக்கவும், நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமன், அப்பொழுது இந்திரனோடு புறப்பட்டு அத்தவம்புரியு மிடத்திற் குச்சென்றனன். அப்படிச்சென்று அவர்கள் செய்யும் பெருந்தவத் தன்மைமுழு வதையும் நோக்கித் திகைத்து மணம்வீசும் அழகிய தாமரைமலரிலுள்ள பிரமன் மனமகிழ்ந்தனன். எ - று. (௭)

எதிர நின்றிடு நான்மறைக் கிழவனை யெதிர்ந்து
முதிரு மன்பொடு மாங்கவர் முறைமுறை பணிந்தார்
பொதிர லங்கம லாலயந் துறந்தெமர் பொருட்டா
லதிரு மார்கலி நெடுநிலத் தடைந்தனை யைய.

(இ - ள்.) அவர்கள் மூவரும், பிரத்தியக்ஷமாக நிற்கின்ற நான்குவேதங்களை யுங்கூறிய பிரமதேவனை நோக்கி அதிசரித்த பேரன்போடு முறைமுறையாக வணங்கி, இதழ்கள் பொதிந்த மணமுடைய தாமரைக்கோயிலைத் தணந்து எங் ளுக்காக, ஒலிக்கின்ற கடல்சூழ்ந்த நெடிய உலகத்தில் வந்தனிர். ஐயனே! எ-று.

சான்றெ னப்படுஞ் சராசர மனைத்தையுந் தாயா
யீன்று நின்றனை யெங்களை யன்றிமற் றின்றே
தோன்றி யெம்முடைப் புன்செயல் குறித்தனை தொல்லோ
யென்றெ மக்குள கட்புலத் தெளிதென நின்றாய்.

(இ - ள்.) பழமையானவரே! அடியேங்களையே யல்லாமல், சாட்சிபூதமாய் (இயங்கியற்பொருள் நிலையியற்பொருள் ஆகிய) சராசரங்களையும் மாத்திரு ஸ்தானமாய்ச் சிருஷ்டித்து விளங்கினீர். வேறில்லை. எளியேங்களுடைய சிறு செயல்களைக் கருதிப் பிரத்தியக்ஷமாயினீர். எங்கள் கண்ணுக்கு எளிதாக விளங்கும்படி எழுந்தருளினீர். எ - று. (௯)

வேத வேதிய ரியற்றுவர் நின்னுழை விருப்பி
னாத விந்துவு நின்னுழைப் பிறந்தன நம்ப
போதி னான்முகப் புராதன வாகமப் பொருளே
யாதி நாயக நின்னையா ரளவையிட் டுரைப்பார்.

(இ - ள்.) வேதங்களை யுணர்ந்த அந்தணர்களே தேவரீர் பால் விருப்பெய்தித் தவஞ்செய்யவல்லவர். நாதவிந்துக்களும் தேவரீரிடத்திற் சனித்தன. நம்பனே! தாமரைப்பூவில் வசிக்கும் நான்கு முகங்களையுடைய பழமையானவரே, ஆகமங்களாற் றுதிக்கப்படும் பொருளே! ஆதிநாயகரே! தேவரீர்புகழை எவர் தாம் அளவுபடுத்திச் சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்) எ - று. (௰)

எனப்பு கழ்ந்தெடுத் தேத்தின ராங்கவ ரிராந்தா
ரனத்தி னூர்தியான் றிருவுள நெகிழ்ந்தன னாகி
நினைத்த காரிய மேதுகொ னிகழ்த்துதி ரென்றான்
மனத்தி னோர்ந்துரை பரிசெலாம் வரன்முறை வலிப்பார்.

(இ - ள்.) என்று அவர்களெடுத்துப் புகழ்ந்து துதித்து யாசித்தார்கள். அன்னவாகனமுடைய பிரமன் திருவுள்ள முருகியவனாகி நீங்கள் எண்ணிய காரியம் யாது? கூறுங்களென்றான். அதற்கு அவர்கள் தங்கள் மனதிலாலோசித்துச் சொல்லவேண்டியவற்றையெல்லாம் வரன்முறையாகச் சொல்வாராயினர். எ-று.

கறங்கு வார்திரை நெடுநிலப் பரவையுட் கருப்புக்
கிறங்கி யாருயிர் வீழ்ந்துற லெமக்கரி தைய
வறங்கொ ளாயுக விறப்புறு வகையெமக் கருளித்
திறங்கொள் யாவையுந் தருதியென் றிசைத்தனர் தீயோர்.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற நெடிய அலைகள் பொருந்திய கடல்சூழ்ந்த பெரிய பூலோகப் பரப்பிலே, கருப்பக்குழியை யெய்தி உலகிற்குவந்து அரிய உயிரிறந்துபடுதல் எங்கட்குச் சகிக்க அரியது. ஐயனே! தருமவடிவங்கொண்ட தலைவரே! மரணமெய்தாத வகையை அடியேங்கட்கு அநுக்கிரகித்து, வலிமைதங்கியவற்றையெல்லாம் தந்தருள்கவென்று அக்கொடியோர் சொன்னார்கள். எ - று. (௧௨)

அனைய வாசகங் கேட்டலு மம்புயத் தவனும்
வினைய மாதவ ரவரை நோக்குபு விரிப்பான்

கலைக ருங்கட னெடுநிலங் காண்பன வெல்லா
நினையு முன்னரி னிறப்பன நிச்சய மஃதால்.

(இ - ள்.) அவர்கள்கூறிய அத்தகையவார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே கமலாதனனாகிய பிரமனும், வினயத்துடன்கூடிய பெருந்தவம்புரிந்த அம்மூவ ரையும் நோக்கிக்கூறுகின்றான். ஒலிக்கின்ற கரியகடல் சூழ்ந்த நெடியவுலகிற் காணப்படுவன யாவும் எண்ணுதற்கு முன்னரே இறக்குமென்பது நிச்சயம். ஆன படியால். எ - று. (௧௬)

யானு மிந்திரன் முதலினோர் யாவரு மெனையீன்
றோனு மற்றுள பதவியி னுறைந்துளோ ரெவரும்
வானும் வையமு மேருவு மற்றைய வரையு
மேனை யாவையு மிறப்பது சரதமற் றில்லை.

(இ - ள்.) நானும், இந்திரன்முதலாயினோர் யாவரும், என்னையீன்ற தந்தை யாகிய திருமாலும், வேறாகவுள்ள பதவிகளில் வசித்துள்ளவர்கள் யாவரும், தேவலோகமும் பூலோகமும் மேருமலையும் மற்றையமலைகளும், பிறபொருள்கள் எவையும் அழிவது சத்தியமன்றிப் பிறிதில்லை. எ - று. (௧௭)

கால மீறுபட் டிறப்பினும் பிறப்பினுங் கணக்கின்
மூல மாய்முதன் முத்தியாய் முத்தியின் வித்தாய்
ஞால மேமுத லாகிய பூதமாய் நவைதீர்
கோல மீறிலாற் கல்லது கூடுமோ குணிப்பின்,

(இ - ள்.) காலம் முடிவெய்தி யிறந்தாலும் பிறந்தாலும், கணக்கின் மூலமாய் முதன்மையாகிய முத்தியின்பமாய், முத்தியெய்துதற்கு விதையாய், பிருதிவிமுத லாகிய ஐம்பெரும் பூதங்களாய், குற்றமில்லாத தன்மை அழிவில்லாத சிவபெரு மானுக்கல்லது ஆலோசிக்கு மிடத்தில் பிறர்க்குக் கைகூடுமோ? எ - று. (௧௮)

இறப்பு றாவழி யார்தரற் கியைகுவ ரெண்ணிற்
சிறக்க வேண்டுவ யாவையுந் தருகுதுஞ் செம்பொற்
றுறக்கம் வேண்டினு மீகுது மொ சொல்லுதி ரென்றான்
மறக்கண் வஞ்சக ராங்கவ னினையன வகுப்பார்.

(இ - ள்.) ஆலோசிக்கு மிடத்தில், மரணமெய்தாத வகையைக் கொடுப்ப தற்கு யாவர் சம்மதிப்பார்கள்? சிறப்பெய்துதற்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் கொடுப்போம். செப்பொன்னாலாகிய துறக்கலோகம் வேண்டுமானாலுந்தருவோம் சொல்லுங்களென்றான். கோபக்கண்ணையுடைய வஞ்சகர்கள் அச்சமயத்தில் இவ்வகையாகச் சொல்லுகின்றனர். எ - று. (௧௯)

இரும்பி னுலியைந் தெழுதரு மிஞ்சியொன் றியாரும்
விரும்பு வெள்ளியி னெழுதரு வேலியொன் றன்றி
யரும்ப சும்பொனி லெழுதரு மரணமொன் றுவைக்குட்
டிருந்து செல்வமாப் பெரும்பதி யீங்கிவை செப்பின்.

(இ - ள்.) இரும்பினு லமைந்தெழுந்த மதிலொன்று, யாவரும் இச்சிக்கின்ற வெள்ளியாலாகி யெழுந்த மதிலொன்று, இவையல்லாமல், அரிய பசும்பொன்னு லாகியமதிலொன்று, அம்மூன்று மதில்களுக்குள்ளே, திருந்திய செல்வத்தையுடைய பெரிய மேன்மைதங்கிய நகரம், இவற்றைச் சொல்லுமிடத்தில், எ - று. (௧௮)

மண்ணிற் றோய்வது முந்திய புரிசைவா னியங்கி
விண்ணிற் றோய்வது வெள்ளியங் கொடிமதி லுறக்க
நண்ணித் தோய்வது பொன்னெயி லிங்கிவை நாடி
யெண்ணிச் சென்றுழி யெம்மொடு மியங்குதல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) அவற்றுள், முற்பட்ட இரும்பு மதில் மண்ணுலகிலுள்ளது. கொடிகள் கட்டிய அழகிய வெள்ளிமதில் ஆகாயத்தில் விளங்கி விண்ணிற்படிந் திருப்பது. பொன்மதில் தேவலோகத்திற் பொருந்தி விளங்குவது. இம்மதில் கள், நினைத்துச் செல்லுமிடங்களில் எம்மோடும் நாடிச்சஞ்சரித்தல் வேண்டும்,

நிதிப்பெ ருங்குவை வேண்டுது நெடுமதி லிஞ்சிப்
பதிக்க ணல்வளப் பயன்பட நினைந்தனம் பலரா
லெதிர்ப்பி னன்னவ ரிறப்புறக் கருதின மெவையும்
விதித்த நாயக வேண்டிய குறைவற விழைந்தேம்.

(இ - ள்.) பெருஞ்செல்வக்குவியலை விரும்பினோம். நெடிய மதில்கள் சூழ்ந்த நகரத்தின்கண், நல்லவளப்பங்களெல்லாம் கைகூட எண்ணினோம். பலரோடு எதிர்த்தால் அப்படி யெதிர்த்தவர்கள் மரணமடையக் கருதினோம். எல்லாவற் றையும் சிருஷ்டித்த தலைவனே! வேண்டிய பொருள்களைக் குறைவின்றியடைய ஆசையுற்றோம். எ - று. (௧௯)

வருட மாயிரங் கழிந்தபின் மணிமதிட் புரிசை
யொருவி யோரிடத் திருப்பன முகூர்த்தமொன் றவந்தேஞ்
செருவி னெங்களைச் செகுப்பது மொருத்தனோ ரம்பாற்
றருவ ரங்களி தென்றடி முடிதொடத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஆயிரம் வருடங்கள் கழிந்தபிறகு, அழகியமதில்கள் நகரத்தோடு இருக்குமிடநீங்கி ஒருமுகூர்த்தகாலம், விருப்பிய வேற்றிடத்தில் இருப்பன விரும்பினோம். எங்களைப்போரில் ஒருவன் ஓரம்பினாற்கொல்லுதலும் ஆகியவிவை கொடுக்கவேண்டிய வரங்கள் என்றுகூறி, பிரமன் அடியில் தங்கள் முடிபடியும் படி பணிந்தார்கள். எ - று. (௨௦)

கேட்ட நல்வரம் யாவையுங் கிளைபட வழங்கி
யேட்டி னற்கமலாலயத் தெய்வபிரா னெழுந்து
சூட்ட வோதிம முகைத்தனன் றொல்லுல கடைந்தா
ரோட்டு சிந்தையி னருந்தவ மொழித்தன ரவர்கள்.

(இ - ள்.) அவர்கள் கேட்ட நல்லவரங்களையெல்லாம், இதழ்கள் பொருந் திய பெரிய தாமரைக்கோயிலி லெழுந்தருளிய எமது பிரமதேவன், களிப்புக் கொடுத்தெழுந்து, உச்சிக்கொண்டையையுடைய அன்னவாகனத்தை யாரோகணி த்துப் பழமையாகிய தனது உலகத்தை யடைந்தனன். அம்மூவர் மனதோடு செய்துவந்த அருந்தவங்களை நிறுத்தினார்கள். எ - று. (௨௧)

இவரி ழைத்தமா தவங்கொடு பெற்றன யாவுங்
கவர்ப டச்சொலக் கேட்டனர் கற்பக நாட்டோ
ரிவர்கொ டும்படைக் குடைந்துபா தலத்திழிந் திருக்கு
மவர்த டம்புய நிவந்தனர் முறுக்கெயிற் றசுரர்.

(இ - ள்.) இவர்கள்செய்த பெருந்தவத்தாலடைந்த வரங்களையெ இரட்டிப்பாகச் சொல்லக்கேட்டு, கற்பக நாட்டினராகிய தேவர்களுடைய செலுத்தத்தக்க கொடிய ஆயுதங்களுக்குத் தோற்றுப்பாதலத்திலே மறைந்து கொண்டிருக்கும் முறுக்கிய பற்களையுடைய அசுரர்கள், பிரகாசிக்கின்ற விசாலமான தோள்கள் பூரித்தார்கள் எ - று. (௨௨)

கோடி வெள்ளமோ ரறுபதி னாயிரங் குணிப்பி
லீடு சேனைய ரெழுந்தன ரிடைந்தற நெருங்கி
யாடும் வெண்டிரை யகனிலப் பரவையி னடைந்தார்
மாடு சென்றிவர் மூவரைத் தொழுதனர் மகிழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கணக்கிட்டால் கோடியே அறுபதினாயிர வெள்ளமாகிய பெரிய சேனைகள் மிகவும் நெருங்கி அசைகின்ற வெள்ளிய அலைகளையுடைய கடல் சூழ்ந்த விசாலமான பூலோகப் பரப்பிலடைந்தார்கள். இவர்கள் மூவரை அருகே சென்று வணங்கிக்களித்தார்கள். எ - று. (௨௩)

சேனை காவலர் யாவருஞ் சென்றுறத் தழுவி
மோனை கொண்டெழு முகமனின் றுரைத்தனர் முதியோ
ரேனை யோர்க்கய லிருந்தன ரிசைப்பன விசைத்தார்
தானை யீங்கிவை நுமக்குள வெறுழ்வலித் தகைய.

(இ - ள்.) சேனைத்தலைவர்களெல்லாரும் அப்படிச்சென்று அவர்களை உடலோடு பொருந்தத்தழுவிக்கொண்டு, பழமைபாராட்டி உபசாரவார்த்தைகளை நேரே நின்றுசொன்னார்கள். விருத்தர்கள் அவர்களுக்கருகே பொருந்தியிருந்தார்கள். சொல்லத்தக்கவற்றைச் சொன்னார்கள். இங்கேவந்த இச்சேனை உங்கட்குள்ள பெருவலிக்குத் தகுதியுடையன. எ - று. (௨௪)

என்ற ளவளா யிருந்தனர் நட்டன ரிவர்கண்
மன்ற லோதியர் மூவரை வழங்குற மணந்தா
ரன்று வானவ ரமெடுத் துடற்றுறச் சிதறிச
சென்ற வாறெலாம் படிப்படி வகுத்தனா தொகுத்து.

(இ - ள்.) என்று அளவளாவியிருந்து நட்புகொண்டார்கள். இவர்கள் மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய மங்கையர் மூவரைக்கொடுப்ப, மூவரும் விவாகஞ் செய்து கொண்டார்கள். ஆதிகாலத்தில் தேவர்கள் பகைமைகொண்டு போர் புரியச் சிதைந்து பாதலத்திற்குத் தாம்போன வரலாறு முழுவதையும் முறை முறையே சுருக்கிச் சொன்னார்கள். எ - று. (௨௫)

இளைத்த வாறெலாங் கேட்டன ரவையுளங் கிடத்தி
வளைத்த சிந்தையின் மன்றனை வருசென வயந்தான்
விளைத்த நஞ்பொடு புங்கவ தெரியன விசைப்பி
புளைத்து வப்பொடு மிருந்திறையன் அமைந்து மிருந்தான்.

(இ - ள்.) சொல்லிய அவ்விருத்தாந்த முழுவதையுங் கேட்டுக்கொண்டு, அவற்றை மனத்திலிருத்தி விருத்திபெற்ற மனதில் மயனைவருகவெனச் சிந்தித்த வுடனே அவனும் வந்தான். கள்ளமில்லாத சிநேகத்துடன் அம்மயனுக்கு இனிய வார்த்தைகளைச்சொல்லி, மனக்களிப்போடும் இருக்கவென்று சொல்லவும், மய னிருந்தனன். எ - று. (௨௭)

வரவி ளித்தனி ரென்கொலென் றுரைத்தனன் மயனம்
மூர ணுடைத்தடம் புயத்தரின் முன்னவன் மொழிவான்
பரவை யொத்தெழு தானையும் யாங்களும் பயில்வான்
விரவு மூவர்க்கு முப்புற மியற்றென விளம்பி.

(இ - ள்.) என்னைவருட்படி யழைத்தீர்கள், யாதுகாரணமென்று மயன் கேட்டனன். அந்த வலிமைதங்கிய விசாலமான தோள்களையுடையவர்களில் மூத்தோன் சொல்லுகின்றான்- சமுத்திரம்போலத் தோன்றிய சேனையும் நாங்க ளுட் வசிக்கும்படி ஆகாயமளாவிய முப்புரங்களை நிருமிப்பாயாகவென்றுகூறி·

ஆரி ரும்பினு லகனிலப் புரிசையு மதன்மேன்
மூரி வானிடை வெள்ளியம் புரிசையு முற்றிப்
பாரி சாதநாட் டம்பொனு லிஞ்சியும படுத்திச்
சீரி யற்றியின் றிவற்றுழைத் திருநகர் திருத்தி.

(இ - ள்.) பொருந்திய இரும்பினாலே அகன்றபூமியில் மதிலும், அதற்கு மேலே பழமையாகிய ஆகாயத்தில் அழகியவெள்ளிமதிலும் முடித்து, பாரிசாத த்தையுடைய சுவர்க்கத்தில் அழகிய பொன்னாலாகிய மதிலும் உண்டுசெய்து சிறப்புச்செய்திருந்து இம்மதில்களிடையே சிறந்த நகரத்தைச் சிருஷ்டிசெய்து முடித்து. எ - று. (௨௮)

முற்ற முற்றிய பின்னரின் வருகென மொழிந்தா
னிற்ற தோவென மயனதற் கெழுந்தன னியைந்தான்
கற்றை வெண்டுளித் திரைபொரு கருங்கட னிலத்தி
னுற்ற வெள்ளிடை நோக்கினின் றுளர்த்துணர்ந் தனனால்.

(இ - ள்.) முழுவதுஞ்செய்து முடித்தபிறகு இங்கேவருவாயாகவென்று கூறினன். மயனும் இத்தன்மையதோவென்று அதற்கிணங்கி யெழுந்தான், தொகுதியாகிய வெள்ளிய துளிகளா லாக்கப்பட்ட அலைகள் மோதுகின்ற கரியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் பொருந்திய வெளியிடத்தைப்பார்த்து அங்கிருந்து மனதிற்கருதினான். எ - று. (௨௯)

அகனி லப்பரப் பளந்துளத் தளவையிட் டனைபோன்
றிகலி யொன்றினொன் றெழுந்துறு தோர்நிலைத் தெனப்
புகலு நாற்றிசை மறைத்தென விருப்பெழும் புரிசை
தகநி னைத்தன னெழுந்தது வானகந் தடவி.

(இ - ள்.) அகன்ற நிலப்பரப்பையளவிட்டு, மனதினால் கணக்கிட்டன போல, பகைமைகொண்டு ஒன்றற்கொன்று அதிகரித்துப் பொருந்தாமல், ஓரே நிலையையுடையதெனச் சொல்லவும், புகழ்ந்துபேசும் நாற்றிக்கையும் மறைத் தாற்போலவும், இருப்பாலெழுந்த மதிலானது பொருந்த நினைத்தான். ஆகாய மளாவி யங்ஙனம் உடனே உண்டாயது. எ - று. (௩௰)

கொம்மை யாயிர மாயிரங் காவதங் குயிற்றினான்
வெம்மை ஞாஞ்சிலிட் டிழைத்தன னெந்திரம் விதித்தான்
பொய்ம்மை கீழ்ப்பட மேற்படு வாயிலும் புனைந்தான்
மைம்மு கிற்படி கோபுர மிடையிடை வகுத்தான்.

(இ - ள்.) ஆயிரக்கணக்கான காததூரம் பெருகச்செய்து, கொழுமையாகிய வலிய மதிலுறுப்புகளைப் பொருந்தச்செய்தான். சூத்திரங்களை நிருமித்தான். பொய்ம்மையானது கீழ்ப்படும்படி மேற்பட்ட வாயில்களையும் உண்டுசெய்தான். கரியமேகங்கள் தவழும்படியான நிலைக்கோபுரங்களை இடையிடையே வகுத்தனன். எ - று. (௬௧)

இனைய நோக்கியுண் மாநகர் வீதிகண் டெடுத்தா
னனைய வீதியி னவனவண் மாளிகை யமைத்தான்
புனைசெய் பொன்னினு மணியினு மல்லது புனையான்
வினையி னுண்ணிய யாவையுந் திருக்கற விதித்தான்.

(இ - ள்.) இத்தலையினவற்றை மனதிற்கண்டு பெரியநகரத்தின் வீதியைப் படைத்தான். அத்தன்மைத்தான தெருக்களினிடையே அங்கங்கே மாளிகைகளைச் சிருஷ்டித்தான். அலங்கரிக்கின்ற பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலு மன்றிப் பிறிதொன்றால் அழகுசெய்யமாட்டான். சிற்பத்தொழிலில் நுட்பமாகிய எல்லாவற்றையும் குற்றமற நிருமித்தான். எ - று. (௬௨)

வச்சி ரக்கொழும் பலகையிட் டிழைத்தன வயங்கும்
பச்சொ ளிப்பெரு மரகதத் தியற்றின பகலோ
னச்சு செம்மணித் தூணக நிறுத்தின நயந்த
விச்சை யாற்புனை மாடமெண் ணலவென விதித்தான்.

(இ - ள்.) கொழுவிய வைரப்பலகைகள் பதித்திழைத்தனவும், விளங்குகின்ற பசுமைதங்கிய காந்தியோடுகூடிய சிறந்த மரகதரத்தினத்தாற் செய்தனவும், சூரியனும் விரும்பத்தக்க செம்மைதங்கிய மாணிக்கத்தூண்களை உள்ளே நிறுத்தியனவுமாக, இச்சிக்கத்தக்க அறிவோடு அழகமைந்த மாளிகைகள் கணக்கில்லாதனவெனச் சொல்லும்படி சிருட்டித்தான். எ - று. (௬௩)

முத்த மேய்ந்தன முழுநில வெறித்தன வயிரப்
பத்தி வேய்ந்தன பவளவிட் டத்தன பகையா
உத்த லங்கொளி தருவயி டூரியஞ் சார்ந்த
வொத்தெ ழுந்தசெய் குன்றமெண் ணிறந்தன வுவந்தான்.

(இ - ள்.) முத்துக்களால் மூடப்பட்டனவும், பூர்ணிமாசந்திரிகையை வீசுவனவும், வைரவரிசைகள் அமைந்தனவும், பவளத்தினாலாகிய உத்தரமுடையனவும், அசைகின்ற காந்தியை வெளிவிடும் வைடூரியத்தினாலமைந்தவுமாக ஒருசேர விளங்குஞ் செய்குன்றுகள் எண்ணிறந்தனவற்றை விரும்பிச்செய்தான்.

படிகநீர்த்தடத் திடையிடை வேதிகைப் பரப்பிக்
[illegible] டம்பெலாந் தெளித்தகோ மேதகம் பதித்திட
[illegible] னக்கின புட்பரா கக்குவைபொருத்தி
[illegible] மாளிகைச் சாளர வாயிலு மிழைத்தான்.

(இ - ள்.) படிகத்தைப் பிளந்தெடுத்து இடையிடையே தின்னைகள் அமைத்து, விளிம்பு ஓரங்களெல்லாம் தெளிவான கோமேதகங்களிழைத்து திருவிளக்குகளாகப் புட்பராகக்குவியல்களையமைத்து, பெரிய மாளிகைகளின் சாளரவாயில்களையும் வரிசையாயமைத்தான். எ - று. [சாளரம்=சன்னல்.]

வெள்ளி வெண்டகட் டொண்ணிறக் கருமணி வேய்ந்து
தள்ள லங்கொளிச் செம்மணி நாயக மிருத்தி
யுள்ள மைத்திடு மதலைமீப் பொலிந்தன வொருங்கே
யெள்ளி லாடரங் கமைத்தன னளவையெண் ணிறந்த.

(இ - ள்.) வெண்மையாகிய வெள்ளித்தகட்டிலே, ஒளிதங்கிய நிறத்தை யுடைய நீலரத்தினங்களிழைத்து, பக்கலிற் பிரகாசிக்கின்ற காந்தியையுடைய சிவந்த மாணிக்கங்களை நடுநாயகமாகவமைத்து, உள்ளேயமைக்கப்பட்ட தூண்களின்மீது ஒருசேர விளங்கியனவாகிய இழிவில்லாத நடனசாலைகள் கணக்கிறந்தனவாக வமைத்தான். எ - று. (௩௬)

நகர நள்ளிடை நாயகக் கோயிலொன் றெழுப்பிப்
புகல ரும்பசும் பொன்னினு மணியினும் புனைந்தான்
பகல வன்கதி ரிருள்படப் பசுங்கதிர் பரப்பி
யகளி லாமணி முற்றமு மாங்கதி னமைத்தான்.

(இ - ள்.) நகரத்தின் நடுமத்தியில் இராசக்கிருகமொன்றுண்டாக்கி, சொல்லுதற்குரிய பசிய பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலும் சித்திரித்தான். சூரியகிரணங்களும் இருள்படும்படி பசிய கிரணங்களைப் பரவச்செய்து, அகன்று அழகிய நிலாமுற்றமும் அம்மாளிகையிற் பொருந்த அமைத்தான் எ - று. (௩௭)

எழுது சித்திர முயிர்ப்பெழுந் தியங்குதல் போல
வொழுகு பேரொளி பதைப்புறச் சுவர்த்தலத் துவந்தான்
மெழுகு வெண்டுளிச் சந்திர காந்தத்தின் மேய்ந்து
பழுதின் மந்திர விருக்கையும் பசும்பொனாற் படுத்தான்.

(இ - ள்.) எழுதிய சித்திரப்பதுமையானது சுவாசம் விட்டுச் சஞ்சரிப்பது போல, சொரிகின்ற பேரொளிப் பிழம்பானது ஆங்காங்கு ஜ்வலிக்கும்படி சுவர்த்தலங்களில் அமைத்து, அதில் மெழுகிய வெள்ளிய திவலைகள் சிந்தும் சந்திர காந்தக் கற்களால் மேலேமேய்ந்து, குற்றமில்லாத ஆலோசனைச்சபையையும் பசும்பொன்னாற் செய்தனன். எ - று. (௩௮)

இலங்கு மாமணி யொன்பதிற் றிருந்திகின் றிமைப்பக்
குலங்கொள் பொற்றசும் பெடுத்தொரு கோமுடி கவிழ்த்தி
வலங்கொள் கொய்யுளை வாலரி யாசனம் படுத்தா
னலங்கு பேரொளித் தனிக்கொலு மண்டப மமைத்தான்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த நவரத்தினங்களால் திருத்தமெய்தி விளங்கும்படி, குடமாகிய பொற்குடங்களைத் தாபித்து ஒரு சிறந்தமுடியை மேலே கவிழ்த்தி, வெற்றிபொருந்திய கத்தரிக்கின்ற புறமயிரையுடைய சிங்காசனத்தை யமைத்து, பெருங்காந்தி விளங்குதற்கு ஒப்பற்ற கொலுமண்டபத்தையு மமைத்தான். எ - று. (௩௯)

நீலமா மணிக் கங்குலோ நிரைதிரை யுததிப்
பால முத்தவெண் ணிலாக்கொலோ பருமணி யிமைப்போ
மேனி வர்க்கெழு வெயிற்கொலோ மிக்கதென் றுரைப்பா
ருளி லைத்துயி லரிக்குமற் றயனுக்கு மரிதால்.

(இ - ள்.) பெரிய நீலரத்தினமோ இருளோ, வரிசையாகிய அலைகளையுடைய கடலிற்றோன்றிய பால்நிறந்தங்கிய முத்தோ, வெள்ளியநிலவோ, பருத்த மாணிக்கத்தின் காந்தியோ, மேலோங்கியெழுந்தவெயலோ, இவற்றில் சிறந்தது யாதென்று சொல்லுதற்கு வடபத்திரசாயியாகிய திருமாலுக்கும், பிரமனுக்கும் அரிதாம். எ - று. (௫௦)

எறித்த பேரொளி திசைமுழு தெழுதலா லிரவி
வெறித்த செங்கதிர் மழுக்கிநின் றிமைப்பது விண்ணோர்
மறித்து நோக்கினுங் கட்புலன் கதுவுறு மயனுங்
குறிப்பி னந்நகர் நோக்கிநின் றதிசயங் கொண்டான்.

(இ - ள்.) விடுத்தபேரொளியானது எல்லாத்திசைகளிலும் தோன்றுதலால் சூரியன்வீசிய கிரணங்களை மழுங்கச்செய்து விளங்குவது. தேவலோகவாசிகளாகிய வானவர்மீண்டு திரும்பிப்பார்த்தாலும் கண்ணுக்கடங்காதது. மயனும் குறிப்பாக அந்நகரத்தைப்பார்த்து நின்று அதிசயமெய்தினன். எ - று. (௫௧)

பனித்த வார்புனற் படர்சடைப் பண்ணவற் கெனினுங்
கனிக்க ரும்புயல் வண்ண னுக் காயினுங் கமலத்
தனிப்பு ராதனற் காயினு மோர்நகர் சமைப்பி
னினித்தி ருத்துவ தந்நகா நோக்கியென் றிசைத்தான்.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சி பொருந்திய கங்காசலத்தையணிந்த நீண்டுபடர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமானுக்காயினும், கருநிறமுதிர்ந்த மேகவண்ணனாகிய திருமாலுக்காயினும், தாமரை மலர்ப்பீடத்தி லெழுந்தருளிய ஒப்பற்றபழையோனாகிய பிரமனுக்காயினும் ஒருநகரத்தைப் புதிதாகப்படைத்தால், இனி அந்நகரத்தைப்பார்த்தே யமைப்பதாமென்று கூறினன். எ - று. (௫௨)

சோலை யாவையுங் கற்பக மந்நகர் தொகுத்த
சாலை யாவையும் பசும்பொனச சாலைதோ றமைத்த
மாலை யாவையு மணவணி மயனுளத் தமைத்த
வேலை யாவையு மார்கொலோ கடைப்பட விரிப்பார்.

(இ - ள்.) அந்நகரத்திற் பொருந்திய சோலைகளெல்லாம் கற்பகவிருக்ஷங்கள். சாலைகள் முழுவதும் பசும்பொன்னா லாக்கப்பட்டன. அச்சாலைகளிலெல்லாம் பொருந்திய மாலைகள் யாவும் மணவலங்காரங்கள். மயனுடைய மனதிலமைத்த தொழின்முறைகளை யெல்லாம் எவர்தாம் முற்றப்பெற விளக்கிச் சொல்லவல்லவர்? எ - று. (௫௩)

பொன்னங் கற்பகம் வளத்தொடும் பழகிய புலவோர்க்
கின்ன கர்ப்புடை புதுவள மினிதென லாகி
மன்னு வர்க்கவை யரும்பொரு ளாகிய தன்றோ
தென்னி லஞ்சிறப் பெய்திய தந்நகர்த் தோற்றம்.

(இ - ள்.) பொன்னகரத்திலுண்டாகிய வளப்பங்களோடு பழமை தேவர்களுக்கு, இந்நகரத்திலுண்டாகிய புதியவளப்பங்கள் இனியவென்று சொல்லலாகி, அத்தேவர்களுக்கு இவை பெறுதற்கரிய பொருள்களாகிய அக்காரணத்தினால், பழமையாகிய நிலவுலகமானது அந்நகரமுண்டானதாற் சிறப்புற்றது. எ-று.

இந்தி ரப்பெரும் பெரியனோ டளகைப்பூ ரிறைவ
னந்த ரத்தினின் றந்நகர் நோக்கின ரயனார்
சிந்த னைக்குமீ தரிதென வயர்ந்தனர் திகைத்தார்
வெந்த சிந்தைய ராயினர் மயனொடும் வெறுத்தார்.

(இ - ள்.) இந்திரனாகிய சிறந்தபெயரையுடையவனும், அளகாபுரிக்குத்தலைவனாகிய குபேரனும் ஆகாயத்திலிருந்து அந்நகரத்தினழகைப்பார்த்து, இதன் அமைதி பிரமதேவன் கருத்திற்கும் அரிதென்று மனஞ்சோர்ந்து திகைத்தார்கள். மனம்வெந்தவர்களாகி (அசுரத்தச்சனாகிய) மயனிடம் வெறுப்புற்றார்கள். எ-று.

சித்தர் கின்னரர் கருடர்கிம் புருடர்கந் தருவர்
வித்தி யாதரர் நாகர்போ கத்தவர் விருப்பான்
மொய்த்து நோக்கினர் கதிரொளிப் படலைமூ டியதான்
மெய்த்த வத்தவர் வேறுறக் காண்கிலர் வியந்தார்.

(இ - ள்.) சித்தர்களும் கின்னரர்களும் கருடர்களும் கிம்புருஷர்களும் கந்தர்வர்களும் விச்சாதரர்களும் நாகர்களும் போகபூமியர்களும் (ஏனையோர்களும்) ஆசையோடு நெருங்கிப்பார்த்தார்கள். ஒளிமயமான கிரணப்பரப்பு மூடிக்கொண்டிருத்தலால், உண்மைத்தவமுடையவர்கள் வேறே விளங்கக்காணாதவர்களாய் அதிசயித்தார்கள். எ - று. (௭௬)

இனைய மாபுர விஞ்சியுந் நீங்கிவைக் கென்னப்
புனைய வேண்டுவ யாவையும் பொதுவறப் புனைந்தான்
வினைவி னுண்ணிய கிடந்தன புலப்பட விரித்தா
னினைய நீத்தனன் மற்றைய வியற்றவா னிவர்ந்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகைய சிறந்த நகரத்தின் மதிலைப்பொருந்தி, இங்கேயிவை நிற்கென்று அலங்கரிக்கவேண்டுவனவற்றை யெல்லாம் பொதுத்தன்மைநீங்க (சிறப்பாக) அலங்கரித்தான். சிற்பத்தொழிலில் நுட்பமாக உள்ளனவற்றையெல்லாம் வெளிப்படையாக விளக்கினான். மற்றையவற்றையும் படைக்கக்கருதி அங்கிருந்தகன்று ஆகாயத்திற்குயர்ந்தான். எ - று. (௭௭)

இதற்கு மேலென வெள்ளிவெண் டேங்கெயி லியற்றி
யதற்கு ளிந்நகர்க் கிரட்டிய வணிநக ரமைத்தான்
முதற்செ யந்நகர் நீப்படு மென்பது முடித்தான்
மிதக்கு மப்பெரும் புரிசையி னளவையார் விரிப்பார்.

(இ - ள்.) இதற்குமேலாக வெண்மைதங்கிய வெள்ளியினாலாகிய அமைகின்ற மதிலைப்படைத்து அம்மதிலின்னாக, இந்நிலவுலக நகரத்திற்கு இரட்டிப்பாகிய அழகிய நகரத்தைச் சிருஷ்டித்தான். முதலிலேகண்ட அந்நகரமானது அவ்வெள்ளிவேலை புதுமென்பதைத் நிர்மாணித்தான். மிதக்கின்ற அந்தப்பெரிய மதிலினளவை யாவர்தாம் விரித்துக்கூறவல்லவர்? எ - று. (௭௮)

மேனி வர்ந்தெழு வெள்ளிவெண் புரிசையிட் டெறிக்கக்
காறும் வெள்ளொளி வானக முழுவது மளைந்த
வாறு மானினம் வளையிறு மழையிறு மருதப்
பால்க விழ்த்தென முழுமதி நிலவெனப் பாய்ந்த.

(இ - ள்.) மேனோக்கி யெழுந்த வெண்மை தங்கிய வெள்ளி மதிலானது ஒளிவிட்டுப் பிரகாசித்துச் சிந்தும் தாவள்யமான காந்தியானது ஆகாயமுழுவதுங் கலந்து, ஒலிக்கின்ற பசுக்கூட்டங்கள் மலைகளிலேயும் பக்கங்களிலேயும் அமுதமாகிய பாலைச்சொரிந்தாற்போலவும் பூர்ணிமா சந்திரனுடைய நிலவைப்போலவும் பாய்ந்தன. எ - று. (௮௯)

புரைத வப்புரி புரிசையி னிலங்கொளி போந்து
பரவை மாநிலம் பாக்கலாற் பனிப்படர் நிகர்த்த
திரைபொ ருட்பெரும் புறக்கடன் முதலிய தெண்ணீர்
நிரைது ரைப்பெருங் கடலெனக் கிடந்தவந் நிலவால்.

(இ - ள்.) குற்றமொழியச் சிருட்டித்த அவ்வெள்ளிமதிலின் பிரகாசிக்கின்ற காந்தியானது புகுந்து கடல்சூழ்ந்த பெரிய நிலவுலகமுழுதும் பரவுதலால், பனிப்படலையை யொத்திருந்தன. அலைகள்மோதுகின்ற பெரும்புறக்கடல் முதலாகிய தெளிந்த சலாசயவரிசைகள் நுரைகளையுடைய பெரியகடல்போல அந்நிலவொளியால் விளங்கின. எ - று. (௯௦)

வாலொ ளிப்படு கொடிமதிட் படுவைவா னண்டப்
பாலி வர்ந்தெழு பித்திகை யளவையிற் பரந்த
தாலு மந்தரத் தியங்கிய முனிவர ரதற்கு
மேலி வர்ந்தெழ லொழிந்திட வடைத்ததுவிண்ணம்.

(இ - ள்.) வெள்ளொளிபொருந்திய துவசங்கள் கட்டிய மதிலாகிய தெப்பமானது, ஆகாயத்திலுயர்ந்தெழுந்த அண்டச்சுவரினளவாகப் பரவியுயர்ந்ததாலும், ஆகாயவீதியிற் சஞ்சரிக்கும் முனிவர்கள் அதற்குமேலே கிளம்பியெழுந்து செல்வதுநீங்க ஆகாயத்தின் வழியையடைத்தது. எ - று. (௯௧)

இந்த மாநக ரியைந்தெழு மிஞ்சிமற் றிதற்குச்
சிந்தை வேண்டுவ யாவையுங் குறைவறத் திருத்தி
முந்தை வானவ ரமருல கிரண்டென முயற்சி
தந்த சிந்தையிற் றமனிய விஞ்சியுஞ் சமைத்தான்.

(இ - ள்.) இந்தச்சிறந்த நகரத்தைச் சேர்ந்தெழுந்த மதிலாகிய இதற்கு எண்ணத் தகுவனவற்றை யெல்லாங் குறைவில்லாமல் திருத்தமாக முடித்து, முற்பட்ட தேவர்கள் பொருந்திய தேவநகரங்களிரண்டென்று சொல்லும்படி முயற்சியோடு கூடியமனதாற் பொன்மதிலையுஞ் சிருஷ்டித்தான். எ - று. ()

இயங்கு மப்புறத் திஞ்சியி னளவெயி லியங்கித்
தயங்கு சீப்புறு வெள்ளியம் புரிசைமேற் றவழ்ந்த
வயங்கு செக்கரித் தடுத்தவன் கயிலைக்குற் புகத்தின்
முயங்கு தாரினங் கவிழ்ந்தன கேழ்ப்புனை மொழியுள்

(இ - ள்.) சஞ்சரிக்கின்ற அந்தகாரத்துமதிலின் இளவெயிலினைய காந்தியை யுடைத்தாய் விளங்குகின்ற நிழேயுள்ள அழகிய வெள்ளிமதிலின்மேற் பதிந்து காட்டியானது, சொல்லுமிடத்தில், கயாசுரனாகிய யானையைக் கோபித்துரித்து ஆடையாகவணிந்த சிவபெருமானது கைலாயகிரியைக் கற்பகத்தருவின் மகரந்தத் தொகுதிகள் மூடியதையொத்திருக்கும். எ - று. (௧௩)

பருப்ப தங்களு மாடகப் பொருப்பெனப் பட்ட
வுருக்கு செம்பொனொத் தலங்கின வுருடிரைப் பரவை
திருக்கு மொற்றையந் திகிரியென் றெனவிருள் சீத்துப்
பெருக்கு மிஞ்சியந் தமனியப் பேரொளி பிறந்து.

(இ - ள்.) ஒற்றைச் சக்கரத்தேரையுடைய சூரியனைப்போல இருளையகற்றி ஒளிபெருக்கிய அழகிய பொன்மதிலின் பேரொளியானது பிறந்தமையின், எல்லாமலைகளும் மேருவாகிய பொன்மலையெனச் சொல்லப்பட்டன. உருள்கின்ற அலைகளையுடைய சமுத்திரமானது உருக்கிய செப்பொன்னைப்போன்று விளங்கின. எ - று. (௧௪)

உலகெ லாம்பசும் பொன்னிறத் தும்பரை நிகர்த்த
மலர்த ருந்தரு கற்பக வனமென வாய்ந்த
நிலவு வெண்கதி ரிளங்கதிர்ப் பரிதியை நிகர்த்தா
னலகி லந்தரம் பசும்பொனொத் தலங்கிய தன்றே.

(இ - ள்.) உலகினர் யாவரும் பசிய பொன்னிறம்வாய்ந்த தேவர்களையொத்தார்கள். மலர்களைத் தருகின்ற மரங்களெல்லாம் கற்பகச்சோலையென்று சொல்லப்பொருந்தின. நிலவைவீசுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் இளங்கிரணம்வாய்ந்த சூரியனைப்போலாயினன். குற்றமில்லாத ஆகாயமானது பசும்பொன்னையொத்து விளங்கியது. எ - று. (௧௫)

முன்ன மைத்திடு மாநக ரதனினு முயன்று
பின்ன மைத்திடு நகரணி பெறப்பெரி தமைத்தா
னிந்ந கர்க்கவை யிரண்டுமொப் பெனவெடுத் திசைப்பின்
மின்னி ளங்கதிர்ப் பரிதியை நிகர்க்கும்வெண் மதியே.

(இ - ள்.) முதலிற் சிருஷ்டித்த பெரிய நகரத்தைக்காட்டிலும், பிரயத்தினஞ்செய்துபின்னர்ப்படைத்திட்ட நகரமானது பேரழகு பொருந்தச் சிறப்பாய்ச் சிருஷ்டித்தான். இம்மூன்றாவது நகரத்திற்கு அவ்விருபட்டணங்களும் சமானமென்றெடுத்துச்சொன்னால் மின்னுகின்ற இளங்கிரணங்களையுடைய சூரியனை வெள்ளிய சந்திரன் ஒப்பாவான். எ - று. (௧௬)

கலிவிருத்தம்.

இனைய யாவு மெனிதி னியற்றின
னினையு நெஞ்சி னெடிதுநெ கிழ்க்கொள்வான்
முனைமு கச்செரு வென்றடு மூவர்யாற்
கனைக ருங்கழற் கம்மிய வானவன்.

(இ - ள்.) சந்திக்கின்ற வலிய வீரகண்டாமணி தரித்த தெய்வத்தன்மை யுடைய கம்மியனுன மயனென்பவன், இத்தகையினவற்றை யெல்லாம் சுலப மாகச் செய்துமுடித்து, பகைமுகமாகிய யுத்தத்தில் சத்துருக்களைவென்று கொல்லத்தக்க மூவர்களிடம்செல்ல, என்னுகின்ற மனதைக்காட்டிலும் அதி வேகமாக வழி நடப்பவனுய். எ - று. (௬௭)

சென்றெ திர்ந்திடு கம்மியத் தேவனை
யொன்று சிந்தையி னேடுமு சாவினு
னன்று செய்தன யாவும றைந்தன
னன்றி தென்று நயந்தனர் மூவரும்.

(இ - ள்.) சென்று சந்தித்த மயனென்னும் அசுரதச்சனை, பொருந்திய மனத்தோடு குசலம் வினவினுன். அப்பொழுது தான்படைத்த (மும்மதில் முதலிய) வற்றின் சிறப்பையெல்லாம் மயன் கூறினன். அம்மூவரும் அவன்வார்த்தை களைக்கேட்டு இதுநல்லதென்று சந்தோஷித்தார்கள். எ - று. (௬௮)

தெய்வக் கம்மியன் செய்த திருநக
ரெய்திக் காண்பதற் கெண்ணியெ திர்ந்தனர்
வெய்திற் சென்றனர் மேதினிக் கார்மதி
ளெய்திற் புக்கனர் மாநகர் நோக்கினர்,

(இ - ள்.) தெய்வீகம்பொருந்திய மயனென்னும் கம்மியன் நிர்மித்த சிறந்த நகரத்தையடைந்து பார்ப்பதற்கு விரும்பி விரைவாகவெதிர்ந்து மூவரும்போனார் கள். பூமியிலுள்ள கரிய இரும்புமதிலி லிலேசாக நுழைந்து அந்தப்பெரிய நகரத் தைக்கண்டார்கள். எ - று. (௬௯)

நோக்கு மந்நகர் நோக்கிப் புடைபுடை
போக்கு வீதிகண் டார்வம் பொருந்தினர்
தேக்கு பேருவ கைப்பெருந் திண்கடன்
மீக்கொ ளத்திண் புயத்துணை வீங்கினர்.

(இ - ள்.) காணத்தக்க அந்நகரத்தைக்கண்டு பக்கங்களிற்போக்கிய தெருக் களையும் பார்த்து ஆசைமிகுந்தார்கள். தேக்கெடுக்கின்ற பெரிய சந்தோஷமென் னும் மிகவலிய சமுத்திரமானது பெருக்கெடுக்க, அவர்கள் மூவரும் தங்கடங்கள் வலிய இருதோள்களும் பூரித்தார்கள். எ - று. (௭௦)

மயனை நோக்குவர் மாநகர்ப் பேரொளிப்
பயனை நோக்குவ ரொன்றும் பகர்கிலா
ரயனு மித்தொழி லாற்றல னுமென
வியன கர்த்திற முட்கொடு விம்மினர்.

(இ - ள்.) மயனென்னுங் கம்மியனைப் பார்ப்பார்கள். பெரிய நகரத்தின் பேரொளிப்பயனைப் பார்ப்பார்கள். ஒன்றும் வாய்திறந்து சொல்வார்கள். (சிருஷ்டிகர்த்தாவாகிய) பிரமனும் இவ்வகைத் தொழின்மையைச் செய்யவல்லவனல்ல னுமென்று, பெருமைபொருந்திய அந்நகரத்தின் மேம்பாடுகளை மனத்திற்கருதி விம்மிதங்கொண்டார்கள். எ - று. (௭௧)

சூதி யற்கரி யிதுவென வின்கிதன்
மீதி யற்றிய வெள்ளிப் புரிசையுந்
நீதின் மாநகர்ச் செவ்வியு நோக்குவான்
போது மென்று மயனொடும் போயினர்.

(இ - ள்) இது இயல்பானது எனமயன்கூற. அவர்கள் இதன்மேற்படைக்கப்பட்ட வெள்ளிமதிலையும் குற்றமில்லாத சிறந்த நகரத்தின் அழகையும் பார்க்கும்படி போவோமென்று, அவர்கள்மூவரும் மயனென்பவனொடும் சேர்ந்து சென்றார்கள். எ - று. (௩௨)

வெள்ளி வெண்புரி சைப்படர் வெள்ளொளி
யள்ளி வாரியி றைத்தற் கவிர்தலாற்
றெள்ளு கட்புலஞ் சென்றில சென்னெறி
யுள்ள மோரப் புகுந்தவ ணுற்றனர்.

(இ - ள்.) வெள்ளியாலாகிய வெண்மதிலின் பரவிய தாவள்யமான காந்தியானது, மொண்டெடுத்து இறைக்கும்படி பிரகாசித்தலால், தெளிந்த கட்புலனானது அங்கேசெல்லவில்லை. போகும்வழியை மனதானது உணர அதன்வழியே உட்பிரவேசித்துச் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௩௩)

கண்ட கண்கள் கவின்பெறப் பன்மணி
கொண்ட மாநகர் நோக்கிக் குழைந்தனர்
மண்ட லப்புரம் பின்னிட மாமயன்
றண்ட ருந்திறத் தாற்சமைத் தானரோ.

(இ - ள்.) அதனைப்பார்த்த விழிகள் அழகுறும்படி பலரத்தினங்களிழைக்கப்பெற்ற சிறந்த நகரத்தைப்பார்த்து மனமுருகினார்கள். நிலவுலகத்திலுள்ள நகரம் பிற்படும்படி சிறந்த மயனானவன் அடைதற்கரிய தனது வல்லமையினால் இங்கனம் படைத்தனன். எ - று. (௩௪)

எனவு ரைத்தன ரெண்டிசைக் கோபுர
மணிவி ழைத்த நுணுக்க மனக்கொள
வினவி மாமய னைத்தழு விக்கொளாப
புனைமொ ழித்திறம் பற்பல போக்கினர்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லி, எட்டுத்திசைகளிலு மியற்றிய கோபுரங்களில் மணிகளையிழைத்த நுட்பத்தன்மையை மனத்திற்கொண்டு சிறந்தமயனை வினாவித் தழுவிக்கொண்டு அழகிய உபசாரவார்த்தைகளைப் பலபலவகையாக அவனுக்குச் சொன்னார்கள். எ - று. (௩௫)

பார்த்த நன்னகர்ப் பல்வளம் பார்த்தடி
பேர்த்து வைக்கப் பெறுகிலர் பெய்வளைக்
கார்த்த டங்கட் புலோமசை காந்தனுக்
கோர்த்த பொன்னக ரிந்நக ராக்குமே.

(இ - ள்.) அவர்கள் பார்த்த நல்ல நகரத்தின் பல வளப்பங்களையும்பார்த்து, காலையெடுத்துவைக்கப் பெறாதவர்களாகி, அணிந்தவளையலையும் கரியவிசாலித்த கண்ணையுமுடைய இந்திராணி கணவனாகிய இந்திரனுக்கு ஆலோசித்தியற்றிய பொன்னகரமே இந்நகரத்திற்குச் சமானமாயிருக்கும். எ - று. (௩௬)

எனவி யந்தன ரின்மொழி கூறினார்
மனமு வந்து மயனைக் கரந்தொடா
வனைய மாநகர் நீத்தகன் றாரோர்
புனைசெய் பொன்மதிட் பொன்னகர்ப் போயினார்.

(இ - ள்.) என்று அதிசயித்தார்கள். இனிய வசனங்களைச் சொன்னார்கள். மனக்களிப்பெய்தி மயனைக்கையிற் பற்றிக்கொண்டு அந்தச் சிறந்த நகரத்தை விட்டு நீங்கினவர்களாகி, அலங்கரிக்கின்ற பொன்மதில்சூழ்ந்த பொன்னகரத்திற்குச் சென்றார்கள். எ - று. (சுஎ)

சாரச ென்று தமனியப் பொன்மதின்
மேருப போன்றது கண்டுவி யந்தனர்
பாரக் கோபுர மேற்பதம பற்றினா
வேரித் தாமரை விண்ணகந தொடடவால்.

(இ - ள்.) சமீபிக்கப்போய், பசும்பொன்னலாகிய மதில் மேருமலையை யொததிருப்பது பார்ததுக் களிப்புற்றார்கள். பெரியகோபுரத்தின் மேனிலையைப்பற்றிச் சென்றார்கள். அது மணநதங்கிய பிரமன் வசிக்கும் தாமரையுடைய சத்தியலோகத்தையளாவி யிருநதது. எ - று. (சுஅ)

புள்புக் காடிய தாரினர் பொன்மதி
லுள்புக் கார்நக ரொங்கொளி மேவலால்
வள்புக் காரெழில் வாளெயிற் றோருருக்
கள்புக் காாதரு நாட்டரிற் காட்டினார.

(இ - ள்.) வண்டுகள் புகுநது குடைகின்ற மாலையணிநத மூவரும் பொன்மதிலுட் பிரவேசித்தார்கள். நகரததின் மிக்கவொளிவீசுதலால் அவைகூரிய அழகுற்ற வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அவர்கள் வடிவங்களிற் புகுநது, கற்பகத்தருபொருநதிய நாட்டிலுள்ள தேவர்கள்போலக் காணப்பட்டார்கள். எ - று. (சுகூ)

மணியி ழைத்த மரகத மேய்ந்தன
திணிப சும்பொனிற் செய்தன செஞ்சுடர்
பணிம ணிக்குலங் கொண்டு பயின்றன
வணிகொண் மாடம னைததையு நோக்கினார்.

(இ - ள்.) இழைத்த மரகதமணியால் மேய்ந்தனவும், மிருந்த பசும்பொன்னாற் செய்தனவும், சிவநத கிரணங்களையுடைய சூரியனும் பின்னிடத்தக்க மாணிக்கங்களாலிழைக்கப்பட்டனவுமாகிய அழகுபொருநதிய மாளிகைகளையெல்லாம் அவர்கள் கண்டார்கள். எ - று. (எ௦)

பொன்னிற் செய்த புயலிடைப் போழ்ந்தெழ
மின்னிற செய்தன தண்படி கத்தொடு
தன்னிற் செய்தன வெண்டர ளத்தொகை
பன்னிச் செய்தன பரவையும் பார்த்தனர்.

(இ - ள்.) பொன்னாற்செய்தனவும், மேகங்களிடையே பிளந்தெழுகின்ற மின்னலாலமைந்தியனவும், வெள்ளிய முத்துக்குவியல்களாலா லியற்றப்பட்டன வும், குளிர்ந்தபடிகத்தால் நெருங்கவிழைத்தனவுமாகிய பலவகைத் தொழின்மை யுடையனவற்றை யெல்லாம் பார்த்தார்கள். எ - று. (எக)

இந்து காந்த மெடுத்தெடுத் தேற்றிய
பந்தி யிற்படு பத்திநி வாசமுஞ்
செந்த ணிச்சுடர்ச் செம்மணிச சாளர
விந்த மாடமுங் கண்டுவி யந்தனர்.

(இ - ள்.) சந்திரகாந்தக்கற்களை மிகுதியாகவெடுத்து வரிசைப்படப் பதித்த பத்தியாகிய இருக்கைகளையும், ஒப்பற்ற சிவந்த கிரணத்தையுடைய செம்மணி யாகிய மாணிக்கத்தாலிழைத்த சன்னல்கள் பொருந்திய மலைபோன்ற மாளிகை களையும்பார்த்து மகிழ்ந்தார்கள். எ - று. (எஉ)

வீதி நோக்கினர் மெய்த்திரு மாநகர்ச்
சோதி நோக்கினர் பொன்னகர்த் தொன்னிலை
யாதி மாநகர் நோக்கிய யர்த்தன
ரேதி யாதொ லிதற்கென வெண்ணினார்.

(இ - ள்) வீதிகளைப்பார்த்தார்கள். உண்மைச்செல்வமுடைய பெரிய நகரத் தின் காந்தியைப் பார்த்தார்கள். பொன்னகரத்தின் பழமையாகிய நிலைமை முதலானவற்றிற்சச் சிறந்த நகரத்தினைப்பார்த்து இதற்கு ஏதுசமமென்று மயங் கிக் கருதினார்கள். எ - று. (எங)

ஈத டங்குகற் கண்டமி யற்றிய
வாதி நான்முகன் றன்மைய றைதுமோ
பேத பேதம் பிறக்கம யன்புரி
தீதில் செய்கையைச செப்புது மோவென்று.

(இ - ள்.) இஃது அடங்கும்படி அண்டத்தைப்படைத்த முதல்வனாகிய நான்கு முகங்களையுடைய பிரமன் செயலைச்சொல்வோமோ? பேதபேதங்க ளுண்டாகும்படி மயன் சிருஷ்டித்த குற்றமில்லாத தொழிலைச்சொல்வோமோ? (இவற்றிற் சிறந்தது எது?) என்று. எ - று. (ஒச)

பரக்கு மாநகர் பல்வளம் யாவையும்
முரட்ட டம்புய மூவரு நோக்கலும்
வரப்பெ ருந்தவ மாமய னங்கவர்
புரக்கு மந்தப் புரங்கொடு போயினான்.

(இ - ள்.) பரவிய சிறந்த நகரத்தின் பலவளங்களையெல்லாம், வலிமை தங்கிய பரந்த தோளையுடைய மூவரும் பார்க்கவும், சிறந்த பெருந்தவமுடைய மகிமைதங்கிய மயனென்பவன், அவர்கள் காக்கும் அந்தப்புரத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோயினான். எ - று. (எரு)

மும்ம யத்த முழுமணி யிஞ்சியுங்
கொம்மை முற்ற மணியிற் குயிற்றின

வம்மணிப்பெரு வாயில கன்றுபோய்க்
கைம்மலர்க்கரந் தாங்கினன் காட்டினான்.

(இ - ள்.) (பொன் வெள்ளியிரும்பென்னும்) மும்மயமாகிய மூழுமணிகள் பதித்த மதிலையும், அழகு முதிர்ந்த நவமணிகளால் ஆக்கப்பட்டனவாகிய அந்த அழகிய பெரியவாயிலையுங்கடந்து சென்று, மலர்போன்றதனது கையினால் அவற்றையெல்லாம் மயன் காட்டினான். எ - று. (௭௬)

கண்ட காட்சியிற் கண்களி கூர்ந்தனர்
கொண்ட காதல் குழீஇக்கொளப் பன்மணி
மண்ட பத்திகல் வாளரி யேந்திய
வெண்ட ருந்தவி சேறியி ருந்தனர்.

(இ - ள்.) அவர்கள் தாம் கண்டகாட்சியினாலே, கண்களிற் காட்சியின்பம் பெருகினர். உண்டாகிய ஆசையிகுதலால், பலமணிகள் திவ்வியமண்டபத்திலே, வலிதங்கிய ஒள்ளிய சிங்கங்கள் சுமந்த எண்ணத்தக்க சிறப்புடைய பீடத்தில் ஏறி வீற்றிருந்தார்கள். எ - று. (௭௭)

வாளெ யிற்றி ருந்தர் மயன்றமை
கேளெ னத்தம திட்ட விருத்தினார்
மூளு மன்பி னுவகை மொழிந்தனர்
தோளி னைக்கி னையாத்து ணைக்கொண்டனர்,

(இ - ள்.) வாட்படைபோன்ற பற்களையுடைய அசுரர்கள் மயனைத் தம்முடைய உறவினனென்று தமக்கருகேயிருக்கச்செய்தார்கள். அதிகரித்தெழுகின்ற அன்பினாலே ஆசையாகிய வார்த்தைகளைச்சொன்னார்கள். தமது தோள்வலிக்குச் சமானனாகத் தமது துணைவனாகக் கொண்டார்கள். எ - று. (௭௮)

இருக்கை மும்மய மிஞ்சியின் யாமுடைக்
கருத்தி னெப்பக் கவினளித் தீந்தனை
திருத்து செல்வஞ் சிதைந்தழி யாவகை
சுருக்கில் கேள்வியோய் சொல்லுதி யாலென்றார்.

(இ - ள்.) மூவகைமதிலினுள் இருந்தற்குரிய நகரமுதலியவற்றை எங்கட்குரிய எண்ணத்திற்கேற்ப அழகுபெறப்படைத்தளித்தனை. திருத்தமாகிய எங்கள் ஐசுவரியம் அழிந்துபடாதவிதமாக, சுருக்கமில்லாத மிக்கநூற்கேள்வியையுடைய மயனே! ஒருபாயஞ் சொல்வாயாகவென்றார்கள். எ - று. (௭௯)

அன்ன வாசகங் கேட்டலு மாங்கவர்க்
கின்ன றீதின மயனென் றியம்புவான்
முன்னர் நீவிரி யற்றுமு ழுத்தவந்
தொன்னி லத்தெவர் செய்துமெதா லப்பவே.

(இ - ள்.) அவர்கள் கூறிய அத்தகைய வார்த்தையைக் கேட்டவுடனே, அவர்கட்கு விடையாக, துன்பமாகிய தீமையில்லாத மயனென்பவன் ஒருவாறு சொல்வானாயினான். நீங்கள் பூர்வத்திற் செய்த பெருந்தவத்தை எவர்தாம் இந்நிலையுடைய பூமியிற்செய்து உங்கள் பதவியை நீக்கவல்லவர்கள்? எ - று. (௮௦)

அந்த வத்தழி யாவரம் பெற்றனி
ரெந்த றத்தினு மக்கிக லில்லையாற்
சிந்தி ரச்சிலை கொண்டொரு வன்செற
வொந்த தோர்குறை யுண்டெனக் கென்றனன்.

(இ - ள்.) அவ்வகைத் தவச்செயலால் அழியாத வரத்தைப்பெற்றீர்கள். எவ்விதத்திலாயினும் உங்களுக்குப்பகை ஒரொருவருமிலர். ஆனால், அழகிய வில்லினைக்கொண்டு ஒருவனழிக்கத்தக்க ஓருகுறைதான் உங்களுக்குள்ளதென்று மயன்கூறினான். எ - று. (அக)

ஆதொ ழித்தும தாருயிர் வாழ்வதற்
கோத வேண்டுவ துண்டது ணர்த்துகேன்
மாதோர் பாகன் மலரடி சென்னியெப்
போது மேந்தியோர் போதுபு ரிதிரால்.

(இ - ள்.) நீங்கள் அதனையகற்றி உங்கள் அரிய உயிரானது வாழ்வதற்காகச் சொல்லவேண்டுவதொன்றுண்டு. அதனைச்சொல்லுகின்றேன். உமாதேவியை ஒருபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களையெக்காலத்திலும் ஒப்பற்ற பூஜாநுஷ்டானஞ் செய்வீராக. எ - று. (அஉ)

என்று ரைத்தன கேட்டினி தாடகக்
குன்ற வில்லி யருச்சனை கோட்டுறு
நன்றி முற்றுந விற்றுதி யென்றனர்
மன்ற லந்தார் மயனுரைப் பானரோ.

(இ - ள்.) என்று மயன் கூறிய வார்த்தைகளைக்கேட்டு, அவர்கள் பொன்மலையை வில்லாகவுடைய சிவபெருமானை இனிதாக அர்ச்சனை புரியும் நற்செயல் முழுவதையுஞ் சொல்வாயாக வென்றனர். மணந்தங்கிய அழகிய மலர்மாலையணிந்த மயன்சொல்வானாயினான். எ - று. (அங)

ஆதி யாயவுருத்திர வக்கமும்
பூதி யும்பொறுத் தாரணம் போற்றிய
நீதி லாகம முற்றுந் தெளிந்துளத்
தோது மஞ்செழுத் துச்சரித் தோதுவீர்.

(இ - ள்.) முதன்மையாகிய உருத்திராக்ஷமும் திருவெண்ணீறும் அணிந்து, வேதமும் துதிசெய்யத்தக்க குற்றமில்லாத சிவாகமங்களும் முழுதுந் தெளிந்து, மனதில் தியானித்தற்குரிய ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு ஜபஞ்செய்வீர்களாக. எ - று. (அச)

விரித்த சைவபு ராணம் விளங்குறத்
தரித்த சிந்தைய ராகித் தயங்கொளிப்
புரித்தவார்சடைப் புங்கவற் போற்றினீர்
சரித்தல் வேண்டு நுமக்கிவை தக்கவால்.

(இ - ள்) சைவபுராணங்கள் விளக்கமாகச் சொல்லியவற்றை மனத்திற்கொண்டவர்களாகி, பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய பிரிவுபட்ட நீண்ட சடை

பொருந்திய சிவபெருமானை நீங்கள் துதிசெய்து ஒழுகவேண்டும், உங்கட்கு இவையே தக்கனவாம். எ - று. (அசு)

முக்க ணுடைப் பூசை முயன்றுசெய
தொக்க நோக்கு முனிவர ரோதிமத்
திக்கு நோக்கு முகத்தினன் செங்கண்மான்
மிக்க பெற்றனர் யாவர் விளம்புவார்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திர தாரியாகிய சிவபெருமானுடைய பூசையை முயற்சியோடு செய்து சமான திருஷ்டி வாய்ந்த முனிவர்கள், அன்னவாகனத்தை யுடைய திசைமுகனாகிய பிரமனுக்கும், சிவந்த தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமாலுக்கும் மேம்பட்ட வரங்களைப் பெற்றார்கள். (சிவபூசைச்சிறப்பு) எவர் சொல்வார்கள்?

இந்தி ராதிய ரெண்டிசைக் காவலர்
சந்திர சூரியர் தாரணி மானிடர்
தந்தி ரத்தொழிற் கின்னரர் தானவர்
வெந்த ழற்கணி ராக்கதர் விஞ்சையர்.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலானோராகிய அஷ்டதிக்குப் பாலர்களும், சந்திர சூரியர்களும், பூலோகத்திலுள்ள மனிதர்களும், தந்திரத்தொழிலையுடைய கின்னரர்களும் அசுரர்களும் வெவ்விய தீப்போலும் விழியையுடைய இராக்கதர்களும் வித்தியாதரரும். எ - று. தந்திரம்-நரப்புக்கருவி, வீணைமுதலியன. (அஎ)

ஏனை யோரு மிலங்கிழை பாகனைத்
தேனை வாமலர்ச சேவடி பூசியா
ஞான ரூபத்த ராய்நெடு நாள்கழித்
தூன மற்ற பதவிபெற் றாய்ந்தனர்.

(இ - ள்.) பிறரும், பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாரைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானை, வண்டுகள் விரும்பும் மலர்களாற் சிவந்த திருவடிகளிற் பூசித்து, ஞான சொரூபிகளாய்ப் பலகாலங் கழித்து, கெடுதலற்ற பதவியை யடைந்து உச்சிவித்தார்கள். எ - று. (அஅ).

இன்ன மன்னா வரப்பதத் தெய்தினோ
ரன்ன மென்னடை பாகனை யர்ச்சனை
மன்னு நூலின் வரன்முறை போற்றினோ
ரின்ன லற்றினி தூழியி ருப்பரால்.

(இ - ள்.) இது காறும் அத்தகையினர் அந்தப் பதவிகளிற் பொருந்தினோர்கள். அன்னம்போலும் மெல்லிய நடையையுடைய உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானையர்ச்சனைசெய்து நிலைபெற்ற நூல்களுட் கூறிய முறைப்படி துதிசெய்தவர்கள் துன்பமற்று இனிதாக ஊழிவரையிலிருப்பார்கள். எ - று. (அகூ)

மாணி திக்குவை மாண்புடை மாதரார்
காண ருந்திறற் காதலர் கற்பகச்
சேணி வர்க்கெழு தேவரும் வேண்டுறும்
பேறு செல்வப் பெருக்கும் பெறுவரால்.

(இ - ள்.) மாட்சியுற்ற செல்வக் குவியலும, கறுவு சிறப்புவாய்ந்த மாதர் களும், காணுதற்கரிய வல்லபமுடைய குமாரர்களும், கற்பக நிழலிலுள்ள ஆள யனையுகளாகிய தேவரும் விரும்பும்படி அபேக்ஷிக்கும் பெருஞ்செல்வப் பெருக்கை யும் அடைவார்கள். எ - று. (௯0)

ஆத லாலுமை யாளனற் பூசனை
பாது காப்பது பற்றுவி டாதிது
போதி னன்னவன் சேவடி போற்றுமென்
றோதி னானவை யுட்கொளன் மேயினார்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், உமாநாயகனாகிய சிவபெருமானது நல்ல பூசை பாதுகாக்கத்தக்கது. இதனால் சிறிதும் பற்றுவிடாதவர்களாய் மலர்களால் அவ் விறைவனது சிவந்த திருவடிகளையர்ச்சித்துத் துதிப்பீர்களென்று மயன் கூறினன். அம்மூவரும் அவ்வார்த்தைகளை மனதிற் கொள்வாராஞர்கள். எ - று. (௯௧)

மைத ருங்களத் தோனை மனக்கொடு
செய்த வர்க்கன் றருச்சனைத் தேவனாய்
வெய்த ளித்தனன் வேத மரபினாற்
பொய்யில் கேள்வியர் பெற்றனர் போற்றினார்.

(இ - ள்.) கருமை பொருந்திய கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை மனதிற் கொண்டு சிவலிங்கமியற்றி, அவர்களுக்கு அப்பொழுது அர்ச்சனைக்குரிய மூர்த்தி யாக வேதமுறைப்படி விரைவிற் கொடுத்தனன். உண்மையாகிய நூற்கேள்வியை யுடைய அம்மூவரும் பெற்றுக்கொண்டு துதித்தார்கள். எ - று. (௯௨)

ஏறு யர்த்தவ னுயலி லிங்கத்தின்
பேறு மற்றையர் யாவரும் பெற்றன
ரூறு மஞ்செழுத் தாசரித் தெந்தைவெண்
ணீறு போற்றி வணங்கினர் நித்தலும்.

(இ - ள்.) இடபக்கொடியையுடைய சிவ சொரூபமாகிய சிவலிங்கார்ச்ச னையின் பேற்றினை இன்னும் உள்ளோரெல்லாரும் அடைந்தனர். ஊறுகின்ற ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தை யுச்சரித்து எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய திரு வெண்ணீறணிந்து தினந்தோறும் துதிசெய்து பணிந்தார்கள். எ - று. (௯௩)

கால மூன்றுமருச்சனை கைவிடார்
பாலெனா ளிந்திரு நீறு படாதிரா
ராலு ருத்திர வக்கம ணிந்தனர்
நீல கண்டனை யன்றி நினைந்துரார்.

(இ - ள். (காலையுச்சி மாலையென்னும்) மூக்காலங்களிலும் சிவார்ச்சனையைக் கைவிடார்கள், பால்போலும் வெண்ணிறம் வாய்ந்த திருநீற்றைத் திருமேனியில் அணியாதிரார்கள். சேர்ந்த உருத்திராக்க மணியை யணிவார்கள். நீலகண்ட முடைய சிவபெருமானையல்லாமல் பிறிதொரு தேவரைக் கருதார்கள். எ - று.

அண்டர் நாயகற் காட்படு மத்திருத்
தொண்டு பாடித் தொழுதுயர் கையினார்

தண்ட மிழ்ச்சிவ கதைச் சரிதையுட்
கொண்டு நாத்தடு மாறிக் குழறுவார்.

(இ - ள்.) தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுக்கு அடிமைப்படும் அத்திருத்தொண்டினைப்பாடி வணங்கி யுயர்த்திய கையையுடையவர்களாய், "குளிர்ச்சி வாய்ந்த தமிழ் மொழியிலுள்ள சிவபுராண சரிதைகளை மனதிற்கொண்டு (ஆநந்த மேலீட்டினால்) சொற்கள் தடுமாறிக் குழறுவார்கள். எ - று. (௬௭)

என்பெ ருக்கணி யெந்தைபி ரானிடத்
தன்பி னோடு மழுகிழி கண்ணினார்
முன்கு லத்தொழின் முற்றும யர்த்தனர்
நன்கு லசிவ தன்மந டத்துவார்.

(இ - ள்.) என்புகளையும் எருக்கமலரையு மணிந்த எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானிடத்திற் கொண்ட பேரன்போடும் அழுதுசொரிகின்ற ஆநந்தக்கண்ணீருடையவர்கள், தமது பழைய குலத்தொழில் முழுவதையும் மறந்தார்கள். நல்ல சிரேஷ்டமாகிய சிவதர்மங்களை நடத்துவாரானார்கள். எ - று. (௬௮)

போது போக்குவ தெந்தைபி ரான்புகழ்க்
காதை கேட்டுங் கடிகமழ் நாண்மலர்க்
கோதை சுற்றியுந் தொண்டர்கு ழாத்தொடு
மாதி யஞ்செழுத் தோதிய றிந்துமே.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய கீர்த்தி தங்கிய சரிதங்களைச் சிரவணஞ்செய்தும், மணஞ்சொரியும் அன்றலர்ந்த மலர்களை மாலையாகத் தொடுத்தும், அடியவர் திருக்கூட்டத்துடன் பரமேசுவரனாகிய ஆதிதேவனது திருவைஞ்செழுத்தைச் சபித்து ஆராய்ச்சி செய்தும் அவர்கள் காலத்தைக்கழிப்பது. எ - று. (௬௯)

அணிவ தென்று முருத்திர வக்கமே
பணிவ தீசன் கமலப தங்களே
தணிவ தன்னோன் றருமப் பொருளினை
துணிவ தெந்தைபி ரான்றிருத் தொண்டினே.

(இ - ள்.) அவர்கள் எக்காலமும் தரிப்பது உருத்திராக்கமே. வணங்குவது சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருவடிகளே. பிரிவது அவ்விறைவனது தருமப்பொருள்களே. துணிந்துசெய்வது எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருத்தொண்டுகளையே. எ - று. (௭௰)

இருந்தி நோற்ப சிவவிர தங்களே
பொருந்தச் சொல்வதப் புண்ணிய நாமமே
பொருந்து கின்றதத் தொண்டரோ டடியே
வருந்திச் செய்வதவ் வானவன் பூசையே.

(இ - ள்.) அவர்கள் சிவவிரதங்களையே ஒழுங்காக நோற்பார்கள். அப்புண்ணிய சொரூபியாகிய சிவபெருமான் திருநாமங்களையே பொருந்தச் சொல்வார்கள். அச்சிவனடியார்களுடன் கூடியாடிப் புசிப்பார்கள். அவ்விறைவன் பூசையையே வருந்தியுஞ் செய்வார்கள். எ - று. (௭௧)

மேற்படி வேறு.

அம்மாநக ரெழுமாமர மைந்தருவை யொத்த
செம்மாமணிப் பல்யாவையுஞ் சிந்தாமணி நிகர்த்த
மெய்ம்மாணகச் சுடமித்திரன் முதுதேனுவைப் போல்வ
தெம்மானிணை யடிப்பூசனை யெளிதோவரி தம்மா.

(இ - ள்.) அச்சிறந்த நகரத்திலெழுந்த பெரிய மரங்கள் பஞ்சதருக்களைப் போன்றிருந்தன. பெரிய மாணிக்கங்களின் குணமெல்லாஞ் சிந்தாமணியை யொத்திருந்தன. நெருங்கிய மாட்சியுடைய அந்நகரத்திலுள்ள பசுக்கூட்டங்கள் பழமையாகிய காமதேனுவை யொத்திருந்தன. எமது சிவபெருமானுடைய உபய பாதங்களின் அர்ச்சனை இலேசானதோ? சொல்லுதற்கும் அரிது! ஆ ஆ! எ-று.

செந்தாமரை முழுதுந்தரு செந்தாமரை யொத்த
நந்தாவவை முழுதுந்தரு நந்தானதை யொத்த
கந்தார்கருங் குழலாரரு ந்ததியொத்தனர் கற்பின்
கொந்தார்சடை யவன்பூசனை யெளிதன்றது குணிப்பின்.

(இ - ள்.) (அந்நகரிலுள்ள) செம்பதும மலர்கள்யாவும், கற்பகத்தருவின் நிழலிலுள்ள செவ்விய பதுமநிதியை யொத்திருந்தன. சங்குகளெல்லாம் கற்பக நிழலிலுள்ள சங்கநிதியைப் போன்றிருந்தன. கழுத்தடியிற் பொருந்திய கரிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கற்பினால் அருந்ததிக்குச் சமானமாயிருந்தார்கள். ஆலோசிக்கு மிடத்தில் மலர்க்கொத்துப்பொருந்திய சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையெளிதானதன்று. (பெரும்பலனை யளிக்கவல்லது.) எ - று. (௧௦௧)

வேண்டப்படு வளமென்பன வினிவேண்டுவ விலவாற்
காண்டற்கரு நலத்தார்சிவ கதியொப்பதந் நகர
மீண்டப்படு சிவகர்மையி னெழுபேரொலி யெங்கு
நீண்டப்பணி சடையானரு ணிலைமைக்கள வின்றே.

(இ - ள்.) விரும்பத்தக்க வளப்பங்களென்று சொல்வனவற்றில், இனி அடையவேண்டுவன வில்லையாதலாலும், காணுதற்கரிய சகல நன்மைகளாலும், அந்நகரமானது சிவபதவியை யொத்திருக்கும் நெருக்கப்பட்ட சிவசரிதைகளாலுண்டாகிய பேரொலியானது எல்லாவிடங்களிலும் பெருகி, கங்கையை யணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருளின் நிலைமைக்கு அளவின்றிவிளங்கும்.

தேவத்துரு வாமங்கையர் தேவேந்திரன் முதலோ
ரேவற்பணி தலைக்கொண்டன ரிடைவிட்டில ரிவரைப்
பாவப்புலன் முதலாயின பகைவென்றனர் பகரின்
மூவர்க்குமி வர்க்கொத்தமு தன்மைத்திற மிலவால்.

(இ - ள்.) தெய்வவுருவாகிய மங்கையர்களும் தேவேந்திரன் முதலானவர்களும் கட்டளையிட்ட பணிவிடை சிரமிசைத்தாங்கி யியற்றுவாராயினர். இவர்களை யிடையேவிட்டுப் பிரியார்கள். ஐம்புலன் முதலாகிய பாவஞ்செய்யத்தக்க பகைகளை வென்றார்கள். சொல்லுமிடத்தில் திரிமூர்த்திகளுக்கும் இவர்களுக்குச் சமானமான தலைமைத்தன்மை வாய்ந்ததில்லை. எ - று. (௧௦௨)

இத்தன்மைய ரெனினுங்குல மூதற்றொன்மையை யிகழார்
சத்தம்புனை கரத்தோனகர் முதலாயின நகரம்
பொத்துந்திரி புரத்தோடுட னெழுகின்றனர் போவா
ரத்தொன்னகர் முழுதுங்கெட வழிபட்டபின் னெழுவார்.

(இ - ள்.) அவர்கள் இத்தகைச் சிறப்புற்றவர்களென்றாலும், தங்கள் குடிப்பிறப்பின் அநாதியாகிய பழய வழக்கத்தைவிடாதவர்களாய், சங்கத்தைத்தாங்கிய கையையுடைய திருமாலின் நகரமாகிய வைகுண்டமுதலிய நகரங்களை, மூன்றின் றமுப்புரங்களோடுகூடிச் செல்கின்றவர்களாய்ச் செல்வார்கள். அப்பண்டைய நகரம்முற்றிலும் கெடும்படி அழிபட்ட பிறகு திரும்புவார்கள். எ - று. (௧௦௪)

இவரிப்புர முடனெங்கணு மெழுகின்றன ரெறிநீ
ருவரிப்புவி யழிபட்டன விண்ணாடுமு லைந்த
கவர்கற்பக மகவானொடு கடவுட்டொகை முற்று
மலைப்படு மிடரானொடு வடவெற்பைய டைந்தார்.

(இ - ள்.) இவர்கள் இவ்வகையாக இம்முப்புரங்களோடு செல்கின்றார்கள். (ஆதலால்), அலைகள் மோதுகின்ற உவர்நீர்க்கடல் சூழ்ந்த பூலோகம் அழிபட்டது. தேவலோகமும் அழிந்தது. கிளைகளையுடைய கற்பகநீழலிலுள்ள இந்திரனோடு தேவர் கூட்டமுழுவதும் வருத்தமாகிய இடர்ப்பாட்டினால் நெடிய வடவெற்பாகிய மேருமலையை யணுகினார்கள். எ - று. (௧௦௫)

சங்காழித ரித்தோனடி தணிநெஞ்சொடு பணியா
வெங்கேயெம புகலென்றன ரினியென்றது வென்னாக்
கொங்காடுசு ரும்பாடிய குல்லைத்தொடை மருமன்
பங்கேருக மடமாதுயிர்க் கொழுநன்சில பகரும்.

(இ - ள்.) சங்குசக்கரங்களைத் தரித்த திருமாலின் திருவடிகளைத் தணிந்த மனத்துடன் வணங்கி, இனி அடியேங்கட்குப் புகலிடம் யாதென்று வினவினர். வண்டுகள் பாடிய மகரந்தத்தையுடைய துளசிமாலை யணிந்த திருமார்புடையவரும், செந்தாமரைமலரில் வீற்றிருக்கும் இளமைதங்கிய திருமகளுடைய பிராணநாயகருமாகிய திருமால் சிலவார்த்தைகள் சொல்லுகின்றார். எ - று. (௧௦௬)

வாசத்தொடை யிதழிச்சடை மழுவேறுடை யோனைப்
பூசித்தன ரவர்மங்கையர் பொலிகற்பினு யர்ந்தார்
நீசத்தொழில் சிலவிட்டனர் நிருதத்தொழி லினையா
ராசைப்படு சிவபூசைய யர்த்தார்களு மன்றே.

(இ - ள்.) மணந்தங்கிய கொன்றைமாலை யணிந்த சடையையும் இளமைதங்கிய இடபவாகனத்தையுமுடைய சிவபெருமானைப் பூசைபுரிந்தவர்கள், அவர் மனைவியர் அழகிய கற்பு நிலையில் மேம்பட்டவர்கள். நீசத்தொழில்களைச் செல்ல விடுத்தார்கள், அசுரகுலத்தொழிலைக் கருதார்கள். விரும்பத்தக்க சிவபூசையைப் பராமரிக்கைசெய்தவர்களுமல்லர். எ - று. (௧௦௭)

புல்லிட்டருச் சனையாவர்பு கிந்தாலுமன் னவர்பால்
வில்லசசடை முடியாங்கவ னருளோடும் வியப்பான்

(இ - ள்.) [வல்] சூதாடுகருவி போன்றுயர்ந்த தனங்களையுடைய உமாதே
வியை யொருபக்கலில் வைத்த சிவபெருமானாலும் வெல்லத்தக்கதிறத்தினரல்ல
ராகலின் இனி அவர்களை நாம் எவ்வகையால் வெல்லவல்லோம்? எவராயினும்
புல்லைக்கொண்டு பூசைசெய்தாலும் வில்வத்தை யணிந்த சடையையுடைய சிவ
பெருமான் அப்பொழுதே அவர்களிடத்திற் கருணையோடு களிப்படைவார்.

ஆனுத்திரி புரத்தோர்திற னழியுந்திற னன்றே
மேனாட்டவ நிலைகண்டிலி ரெனமாயன் விளம்பக்
கானாட்பணி மூகைமாலிகைக் கண்ணாயிரப் பெருமான்
றானுச்சில வுணர்ந்தானது தருமாறெதிர் புகல்வான்.

(இ . ள்.) திரிபுரவாசிகளின் நீங்காத வல்லபமானது அழிபடும் வல்லப
மன்று. அவர்கள் பூர்வத்திற் செய்த தவநிலைமையைக் கண்டீரல்லீர் என்று திரு
மால் கூற, மணந்தங்கிய குளிர்ந்த கற்பக வரும்பின்மாலையணிந்த ஆயிரங்கண்
களையுடைய தேவேந்திரன் தானாகவே சிறிதுயோசித்துத் தக்கப்படியே அதனை
நேரே சொல்லுகின்றான். எ - று. (க௦க)

செயலொத்தெழு மயனிற்பெறு சிவலிங்கம டைந்தா
ரியலொத்தெழு சிவதேசிக ரெவரீந்தன ரிவர்பான்
மயலுற்றிடு மனத்தாரிவர் வழிபட்டதி லென்னும்
புயலுற்றெழு மின்னொத்தன விவர்புன்றலை நிலையே.

(இ - ள்.) ஒத்தெழுந்த செயலையுடைய மயனாற்கொடுக்கப்பெற்ற சிவலிங்
கத்தையடைந்தார்களன்றி, நற்குணங்கள் பொருந்தியுயர்ந்த சிவாசாரியர்களில்
யாவர் இவர்களிடத்திற் கொடுத்தார்கள். மயக்கங்கொண்ட மனமுடைய இவர்
கள் வழிபாடு புரிவதில் யாதுபயனுண்டாம்? இவர்களுடைய இழிவாகிய தலை
மை நிலையானது மேகத்திலுண்டாகும் மின்னலைப்போல உடனேயழியததக்கது.

ஓமத்தழ லவியிட்டதி லுயர்பூதக ணத்தால்
யாமப்புரம் வெல்லத்தகு மெனவெண்ணியி சைத்தான்
றூமத்துள வணியுங்கர சங்காழிவ ரித்தோ
னேமக்கிரி மிசையன்னது செய்வானுள மிசைத்தான்.

(இ - ள்.) ஓமாக்கினியில் அவியைப் பெய்து அவ்வோமகுண்டத்திலிருந்து
புறப்படும் பூதகணத்தால் யாம் அத்திரிபுரங்களை வெல்லக்கூடுமென்று ஆலோ
சித்துச்சொன்னான். துளசிமாலையையும் கையிற் சங்குசக்கரங்களையுந் தரித்த
திருமால், பொன்மலையாகிய இம்மேருவிலேயே அதனைச்செய்ய மனமொத்
தனர். எ - று. (ககக)

விண்ணாடருங் கமலாசன மேலோதிமத் தவனும்
கண்ணாயிரத் தவனும்பெருந திசைக்காவலர் யாரு
மெண்ணாமுழு மறைநான்கொடு மிருந்தாரண புரிந்து
ரண்ணார்புர மவியக்கன லவிநல்கின ரன்றே.

(இ-ள்.) விண்ணுலகில் வசிக்குந் தேவர்களும், தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள அன்னவாகனனாகிய பிரமனும், ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரனும், பெரிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும், ஏனையோரும் கருதி நான்குவேதங்களோடும் அங்கு இருந்தார்கள். அவ்வக்கினிகாரியங்களைச் செய்தார்கள். சத்துருக்களுடைய மூப்புரம் அழியும்படி யாகாக்கினியில் அவி சொரிந்தார்கள். எ - று. (கஎ)

வேதத்தொனி முழுமந்திர விதியானவி நல்கக்
காதற்றக ணப்பூதர்க ணக்கில்லரெ ழுந்தார்
கேதப்படு புரமூவெயில் கனலக்கனல் கின்று
ரோதப்படு சிவபூசையி னுரிமைத்திற னுணரார்.

(இ - ள்.) துன்பஞ்செய்யும் மும்மதில் சூழ்ந்த புரமானது கனலும்படி கோபிக்கின்ற தேவர்கள், சொல்லப்பட்ட அவர்களுடைய சிவபூசையின் உரிமைத் தன்மையை யுணராதவராகி வேதமுழக்குடன் விதிப்படி மந்திரபூர்வமாக அவியைக்கொடுக்க, கோபம்பொருந்திய கூட்டமாகிய பூதர்கள் கணக்கில்லாதவர்கள் தோன்றினார்கள். எ - று. (கஅ)

வைவாளெயிற் றனசெங்கைம ழுக்கொண்டன வொளிரும்
கைவாளின நெடுந்தண்டின கனற்கண்ணின களபங்
கொய்வாளரி வதனத்தன புலிவெங்கொடு முகத்த
மைவான்மழை முகிலொத்தன மலையேந்திய கரத்த.

(இ - ள்.) அப்பூதங்கள் கூர்மைதங்கிய வாள்போலும் பற்களுடையன. செவ்விய கைகளில் மழுப்படைதாங்கியன. பிரகாசிக்கும் கைவாள்களையுடையன நெடிய தண்டாயுதங்களை யேந்தியன. எரிகின்ற அக்கினிவிழிகள் பொருந்தியன. [களபம்] யானையைக்கொல்லும் ஒளிதங்கிய [அரி] சிங்கமுகங்கள் வாய்ந்தன. புலிபோலும் வெவ்விய கொடியமுகமுடையன. ஆகாயத்திலுள்ள கரிய கார்கால மேகம்பொன்றன. மலைகள்தாங்கிய கைகளையுடையனவாயிருந்தன. எ - று.

கடலொத்தன சிலவூழியிற் கனலொத்தன சிலமா
மிடலொத்தன சிலதென்புல வெங்காலரை யொத்த
படலப்படு முகிலொத்தல றுருமொத்தன பழியா
வடலொத்தக ணப்பூதம ளப்பறறவ நீகம்.

(இ - ள்.) அழியாத சமபலம் வாய்ந்த கூட்டமாகிய பூதங்களின் கணக்கற்ற சேனையானது, சமுத்திரத்தைபொத்தன. சில ஊழிக்காலத்துதிக்கும் பிரளய காலாக்கினிபோன்றன. சிலசிங்கத்தின்வலியை நிகர்த்தன. சிலதென்றிசையிலுள்ள கொடிய காலபடரையொத்தன. சில வரிசையாகிய மேகதேரடு பொருந்தி ஒலிக்கின்ற இடிபோன்றன. எ - று. (க௯)

எதிருற்றக ணப்பூதரை யிவரேயினி புரமூன்
றதிரப்பொரு தசுரக்குல மறமுட்டுதி ரென்ன
முதிரப்புகு சினவெம்மைய மும்மைப்புர முற்றார்
சதிரப்படு மெயில்கண்டுத டுத்தூடும டுத்தார்.

(இ - ள்.) எதிரே தோன்றியுள்ள கூட்டமாகிய பூதர்களை யானஞ்செய்த இத்தேவர்கள்நோக்கி, இனி நீங்கள் மூப்புரத்துடன் அதிரும்படி போர்செய்து அசு

ர்க்குவிறைத்துயழியும்படி கொல்லீர்களாகவெத்தனைக் கட்டளையிட, அப்பூதர்கள் அதி கரித்த கொடுமைதங்கிய கோபத்தோடு முப்புரத்தையடைந்தார்கள். சமர்த்துறைத் தம்பிரப்பதில்கண்டு தடுத்தும் நடுவேசென்றார்கள். எ - று. (௧௪௬)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

நோக்கு நோக்கு நிருதரெல்லா நணங்கு தவளத் திருநீறு
மாக்கி யணிந்த வுருத்திரமா மணியு மன்றிப் பிறகாணார்
தேக்கு விருப்பி னெடுமூறைப்பச் சிவநா மங்க ளலகேளார்
மூக்கி னுயிர்ப்பி னுயிர்ப்பதனாற் சிவனே யன்றிப் பிறமோவார்.

(இ - ள்.) கண்ணாற்காணும் அசுரர்கள் யாவரும் தாவள்யம் பொருந்திய அணிந்ததிருநீற்றையும் சிறந்த உருத்திராக்ஷவணியையுமேயல்லாமல் பிறிதொன் றனையுங் காண்கிலார். தேக்கெடுக்கின்ற ஆசையோடுஞ் சொல்லச் சிவநாமங்களை யற்றி மற்றொன்றனையுங் கேட்கிலர். மூக்கின் சுவாசத்தால் சுவாசிப்பதில் சிவ பெருமானையேயன்றி வேறொன்றையும் மோவார்கள். எ - று. (௧௪௭)

எழுந்து நடந்த கணப்பூதர்க் கெதிர்ந்த வெகுளிக் கொடுவடவை
யொழிந்த கருணைச் சிவநேசப் புனலா லவியப் பொதுநின்றார்
வழிந்து மிகுந்த பேரன்பி னரனை முறையே வழிபட்டார்
கொழுந்து விவந்த சினத்திவரை கோறற் கெளிதோ குணித்தென்னை.

(இ - ள்.) ஓங்கியடைந்த கூட்டமாகிய பூதர்களுக்கு உண்டாகிய கோபமா கிய கொடிய வடவானலமானது, சொரிந்த கிருபையாகிய சிவநேசப் புனலினால் அவிய, (பூதர் தமக்குற்ற கோபந்தணிந்து) பொதுத்தன்மை யெய்தினராய், இத் திரிபுரர் அதிகரித்த பேரன்போடு சிவபெருமானை முறைப்படி யர்ச்சித்தவர்கள். கொழுந்து விட்டோங்கிய கோபத்தினாலே இவரைக் கொல்லுதற்கெளிதோ வென்றுயோசித்து. எ - று. (௧௪௮)

சென்று புரத்தி னயல்கிடந்த செழுங்கா வனத்துச் செறிந்தீண்டி
மன்றற் கொழுந்தீங் கனிபறித்து மாந்தி யழித்த வழிநோக்கா
வன்று காவி னிடைகாப்போர் புரம்போந் தவர்க்கு மறிவித்தார்
கன்று சினத்தி னுடனெழுந்து நடந்த தசுரர் கடற்றானை.

(இ - ள்) அங்குநின்றும் புறஞ்சென்று, திரிபுரத்தினருகே விளங்கிய செழியவனத்தில் நெருங்கிச்சேர்ந்து, மணந்தங்கிய மதுரமாகிய பழங்களை யறுத் துப்புசித்து அதனையழித்த வகையைக்கண்டு, அப்பொழுது அச்சோலையைக் காத்துள்ளவர்கள் முப்புரமெய்தி (நிகழ்ந்தவற்றை) உணர்த்தினார்கள். உடனே அசுரச்சேனையாகிய சமுத்திரமானது அதிகரித்தகோபத்தோடு புறப்பட்டு நடந் துவந்தது. எ - று. (௧௪௯)

எண்ணாற் கரிய பெருஞ்சேனை யெதிர நோக்கி யெறுழ்வலித்தோ
ரண்ணாற் கணத்தோர் தருப்பிடுங்கி யலைப்ப விருபா லமருடன்றார்
விண்ணை குலுங்க விருநிலத்தோர் வெருக்கொண் டொளிப்ப வெருண
கண்ணின் றிழிந்த வரிமுதலோர் துனுக்க மெய்திக் கரந்தனரால்.

(இ - ள்.) கணக்கிடற்கியலாத பெருஞ்சேனையானது போர்செய்ய வருத லைக்கண்டு, மிக்கவலிமைதங்கிய தோள்களையுடைய பெருமையையுடைய பூதகணங்கள்

த்தவர்கள் மரங்களைப் பிடுங்கி அசுரர்களை மோதியடிக்க, இருபகுப்பினருக்கும் போர் நிகழ்ந்தது. தேவலோகம் குலுங்கவும் பெரிய நிலவுலகத்தினை அக்க மெய்தி மறையவும், மேருமலையினின்றும் இறங்கிப்போகத் திருமால் முதலாயி னோர் அச்சமெய்தி யொளித்தார்கள். எ - று. (௧௨௦)

புரத்தி னிருதர் தனிக்கயிலைப் பெருமான் றிருத்தாள் பூசித்த
வரத்தி னேமத் தழலெழுந்த பூத ரனைத்து மடிந்தற்று
ருரத்தி னவரி னொருவரேனு மொழிந்தா ரல்ல ருடன்பட்டார்
முரட்டு நெடுந்தோ ளசுரவெள்ளந் திரும்பி நடந்த முப்புரத்தும்:

(இ - ள்.) திரிபுரத்திலிருந்த அசுரர்கள் ஒப்பற்ற திருக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளிய சிவபெருமான் திருவடிகளை யர்ச்சித்த வரமகிமையினால், ஓமாக் கினியினின்றுதித்த பூதர்கள் யாவரும் இறந்துபட்டார்கள். வல்லமையுடைய அவர்களில் ஒருவராயினும் தப்பினாரிலர். யாவரும் இறந்தார்கள், வலிதாகிய நெடிய புயங்களையுடைய அசுரச்சேனைவெள்ளம் திரும்பி முப்புரத்திற்சேர்ந்தது.

ஈது விளைத்த தெவரென்று மூவ ரொருங்கே யிருந்தோர்ந்து
தாது முகிழ்த்த கற்பகப்பூந் தருநாட் டவரென் றுணர்ந்தபின்னர்ப்
போதல் புரிந்து பொன்னாடு புகுந்து மற்றைப் புலவோர்க்குச்
சாதல் புரிந்தார் பொன்னுலகந் தகரத் தகர்த்தார் சலங்கொண்டார்.

(இ - ள்.) (பூதங்களைப்படைத் தனுப்பிய) இதனைச்செய்தோர் யாவரென்று மூவரும் ஒன்றாகவிருந்து யோசித்து, மகரந்தத்தோடலர்ந்த அழகிய கற்பகத் தருவையுடைய நாட்டினராகிய தேவர்களென்றறிந்து கொண்டபிறகு, அப்பொ ன்னாட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்து மற்றைத் தேவர்களுக்கும் இறத்தற்கமைந்த துயர்செய்தார்கள். பொன்னுலகமானது இடியும்படி இடித்தார்கள். கோபங் கொண்டார்கள். எ - று. (௧௨௧)

ஒழிந்த புலவா வடவைசலத் தோடி யோடி நாக்குழறி
மொழிந்த மொழியா ரரிமுதலோர்த் தொழுதா ரீது மொழிகின்றார்
பொழிந்த வடவை விழியினவாய் கிருத வெள்ளம் புடைபரந்து
கழிந்த சினத்தி னமருலகு முடிய முடித்துக் கனன்றகன்றார்.

(இ - ள்.) தப்பியொழிந்த அமரர்கள், மகமேருவுக்கு விரைந்தோடி நாக்கு ழறிப்பேசுஞ் சொற்களையுடையராய், திருமால் முதலானோரை வணங்கி இதனைச் சொல்லுகின்றார்கள். வடவாமுகாக்கினியைச் சிந்திய கண்களையுடையவராய் அசுரர்கணக்கற்றவர்கள் பக்கங்களிலெல்லாம் நிரம்பி, மிக்ககோபத்தோடே தேவ லோகத்தை யழியும்படி யழித்துக் கோபித்துச்சென்றார்கள். எ - று. (௧௨௨)

என்று மளவி லரிபிரம ரமரர் யாரு மேக்குற்றுக்
[illegible] புடலெரிந்த கண்ணோற் கன்றிக கடவாதாற்
[illegible] மவுலி யுருகனைந்து புரத்தா ரிழைக்கும் பிழையுரைப்பே
[illegible] னவன்பணித்த பணியி னிற்ப மெனவிண்டார்.

(இ - ள்.) என்று கூறிய மாத்திரமே திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்களெ [illegible] [illegible] தாங்கிய [illegible] நெற்றிக் [illegible] முடிவார் [illegible], பின்

ரிய நகையுடைய அச்சிவபெருமானுக் கருகேசென்று மும்புரத்தவர்செய்யுங் குற்றங்களைச் சொல்வோம். அதனிறைவன் அதனையுணர்ந்து நமக்குக் கொடுத்த கட்டளைவழியில் நிற்போமென்று அங்கெய்தினார்கள். (கஉச)

வளருமதிய முழுத்திங்களாக் குழீஇக்கொண் டன்ன மணிக்கயிலைக்
கிளையொண் மணிவா யிலின்மருங்கு சென்றார் நின்றா ரிளிமழலைப்
புளக முலைக்கோ ரிடங்கொடுத்த புனிதற் போற்றப் பொழுதின்றி
யளவி யளக்குங் கருத்தினரா யிருந்தா ரயர்ந்தார் நெடுங்காலம்.

(இ - ள்.) வளர்கின்ற சந்திரனுடைய முழுநிலவும் கூடிக்கொண்டிருந்தாற்போன்ற அழகிய கைலாயகிரியின் ஒளிபொருந்திய மணிகளிழைத்த திருவாயிலினருகேசென்று நின்றார்கள். கிளிபோலும் மழலைச்சொல்லையும் புளகித்ததனத்தையுமுடைய உமாதேவிக்கு ஒருபாகத்தைக்கொடுத்த பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானைத் துதிக்கச் சமயமில்லாமல் நெடுங்காலம் வருந்திய மனத்தினராய் வாடியிருந்தார்கள். எ - று. (கஉரு)

இருந்து நெடுநாள் கழிந்தபின்ன ரிமையா முக்கட் பெருமானைப்
பொருந்தி மொழிந்தா ரலர்கணத்தோ ரதனாற் புலவோ ரனைவோரும்
வருந்தி வருந்தி யரகரவென் றெடுத்து விளித்தார் வடசைலப்
பெருந்திண் கிரியும் பொதிரெறிந்த ததிர்ந்த தண்டப் பெருங்கூடம்.

(இ - ள்.) அப்படிக் காத்திருந்து நெடுங்காலங் கழித்தபின்னர், இமைகொட்டாத திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானை யெய்தி, அக்குன்ற கணத்தவர்கள் சொன்னாரிலர். அதுகாரணத்தால், தேவர்களெல்லாரும் மிகவும் வருத்தமெய்தி ஹரஹரவென்றரற்றிக் கூப்பிட்டார்கள். அதனால் வடமலையாகிய மேருவென்னும் பெரிய வலியமலையும் பிளவுபட்டது. பெரிய அண்டகூடமும் அதிர்ந்தது. எ - று. (கஉசு)

முகுந்தன் முதலோ ரரகரவென் றெடுத்த குரலின் முறையீடு
திகந்த மளவுஞ் சென்றளப்பக் கயிலைக் கணத்தோர் சினந்திருகிப்
புகுந்து தடக்கைப் பிரம்பெடுத்துப் புடைப்ப மகுடப் புனைமணிவிட்
டுகுந்து தெறிப்ப வாற்றலராய் நெடுஞ்சே ணகற்றி யோட்டெடுத்தார்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலானோர் ஹரஹரவென் றெடுத்துச் சொல்லிய முறையீடானது, அஷ்டதிசைகளிலுஞ் சென்று அளவுபடுத்த, கைலாயகிரியிலுள்ள சிவகணங்கள் கோபமதிகரித்து, தமது பாரந்தகைகளிற் பிரம்பைத்தாங்கிச்சென்று புடைத்தமையின், கிரீடத்தின் அலங்கரிக்கின்ற மணிகள் சிதறித்தெளிக்கும்படி சகிக்காதவர்களாய் நெடுந்தூரத்தே பிரிந்து ஓட்டமெடுத்தார்கள்.

சென்ற சென்ற திசைதோறுஞ் சிதறிச் சிதறித் தனிப்பட்டார்
மன்றன் மலரோ னிருமித்த மலர்ப்பூந் தடத்தின் மருங்கடைய
வொன்றி யூழி யனைவரும் வந்தொருங்கு புகுந்தா ருடனிருந்தார்
இன்று மலரோ னுலகளந்த நெடுமாற் கிமையோ ரிகழ்ந்துவார்.

(இ - ள்.) அவரவர்கள் விரைந்துசென்ற திசைகளிலெல்லாம் மிகவுஞ் சிதறித் தனிதனியானார்கள். மணங்கமழுந் தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமன் படைத்த மலர்களையுடைய அழகிய மானததீர்த்தத்தினருகே வந்து யாவரும் ஒன்று

சேர்ந்திருந்தனர். அப்படியிருந்து பிரமனுக்கும் உலகத்தைத் திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்ட திருமாலுக்கும் தேவர்கள் சொல்கின்றார்கள். எ - று. ()

புரத்தி னிருந ரடுதொழிலாற் பொன்னு டடைத லெமக்கரிதா
சிரத்து நிலவு முடித்தபிரான் கயிலைத் திருவா யிலிற்சென்று
துரப்பு கணத்தர் பிரம்படிபட் டுலைந்தே மினியொன் றுவதில்லை
முரட்டு முரனைச் செகுத்தடர்த்த முதலவா மொழிதி புகலென்றார்.

(இ - ள்.) திரிபுரத்திலுள்ள அசுரர்களது கொலைத்தொழிலால் பொன்னாட்டிற் சேருதல் அரிது. சந்திரனைச் சிரசிலணிந்த சிவபெருமான் திருக்கைலாயகிரியின் திருவாயிலிற்போனால், அதட்டுகின்ற சிவகணங்கள் பிரம்பாலடித்த அடியைத்தாங்கி வருந்தினோம். இனியாவதுதக்கது ஒன்றுமில்லோம், வலிதங்கிய முரனென்னும் அசுரனை யெதிர்த்துக்கொன்ற முதல்வராகிய திருமாலே! எங்களுக்குப் புகலிடத்தைச் சொல்லுகவென்றார்கள். எ - று. ([illegible])

தறுகட் பகுவாய்த் தாருகன்ற னளித்த புதல்வர் தவமிழைத்துப்
பெறுமப் பேற்றி னுமையிடத்தெம் பெருமா னிருதா ளருச்சித்து
மறுவற் றடைந்தார் பெருவாளும் வலியுந் திறனு மதுமாட்டா
திறுதற் கியைந்த புன்றொழிலா லெடுத்த னமக்கிங் கென்னாமே.

(இ - ள்.) அஞ்சாமையையும் பெரியவாயையுமுடைய தாருகாசுரன்பெற்ற புதல்வர் மூவரும் தவஞ்செய்து பெற்ற பதவியால் உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமான் உபயபாதங்களை யர்ச்சனைபுரிந்து பெரியவாளுலகையும் வல்லபத்தையும் திறமையையும் குற்றமற்றுக் கிடைக்கப்பெற்றார்கள். அதனைச் செய்ய முடியாமல் இறத்தற்குரிய இழிதொழிலால் அவர்களை வெல்லுதல் நமக்கிங்கு எங்ஙனங் கைகூடும்? எ - று. ([illegible])

ஓரா யிரந்தோட் டிதழவிழ்த்த பொன்னங் கமல முயிர்த்தவிந்தப்
பேரா வியிலோர் மருங்கிருந்தெம் பெருமா னிருதாள் பூசித்தால்
வாரா வெதிர்ந்து திருவருளும் வழங்கி நினைத்த வாறெல்லாஞ்
சோரா தருளு மெனமொழிக்கொண் டவன்பூ சனைக்குத் தொடங்கினார்,

(இ - ள்.) ஆயிரம் இதழ்கள் விகசித்த அழகிய பொற்றாமரை மலரைத்தந்த இந்தப் பெருமைதங்கிய மாநதவாவியின் ஒருபுறத்திலிருந்து எமது சிவபெருமானுடைய உபயபாதங்களைப் பூசைசெய்தால், சிவபெருமான் நேராகக்காக்ஷியளித்துத் திருவருளுங்கொடுத்துக்கருதியவகையெல்லாம் சோர்வில்லாமல் அநுக்கிரகிப்பா ரென்னுஞ் சொல்லைக்கொண்டு அச்சிவபெருமான் பூசையைச் செய்தற்கு ஆரம்பித்தனர். எ - று. ([illegible])

எழுதா மறையன் றெடுத்திசைத்த வரம்பி னெம்மா னிருசரணந்
தொழுதா ரன்பி னருச்சித்தார் கழித்தார் நெடுநாட் டொல்லூழி
முழுநான் மறைக்கு மிருவருக்கு மெட்டா முதலோன் முன்னின்று
னழுதா ரயர்ந்தார் புளகுறறு ரவலக் கடனீத் துயர்வுயிர்த்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக் கிளவியாகிய வேதமனைத்து ஆதிகாலத்தில் விதித்த கூறியவாரன் முறையே எமது சிவபெருமான் உபயபாதங்களை வணங்கி யர்ச்சித்து செய்து பலபகல்கள் கழித்தார்கள். பழைய ஊழியிறுதியும் பூர்ணமாகிய என்று

வேதன்[illegible] பிரமவிஷ்ணுக்களிருவருக்கும் எட்டுதற்கரிய முதல்வராகிய சிவபெருமான் பிரத்தியக்ஷமாயினர். தேவர்கள் உடனே அழுதார்கள் அவ்வளவி னார்கள் மயிர்க்கூச்செறிந்தார்கள். துன்பக்கடலை யகற்றிப் பரவசமானார்கள்.

கொலைவா ளெயிற்றுப் புரங்குந ரிழைத்த கொடுமைக் காற்றலமா
புலையா மேரு வடபொருப்பி னொழித்தெம் பொன்னாட் டவரெந்தி
லையா விண்ணோ ருயிர்செகுத்தார் வான நாடும் பொடிபடுத்தார்
கலைவா ணிலவுச சடைமுடியோய் காத்தி யெனச்சே வடிவீழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழில் புரியும் வாட்படைபோன்ற பல்லையுடைய திரிபுராசுரர் புரிந்த கொடுமையை ஆற்றாதவர்களாய் வருத்தி மேருவென்னும் வடமலையி லெங்களையகற்றி, அவர்கள் எங்கள் பொன்னாட்டையடைந்து தேவர்களோடு போர்செய்து சிலரைக்கொன்றார்கள். தேவலோகத்தையும் பொடி செய்தார்கள். கலைகள் பொருந்திய வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த சடைமுடியை யுடையவரே! காப்பீராகவென்று சிவந்த திருவடிகளிற் பணிந்தார்கள். எ - று.

வீழ்ந்து வணங்கு மரிமுதலோர்க் குறித்து விடையே றுயர்த்தபிரா
னாழ்ந்த கருத்தி னுவகைநய னடியார்க் கிரங்கி யினிதருள்வான்
றாழ்ந்த வணக்க முருத்திரமா மணிவெண் ணீறு தரித்தெம்பா
லாழ்ந்த கருத்த ரஞ்செழுத்து மறவா ரெம்மை யருச்சித்தார்.

(இ - ள்.) நிலத்திலே சப்படிந்து நமஸ்கரிக்கும் திருமால் முதலானவரைநோக்கி, இடபக்கொடியை யுயர்த்திய சிவபெருமான் திருவுளத்தில் மிக்க சந்தோஷ முடையராய்த் தமதடியவர்களாகிய தேவர்கட்கு இரக்கமெய்தி இனிதாக அருளிச்செய்கின்றார். கீழ்ப்படிந்தவணக்கத்துடன் சிறந்த உருத்திராக்கமணி திருவெண்ணீறு இவற்றைப்பூண்டு எம்மிடத்தில் ஆழ்ந்தமனமுடையவர்களும், பஞ்சாக்கரத்தை மறமாதவர்களும், எம்மையர்ச்சித்தவர்களுமாவர். எ - று. ([illegible])

பூசைத் திறத்துச சிறிதெனினுஞ் சிதையா ரெம்பாற் புராணமுறை
யாசைப் பாட்டின் வழிபட் டா ரறத்தி னொழுகி னெறிநின்றார்
பாசத் திவைநீத் தொழிந்தனரே லவர்க்கீ றிழைத்தல் பழியன்றா
னேசத் தவர்பா னெகிழ்ந்தசிந்தை யுடையேம் யாமே யெனவிகழ்த்தி.

(இ - ள்.) பூசைத்திறத்திலுஞ் சிறிதேனும் தவறாதவர்களும், எம்மிடத்தே கொண்ட ஆசைத்திறத்தால் சிவபுராணம் சிவமுறைகளைவழிபாடு செய்தவர்கள். தருமசிந்தனையெய்தி நன்மார்க்கத்தி லிருந்தவர்கள், பாசவலைப்பட்டு இவ்வுத்தமச் செயல்களை விலக்கிவிடுவார்களாயின் அவர்கட்கு இறுதியுண்டாக்குதல் பழியாகமாட்டாது. ஈமே அவர்களிடத்தில் ஆசையோடு உருகியமனமுடையராயுள்ளோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ - று. ([illegible])

நேரக் கடுக்கைச சடைமவுலி யெந்தை பெருமா னெழுந்தருள
வேரித் தருநாட் டிமையவரு மற்றை யோரும் வெருவந்தார்
வாரிச் சுடிகைப் பாப்பணையோ னவர்க்கு வருந்தா வழிக்காட்டு
மூரிக் கமலத் தயனெடும்வேறி ருந்து பொருந்து [illegible]

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய கொன்றைமாலையணிந்த சடைமுடியை யுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் எழுந்தருளவும், மணங்கமழும் மந் தாரத்தருவையுடைய பொன்னுலகிலிருக்கும் தேவர்களும் மற்றவர்களும் பயந் தார்கள். திருப்பாற்கடலிலே உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேஷசயனத்திற் பொருந்திய திருமால் அத்தேவர்களுக்கு வருந்தாத வழியைக்காட்டி, பழமையா கிய தாமரைமலரிலுள்ள பிரமனோடும் தனியேயிருந்து பொருத்தமாகிய சொல்லை யாலோசித்துக்கொண்டனன். எ - று. (௩௬)

மாளா வசுரர் சிவபூசை மயங்க மயக்கு மாறெண்ணி
மூளாச சமண முனியாகி யதற்கு வேண்டு செயன்முற்றித்
தாளார் கமலத் தவற்குவமை சான்ற தவத்து நாரதனைக்
கோளாா சீட னெனவருத்திக் கொண்டான் கருடக் கொடியோனே.

(இ - ள்.) அழியாத அசுரர்கள் சிவபூசை செய்வதினின்று மயங்கும்படி மயக்கும் வகையைக்கருதி, கூடுதலிலாத சமணமுனிவராகி அதற்கு வேண்டிய செயலை முடித்து, தாளையுடைய கமலத்தினனாகிய பிரமனுக்கு ஒப்பாகிய தவ முடைய நாரதமுனிவனை வலிதாகிய சீடனெனவருவித்துக்கொண்டனர், கரு டகொடியையுடைய திருமால். எ - று. (௩௭)

ஆய காலை முப்புரத்தை யடைந்தா ரிவரை யசுரரெலாந்
தூய நல்லீ ரெனவிகழ வவர்தங் கருத்துத் தோய்ந்துறிவான்
பாயி ரத்த பனுவன்முறை பயின்று படுப்பான் பவுத்தன்மறு
மாய மயக்கு விஞ்சையெல்லா மெடுத்து விரிக்கும் வழிகொண்டான்.

(இ - ள்.) ஆகிய அக்காலத்தில் இவர்களிருவரும் திரிபுரத்தையடைந்தார் கள். அசுரர்கள் யாவரும், பரிசுத்தத்தன்மையுடைய நல்லாதவர்களென்று இகழ் ந்துபேச, அவ்வசுரர்கள் கருத்தை அவர்களோடு கலந்துணரும்படி, பாயிரத்தை யுடைய நூலின்முறைப்படி பழகிப்படுப்பவனாகிய பவுத்தன், குற்றமாகிய மாய் கையால் மயக்கும் வித்தைமுழுவதையும் விளக்கும் வகையை மேற்கொண்டனன்.

பீலி துடைத்து வழிநடந்து கொல்லா விரதம் பிடித்தறியீர்
பால்வெண் ணீறு சுடுமவற்றுட் பட்ட கிருமிக் களவின்றே
யாலும் புனலை மஞ்சனமென் றெடுப்பீ ரதனுட் புலாலுற்றஞ்
சால வுண்ணீர் நும்பூசை தருமா றளவேற் சாற்றுதிரால்.

(இ - ள்.) மயிற்றோகையால் வழியைத் துடைத்து நடந்து கொல்லாவிர தத்தை மேற்கொண்டறியீர்கள். பால்போலும் வெள்ளிய திருநீற்றைச் சுடுகிற போது அதிலகப்பட்ட கிருமிகளுக்குக் கணக்கில்லையே. அசைகின்ற சலத்தைத் திருமஞ்சனமென் றெடுக்கின்றீர்கள். அதிலேயுள்ள மிக்கபுலான் மணத்தையறி யீர்கள். உங்கள் பூசைபலன்தரும் வகையுண்டாகிற் சொல்லுவீர்களாக. எ - று.

முத்தி யேது முத்திபுகு முறைப்பா டேது முறைப்பாட்டின்
பத்தி யேது பத்திதரும் பயனே துரைக்கும் படியீரோ
வத்த னொருவ னுளனென்பீ ரவனு மனைவாழ்க் கையின்மயங்கும்
பித்தன் மனைவி மக்களிடை பிரியா னவனும் பெறுவீரோ.

(இ - ள்.) முத்தியென்பது யாது? அம்முத்தியையடையும் முறைப்பாடு யாது? அம்முறைப்பாட்டிற்குரிய பத்தியாது? அப்பத்தியானது கொடுக்கும் பலன்யாது? சொல்லப்படுவீர்களோ? கடவுளொருவனுண்டென்கிறீர்கள், அக் கடவுளும் இல்வாழ்க்கையில் மயக்கெய்திய பித்தன், மனைவியையும் புதல்வரையும் பிரியாதவன், அத்தகையினால் முத்திபெறுவீர்களோ? எ - று. (கசo)

சத்த பரிச ரூபரச கந்த மென்பீ ரவைதழுவி
யொத்து நடப்பா னொருவனவ னிவனென் றுணரப் பெறுவீரோ
பித்து மறவா னுமக்கவனை யிவனென் றுணர்த்திப் பெறல்காட்ட
வைத்த நிதிபோ லவைகாண வல்லீ ராகிற் சொல்லீரே.

(இ - ள்.) சத்தபரிச ரூபரச கந்த மென்னும் ஐம்புலன்களென்பீர்கள். அவற்றைத்தழுவி யொத்து நடப்பவனாகிய ஒருவனை அவனென்றும் இவனென்றும் அறியக்கிடைத்தீர்களோ? பித்தத்தன்மையும் மறவாதவன். உங்கட்கு அவனை இவனென்று தெரிவித்துப் பெறுதலைக் காட்டும்படிவைத்த நிதியைப்போல அவற்றைக் காணவல்லவர்களாகிற் சொல்வீர்களாக. எ - று. (கசக)

என்று மருட்டிப் பலவாற்று னெடுத்துக் காட்டி யவருளத்தி
னொன்றி யுணர்ந்து முணராமை யடைந்து மொருபா னிலையிலராய்
நின்று மயங்கு நிலையுணர்ந்தான் மாயப் பவுத்த னெடுநகரக்
கன்று சினவா ளெயிற்றசுரர் முழுது மயங்கும் வழிக்காட்டும்.

(இ - ள்.) என்றிப்படி (திருமாலாகிய) மாயப்பவுத்தன் மயக்கிப் பலவகையாக எடுத்துக்காட்டி, அவ்வசுரர்கள் மனதிற்பொருந்தி யறிந்தும் அறியாமை யெய்தியும் ஒருவகைப்பட்ட நிலையில்லாதவர்களாய் நின்று மயங்குகின்ற நிலைமையை யறிந்தனன் அநநெடிய நகரத்திலுள்ள மிக்ககோபத்தையும் வாள் போன்ற பல்லையுமுடைய அசுரர்கள யாவரும் மயங்கும்படியான வழியைக் காட்டுவானாயினன். எ - று. (கசஉ)

மணவு குயிற்றி யொழுங்கிழைத்த பசும்பொற் றகடு மருங்கெடுத்த
புனைசெய் படிகச் சுவரழுத்தி யதன்மேற் குயின்ற பொற்கிராஞ்
சினவு கதிரி னொளியிருள விளங்கா நிற்குந் திருக்கோயி
னினைவி னெழுப்பி யதனகத்து ளிருந்தான் பவுத்த நெடுமாயன்.

(இ - ள்.) ஒழுங்குபட நவமணிகள் பதித்திழைத்த பசும்பொன்னாலாகிய தகடுகளைப் பக்கலிற்படுத்திய அலங்கரிக்கின்ற படிகச்சுவர்களிலழுத்தி அதன் மேற்சமைத்த பொற்கலசமானது மிக்க சூரியகாந்தியும் இருளெய்தும்படி பிரகாசிக்கும் திருக்கோயிலொன்றனை இச்சைமாத்திரையே படைத்து, அதனுள்ளே பவுத்தனாகிய நெடுமால் வசித்திருந்தனர். எ - று. (கசங)

ஆடை முதலாக் கலனிரு யமுத முதலாஞ் சுவையனைத்துந்
தேடும் பொருளி னுரியவெலா [illegible] னிறைத்[illegible]
னாடு தவிசி னிருந்துலகத் [illegible] நோக்கிற் காண்[illegible]
மாடு புனை[illegible]

(இ - ள்.) வஸ்திரமுதலாக ஆபரண மிறுதியாகவும், அமுதமுதலாகிய ஐவகைச் சுவைகளெல்லாவற்றையும், தேடுதற்குரிய பொருள்களில் உரியன வற்றையும் எண்ணத்தினாற் படைத்தவர்க்குக் கொடுத்தனன். நடுவிலிட்ட பீடத்திலிருந்த தலத்தில் உற்றுப்பார்த்தால் காண்டற்கரியதாய், பக்கலில் அலங்கரித்த கடனசாலையைச் சிருஷ்டித்து அதனுட்பிரவேசித்திருந்தும் பலரையும் மயக்கினான். எ - று. (கசச)

சருகு நுகர்ந்து பருப்பதத்தி னருமா தவத்தின் றலைநின்றோ
ரருகு புகுந்து தனைவணங்கி யகலக் காட்டி யறிவழித்தான்
றருவி லுயர்ந்த கற்பகப்பூந் தாமம் வருத்தித் தனிச்சாத்தி
மருவு நிருதர் கரங்கொடுத்து மயங்கா வுளமு மயக்குவனால்

(இ - ள்.) சருகுபக்ஷணஞ்செய்து மலைகளிற்றங்கி அரும்பெருந் தவத்திற் சிறந்திருந்தவர்கள் அருகேவந்து தன்னைப்பணிந்து செல்வதாகக் காண்பித்து அவர்கள் புத்தியைக்கெடுத்தான். உயர்ந்த கற்பகத்தருவின் மலர்மாலையை வருவித்து ஒப்பற்றுச்சாத்தி, தன்பாற்பொருந்திய அசுரர்கள் கையிலளித்து அவர்களுடைய மயங்காத மனத்தையும் மயங்கச்செய்தான். எ - று. (கசரு)

ஆறு சமயத் தவருமுவந் தருகு சார்ந்து பெறற்கரிய
பேறு விரும்பித் தனைத்தொழுவா னெவருங் காணப் பெரிதிழைத்தா
னேறு பருதி தன்னிலைவிட் டிழியக் காட்டு மெரிபகலி
னூறு மமுத கதிரிழைக்கு முறுமே யிருளைப் பகலாக்கும்,

(இ - ள்.) ஆறுசமயத்தினரும் சந்தோஷித்து அருகேவந்து, அடைதற்கரிய பதவிகளை யபேட்சித்துத் தன்னைப்பணியும்படி பலருங்காண மிகுதியாகச் செய்தனன். ஆகாயத்திற்செல்லுஞ் சூரியன் தன்னுயர்ச்சியினின்று இறங்கக் காட்டுவான். பிரகாசிக்கின்ற பகற்காலத்தில் அமுதத்தை யூற்றெடுக்கின்ற சந்திரனைத் தோற்றுவிப்பான். பொருந்திய பெரிய இருட்காலத்தைப் பகற்காலமாக்குவான். எ - று. (கசசு)

புலரிக் காலத் தந்தரத்துப் புலவ ரெவருங் கற்பகப்பூ
மலரிட் டேத்திக் ககனநிறைந் தெழுதல காட்டி மதிமயக்கு
முலகத் திரைத்துப் பிரளயம்வந் தெழுதல் காட்டி யுடனமைக்கு
நிலவுக் கவிகை யொருமூன்று நிழற்றுங் கடவு ணிலைகாட்டும்.

(இ - ள்.) விடியற்காலத்திலே ஆகாயத்திலிருந்து தேவர்கள் யாவரும் கற்பகமலர்களை யிறைத்துத் துதிசெய்து ஆகாயத்தை நிரப்பி விளங்குவதைக் காட்டி அவர்கள் புத்தியை மயக்குவான். உலகத்தில் ஒலித்துக்கொண்டு பிரளய வெள்ளம் வந்து தோன்றுவதுபோலக் காண்பித்து உடனே யடக்குவான். சந்திரி கையைவீசும் ஒப்பற்ற முக்குடைகள் நிழல்செய்யும் ஜைனக்கடவுளின் தன்மையைக் காட்டுவான். எ - று. (கசஎ)

இனைய மாயம் பலவியற்றி யுவரை மயக்கி யவனிருப்ப
வினையி னிலைமை யுணரானாய் நிருதர் மயங்கி வேறுற்று
ரனைய [illegible] தனை யடைந்த் தொருவரு [illegible]
[illegible] நிலைமை யுணராகி [illegible]

(இ - ள்.) இத்தகைய எண்ணிறந்த மாயங்களைச்செய்து, அத்திரிபுராசுரர்களை மயக்கச்செய்து அங்கே புத்தனிருக்க, செயலின் நிலைமையைச் சரியாகத் தெரியாதவர்களான அசுரர்கள் மயங்கிவேறானார்கள். அந்தக்காலத்தில், நாரதமுனிவனை அக்காவனத்தின் ஒருபக்கலில் அருகேயிருக்கச்செய்ய, அசுரர்கண்டு என்றும் தன்மையுடையவராகி அம்முனிவன்பால் இதனைச்சொல்லுவார்கள்.

கலிவிருத்தம்.

என்னையிவர் காரணமி ருக்குநிலை யெங்கே
மன்னியபு ரத்திவர்வ ரப்பெறுவ தெங்கே
பன்னியவ குப்பொடுபெ குத்தருடி யென்றார்
நன்னிலைய வர்க்குணர நாரதனி சைப்பான்.

(இ - ள்.) இவர்காரியம் யாது? வசிக்கும் இடம் எவ்விடம்? நிலைபெற்ற இத்திரிபுரத்திற்கு இவர் அடையப்பெற்றது என்னகாரணம்? சொல்லிய விளக்கத்துடன் இவற்றைப் பிரிவுபடுத்திக்கூறி யருள்கவென்று அத்திரிபுரர் கேட்டார்கள். நாரதமுனிவன் புத்தனுடைய நல்லநிலைமையை யறியும்படி சொல்வானாயினன். எ - று. (௧௭௯)

வையகம னைத்தையும்வ குத்தவனு மேமுன்
வெய்துயிர னைத்தையும்வி தித்தவனும் வேறு
வையரிவ ரன்றியவை யாவரறி யாதார்
பொய்யில்புல மைத்தலைமை பெற்றனர்பொ லிந்தார்

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும் படைத்தவனும், பூர்வகாலத்தில் மிகுதியாகிய சீவர்களையெல்லாம் சிருஷ்டித்தவனும் அழகினையுடையராகிய இவரேயன்றி வேறுண்டா? அவற்றை உணராதவர் எவர்? பொய்ம்மையில்லாத புலமைத்தன்மையில் தலைமைபெற்று விளங்கினார். எ - று. (௧௮௦)

மேருவரை யுச்சியின்வி ருப்புடனி ருப்பார்
வாரிதிவ ளைந்தபெரு மால்வரையின் வைகி
யாரருள்பு ரிந்தடிய வார்க்கினித ளிப்பார்
சோர்வறுத வப்பெருமை சொல்லெளி தன்றே

(இ - ள்.) மேருமலையின் சிகரத்தில் ஆசையோடு வசிப்பார். கடலாற்சூழப்பட்ட பெரிய சக்கரவாளகிரியிலே தங்கியிருந்து, பொருந்திய திருவருளைச் செய்து அடியார்களுக்கு இனிதாக அனுக்கிரகிப்பார். இவரது சோர்வற்றதவத்தின் சிறப்பையெடுத்துச் சொல்லுதல் இலேசானதன்று. எ - று. (௧௮௧)

எண்ணியக ருத்துணரு மெய்பொருளு மின்னே
புண்ணியர ளிப்பரிது பொய்ம்மைநிலை யன்றே
யண்ணலடி யேற்குமிவை யாவுமெளி தாமா
னெண்ணியது நீர்புரியு நற்றவ மூயற்சி.

(இ - ள்.) எண்ணிய வெண்ணத்தை யறியும் உண்மைப்பொருளுணர்ச்சியும் இப்பொழுதே இப்புண்ணியர் கருணைபுரிவார்; இதுபொய்ம்மைத் தன்மையன்று

இப்பெருமானுடைய அடியேனாகிய எனக்கும் இவையெல்லாம் எளிதாகும். நீங்களும் அதனைவிரும்பி நல்ல தவமுயற்சியைச் செய்யுமென்று. எ - று. (க௨

சீடரில நேகருளர் சித்தரினு யர்ந்தார்
நாடொலைய நிற்குநெறி நன்குறவு ணர்ந்தேன்
ருடொழுதி வர்க்கடிமை சாருநெறி நின்றேன்
றேடருமு யற்சிசில நொய்தினருள் செய்தார்.

(இ - ள்.) இவருடைய சீடர்களிற் கணக்கில்லாதவர்கள் சித்தர்களைக் காட்டிலும் மேன்மையுற்றோராய் உள்ளார்கள். வெகுகாலங்கழியப் பிழைத்திருக்கும் வழியை நன்றாகப்பொருந்த அறிந்தேன். இவர் திருவடிகளை வணங்கி இவர்க்கு அடிமைசெய்யும் மார்க்கத்தி லிருக்கின்றேன். தேடுதற்கரிய முயற்சியுடைய சிலவற்றை இலேசாக அநுக்கிரகித்தார். எ - று. (க௩,

நீவிரது காணுநிலை யிங்ஙனமி கழ்த்தி
யாவதுந மக்கறிவுற்ற தெளித மைப்பேம்
பாவகமி னைந்ததுப கர்ந்தருளு மென்றான்
றேவரெதி ரப்படுவ செய்தருளுமென்றார்.

(இ - ள்.) இப்படிச்சொன்னால், நீங்கள் அதைப்பார்க்கும் நிலைமை உங்களுக்குத் தெரிதற்கு இலேசாவதுஞ் செய்வோம். கருத்திற்கருதியது யாது? அதனைச் சொல்லுங்களென்றான். தேவர்கள் நேராக வரப்படுவதாகிய ஒன்றைச் செய்தருளுமென்று, அசுரர் நாரதனுக்குச் சொன்னார்கள். எ - று. (க௪)

திண்டிறலெ யிற்றசுரர் செப்பவொரு செங்கைக்
குண்டிகையி ருந்தபுன லங்கையிறை கொண்டான்
விண்டலமெ றிந்துகண்வி ழிக்கிலன்மு கிழ்த்தா
னண்டவெளி யெங்குமடைத் தனரடைந்தார்.

(இ - ள்.) வலியபற்களையும் பராக்கிரமத்தையுமுடைய அசுரர்கள் இப்படிச் சொல்ல, நாரதமுனிவன் தனது சிவந்த ஒருகரத்திற்றாங்கிய கமண்டலத்திலிருந்த சலத்தை மற்றொருகையினால் ஒருசிறிதுகொண்டு ஆகாயத்தைநோக்கி வீசிக் கண்ணைத்திறக்காமல் மூடிக்கொண்டிருந்தார். ஆகாயவெளி முழுவதையும் அடைத்துக்கொண்டு அமரர் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (க௫)

தேமருது ழாய்மவுலி யோன்முதல தேவர்
தாமரையி னன்முனிவ ரெழுவரொடு தக்கோர்
காமுறுமி ருப்பினொடு கைதொழுது நின்றார்
யாம்வரநி னைந்தபரி சென்கொலரு ளென்றார்.

(இ - ள்.) தேன்பொருந்திய துளசிமாலைதரித்த கிரீடத்தையுடைய திருமால் முதலாகிய தேவர்களும், கமலாசனனாகிய பிரமனும், சப்தரிஷிகள் முதலிய தகுதவர்கள் விரும்பு[illegible] [illegible] கைகூப்பிநின்றார்கள். அடியேங்கள் வரும்படி கருதிய த[illegible] [illegible] என்றார்கள். எ - று.

காண்வருவி ருப்பொடுக ருத்துறம கித்தேனு
சேண்வருந கர்க்கினிது சென்றிடுதி ரென்றான்
மாண்வருவி ருப்பொடுவி சாசரர்ம கிழ்ந்தா
ரூண்வருமு ருந்தினித ழைத்திடவு ரைத்தார்.

(இ - ள்.) காணத்தக்க விருப்பத்தால் மனதிற் கருதினோம். ஆகாயத்தி லுள்ள உங்கள் நகரங்களுக்கு இனிதாகப் போகக்கடவீர்களென்றான். மாட்சி மைப்பட்ட ஆசையோடு அசுரர்கள் மகிழ்ந்தார்கள். உண்ணத்தக்க தேவாமிர்தத் தை இனிதாக வருவிக்கும்படி சொன்னார்கள். எ - று. (௧௩௭)

புன்னிலைய மாயவழி புத்தமிழ்தி னைப்போ
லந்நிலைய வர்க்குறுக ராரமுத ழைத்தான்
மெய்ந்நிலைமை கண்டனர்வி யந்தனர்ப ணிந்தார்
நின்னிகர்ச கத்திலையெ னத்தொழுது நின்றார்.

(இ - ள்.) அற்பமாகிய நிலையாகிய மாயவழியால், புத்தமிழ்தத்தைப் போல, அப்பொழுதே அவ்வசுரர்களுக்கு உண்ணத்தக்க அரிய அமிழ்தத்தை வருவித்தான். அவ்வுண்மையாகிய நிலைமையைப் பார்த்தார்கள், களித்தார்கள், வணங்கினார்கள், உமக்குச் சமானமானவர் உலகத்தில் (ஒருவரும்) இலரென்று கூறிப்பணிந்து நின்றார்கள், எ - று. (௧௩௮)

மற்றையரி யாவரும தித்தன வழங்கப்
பெற்றனர்ம யங்கினர்பெ றற்கரிய வென்று
சிற்றிதுகி டக்கவினி யெங்களையு மின்னோர்
பொற்பதம்வ ணங்குதல்பு ரிந்திடுதி ரென்றார்.

(இ - ள்.) மற்றவர்களெல்லாரும் விரும்பியவற்றை இப்படியேகொடுக்க, அதனைப்பெற்றவர்கள் மயங்கினார்கள். அடைதற்கரியன இவையென்றார்கள். இஃதிருக்கட்டும். இனி, தேவரீர் அடியேங்களையும் இப்பெரியாரது அழகிய திருவடிகளைப்பணியும் வகையைச் செய்தருள்வீராகவென்றார்கள். எ - று. ()

நன்றுரைசெய் தீருமது ளப்படுந யப்புச்
சென்றுரைசெ யத்திருவு ளச்செயலு ணர்ந்து
பின்னையினி தும்முழைவ ரப்பெறுது மென்று
னன்றவரெ ழுந்துதொழ தன்னபுரி கென்றார்.

(இ - ள்.) (அதுகேட்ட நாரதமுனிவன்) நன்று சொன்னீர்கள். உங்கள் மனத்திற்கொண்ட விருப்பத்தைச்சென்று அவருடன்சொல்ல, திருவுள்ளத்தின் செயலினையறிந்து பின்னர் இனிதாக உம்மிடத்தில் வருவோமென்றனன். அப் பொழுது, அவ்வசுரர்கள் எழுந்து வணங்கி அப்படியே செய்தருள்கவென்றார்கள்

நாரதமு னித்தலைவ னாயகனை யண்மிப்
போரவுணர் சொற்றனபு கன்றிடலு மன்னோ
னாரறிவ னைத்துமொரு மாயையி னகற்றிச்
சேர்வ[illegible]

(இ - ள்.) முனித்தலைவனாகிய நாரதமுனிவன், புத்தியையடைந்து; போர் செய்தற்குரிய அசுரர்கள் சொல்லியவற்றைச் சொல்லவும், அதனைக்கேட்ட புத்தன், பொருந்திய அவர்கள் அறிவையெல்லாம் ஒருமாய்கையினால் விலக்கி, சோருதலில்லாமல் அவர்களை வருவித்து வணங்கச்செய்க வென்றனன். எ - று.

என்னுமன விற்கடிதெ ழுந்துடன டந்தான்
மின்னெயிலெ யிற்றவர்வ ணங்கவையின் மேவி
மன்னியது வத்திருவ மாதவனி ருந்தா
னன்னவர்த மக்கிவையெ டுத்துரைவ தானான்.

(இ - ள்.) என்றுசொல்லியவுடனே, நாரதன் விரைந்து எழுந்து சென்றனன். மின்னுகின்ற வேல்போன்ற பல்லையுடைய அசுரர்கள் பணியும் சபையிற் பொருந்தி, நிலைபெற்ற தவவடிவனாகிய நாரதமுனிவனிருந்தனன். அவ்வசுரர்கட்கு இவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவதானான். எ - று. (௧௧௨)

நீவிர்புக லப்படுவ யாவுநினை வோடு
மோவில்கரு ணைப்படவு ரைத்தனனு ரைப்ப
மாவிரதி காள்புலவர் வானவர்வ ணங்குந்
தேவனரு ளப்படுவ செப்புவன கேண்மின்.

(இ - ள்.) பெரியவிரத முடையவர்களே! நீங்கள் சொல்வனவற்றையெல்லாம் நினைவுடன், அழிவில்லாத கிருபையுண்டாகவுரைத்தேன். அப்படியுரைத்ததற்கு, புலவர்களும் வானவர்களும் பணிகின்ற தேவன் அருள்செய்யும்படி திருவாய் மலர்ந்தருளியவற்றைக் கேட்பீர்களாக. எ - று. (௧௧௩)

புண்டர நுதற்றவள நீறுபுனை கின்றார்
கண்டிகைபு னைந்தனர்க ருத்தவல முற்றார்
மண்டுநர கப்புகுது மாமரபி னின்றார்
பண்டையுறை யென்றுசில பன்னியழி கின்றார்.

(இ - ள்.) (நீ சொல்லுகின்றவர்கள்) நெற்றியில் திரிபுண்டரமாக வெள்ளிய நீற்றினைத் தரிக்கின்றார்கள். உருத்திராக்க கண்டிகையை யணிகின்றார்கள் நெருங்கிய நரகத்திற் புகத்தக்க பெரியவழியில் நின்றார்கள். பழயவேதமொழியென்று சிலவற்றைக்கூறி யழிகின்றார்கள். எ - று. (௧௧௪)

முக்குடைநி ழற்றிசைமு கக்கடவு ளுக்கே
நெக்குருகு சிந்தையொடு நின்றிதழ விழ்க்குஞ்
செக்கமல மென்னமலர் சேவடிதொ ழாதே
புக்கவர்த மக்கருள்பு ரிந்திடுத னன்றோ.

(இ - ள்.) (பொன் மணி முத்துக்களாலாகிய) முக்குடை நிழலிலே நான்கு முகங்களையுடைய அருகனுக்கே நெக்குவிட்டுருகும் மனதுடனிருந்து, இதழ்கள் விரிக்கும் செங்கமலமலர்போன்று சிவந்தபாதங்களை வணங்காமற் போனவர்களுக்குத் திருவருள் புரிந்திடல் நல்லதோ? எ - று. (௧௧௫)

தேம்மலர்நி றைப்பொதுள சோகுடைநி ழற்கீழ்
செம்மைதரு முக்குடையர் சொற்றவை யன்னின்
யர்மவரெ னப்புரிவ துண்டெனவு ரைத்தார்
ருமகல வுங்களிலை சொற்றிடுதி ரென்றான்.

(இ - ள்.) தேன்பொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த கிளைகள் நெருங்கிய அசோகமரத்தின் நிழலிலே அழகமைந்த முக்குடை நிழற்றும் ஒப்பற்ற ஒருவனைப்பணிந்தால், நாம் அவர்போலச் செய்வதுண்டாமென்று கூறினர். உங்கள் நிலையைக் குற்றமகலச் சொல்லுங்களென்றான். எ - று. (௧௧௬)

எம்முடைய முற்றவமி ருந்தபரி சன்றோ
செம்மையம ணிப்புரிசை முப்புரம டைந்தீ
ரிம்மைமறு மைக்குமினி தெய்திநிலை பெற்றேம்
பொய்ம்மைநிலை யற்றனமெ னச்சிலர்பு கன்றார்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, அவ்வசுரர்களிற் சிலர், எம்முடைய பண்டைத் தவப்பலன் இருந்த தன்மையாலல்லவோ, மூவகைப்பட்ட அழகிய மதில்சூழ்ந்த திரிபுரத்தை யடைந்தீர்கள். இம்மைக்கும் மறுமைக்கும் நன்மையுற்று நிலைபேறடைந்தோம். பொய்ம்மையாகிய நிலைமையினின்று பிரிந்தோமென்றார்கள்.

பூசனைது றந்தனர்ந ணீறுபுனை கில்லா
ரீசனைம றந்தனரொ டுத்தநிலை விட்டார்
மாசொழியு மந்திரம னைத்தையும றந்தார்
நீசரெனு முற்குணநி லைத்தனரி ழிந்தார்.

(இ - ள்.) சிவபூசையை விடுத்தார்கள். திருவெண்ணீறு தரிக்கமாட்டார்கள். சிவபெருமானை மறந்தார்கள். குற்றம் நீங்கிய மந்திரங்களையெல்லாம் அறவே மறந்தார்கள். நீசர்களென்று சொல்லப்படும் பழயகுணமானது நிலைக்கப்பெற்றார்கள். இழிதகைமை யெய்தினார்கள். எ - று. (௧௧௮)

வேதமுறை கெட்டனர்பு ராணமுறை பேசுங்
காதனெறி விட்டனர்க ருத்தவல முற்றார்
கோதறுமு ருத்திரம ணித்தொடையொ ழித்தார்
தீதுகுடி புக்கினர்ம யக்கமுறு தீயோர்.

(இ - ள்.) வைதிகமுறை தவறினார்கள், புராணமுறைகளிற் பொருந்திய விருப்பமான வழியையிலகினார்கள். மனத்தின்கண் வருத்தமெய்தினார்கள். சொல்லுதற்கரிய சிறப்புடைய உருத்திராக்க மணிமாலையை விடுத்தார்கள். (புத்தோபதேசத்தால்) மயக்கமெய்திய அக்கொடியோர்கள் தீதென்பது தமது நெஞ்சத்தில் குடிபுகுந்தவர்களானார்கள். எ - று. (௧௧௯)

எழுந்தனர்ந டந்தனர்ப வுத்தனிரு தாண்மேல்
விழுந்தனரி ரந்தனர்வி யப்புறும னத்தார்
தொழுந்தகைமை யின்றனரை வர்க்கருள்சு ரந்தா
னொழுங்குமறு மாயையினொர் மந்திரம ளித்தான்.

(இ - ள்.) [illegible]தோஷமெய்திய மனமுடையவர்களாய், எழுந்து விரைந்து அடைந்து புத்தனுடைய இருதாள்களின்மீது நமஸ்கரித்து யாசித்துப்பணியுந் தன்மையிலிருந்தார்கள். அவ்வசுரர்களுக்குப் புத்தன் கருணைபூத்து, அச்சந்தருகின்ற [illegible]பொருந்திய மாயையால் ஒருமந்திரத்தை யுபதேசித்தான். எ - று. (௧௭௦)

அத்தகைய மந்த்ரவிதி கொண்டதிச யித்தார்
சித்தநிலை கின்றனசி றப்பினொடு பெற்றார்
மத்தமரு ளோடுமம யங்கினர்மு யங்கிப்
புத்தசம யத்தொடுபொ ருத்தினர்க ருத்தை.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட மந்திரவிதியினால் அதிசயமெய்தினார்கள். மனத்திற்கருதுகின்றனவற்றைச் சிறப்பாக அடைந்தார்கள். களிப்பும் மதமும் ஒன்றுபட மயங்கினார்கள். பிரயத்தனப்பட்டுத் தமது கருத்தைப் புத்தசமயத்துடன் பொருந்தச் செய்தார்கள். எ - று. (௧௭௧)

மூன்றெனவி யங்கியம ணிப்புரிசை மூதூ
ரேன்றவரி யாவருமு ணர்ந்தனரெ ழுந்தார்
தோன்றினர்வ ணங்கினர்து தித்தனரும கிழ்ந்தார்
வான்றுணையெ னக்கருதி மந்த்ரவருள் பெற்றார்.

(இ - ள்.) மூன்றாகவிளங்கிய அழகிய மதில்சூழ்ந்த பழய நகரத்திற் பொருந்தியவர்களெல்லாரும் இதனையறிந்து புறப்பட்டார்கள், அங்கேவந்தார்கள், புத்தனைப்பணிந்தார்கள். தோத்திரஞ்செய்தார்கள். மகிழ்ந்தார்கள். இவரே சிறந்த துணையாவாரென்று நினைத்து மந்திரசக்தியை யருளப்பெற்றுக் கொண்டார்கள். எ - று. (௧௭௨)

மூதுணரு நாரதமு னித்தலைவ னன்றேர்
மாதர்நிலை பெற்றுவளர் கற்பழியும் வண்ணங்
காதொடுந டந்திகல்க ருங்கண்மயில் போல்வார்
போதமழி யத்தனிபு குந்திவைபு ரிந்தான்.

(இ - ள்.) முழுதுணர்ந்த முனித்தலைவனாகிய நாரதமுனிவன், அத்திரிபுரருடைய மாதர்களின் நிலைபெற்று வளர்கின்ற கற்புநிலைகெடும்படி, காதுவரையில் நடந்து போர்செய்யும் கரியகண்ணையுடைய மயிலின் சாயல்பொருந்திய அம்மாதர்களுடைய அறிவகலும்படி தனியேசென்று இவற்றைச்செய்தனன்.

கற்புநிலை யென்பதெது காமனிக லம்பான்
மற்புயமெ லிந்துநலம் வவ்வினர்த மக்கே
யிற்படவ ருத்தியரு ளின்னலம ளித்த
லறபடுகு ழற்றெரிவை யர்க்கழக தாமால்.

(இ - ள்.) கற்புநிலையென்பதுயாது? மன்மதனுடைய போர்செயயும மலர்க்கணையினால் மற்போர்புரியும் தோள்கள் மெலிந்து சுகத்தைக் கிரகிக்கவிரும்பினவர்களுக்கே, வீட்டில் வருவித்து அன்போடு சுகந்தருதல். இருள்போற் கரிய கூந்தலையுடைய மங்கையர்களுக்கு இதுவே அழகாகும். எ - று. (௧௭௩)

தன்னுயிரெ னற்குரிய கேள்வர்தழு வுந்தோ
றின்னலமு ளிப்பதும னக்கினிய ரன்னணி
யன்னதுதொ ழுத்தகைய கற்பினிலை யல்லாற்
கன்னியர்த மக்கொருக வின்பெறுவ தெங்கே.

(இ - ள்.) மனத்திற்கினியராகிய தன்னுடைய வுயிரென்று சொல்லுதற் குரிய அன்பினர் விரும்பித்தழுவுந்தோறும் இனிய சுகத்தைக்கொடுப்பது வணக்கத்தக்க கற்பின்நிலைமை. அதுவேயல்லாமல் மாதர்களுக்கு வேறொரு அழகு உண்டாவது எங்கே? எ - று. (கஎ௦)

ஆரெழில நங்கனைநி கற்பவரை யண்மி
வாரிளமு லைச்சுவடு மார்புறவ ழுத்திச்
சேர்பவர்வ யங்கழகு செல்வநிறை வாணாள்
பேரெழின்ம கப்பெறுதல் பெற்றினிது வாழ்வார்.

(இ - ள்.) அழகுபொருந்திய [அநங்கன் = உருவிலி] மன்மதனையொத்த ஆடவரைநெருங்கி, கச்சணிந்த முதிராதமுலையின் சுவடு அவர்கள் மார்பிற்பொருந்த அழுத்திப்புணரும் மங்கையர்கள், பிரகாசிக்கின்ற அழகு செல்வம் மிக்க ஆயுள் பேரழகுடைய புதல்வரைப்பெறுதல் முதலியபேறுகளையெய்தி இனிதாக வாழ்வார்கள். எ - று. (கஎக)

செந்துவரி தழ்ப்பருகு தெள்ளமுதம் வவ்விச்
சிந்தைமய ருண்டவர்தெ ருட்சிமன மன்னி
யந்தளிர்வ ளைக்கையினை யணைத்துமரு வாரேற்
றந்தமுயிர் தம்முடல்வெ றுப்பதிடை தாழார்.

(இ - ள்.) செம்பவளம்போன்ற அதராமிர்தத்தைப் பானஞ்செய்துதெளிந்த அமுதத்தைக்கொண்டு மனமயங்கி யவருடைய தெருட்சியை மனதிற்கருதி, அழகிய மாந்தளிர்போன்ற வளையலணிந்த கையினாலணைத்து அத்தகையினரைப் புணராராகில், தங்களுயிர் தங்களுடலை வெறுப்பதைச் சிறிதும் தாமதியார்.

செக்கரெழு வெண்பிறைசெ ழுந்தழல்வி ரிப்பப்
புக்கிளைய வாடையுயிர் தேடியிடை போத
நெக்குருகு நெஞ்சொடுவ ருந்துநெறி தேரா
மைக்குழல வர்க்குநிரை யக்குழிவ ழாதால்.

(இ - ள்.) செவ்வானத்திலெழுந்த வெண்மைதங்கிய சந்திரன் செழிய அக்கினியைவீச, இளமைதங்கிய வாடைக்காற்றானது புகுந்து உயிரை(ப்பருக)த் தேடி இடையேவர, நெக்குவிட்டுருகும் மனத்துடன் வருந்துகின்ற ஆடவருடைய மார்க்கத்தைத்தேராத கரியகூந்தலையுடைய மாதருக்கு நரகக்குழிதவறாது,

பற்றியவி ருப்பொடுபெ ரித்தவ ரிருப்ப
மற்றவர்த மக்கனம்வ ழங்குநரை யொப்ப
முற்றுதய ரக்கடலின் மூழ்குநரை யன்றி
நற்றவைவ ரென்றருள்வ ழங்குவது நன்றோ.

(இ - ள்.) பற்றிக்கொண்ட ஆசையோடு பசிப்பிணியெய்தியவர்கள் பட்டினியிருக்கவும், (பசிப்பிணியில்லாத) ஏனையோருக்கு அன்னம் அளிப்பவர்களைப் போல, (காமப்பசியால்) முதிர்ந்த துன்பக்கடலில் மூழ்கியவர்களைவிடுத்து (அப்பசியில்லாதவர்களை) நல்ல [துணைவர்] களைவிரன்று கிருபைசெய்து சுகங்கொடுப்பது நல்லதோ? எ - று. (௧௭௯)

என்றினைய பன்னினள ருந்தவனி ருந்தான்
மன்றன்மல ரோதியர்ம னக்கவலு ழந்தார்
நின்றமுனி யைத்தொழுது நீயிவணெ மக்கோர்
நன்றதிச யப்பொருணி டத்தியரு ளென்றார்.

(இ - ள்.) என்று இத்தகைய மொழிகளைச்சொல்லிப் பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவனிருந்தான். அதனால், மணந்தங்கிய மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய அசுரமங்கையர்கள் மனத்துயரெய்தினார்கள். பின்னர், அங்கிருந்த நாரதமுனிவனைவணங்கி, நீர் இப்பொழுது எங்களுக்கு ஓரதிசயப்பொருளை நடத்தியருள்கவென்றார்கள். எ - று. (௧௮0)

வானுலக ரம்பையரி யாரும்வரு மாறோர்
மேனிலையு ணர்ந்தனன டைந்தனர்வி ருப்பி
னவரை நீவிரெவ ரென்னவவர் யார்க்குங்
கானிலவு காமமருள் கற்பினர்க ளென்றார்.

(இ - ள்.) தேவலோகத்திலுள்ள அரம்பாஸ்திரீக ளெல்லாரும் வரும்படி ஒருமேலாகிய நிலைமையைக்கருதினன். உடனே அவர்கள் ஆசையுடன்வந்தனர்கள். அவர்களைநோக்கி நீங்கள் யாரென்னவினவ, அவர்கள்; நாங்களெல்லாருக்கும் அளவாகிய காமசுகத்தைக் கொடுக்குங் கற்புடைய மங்கையர்களென்று சொன்னார்கள். எ - று. (௧௮௧)

சுதுளம தித்தனரி லங்கிழையர் யாரும்
பேதுறும னத்தர்படு கற்பொடுபி ழைத்தார்
மாதரவர் பற்பலரி டத்துமனம் வைத்தார்
போதநில வர்க்கினிய பற்பலபு ரிந்தார்.

(இ - ள்.) விளங்குகின்ற ஆபரணமணிந்த அசுரமாதர்கள்யாவரும் இதனை மனதிற்கொண்டு மயங்கிய மனமுடையவர்களாகி, தவறிய கற்புநிலையோடு மாறுபட்டார்கள். அவர்கள் அழகினையுடைய ஆடவர் டளர்பால் மனம்விரும்பினார் அப்போது அவ்வாடவர்க்கு இனியனவாகிய பலதொழில்களைச் செய்தார்கள்

வாயின்மறு கெய்துவர்ம னக்கினியர் வந்தாற்
பாயலின ழைத்திருப லணைப்புயம ருந்த
வாய்வளைம லர்க்கைகொடி றுகுவர தக்கிச்
சேயிதழ்கொ டுப்பர்புது மைக்கலவி செய்வார்.

(இ - ள்.) தெருவிலுள்ள வாயிலின்பாலடைந்து, தங்கள் மனதிற்கினிய வாடவர்கள் வரக்கண்டால்; அவர்களையுள்ளே யழைத்துச்சயனத்திற் சென்று

யிளைத்த திருதோள்களும் அழுந் [illegible] தாமரையனையபோன்ற
கைகளாலிறுக்கி ஆலிங்கனஞ்செய்வார்கள். செவ்விய இதழைக்கடித்துப் பரு
கும்படி கொடுப்பார்கள். புதிய புணர்ச்சியைச் செய்வார்கள். எ - று. (௪௬௬)

பற்பல னிடத்தலது சந்தயே பரபரா
கற்பினெறி யென்பதுக ழிந்தனவொ ழிந்தா
ரெற்படுமு ளக்குறிய ராகியெழி லெய்தும்
அற்பொருத னந்தெரிய வீதிமறு கூற்றார்.

(இ - ள்.) எண்ணிறந்தவ ரிடத்திலல்லாமல் (ஒருவர்பால்) மனத்தைப் புக
விடார்கள். கற்புவழியென்பதை அறவே நீக்கி யொழிந்தார்கள். பகற்கால
த்திலே, உண்டாகிய நகக்குறிகளையுடையவராகி அழகுபொருந்திய குதாவென்ற
யைபொத்த முலைகள் தெரியும்படி தெருக்கடோறும் திரிவார்கள். எ - று. ( )

குங்குமமெ ழுக்கெறித ருக்குவவுக் கொங்கை
தங்கியது சுப்பொசித ரும்படியொ துக்கிக்
கொங்கலர்ம லர்ச்சிகழி மைந்தர்குவ வுத்தோள்
செங்கயலெ றிந்துயிர்செ குத்துநகை செய்வார்.

(இ - ள்.) குங்குமச்சேறு மெழுகிய குவிவாகிய கொங்கையைச்சார்ந்த இடை
யானது உடையும்படி யொதுங்கி, மகரந்தத்தோடு மலர்ந்த மலரணிந்த முடியை
யுடைய மைந்தர்களது, குவிந்ததோள்களை, தமது செவ்விய கயல்போன்ற விழி
களை யெறிந்து ஆவியையழித்துப் புன்னகைபுரிவார்கள். எ - று. (௪௬௮)

மற்படுபு யத்தறுகண் வாளசுர ரீதே
கற்பெனம தித்தனர ருங்கலவி தன்னு
லற்புதம டைந்தனர்ம யங்கினர யர்ந்தார்
முற்கலவி யித்துணைகொ டாதெனமு னிந்தார்.

(இ - ள்.) மற்போர்புரியும் புயத்தையும் அஞ்சாமையையுமுடைய வாளேந்
திய அசுரர்கள் இதுவே கற்பென்று மதித்தார்கள். அரிபசையோகத்தினால் மதி
மயங்கிச் சேர்ந்தார்கள். முன்னைய புணர்ச்சி இவ்வளவு சுகத்தைக்கொடுக்கமாட
டாதென்று (தமது பண்டைய கணவர்களின்புணர்ச்சியை) வெறுத்தார்கள்.

மேற்படி வேறு.

இப்பரி சியற்றின னியைந்த நாரதன்
செப்பிள முலையவர் கற்பிற் றீர்ந்தனர்
மைப்புய லினையவன் மருங்கு சார்ந்தன
னொப்புற வொருவழி யிருந்து சாவினன்.

(இ - ள்.) பொருந்திய நாரதமுனிவன் அவ்வகையாகச் செய்தனன். கிண்
ணத்தையொத்த இளமைதங்கிய முலையையுடைய அசுரமாதர்கள் கற்புநிலை
யின்று பிரிவுபட்டார்கள். கரியமேகம்போலுந் திருமேனியையுடைய திரும
லுக்கருகே சென்றான். இனக்கமெய்தும்படி ஓரிடத்திலிருந்த [illegible]

போர்முனை வாளெயிற் றசுரர் பூசனை
யோர்தலழிந் ததோ வனைய மெல்லிய
வாரெழில் கற்புநீத் தகன்று ளார்கொலோ
சோர்வற வுரைத்தியென் றருகன் சொல்லிடு—

(இ - ள்.) போர்க்களத்திற் கொல்லுகின்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய அசுரர்களுடைய சிவபூசையானது அடியோடு அழிந்ததோ? அசுரர்கள் அழகுபொருந்திய கற்பென்பதை விலக்கிப்பிரித்து விட்டார்களோ? சோர்வின்றிச்சொல்லுவாயாக வெனப்புத்தன் கேட்டனன். எ - று. (கஅஅ)

நீறழித் தொழிந்தன ரிருத்த னின்னரு
ளூறுமஞ் சக்கரத் துண்மை சோர்ந்தனர்
மாறுபட் டுருத்திர மணியு நீத்தன
ராறணிந் தவனருச் சனையு மற்றனர்.

(இ - ள்.) (நெற்றியிலிட்ட) திருநீற்றைக் கலைத்துவிடுத்தார்கள். நடனஞ் செய்யுஞ் சிவபெருமானுடைய இனியதிருவருளானது ஊற்றெடுக்கும் பஞ்சாக்கரத்திற்கொண்ட உண்மையைக் கைவிட்டார்கள். மாறுபாட்டோடு உருத்திராக்கமணியையும் விலக்கினார்கள். கங்காநதிதரித்த அவ்விறைவன் பூசையையும் பிரிந்தார்கள். எ - று. (கஅகூ)

இற்படும் வாழ்க்கையர் யாருந் தம்முடைக்
கற்பற நீத்தனர் கலவிப் பூசலின்
முற்படு சிந்தைய ராகி முன்னினார்
பற்பலர்க் களித்தன ரதர பானமே.

(இ - ள்.) இல்லறவாழ்க்கை யுடையவர்களெல்லாரும் தம்முடைய கற்புத் தன்மையை அறவே நீத்தார்கள். போகசுகத்தில் முற்பட்ட மனமுடையவர்களாகி அதனையே கருதியிருந்தார்கள். தங்கள் இதழைக்கடித்துப் பருகும்படி பற்பலருக்குங் கொடுத்தார்கள் எ - று. (ககூ0)

விரதமா தவந்தரு விரத்தன் மற்றொரு
பரமயோ கன்குண பரனென னின்னவ
ருரவுமா யையினம துள்புக் காரல
ரரனடித் தாமரை மயர்த்தி லார்களே.

(இ - ள்.) நல்விரதங்களையும் சிறந்த தவத்தையுமுடைய விரத்தன், மற்றொரு பரமயோகனென்பவன், குணபரன் என்றுசொல்லப்பட்ட இவர்கள் வலிதங்கிய நமது மாயாசத்தியால் நமக்கு மனந் திரும்பினாரல்லர். சிவபெருமானுடைய பாததாமரைகளை மறந்தாரிலர். எ - று. (ககூ[illegible]

[illegible]க்கவர் தன்மையை யளப்பிற் கொன்றையிர்
[illegible]க்கமழ் சென்னியோற் குவமை செப்பலாம்
[illegible] [illegible] போது போக்குவார்
[illegible] [illegible] [illegible]யி னின்றனர்.

(இ - ள்.) அம்மூவருடைய நிலைமையை யனவிட்டுப் பார்த்தால் அழகிய தேன்சொரியுங் கொன்றைமாலைசூடிய முடியையுடைய சிவபெருமானுக்கு ஒப்பு சொல்லுதல்கூடும். சிவபெருமானுடைய அழகிய வீரக்கழலணிந்த திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்து, நீங்காதவர்களாகிச் சைவநூல்களின் முறைப்படியின்றும் பொழுதுபோக்குவார்கள். எ - று. (௯௨)

ஒருபுரத் தொருவரா யுறைவ ராங்கவர்
குறுமொழித் ததீசியோ கும்ப யோனியோ
வருளுப மன்னியத் தறவ னோவவர்த்
தெருமரு சிந்தையேன் றெரிகிலே னென்றான்.

(இ - ள்.) ஒருபுரத்திற் கொருவராக (அம்மூவரும் அம்மூன்று புரங்களில்) வசிக்கின்றார்கள். அவர்கள் குருமொழித் ததீசிமுனிவனோ, [கும்பயோனி] குடத்திற்பிறந்த அகத்தியமுனிவனோ, அருள்புரியும் உபமன்னியுமுனிவனோ? மய்ய கிய மனமுடைய அடியேன் அவர்களை யின்னவரென்று உணரமாட்டேன் என்று நாரதன் கூறினன். எ - று. (௯௩)

அனையது கேட்டலு மமல நாயகன்
றனதடிச் சீடரைத் தருக வென்றனன்
னனையரு மடைந்தன ரிவரை நோக்கினன்
கனைகழற் றிகிரியோன் கழறன் மேயினான்.

(இ - ள்.) அதனைக்கேட்டவுடனே அமலநாயகனாகிய திருமால், தன்திருவடிகளைப் பக்திசெய்யும் சீடர்களைக்கொண்டு வருகவென்றனன். உடனே யெல்லோரும் வந்தார்கள். இவர்களைப்பார்த்து ஒலிக்கின்ற வீரகண்டாமணிதரித்த சக்கிராயுதமேந்திய திருமால் சொல்லத்தொடங்கினான். எ - று. (௯௪)

புன்றுலச் சமயமே பொருந்து மூவர்த
முன்புறப் போகலீர் முகமு நோக்கலீர்
வன்புலத் தவரொடு மாறு கொள்கலீர்
தென்புலத் தவரவ ரென்று செப்பினான்.

(இ - ள்.) இழிதலத்தவருடைய மதத்தையேபொருந்திய அம்மூவர்களுக்கு முன்பாக நீங்கள் போகாதீர்கள். அவர்கள் முகத்தையும் நோக்காதீர்கள். அக்கடின புத்தியையுடையவர்களோடு கூடாதீர்கள். பகைகொள்ளாதீர்கள். அவர்கள் [தென்புலம்] யமபுரமடையவேண்டியவர்களென்று கூறினன். எ - று. ()

தன்னிலை நிறுவுற நினைந்து தன்னுடைப்
புன்னிலை மாயையி னொருவன் போந்துற
முன்னினா னங்கவன் முகுந்தப் புத்தனா
யன்னவ னுருவுகொண் டமைதன் மேயினான்.

(இ - ள்.) தன்னிலைமையை நிறுத்திவைக்கக்கருதி, தன்னுடைய இழிதலைமையாகிய மாயையால் ஒருவன் வரும்படி கருதினான். அப்பொழுது அவன் முகுந்தப்புத்தனாகி அவனுடைய வடிவையே தன்வடிவாகக்கொண்டு பொருந்துவதாயினான். எ - று. ([illegible])

ஆங்கவ னவ்வுழை யிருப்ப வாடரித்
தேங்கமழ் துளவினான் சேறன் மேயினான்
வீங்குநீர்த் திரைபொரு தலைக்கும் வேணியோற்
றாங்கிருங் கயிலையஞ் சாரன் மேவினான்.

(இ-ள்.) அப்பொழுது அத்தோன்றிய முருந்தப்புத்தன் அங்கேதங்கி யிருக்க, வண்டுகள் மொய்க்கின்ற தேன்சொரியும் துளசிமாலைதரித்த திருமால் செல்லுதல் பொருந்தினார். பெருக்கெடுக்குங் கங்காநதியின் அலைகள்மோதுகின்ற சடையையுடைய சிவபெருமானைத்தாங்கிய பெரிய கைலாயகிரியின் அழகியசாரலை (நாரதமுனிவனோடு) சேர்ந்தனர். எ-று. (௧௪௭)

நோக்கிய விருவருங் கயிலை நோக்குறு
வாக்கிய விழிமறைந் தலம்வந் தாரவ
ணூக்கிய கருத்தரா யொருங்கு சிந்தையைத்
தூக்கினின் றளந்தன ரினைய சொல்லினார்.

(இ-ள்.) சேர்ந்த இருவரும் திருக்கைலாயத்தைநோக்கியவுடன், கண்பார்வைமறைந்து வருத்தமெய்தினார்கள். அப்பொழுது தளர்ச்சியெய்திய மனமுடையவராய் ஒருவழிப்படக் கருதலைச்செலுத்தி நின்று ஆலோசித்து இப்படிப்பட்ட வார்த்தைகளைச் சொல்லுவார்கள். எ-று. (௧௪௮)

சுழிகொணீர் வேணியைத் தொழுத பூசனைக்
கழிவுசெய் தியற்றினே மாத லானம
விழிதெரி யாவழி மேவி னோமெனத்
தொழுதுயர் கையினார் தவத்திற் றாங்கினார்.

(இ-ள்.) சுழிகள்பொருந்திய கங்கைநீரையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்கிய பூசைக்குக் கேடுதியைச்செய்து முடித்தோம். ஆனபடியால், நம்முடைய கண்கள் பார்வைதெரியாத வகையை யெய்தினோமென்று, வணங்கி உயர்த்திய கையையுடையவர்களாய்த் தவச்செயலைமேற்கொண்டார்கள்

ஊழிபல் கழித்தனர் தவத்தி னோங்கினு
ராழிநஞ் சணிமிடற் றவனை யர்ச்சியாப்
பாழியே றுயர்த்தருள் பரம னீங்கிவர்
சூழ்வன திருவுளத் தடைத்துத் தோன்றினான்.

(இ-ள்.) தவத்தொழிலில் மேம்பட்டார்கள். திருப்பாற்கடலிற் றோன்றிய ஆலாலவிஷத்தை யணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை யர்ச்சித்து, பல ஊழிகாலங்கள் கழித்தனர். வலிதங்கிய இடபக்கொடியை யுயர்த்தியருளிய சிவபெருமான், இவர்கள் சூழ்ந்தவற்றைத் திருவுளத்திற்கொண்டு காட்சிதந்தருளினார். எ-று. (௧௫௦)

பரிந்துறு சிந்தையிற் பதிவி னோடினை
யருச்சனை யாற்றினேர்க் கழிவு செய்துமாந்

திரித்தனி ராதனிற் றெரிந்தி லீர்கொலோ
புரித்தென நமக்கவை புதவி னேமென்று.

(இ - ள்.) மனத்தில் பரிவுற்ற ஆசையோடு எம்மைப்பூசைசெய்த திரிபுர வாசிகளுக்குக் கெடுதியுண்டுபண்ணி மனதைத்திருப்பி விட்டீர்கள். ஆதலால் என்கண்தெரியப் பெற்றிலீர். நமக்கு உரித்தென்றுகருதி அவற்றையுங் கூட்டுக் கொடுத்தோமென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி. எ - று. (௨௦௪)

மானத வாவியின் மருங்கு வானவ
ரானவர் யாவரு மடைந்து ளாரவண்
டேனமர் துளவினோய் சேறி சென்றபி
னேனைய புரந்தெறற் கியற்று வீரெனா.

(இ - ள்.) மானததீர்த்தத்தினருகே தேவர்களானவர்க ளெல்லாரும் சேர்ந் துள்ளார்கள். தேன்பொருந்திய துளபமாலைதரித்த திருமாலே! நீயங்கேசெல் லக்கடவாய். அப்படிச்சென்றபிறகு அந்தமுப்புரங்களை யழித்தற்கு வகைசெய் யக்கடவீர்களென்று. எ - று. (௨௦௫)

திருவருள் புரிந்தருட் கயிலை சென்றனன்
மருவருந் துளவினோன் மான தப்பெரும்
பொருபுனற் றிருக்கரை யருகு போயினன்
றருநிழற் கடவுளர் தொழுது சார்ந்தனர்.

(இ - ள்.) திருவருள்செய்ய, கிருபைதங்கிய கைலாயகிரியை யடைந்தனர். மணம்வீசுந் துளவமாலைதரித்த திருமால் மானததீர்த்தத்தின் அலைகள் மோதி நின்ற நீரையுடைய கரைக்கருகே சென்றனர். கற்பகத்தருவின் நிழலில் வசிக்குந் தேவர்களெல்லாரும் திருமாலைக்கண்டு வணங்கிச் சேர்ந்தார்கள். எ - று. (௨௦௬)

அனையவர் தம்மொடு மவணி ருந்துழி
முனிவரு மமரரு முகுந்தற் போற்றிநீ
புனைபுர மடைந்தவண் புரிந்த வாறெலா
நினைவொடு மொழிதியென் றிரந்து நின்றனர்.

(இ - ள்.) அவ்வமரர்களோடும் அத்தீர்த்தக்கரையில் இருந்தகாலத்தில் முனி வர்களும் தேவர்களும் விஷ்ணுவைத் துதிசெய்து, தேவரீர் அலங்கரிக்கின்ற முப்புரங்களையெய்தி அங்கேசெய்த செயல்களையெல்லாம் நினைவாகச்சொல்ல வேண்டுமென்று யாசித்துக் கேட்டார்கள். எ - று. (௨௦௭)

முப்புர மடைந்தது முயன்ற மாயையா
லப்புர மழித்தது மனைத்து நாரதன்
செப்புற வளத்தினுஞ் செப்பி னானத்
தப்புர வடைந்தன ரமரர் தொல்லையோர்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களைச் சேர்ந்ததும், முயற்சிசெய்த மாயாசக்தியால் அப்புரங்கள் தர்மமழிந்ததும் எல்லாவற்றையும் நாரதமுனிவன் செவ்வையாக வளமையோடு தெரியச்சொல்லினன், அதனைக்கேட்ட புறைமையோராகிய தேவர் கள் மனத்தின் ஒழுங்கைப்பெற்றார்கள். எ - று. (௨௦௮)

இலங்கெயிற் றசுரருக் கிலிங்க மீந்துள
வலங்கெழு தோளினான் மயனு மற்றையோர்
குலந்தழை தரத்தரு குருவு மாங்குளர்
பொலங்கெழு திகிரியாய் புரிந்த தெவ்வணம்.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற பற்களையுடைய அசுரர்களுக்குச் சிவலிங்கங்கொடுத்துள்ள வெற்றிமிகுந்த தோளையுடையோனாகிய மயனென்பவனும், அவ்வசுரர் குலந் தழையச்செய்யும் குருவாகிய சுக்கிரனும் அங்கேயிருக்கின்றார்கள். அப்படியிருக்க, அழகுமிகுந்த சக்கரந் தாங்கிய திருமாலே! நீங்கள் இதுசெய்தவகை எப்படி? எ - று. (௨௦௫)

என்னலு முயிர்புரந் தளிக்கு மெம்பிரா
னன்னவர்க் கியம்புவா னவர்க்குத் தம்மிலோர்
பின்னமுண் டாதலிற் பிறந்தசா பத்தாற்
பொன்னிம யாசலத் தலத்திற் போயினார்.

(இ - ள்.) என்றுவினவவும், உயிர்களைக் காத்திரட்சிக்கும் எமது பெருமானாகிய திருமால், அதனைக்கேட்டுச் சொல்லுவார். அம்மயனுக்கும் சுக்கிரனுக்கும் தங்களில் ஒரு குறைவுண்டாதலாற் றோன்றிய சாபகாரணமாக, அவர்கள் அழகிய இமயாசலமாகிய இடத்திற்குச் சென்றார்கள். எ - று. (௨௦௭)

அன்னதோ வென்றனர் பிரம னாதிய
ரின்னல்கொண் டித்துணை யெடுத்த காரிய
முன்னிநே மாங்கது முடித்து மென்றொளி
பொன்னவிர் சடையினோற் போற்றன் மேயினார்.

(இ - ள்.) அதுகேட்ட பிரமன் முதலினோர் அப்படியோ வென்றார்கள். துன்பத்தினால் கருதினோமாகிய இவ்வளவினதாகிய எடுத்தகாரியத்தை முடிவு செய்வோமென்று பேசிக்கொண்டு, பொன்போலப் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய சிவபெருமானைத் துதிப்பாரானார்கள். எ - று. (௨௦௮)

ஆழ்புனன் மானத வாவி யாழ்ந்துற
மூழ்கினன் கிடந்தன னிவைத்தன் முற்றுவான்
றாழ்சடை யவன்றிருப் பூசை சார்ந்தன
னூழ்பல கழித்தன னுவண வூர்தியே.

(இ - ள்.) ஆழ்ந்தநீரையுடைய மானததீர்த்தத்திற் படிந்து மூழ்கினன், ஓர்புறத்திலிருந்து, தாங்கள் கருதியதை முடிக்கும்படி, தாழ்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருப்பூசையைச் செய்பவராகிப்பல்லூழிகாலம் கருடவாகனராகிய திருமால் அமர்ந்து கழித்தனர். எ - று. (௨௦௯)

நாளுடைத் தாமரைச் சதுமு கத்தனோ
டாளுடை யிந்திர னமரர் யாவரு
நீளருந் தவம்புரி முனிவ ரேனையோர்
கோளறு புன்றவங் குறித்து நின்றனர்.

(இ - ள்.) தாளையுடைய தாமரையிலெழுந்தருளிய நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமனுடன், அரசுரிமைபொருந்திய தேவேந்திரனும் ஏனையதேவர் களும், முயன்று பெருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களும், மற்றையோர்களும், குற்ற மற்ற சலத்தில் தவஞ்செயலை மேற்கொண்டு நின்றனர். எ - று. (உகo)

தீம்புனல் புறவடி தோய்ந ரார்தெளி
வாம்புன னின்றன ரரனை யேத்தினார்
வாம்பரி மழவிடை யூர்தன் சேயொடுந்
தேம்புரி குழலொடு மெதிரிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) இனியநீரானது புறவடியில் தோயப்பெறுதவர்கள், தெளிவாகிய சலத்தில் நின்றுகொண்டு சிவபெருமானைத் துதிசெய்தார்கள். தாவிச்செல்லும் இளமைதங்கிய இடபத்தைவாகனமாகவுடைய சிரேஷ்டமான சிவபெருமான், குமாரசுவாமியோடும் தேனொழுகும் (மலரணிந்த) புரிந்த கூந்தலையுடைய உமா தேவியோடும் பிரத்தியட்சமாயினர். எ - று. (உகக)

சென்றதிர் மழவிடைச் செல்வற் போற்றினார்
நின்றவா னவர்நிலை நெடிது நோக்கிநீர்
நன்றிழைத் தீரது நயந்து ளோமினி
யொன்றுள துரைத்துமென் றுரைத்தன் மேயினான்.

(இ - ள்.) எதிர்சென்று, சத்திக்கின்ற இளமைதங்கிய இடபவாகனமுடைய சிவபெருமானைத் துதித்தார்கள். அப்படித் துதித்து நின்றதேவர்கள் நிலைமை யைச் சிவபெருமான் பார்த்து நீங்கள் வெகுகாலமாக நன்றாகநோற்றீர்கள். அதனை விரும்பினோம். இனிச்சொல்லவேண்டியதொன்றுண்டு. அதனையுஞ் சொல்லுவோமென்று சொல்லலாயினர். எ - று. (உகஉ)

பரகதி செறிதரு பசுப திப்பெரு
விரதநீ ரிழைத்திட வேண்டும் வேண்டினாற்
புரையற வுணர்ந்தன பெறுதிர் போமென
வரனவர்க் கெடுத்துரைத் தருளு மெல்லையில்,

(இ - ள்.) பரகதிக்குரியவழியைத் தரத்தக்க பாசுபதவிரதமென்னும்பெரிய விரதத்தை நீங்கள் அநுஷ்டிக்கவேண்டும். அவ்விரதத்தோடு நம்மைப் பிரார்த்தித் தால், குற்றமறக்கருதிய வரத்தைப் பெறுவீர்கள், போங்களென்று, சிவபெரு மான் அவர்களுக்கு எடுத்துச்சொல்லுங்காலத்தில். எ - று. (உகங)

பன்னிரு தடம்புயக் குமரப் பண்ணவ
னன்னயக் குழவிநா டகந டித்தனன்
னென்னையா ளுடையவ னிவனை நோக்குறு
கன்னிகை யன்னது கடைக்கண் சாத்தினாள்.

(இ - ள்.) விசாலமான பன்னிரு திருத்தோள்களையுடைய குமாரசுவாமி யானவர், நல்ல இனிமையோடுகூடிய குழந்தைத் திருவிளையாடலைச் செய்தனர். என்னையடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் இவனைப்பார்க்கவும், கன்னிகையாகிய உமாதேவியார் அதனைத் திருக்கடைக்கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினார். எ - று.

அறமெலா மொருவழிப் புரக்கு மம்மைதன்
நறுமலர்த் தாமரை வெறிநாற் றேர்கையா
லிறுமெனச் சிறுநட னோக்கல் செய்திலம்
மறமிடற் றோயெனக் கனன்று சீறினள்.

(இ - ள்) தருமங்களையெல்லாம் ஒருவழியாகக்காக்கும் உமைபிராட்டியார் தமது தாமரைமலர்போன்ற அழகியகையிறுல் சிற்புறமெய்தித் தட்டினள். இளையவனாகிய முருகன்செய்யும் இச்சிறு நடனத்தைக்காண்டல் புரியவில்லை. விஷம்பொருந்திய கண்டத்தையுடையவரே! என்று கோபித்துச்சொன்னாள்.

முறுவலார் முகத்தினன் முருகப் பிள்ளையை
யுறுபெருங் கருணையி னுவந்து நோக்கிநா
னறுமலர்த் தளிரடி குழைய நாட்டியஞ்
சிறிதினங் காட்டெனச் செங்கை யொத்தினன்.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் அதனாற்புன்னகைபொருந்திய முகமுடையவராய், முருகனாகிய இளையகுமாரரைப் பொருந்திய பெருங்கிருபையோடு சந்தோஷித்துப் பார்த்து, மணந்தங்கிய மலரையும் தளிரையும் போன்ற திருவடிகள் குழையும்படி சிலகாலம் நாட்டியஞ்செய்து காட்டுகவென்று, அந்நடனத்திற் கிசையத்தமது சிவந்த கைகளால் தாளமிட்டனர். எ - று. ([illegible])

பேரெழிற் குமரவே ணடிக்கும் பெற்றியா
லாரநாண் மலரவன் முதல நானிலத்
தாருயி ரனைத்துங்கின் றாடிப் பாடினா
ரோரசைந் திடச்சினை யசையு மெய்ம்மைபோல்.

(இ - ள்.) அடிமரமசைதலாற் கிளைகளெல்லாம் அசையுமென்னும் உண்மைபோல், பேரழகுடைய குமரவேள் நடனஞ்செய்யும் தன்மையால், அன்புடைய அன்றலர்ந்த தாமரையிலுள்ள பிரமன்முதலிய பெரியபூமியிலுள்ள அரிய ஆன்மாக்கள் யாவரும் ஆநந்தமயமாய் நின்று ஆடிப்பாடினார்கள். எ - று.

சேந்தனை முருகனைக் குகனைச் சேயினை
யேந்தெடுத் தணைத்தன ருச்சி மோந்தனர்
காந்தையுந் தலைவனும் புதல்வற் கைவிடார்
போந்தனர் கணத்தொடுங் கயிலை புக்கனர்.

(இ - ள்.) உமாதேவியும் சிவபெருமானும், சேந்தன் முருகன் குகன் ஆகிய திருநாமங்கொண்டு விளங்கும் தமது இளையபிள்ளையாரை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு உச்சிமோந்து குழந்தையைக்கையினின்று விடாமல் புறப்பட்டுத் தமது சிவகணங்களோடு திருக்கைலாயகிரியை யடைந்தார்கள். எ - று. (உகஎ)

ஆயபோ ரனையவி னிவர்கள் யாவருந்
தாயினி னிடையிலு மெதிர்ந்துங் கட்கணம்
தீயன முடித்திலஞ் செய்வ தேதென
மேயினர் மப்பதி விரத மாதவம்.

(இ - ள்.) அப்படிப்பட்ட காலத்தில் இத்தேவர்களெல்லோரும் காய்ந்து கோபிக்கின்ற இடபவாகனனாகிய சிவபெருமான் காட்சிகொடுத்தும், கண்களில் தீப்பொறி சிந்துங் கொடியோராகிய திரிபுராசுரர்களை வென்றோமில்லை. யாது செய்வோமென்று பாசுபத விரதமென்னும் பெருந்தவத்தைச்செய்ய மேற்கொண்டார்கள். எ - று. (உகக)

விரதமங் கதுபுரிந் தியற்றும் வேலையில்
வரநதிச் சடைமுடி மழுவ லாளுணர்ந்
துறவுறுந் தவப்பய னுணர்ந்த நந்திபா
லிறைதருங் கருணையா னியம்பி னனரோ.

(இ - ள்.) அப்பாசுபத விரதத்தை யநுஷ்டித்து வருங்காலத்தில், கங்கையாறு பொருந்திய சடைமுடியையுடைய மழுப்படைதாங்கிய சிவபெருமான் தெரிந்து, வலிபொருந்திய தபோபலனை யுணர்ந்த நந்திதேவரிடத்தில் நிறைந்த கருணைக் கிருப்பிடமாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்கின்றனர். எ - று.

அரிமுதற் றோன்றிய வமரர் யாவருந்
திரிபுரத் தவர்களாற் றீமை யெய்தினு
ருரிமையி னெமையிரந் தாவந்து போற்றினர்
பரிவுழந் தின்னமும் பரசன் மேயினர்.

(இ - ள்.) திருமால் முதலாகவுள்ள தேவர்களெல்லாருந் திரிபுரத்தசுரர்களால் துன்பமடைந்தார்கள். சுதந்திரத்தோடு எம்மையாசித்துவந்து துதிசெய்தார்கள். துயரமநுபவித்து இதுகாலம்வரையிலும் துதித்துக்கொண்டிருக்கின்றார்கள். எ - று. (உஉக)

ஈதிழைத் தாங்கவ ரியற்று மெல்லையிற்
போதிநீ திரிபுரம் பொடித்து மாய்ப்பதற்
கேதமி லிரதமே முதல யாவையுந்
தீதற வியற்றுவான் செப்பி வாவென்றான்.

(இ - ள்.) அம்மானைத் தீர்த்தக்கரையில் அவர்கள் இப்பாசுபதவிரதத்தை நடத்தி நிற்கையில், நீ அங்குச்சென்று முப்புரங்களை யெரித்தழிப்பதற்கு, குற்றமில்லாத தேர்முதலிய போர்க்கருவிகளெல்லாவற்றையும் செவ்வையாகச் சித்தஞ் செய்யக் கட்டளையிட்டு வருகவெனத் திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று. ()

வேத்திரக் கரத்தினன் றவள வெண்பொடி
பூத்தொளிர் மேனியன் பூதர் சூழ்வர
நேத்திர மூன்றுடை நிமலன் சேவடி
காத்தரு ணந்தியங் கடவு டோன்றினன்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் செவ்விய திருவடியைக் காத்தருளுகின்ற அழகிய திருநந்திதேவர், [வேத்திரம்] பிரம்பைத்தாங்கிய கையையுடையவரும், தாவள்யமாகிய திருவெண்ணீறு பிரகாசித்து விளங்கும் திருமேனியுடையவருமாய்ப் பூதகணங்கள் புடைசூழ்ந்து வரும்படி அங்கே யெழுந்தருளினர். எ - று. (உஉங)

நந்திவந் திறுத்தலு நளின நான்முக
னந்தரத் தவரரி முதல யாவருஞ்
சிந்தையுந் துயிர்த்தனர் திருக்கை மானுடை
யெந்தைபோற் றிருவரு ளுளதென் றெண்ணினார்.

(இ - ள்.) திருநந்திதேவர் எழுந்தருளிக் காட்சிதரவும், தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய பிரமனும் தேவர்களும் திருமால் முதலிய வெல்லோரும் மனங் களித்துயிர்த்தார்கள். திருக்கரத்தில் மானேந்திய எந்தையாகிய சிவபெருமானைப் போல திருவருள் புரிதலுண்டாகுமென்று கருதினார்கள். எ - று. (௨௨௪)

என்னுறு மளவையி னந்தி யெம்பிரா
னண்ணின னெதிருற நயந்து போற்றினார்
கண்ணுதல் வானவற் காளு மன்பினார்
புண்ணியற் கியைவன யாவும் போற்றினார்.

(இ - ள்.) அப்படி யெண்ணுகின்றகாலத்தில் எமது பெருமானாகிய நந்தி தேவர் சமீபமாக வெழுந்தருளியணைய, யாவரும் விரும்பித் துதிசெய்தார்கள். நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானைத் தரிசிக்கும் அன்புடைய அத்தேவர் கள், புண்ணிய சொரூபியாகிய திருநந்திதேவருக்குப் பொருந்திய உபசார மொழிகளால் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (௨௨௫)

என்னையா ளுடையவ னந்தி யெம்பிரான்
றன்னைநா ரணனொடுந் தழுவிச் சார்ந்தனர்
மின்னொளி யலங்குநூன் மார்ப வெய்திவண்
முன்னிவந் தடைந்தவா மொழிகு வாயென்றார்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாகவுடைய எமது பெருமானாகிய திருநந்தி தேவரை, திருமாலுடன் அங்கேபொருந்தியுள்ள தேவர்களும், பிரகாசிக்கின்ற வொளியோடசையும் உபவீதமணிந்த திருமார்பையுடைய நந்திபகவானே! தேவரீர் இவ்விடத்திற்கு யாதுகருதி விரைந்தெய்திய வகை. அதனைத் திருவாய்மலர வேண்டுமென்றார்கள். எ - று. (௨௨௬)

அக்கணத் தவரொடு நந்தி யாரெயில்
புக்கமுப் புரத்தொடும் பொருதப் போதுவான்
றொக்கதேர் முதலிய தொகுத்தி யற்றுவான்
முக்கணு னுமக்கெதிர் மொழிந்து வாவென்றான்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில், அத்தேவர்களோடும் சொல்லுகின்றார். சிவபெருமான் மும்மதில்களமைந்த முப்புரத்தினருடன் யுத்தஞ்செய்யச் செல்லும்படி கூட்டமாகிய இரதமுதலிய யுத்தகருவிகளைச் சேர்த்துவைக்கும்படி, திரிநேத்தி ரங்களையுடைய அச்சிவபெருமான் உங்களுக்கு நேரிற்சொல்லி வருகவென் றனுப்பினார். எ - று. (௨௨௭)

அதுவுணர்ந் தம்புழை யடைந்து ளோனெனுக்
கதுமென வீங்கிவை கடிதிற் செய்திரென்
றிதுவுரைத் தகன்றன னந்தி யிங்கிவர்
புதிதிழைத் தனவெலாம் புகல்செய் வாமரோ.

(இ - ள்.) அக்கட்டளையைத் தெரிந்து உங்களிடத்திற் றெளிவிக்கும்படி வந்தேனென்றுகூறி, உடனே இவர்களை விரைந்து சித்தஞ்செய்வீரென்று இதனைத் திருவாய்மலர்ந்து திருநந்திதேவர் திருக்கைலாயகிரிக்குச் சென்றருளினர். இத்தேவர்கள் புதிதாகப் புரிந்தனவற்றையெல்லாம் இனிச்சொல்லுவோம்.

கலித்திலைத்துறை.

மந்த ரத்தொடு கேசரி நெடுவரை வாங்கித்
தந்து திண்டிற லச்செனப் படுத்தினர் தழைக்குஞ்
செந்த ணிக்கதி ரினைத்தைவெண் டிங்களைத் திருத்தி
யுந்து பேரெழி லாழிகொண் டவைக்கடை யுறுத்தி.

(இ - ள்.) மந்தரமலையையும் கேசரியெனும் பெரியமலையையும் வாங்கித் தந்திரமாகிய மிகுவல்லபமுடைய அச்சுக்கட்டைகளாகக் கிடத்தினர். சிவந்த கிரணங்கள் தழைத்த ஒப்பற்ற சூரியனையும் வெள்ளிய சந்திரனையும் திருத்தமாக்கிச் செலுத்தத்தக்க பேரழகுடைய சக்கரமாக்கி அவ்வச்சின் இறுதிகளிற் பூட்டி. எ - று. (௨௨௯)

ஏழி ரட்டியென் றுரைத்திடு மிருநிலப் பரப்பைச்
சூழ்ந்த ரப்படு கிலங்களி ரேழெனத் தொகுத்தார்
பாழி வாளரிப் பிடரிடு மாசனப் பரப்பை
யாழி யொத்தலர் தட்டினோர் தட்டகத் தமைத்தார்.

(இ - ள்.) பதினான்கென்று சொல்லப்படும் பெரிய உலகப்பரப்பினை, சூழ்ந்த பதினான்கு நிலைகளாகத் தொகுத்தார்கள். பெருமைதங்கிய ஒள்ளியசிங்கத்தின் பிடரியிலிட்ட பீடத்தின் பரப்பை, கடல்போற் பரந்துள்ள தட்டுகளின் ஒருதட்டிலே பொருத்தினார்கள். எ - று. (௨௩௦)

கலைக ளாகம வேள்விகள் கார்முதற் பருவ
நிலைகள் கோடியோ ரேழெனு மந்திர நியமந்
தொலைவி லோரைக டிங்களுற் றெழுப்படு தொன்னாட்
குலவி ருத்தையோ கங்கண்மற் றுள்ளன குணித்து.

(இ - ள்.) கலைஞானங்கள் (அறுபத்துநான்கு) சிவாகமங்கள் (இருபத்தெட்டு) யாகங்கள் (இருபத்தொன்று) கார்முதலிய (ஆறு) பருவங்கள், நிலைகள் எழுகோடி மகாமந்திரங்கள் நியமங்கள் நீங்காத இராசிகள் மாதங்கள் பொருந்தியுண்டாகின்ற பண்டைய தினங்கள் சிறந்த நாழிகைகள் யோகங்கள் மற்றுள்ளன வற்றையும் கருதி. எ - று. (௨௩௧)

கடைப்ப டச்செலுத் தாமுத லாயவாக் கருதிப்
புடைப்ப டுத்தவ ணவணெலாந் திருத்தினர் பொருத்தி
யுடைத்தெ ழுங்கடத் தோங்கெழில் யானையோ ரெட்டு
மிடைப்ப டச்சுமந் தேந்துவ போலமைத் திட்டார்.

(இ - ள்.) கடைப்படும்படி செலுத்துகின்ற உத்தாமுதலியனவைக் கருதி அவ்வவ்விடங்களிற் பொருத்தி, அவ்வெல்லாம் உடைத்தெழுகின்ற மதப்பெருக்கையும் மிக்க அழகையுமுடைய திக்கஜங்களெட்டினையும் சுமந்தேந்துவன போலப் பொருத்தி அமைத்தார்கள். எ - று. (௨௩௨)

திசைக்க ணூன்றிய புயங்கமோ ரெட்டுமேற் றிகழ்ந்தம்
பகுத்து தாங்கிய குலவரை யெட்டுமேற் பரிதி
புகுந்து நீங்கிய நெடுவரை யிரண்டுமேற் பொருந்தத்
தகுந்த வித்தனி மதலையி னமைத்தனர் தரத்தால்.

(இ - ள்.) திசைகளி னிறுதியிலுள்ள அஷ்டநாகங்களையும், அத்திசாந்தங்களைப் பிரித்துச் சமைந்த அஷ்டகுல பர்வதங்களையும், சூரியன் உதித்து மறையும் (உதயாஸ்தமன) கிரிகளிரண்டையும், மேலே பொருந்தத்தக்க தனித்தனி தூண்கள்போல முறைப்படி யமைத்தார்கள். எ - று. (௨௩௩)

வருண மைந்தெனப் படுவன யாவையும் வருத்தி
யுருள்பெ ருந்திரை யேழையும் வருத்தின ரொருங்கே
யருக மைத்திடு கன்னசா லைகளதற் கருகே
மருவு கன்னகூ டங்களோத் திருப்பன வகுத்து.

(இ - ள்.) ஐந்துவருணங்களென்று சொல்லப்படுவனவற்றை யெல்லாம் வருவித்து, உருளுகின்ற பெரிய அலைமயமான கடல்கள் ஏழையும் ஒருசேர வரு வித்தார்கள். அருகே யமைக்கத்தக்க கன்னசாலைகளும் அவற்றிற்கருகே பொருந் திய கன்னகூடங்களும்போ லிருப்பனவாகச் சமைத்து. எ - று.

கன்னகூடம் - கோபுரங்களினிலையில் மூலைகளிற் சிறுகோபுரம்போல விளங்கும். கன்னசாலை - கோபுரங்களினிலையில் நாற்புறமும் நடுவே நீண்டவடி வாய் அல்வகலத்தில் அரைப்பங்கு இடங்கொண்டு நிற்கும். இவ்விரண்டிற்கு மிடையே பஞ்சரமென்ப தொன்றுண்டு. இது சிற்பநூன்முடிபு. விரிப்பிற் பெருகும். (௨௩௪)

இடைப டும்படாம் வெண்மையி னியற்றின ரிவைக்கீழ்
மிடைப டுத்துவ கருநிறப் பண்பொடுவேய்ந்து
புடைப டுத்துவ சேயொளிப் படம்பொதிந் திட்டா
ரடைப சும்படாம் வெளியமைத் தவணவ ணமைத்தார்.

(இ - ள்.) நடுவிலுள்ள கொடித்துவசங்கள் வெண்ணிறமாகச் சமைத்தார் கள். இவற்றின்கீழே நெருங்கியுள்ளனவற்றைக் கருமை நிறம்பொருந்திய அழ கோடு கட்டி, பக்கங்களிலுள்ளனவற்றை செந்நிறந்தங்கிய சீலைகளால் நிறைத் தார்கள். சுற்றிலும் பசுமைநிற மமைந்தனவாக அங்கங்கே பொருத்திவைத் தார்கள். எ - று. (௨௩௫)

குங்கு மத்தன படாம்படக் கோடிதோ றமைத்தார்
தங்கு கீழ்த்திரை பெரும்புறக் கடலெனச் சமைத்தார்
பொங்கு பேரொளி யைந்தொடுங் கொடிஞ்சியும் புனைந்தா
ரங்கு நின்றிடை யனக்குவ யாவையு மசைத்தார்.

(இ - ள்.) குங்கும நிறந்தங்கிய கொடிச்சீலைகள் பொருந்தும்படி மூலைகளி லெல்லாம் அமைத்தார்கள். பொருந்திய கீழ்த்திரைகளிலுள்ள அலைகள் பொருந் திய பெரும்புறக்கடல் என்று சொல்லும்படி யமைத்தார்கள். அதி ஙிர்கின்ற பஞ்சவர்ணப் பேரொளியோடும் [கொடிஞ்சி] தொட்டில் அலங்கரித் தார்கள், அங்கே யிடையில் தொங்குவிதோனவற்றை யெல்லாம் கட்டினார்கள்.

மன்னு யிர்த்தொகை யாவைக்கும் வானவ ரெவர்க்கும்
பின்ன லந்துழாய் மருமற்கும் பிடிகைப் பொகுட்டு
மன்னு நான்முகக் கிழவற்கு மேலதாய் மறைந்தோன்
றன்னை யொத்துயர்ந் தொளிர்மணித் தனித்தசும் பமைத்தார்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற உயிர்த்தொகைக ளெல்லாவற்றிற்கும் தேவர்கள் யாவர்க்கும் பின்னிய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலுக்கும் தாமரைப் பொகுட்டாகிய பீடத்தில் நிலையாயுள்ள நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனுக்கும் மேலாகி, அவர்கட்கு அதீதப்பட்ட சிவபெருமானைப் போன்றுயர்ந்து பிரகாசிக்கின்ற ஒப்பற்ற நவமணிகள் பதித்த கலசத்தை யமைத்தார்கள். எ - று. (௨௬௭)

எழுது ருமறை யனைத்தையும் பரியென வியற்றி
வழுவ றக்குறை நிரப்பின ரரிமுதல் வானோ
ரொழுகு மாயிரங் கொடுமுடி வடவரை யோங்க
றழுவு செங்கையிற் பிநாகமொத் தமைத்தனர் தந்தார்.

(இ - ள்.) எழுதாக் கிளவியாகிய வேதங்களையெல்லாம் குதிரைகளாகச் செய்து குற்றமறக் குறைவுபாட்டினை நிரம்பச்செய்தார்கள். திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், பிரகாசிக்கின்ற ஆயிரம் [கொடுமுடி] சிகரங்களையுடைய மகமேருமலையைச் சிவந்த கையில்தழுவிய பிநாக வில்லைப்போல வில்லாக நியமித்துத் தந்தார்கள். எ - று. (௨௬௮)

பொறிப்ப ணுடவி வாசுகி நாணெனப் பொருத்தி
வெறிப்ப சுந்துழா யலங்கலோன் கணையென வியப்பக்
குறித்த வெந்நுதி பாவகற் பொருத்தினர் குதைவாய்ச்
செறித்த தூவலை வாயுவிற் செறித்தனர் திருத்தி.

(இ - ள்.) புள்ளிகள் பொருந்திய படக்கூட்டத்தையுடைய வாசுகியென்னும் பாம்பை நாணாகச்சேர்த்து, மணம்வீசும் பசிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் அம்பாக, அதிசயிக்கக்குறித்த வெவ்விய அவ்வம்பின் கூர்வாய் அக்கினியாக அமைத்தார்கள். அம்பினிறுதியிற்கட்டிய சிறகு வாயுவாகவுந் திருத்தமாகக் கட்டினார்கள். எ - று. (௨௬௯)

முன்னை மாதவக் கடைப்பிடி யிருந்தவர் முளரி
யன்ன வூர்தியும் வலவனைத் தமர்ந்தன ரமையாத்
தொன்ன லந்தரு குடிலைமத் திகையெனத் தொகுத்தார்
பின்னர் வானவர் சேனையொத் தெழுந்தனர் பிரியார்.

(இ - ள்.) பழயபெருந் தவத்தினாலே கருமமுடிக்குந் துணிவிலிருந்த அவர்கள், விரும்பியபடி, தாமரைமலரி லெழுந்தருளிய அன்னவாகனனாகிய பிரமனும் இரதசாரதியாகப் பொருந்தினன். அமையாத பண்டைய நன்மைகளையெல்லாந் தரத்தக்க பிரணவத்தைக் குதிரைச்சம்மட்டியாகச் சேர்த்தார்கள். பின்னரே தேவர்கள் பிரியாதவர்களாய்ச் சேனையாகப் புறப்பட்டனர். எ - று. (௨௭௦)

மாதி ரப்பெருங் கடவுள ரெண்மரு மறலி
காது சேனையின் றலைவரிற் பொலிந்தனர் கனகச்
சோதி மேருவி னுச்சியக் தொன்னகர்ப் பிரம
ஞதி நாரண னகர்வாழ்நர் தெடுத்தன ரடைய.

(இ - ள்.) பெரிய எண்டிசைப்பாலகர்களும், போர்செய்கின்ற பெரிய இயமனுடைய சேனைகளின் நாயகர்கள்போல விளங்கினார்கள். அப்பொழுது பொன்மயமாகிய (மனோவதி வைகுந்தமென்னும்) நகரங்களில் வசிக்கும் பிரமனும் தொல்லோனாகிய திருமாலும், சிவபெருமானை வடையும்படி வாழ்த்தெடுத்தார்கள். எ - று. (உசக)

அருந்த வத்தரோ ரெழுவரு மாசிசொற் றெடுப்பப்
பொருந்து விஞ்சையர் கின்னரர் பூதர்ப் பொருவத்
திருந்து மெல்லிசைத் தும்புரு நாரதர் சிவன்பா
லிருந்த சிந்தைய ரருகுநின் றின்னிசை தூக்க.

(இ - ள்.) அருந்தவஞ்செய்த சப்தருஷிகளும் ஆசீர்வசனங்களை யெடுத்துச் சொல்லவும், பொருந்திய வித்தியாதரர் கின்னரர் பூதர்களைப்போல, மெல்லிய இசையையெழுப்பும் தும்புருநாரதர் முதலிய சிவபெருமானிடத்தில் தங்கிய மனமுடையவர்கள் அருகேநின்று இனிய இசைப்பாடல்கள் பாடவும். எ - று.

ஈங்கு வேண்டுவ யாவையுங் குறைவற வியற்றித்
தாங்கு சக்கரத் தடக்கையான் றழல்விழிப் பெருமா
னோங்கு வெள்ளியம் பொருப்புற நடந்தன னொளிசேர்
தேங்கு சென்னியன் சினகரக் கடைத்தலைச் சென்றான்.

(இ - ள்.) இவ்விடத்தில் யுத்தத்திற்கு வேண்டுவனவற்றையெல்லாம் குறைவின்றிச் செய்துமுடித்து, சுதரிசனத்தைத் தாங்கிய பரந்தகையையுடைய திருமால், அக்கினிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானது உயர்ந்த வெள்ளிமலையாகிய அழகிய கைலாயத்தை யடையச்சென்று சப்திக்கின்ற கங்காசலம் தேக்கெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலின் திருவாயிலிலெய்தினர்.

நந்தி பாலவ னியன்றன யாவையு நவின்றான்
சிந்தை கூர்தர வாங்கவ னுணர்ந்தனன் சென்று
னெந்தை சேவடி யிறைஞ்சின னிருந்துணை ரலங்கற்
பைந்து ழாயினே னடைந்தன னென்பது பகர்ந்தான்.

(இ - ள்.) அப்படிச்சென்ற திருமால், திருநந்திதேவரோடு நடந்தனவற்றையெல்லாங் கூறினர். அத்திருநந்திபகவான் மனங்களிப்புற அவற்றைத்தெரிந்துகொண்டு சந்நிதானத்தினுட்சென்று, எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய சிவந்த திருவடிகளைவணங்கி, பசிய பூங்கொத்துக்களோடு கூடிய பெரிய துளசிமாலையணிந்த திருமால் வந்தனனென்பதைத் தெரிவித்தனர். எ - று. ()

ஒருமருங்குறை மரகதப் பசுங்கொடி யோடுஞ்
செருவு வந்தெழு வேட்கையிற் சினவிடை யுகைத்து
வருவ தோர்ந்தனன் றெழுதனன் மழைமுகில் வண்ணன்
கருணை மிக்கெழுந் தளித்தன னோக்கினன் களித்தான்.

(இ - ள்.) (உடனே சிவபெருமான்) தமது ஒப்பற்ற வாமபாகத்தில் வசிக்கும் பசிய மரகதக்கொடிபோன்ற உமாதேவியாருடன், போர்புரிதலிற் களித்தெழுந்த விருப்பத்தோடு, கோபம்பொருந்திய இடபவாகனமூர்ந்து எழுந்தருளுவதை, கார்காலமேகம்போலும் நிறமுடைய திருமால் உணர்ந்தனர். கருணை மிகுந்தெழுந்து அநுக்கிரகித்ததைக் கண்டுகளித்தனர். எ - று. (உசஉ)

அடைந்த வானவ ரினிதெழுந் தருள்வது நோக்கி
மிடைந்து வீழ்ந்தனர் பாடின ராடினர் வியந்தார்
தடங்கொ டிஞ்சியந் தேரினை நோக்கினன் றையற்
கிடங்கொ டுத்தரு ளெம்பிரா னினிதுகொண் டியைந்தான்.

(இ - ள்.) திருக்கைலாய கிரியை யடைந்த தேவர்கள், சிவபெருமான் இனிதாக வெழுந்தருள்வது கண்டு, நெருங்கி நமஸ்கரித்தார்கள். துதி செய்தார்கள். ஆநந்தக் கூத்தாடினார்கள். சந்தோஷித்தார்கள். உமாதேவிக்கு வாமபாகத்தைக் கொடுத்தருளிய சிவபெருமான் விசாலமாகிய [கொடிஞ்சி] மொட்டினை யுடைய அழகிய தேரினைக் கண்டு இனிதாகச் சம்மதித்தனர் எ - று. (௨௬௬)

மூரி வெள்ளிமி லேறுவிட் டிழிந்தனன் முதல்வன்
மேரு மால்வரை யொருதனி வில்லொடு மேவித்
தேரி னோதனி யெடுத்துற மிதித்தலுந் தெறித்துப்
பாரு மசசுமற் றிழிந்தது தேர்த்தடம் பரப்பு.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய வெள்ளிய இமிலையுடைய இடபத்தை விட்டுச் சிவபெருமான் இழிந்தருளி, ஒப்பெற்ற தனியாகிய பெரிய மேருமலையாகிய வில்லுடன் பொருந்தித் தேரினை மிதித்தருளிய மாத்திரமே, தெறிபட்டுப்பாரும் அச்சும் உடைபட்டு, தேரின் விசாலமாகிய பரப்பானது நிலமிசைப் பொருந்த இழிந்து விழுந்தது. எ - று. (௨௬௭)

மடுத்தெ டுத்தனன் வெள்விடை யுருக்கொடு மாய
னெடுத்த வப்பரம் பொறுக்கலா னருதொளை நாசி
விடுத்தெ ழுந்தன குருதிநீர் விழித்துணை பிதுங்கிப்
படுத்த வாய்வழி யுமிழ்ந்தனன் குருதிநீர்ப் பரவை.

(இ - ள்.) அதனைக் கண்ட திருமால், வெண்மைதங்கிய இடபவாகன வடிவந்தாங்கிச் சிவபெருமானை உடனே தாங்கினர். அப்படித் தாங்கிய அப்பாரத்தினைப் பொறுக்க மாட்டாதவராய் நாசியின் இருதொளைகளிலும் உதிரநீரானது தோன்றிப் பெருகியது. இருவிழிகளும் வெளிப்பட்டு வாய்வழியாக உதிரநீர்ப் பிரவாகத்தைச் சிந்தினர் எ - று. (௨௬௮)

வெருவி யேங்கினர் விண்ணவர் வெள்விடை யாய
கருவி மாமழை வண்ணனும் பொறுக்கலன் கவன்று
இருதுணைப்பத மடக்கினன் கவிழ்ந்தன னிவற்றாற்
பொருதி றற்கொடு வில்லியை நோக்கினர் புகல்வார்.

(இ - ள்.) அதனைக் கண்ட தேவர்கள் பயந்து ஏக்கமெய்தினர். வெள்ளிய இடப வடிவேற்ற பெரிய மேகவண்ணராகிய திருமாலும் சகித்தற் கேலாதவராய் வருந்தினர். தமது இருபாதங்களையும் மடக்கிக்கொண்டு கீழே கவிழ்ந்தனர், இவற்றால், போர் செய்யத்தக்க கொடியவில் லேந்திய சிவபெருமானைத் தேவர்கள் நோக்கி விண்ணப்பிக்கின்றார்கள், எ - று. (௨௬௯)

எந்தை யேயுனக் கபயமுற் றெவ்வுயிர்த் தொகைக்குந்
தந்தை யேயுனக் கபயமெந் தலைவர்க்கு முதலா
முந்தை யேயுனக் கபயமென் றிரந்தனர் மொழிந்தா
ரிந்து சேகரன் முரயுவற் குறித்தன னிரங்கி,

(இ - ள்.) எமது தந்தையே! தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எல்லா உயிர்த் தொகைகளுக்குந் தந்தையே! தேவரீருக்கு அடைக்கலம். எல்லாத் தலைவர்களுக்கும் முதன்மையானவரே! தேவரீருக்கு அடைக்கலமென்று யாசித்துக்கூறி முறையிட்டார்கள். சந்திரனைச் சடையிலணிந்த சிவபெருமான் திருமாலைக் கருதித் திருவுளமிரங்கி எ - று. (உ௰௦)

முக்க ணெம்பிரா னிரங்கலு முளரிபூத் தெழுந்த
மைக்க ரும்புயல் வண்ண னுக் கெறுழ்வலி வாய்ப்ப
வொக்க நின்றது தெய்வவான் றேர்மல ருவந்த
திக்கு மாமுகன் றன்னொடுந் திகைத்தனர் தேவர்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய எமது சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கவும், கரியநீலமேக நிறமுடைய திருமாலுக்குப் பெருவல்லபமுண்டாக, தெய்வீகம் பொருந்திய சிறந்த தேரானது சமானமாக நின்றது. தாமரைமலரில் வசிக்கும் சிறந்த நான்குமுகங்களையுடைய பிரமனுடன் தேவர்கள் அதனைக்கண்டு பிரமித்தார்கள். எ - று. (உ௰௧)

மடந்தை பாகனு மாமழை வண்ணனை நோக்கி
யடைந்த பேருவ கைப்பெருங் கடலினு ளாகித்
தொடர்ந்த சிந்தையின் வேண்டுவ சொல்லுதி யென்றான்
படர்ந்த வார்சடைப் பண்ணவற் கின்னணம் பகரும்.

(இ - ள்.) அப்பொழுது, பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமானும் சிறந்த மேகவண்ணராகிய திருமாலைப்பார்த்து, பெரிய சந்தோஷப் பெருக்காகிய பெருங்கடலில் மூழ்கினவராகிப் பதிந்த திருவுள்ளத்தோடு, நீவிரும்பியவற்றைக் கேட்பாயாக வென்றனர். படர்ந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் திருமால் இவ்வகையாகச் சொல்லுகின்றார். எ - று. (உ௰௨)

சத்தி யோர்புடை யிருக்கவும் யானுமோர் சத்தி
யொத்தி டப்புரிந் தருளினை யாதுபோ லுடையாய்
வித்த கத்தனி யேறனை யாயினும் வினையே
னாதத னித்திற லேலெறனத் தாங்குதற் கருள்வாய்.

(இ - ள்.) என்னை யடிமையாக வுடையவரே! தேவரீருடைய சத்தி ஒருபக்கலிலிருக்கவும் அடியேனையும் ஒருசத்தியை யொப்பாகச் செய்தருளினீர். அதுபோலவே, ஒப்பற்ற ஞானசொரூபமாகிய இடபவாகனத்தையுடைத்தாயிருக்கின்றீ ரானபோதிலும், அடியேனும் அத்தகைய ஒப்பற்ற வலிதங்கிய இடபம்போலத் தேவரீர் திருமேனியைப்பரித்தற்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்.

என்ப தாயவி தளித்தனை நின்னையெஞ் ஞான்று
மென்ப தத்துணை மறப்புறா தருடா வேண்டு
மின்ப டுந்திறல் வேணியோ யென்றனும் விமலன்
றன்பெ ருந்திருக் கருணையா லவற்கவை தந்தான்.

(இ - ள்.) என்று சொல்லுவதாகிய இவ்வீரத்தைத் தந்து, எக்காலத்தும் தேவரீருடைய மெல்லிய உபயபாதங்களை மறவாமற்படி திருவருள் புரியவேண்டும். மின்னுலை வீசுகின்ற வலியசடையையுடைய சிவபெருமானே! என்று

யாசிக்கவும், புனிதராகிய சிவபெருமான் தமது சிறந்த பெருங்கருணைத்திறத்தால் அத்திருமாலுக்கு அவற்றை யநுக்கிரகித்தனர். எ - று. (௨௬௪)

ஓட்டு தேரெனத் திசைமுகன் றன்னொடு மூரைப்பக்
கோட்டு நான்மறைப் பரியுகைத் தியக்கினன் கொடிஞ்சி
நீட்டு தேர்நிலை திரிந்தில மத்திகை நீட்டிப்
போட்ட னன்குல மலரயன் புரவியம் புறத்து.

(இ - ள்.) சிவபெருமான் இனித்தேரினை யோட்டுகவென்று நான்குமுகங் களையுடைய பிரமனோடு திருவாய் மலர்ந்தருள, கூட்டமாகிய நான்குவேதப் புரவிகளையேறி யோட்டினன். கொடிஞ்சியையுடைய உயர்ந்ததேரானது நிலை திரிந்திலது. தன்கையிலேந்திய குதிரைச் சம்மட்டியைநீட்டி, சிறந்த தாமரை யில் வசிக்கும் பிரமன் குதிரைகளின் முதுகிலடித்தனன். எ - று. (௨௬௫)

வேத வாம்பரி தங்களி னுவன வெருவிக்
காதி யோங்கலுந் திகிரிநின் றசைந்தில காணு
வோது சிந்தையின் யாவரு முணர்ந்தனர் வதனப்
போத கத்தினன் செயலென யாவரும் புலந்தார்.

(இ - ள்.) தாவிச்செல்லும் வேதமாகிய குதிரைகள் தங்களாலாவனவரை யில் பாய்ந்து விரைந்து நடக்க முயன்றும், சக்கரங்கள் நின்ற நிலையினின்று அசையவில்லை. அங்குள்ள தேவர் முதலியயாவரும் அதனைக்கண்டு மனதில் ஆலோசித்தவர்களாய், இது யானைமுகமுடைய கணேசப்பெருமான் செய லென்று எல்லோரும் மனம் வருந்தினார்கள். எ - று. (௨௬௬)

குருத்தி ளம்பிறைக் கண்ணியோன் றன்மகற் குறித்துக்
கருத்தி னோர்ந்தன யாவையுங் கொடுத்தனன் கமழ்பூந்
தருத்த லத்தினோ ரயனொடு மருச்சனை தந்தார்
மருத்து ழாயினோ னவ்வணந் தொழுதன மகிழ்ந்தான்.

(இ - ள்.) மிக்க இளம்பிறைச் சந்திரனைச் சிரோமாலையாக வணிந்த சிவ பெருமான் தமது மூத்தகுமாரராகிய கணபதியைக் குறித்து மனதிற் கருதியவற் றையெல்லாம் உபகாரஞ் செய்தளித்தனர். மணஞ்சிந்தும் மலர்களமைந்த கற்பக விருக்ஷத்தையுடைய தேவலோகத்திலுள்ள அமரர்கள் பிரமனோடும் கணபதியைப் பூசித்தார்கள். வாசந்தங்கிய துளசிமாலைதரித்த திருமால் அவ்வகையே அவ ரைப்பணிந்து மனங்களித்தனர். எ - று. (௨௬௭)

மூத றிந்துணர் கயமுகன் மூடிகத் தெழுந்தான்
சூத மாமுத றடிந்தவன் றோகையி னிவர்ந்தான்
சீத ரன்பெருங் கலுழனிற் சிறந்தனன் சிறைப்பா
லோதி மத்தினோ னேறின முகைத்தன னொருபால்.

(இ - ள்.) முற்றறிந்துணருந் தன்மையுடைய கஜமுக யானைமுகக்கடவுள் பெருச்சாளிவாகனத்தி லாரோகணித்தனர். பெரியமாமர வடிவாயிருந்தசூர பன்மனைச் சங்கரித்த குமாரசுவாமி மயில்வாகனத்திலேறினர். திருமகளை மார்

வித் தரித்த திருமால் பெரிய கருடவாகனை யூர்ந்தனர். பாலைப்போலும் வெள்ளிய சிறகுகளமைந்த அன்னவாகனத்தினையுடைய பிரமன் ஒருபுறத்தில் அன்னத்தை வாகனமாகச் செலுத்தினன். எ - று. (௨௫௮)

புரந்த ராதிய ரெண்மரும் புடைபடுங் கரடக்
கரந்த ருங்களி றாதிய வாகனங் கடவ
வரந்த ருந்தவ ரெழுவரு மாசிவாழ்த் தெடுப்ப
விரங்கு மின்னிசை தும்புரு நாரத ரிசைப்ப.

(இ - ள்.) இந்திரன் முதலிய அஷ்டதிக்குப் பாலகரும் பக்கங்களிலே, மதசலம்பொழியுந் துதிக்கையையுடைய யானைமுதலிய வாகனங்களைச் செலுத்தவும், சிரேஷ்டம் பொருந்திய தவசிகளாகிய சப்தருஷிகளும் ஆசீர்வசனஞ் சொல்லி வாழ்த்தவும், ஒலிக்கின்ற இனிய இசைப்பாடல்களைத் தும்புரு நாரதர் பாடவும். எ - று. (௨௫௯)

விஞ்சை நாட்டவர் மாகத ரெனவெதிர் வியப்பக்
கஞ்ச யோனியை முதலினோர் கைதொழத் தகையோ
னஞ்ச யின்றவன் றிருமுன நடந்தரு ணந்தி
யெஞ்ச லில்லதோர் வேத்திரத் திருக்கர மெடுப்ப.

(இ - ள்.) வித்தியாதரர்கள் [மாகதர்] புகழ்பாடுவோராக எதிரே நின்று துதிசெய்யவும், தாமரைமலரி லுதித்த பிரமனையொத்தவர்கள் பணியத்தக்கவரும் ஆலாலவிஷத்தை யருந்தியவருமாகிய சிவபெருமான் திருமுன்னே நடந்துசெல் லும் திருநந்திபகவான் குறைவில்லாத சிறப்புடைய ஒப்பற்ற பிரம்பினைத் தாங்கிய திருக்கரத்தையுயர்த்தி நடத்தவும். எ - று. (௨௬௦)

தேவ துந்துமி முழக்குறச் சில்லரிப் படுத்த
பாவு கட்படு சல்லிகை யோங்குறப் படர்வான்
மேவு துள்ளொலி முருட்டொடு வெம்முழ வதிர
வோவில் பேரிய மாதிரம் பிளப்பநின் றொலிப்ப.

(இ - ள்.) தேவதுந்துமி முழங்கவும், சிலபருக்கைகளிட்ட பரந்தகண்ணை யுடைய சல்லிகையொலிக்கவும், படர்ந்த ஆகாயவரையிற் செல்லும் துள்ளிய வோசையுடைய முருட்டுடன் வலிய மத்தளம் அதிரவும், கெடுதலில்லாத பேரொலிவாச்சியமாகிய பேரிகை திசைகள் பிளவுபடும்படி சப்திக்கவும். எ - று.

வளைக்கு மூரத்தொடு வலம்புரி வலம்பட முழங்கத்
தொளைக்கு லம்படு கருவியெண் டிசையொடுந் தொடர
முளைத்த வெண்பிறை வெள்ளெயிற் றிருங்கண மொய்ப்ப
விளைத்த வெஞ்சினக் கடவுளர் தானைசூழ் மிடைய.

(இ - ள்.) வெற்றியுண்டாகும்படி சங்குகூட்டங்களோடு வலம்புரிச் சங்கங்களும் கோஷிக்கவும், தொளைக்கூட்டங்கள் நிறைந்த (தொளைக்கருவியாகிய) வாத்தியங்களினொலி அஷ்டதிசைகளிலும்பரவவும், வெள்ளிய பிறைச்சந்திரன் முளைத்தாற்போன்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய பெரிய சிவகணங்கள் நெருங்கவும், மிக்க கோபம்பொருந்திய தேவசேனை புடைசூழ்ந்துவரவும். எ - று. ([illegible])

உருண்ட வாழியி னதிர்குரற் பிரளய முடைத்துப்
புரண்ட காலையின் மலையின மும்மடி பொலிய
வரண்ட ரும்புர மோரிடத் தமர்ந்தன வந்நாண்
முரண்ட ருந்திருத் தேர்நடந் ததிர்ந்தது முன்னி.

(இ - ள்.) அதிர்குரலையுடைய பிரளயவெள்ளமானது உடைபட்டுப் புரண்டவலம்போல, தேரின் உருண்ட சக்கரத்தினால் மலைத்தொகுதிகளும் அடிபடவும், வலிமைபொருந்திய அழகிய இரதமானது விரைந்து நடந்தது. அக்காலத்தில் மதில்கள் சூழ்ந்த முப்புரமும் ஓரிடத்திலிருந்தன. எ - று. (௨௬௫)

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

மாயன் மாயையி னிருங்கடற் படிந்தெழா வாளெயிற் றசுரர்க்கன்
றேய கண்களுந் திண்டிறற் புயங்களு மிடந்துடித் தனவன்றோர்
சேயி ழைக்குல மங்கையர் மங்கலஞ் சழன்றன சிறைக்காக
மாய்கொ டுஞ்சிறை பிணங்கிவீழ்ந் தெழுவன முன்றிலங் கணமெல்லாம்

(இ - ள்.) திருமாலின் மாயையினால் பெரிய கடலிற் படிந்து எழுந்திராத வெள்ளியபற்களையுடைய அசுரர்களுக்கு, அப்பொழுது பொருந்திய கண்களும் வலிய பராக்கிரமம் பொருந்திய தோள்களும் இடப்பக்கத்தில் துடித்தன. அவ்வசுரர்களுடைய செவ்விய ஆபரணங்களையணிந்த மாதர்களது மங்கல சூத்திரங்கள் கழுத்தினின்று கழல்வனவாயின. சிறகுகளையுடைய காகங்கள் ஆய்ந்து வளைந்த சிறகுகள் கோடி அவர்கள் வாயில்களோறும் வீழ்ந்தெழுந்தன. எ - று.

என்னை யாளுடை நாயகன் பூசையா லெழுந்தகற் பகமெல்லாம்
பின்ன ரெங்ஙனம் போயின கண்டிலர் பேரிருட் கனவெல்லாந்
துன்ன லம்பெறக் காண்பன வன்றிநன் னலத்தொடர் காணாரற்
பொன்ன லங்கொளி மாளிகை யிருளொடும் பொலிந்தன பகற்காலை.

(இ - ள்) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான் பூசாவிசேடத்தால் விளங்கிய கற்பக விருட்சங்கள்யாவும் அதன் பின்னர் யாணசெ் சென்றனவோ ஒருவரும் பார்த்தாரில்லை. அவர்கள் இரவிற் காணும் சொப்பனங்களெல்லாம் துர்நிமித்தங்களாகக் காணப்படுவன வல்லாமல் நன்னிமித்த சம்பந்தத்தைக் காணாராயினர். பொன்மயமாகப் பிரகாசிக்கின்ற மாளிகைகள் பகற்காலத்திலும் இருளோடு விளங்கின. எ - று. (௨௬௬)

மணிம திட்புரத் தவரிவை நோக்கினர் வருந்தின ரதுகாலை
யணிம ணிக்களத் தனையிரந் தேத்தின ரரிமுத லிமையோர்க
டணித டஞ்சிலை குழைதர வளைத்துநீ செலுத்துதி யம்பென்றுப்
பணிய வாசுகி குதைமடுத் தேற்றினன் பனிமதிச் சடையோனே.

(இ - ள்.) அழகிய மதில் சூழ்ந்த முப்புரத்தவர் இவற்றைக் கண்டார்கள். அப்பொழுது வருந்தினார்கள். அழகிய நீலரத்தினம்போலும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானைத் திருமால் முதலிய தேவர்கள் யாசித்துத் துதிசெய்தார்கள். வலியவிசாலமான மேருமலையாகிய வில்லைக்குழையும்படி வளைத்துத் தேவரீர் அம்பினைச்செலுத்துகவென்று விண்ணப்பித்து வணங்க, குளிர்ச்சிதங்கிய சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான், சர்ப்பமாகிய வாசுகியைவில்லின் குதையிலணைத் தேற்றினர். எ - று. (௨௬௭)

இடத்தி ருக்கர மேருமால் வரைச்சிலை யேந்தியூன் றியதன்னோ
டடற்ச ரோருக வலம்படு மலர்க்கரம் வாளிசுற் றியதாங்கண்
புடைத்த வெம்முலை யிமாசலை திருமுக நோக்கினன் புன்மூரற்
படுத்து நோக்கின னெழுந்தது புரமெனு மூன்றினும் படலைத்தீ.

(இ - ள்.) அவ்விறைவனுடைய இடது திருக்கரமானது பெரிய மேருமலையாகிய வில்லைத்தாங்கி யூன்றியது. இதழ்களையுடைய தாமரை மலர்போன்ற வலத்திருக்கரமானது வெற்றிபொருந்திய அம்பினைக் கவர்ந்தது. அப்பொழுது பூரித்த வலியதனங்களையுடைய இமாசல புத்திரியாராகிய உமாதேவியாருடைய திருமுகத்தைநோக்கிப் புன்னகைசெய்து கடைக்கண் சாத்தியமாத்திரமே மூப்புரங்களிலும் படலைத் தீயானது எழுந்தது. [படலை=பரந்தவடிவு.] எ - று.

அருப்ப வெண்ணிறத் துய்யிடைப் பெருங்கன லடுத்தென் வணிமூர
லுருத்த வெந்தழற் கொழுந்துற வெண்ணிறத் தடலையி னொழிந்தற்ற
திருத்து மாணிதிச் செல்வரா யிரப்பவர்க் களித்துருத் தீயோர்தம்
பெருத்த செல்வநீத் தொழிந்தென மடிந்தவப் பெருநகர்ப்புரமூன்றும்.

(இ - ள்.) வெண்ணிறம் பொருந்திய அற்பமாகிய [துய்] நூற்கும்பஞ்சின் நுனியில் பெருந்தியடைந்தாற்போல, அழகிய புன்னகையினின் றெழுந்த கோபாக்கினிக் கொழுந்து பொருந்த, அப்பெரிய நகரங்களாகிய மூப்புரங்களும், திருத்தமாகிய பெரிய நிதிச்செல்வராயிருந்தும் யாசித்தோர்களுக் கொடுத்தல் புரியாத கொடியோராகிய உலோபிகளுடைய, பெரிய செல்வமானது நீங்கிச் சென்றாற்போல வெண்ணிறந்தங்கிய சாம்பராயொழிந்துபோயின. எ - று.

ஆன மாயையி னகப்படா தரனடி யருச்சனைக் குரியோரா
மோன மாதவ ராகிய மூவரு முரிதிரைப் புனற்பூத்த
தேன வாமலர்த் தாமரை யொத்ததம் மனையொடுஞ் சிறப்புற்றார்
பான லங்கருங் கண்ணியோ ரிடத்தனை யடைந்தனர் பணிந்துற்றார்.

(இ - ள்.) ஆகிய திருமாலின் மாயையில் அகப்படாதவர்களாய், சிவபெருமான் திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்தற்கு அன்புடையவர்களாய், மௌனமும் பெருந்தவநிலையு முடையவர்களாகிய (விரத்தன் பரமயோகன் குணபரனென்னும்) மூவர்களும், முரிகின்ற அலைகளையுடைய நீரில் மலர்ந்த வண்டுகள் விரும்பும் தாமரைமலரையொத்த தமது மாளிகைகளோடும் சிறப்புற்றிருந்தவர்களாய், நீலோற்பலம்போலும் கரிய அழகிய விழிகளையுடைய உமாதேவியாரை யிடப்பாகத்திலுடைய சிவபெருமானைச் சார்ந்து வணங்கி நின்றார்கள். எ - று. (உகக)

மெய்பொ டித்தனர் கண்கணீர் ததும்பினர் விம்மினர் வியப்புற்றார்
செய்ய தாமரைச் சேவடி யுளம்படச் சிந்தைசெய் தனர்நின்று
ரைய னுங்கவர்க் குறித்துநீர் வேண்டுவ யாவென வருள்செய்தான்
பொய்யில் கேள்வியோர் நந்தியோ டிருங்கடை காப்பது புரிகென்றார்.

(இ - ள்.) உடல்புளகித்தார்கள். கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் பெருக்கினார்கள். பூரித்தார்கள். சந்தோஷித்தார்கள். செவ்விய தாமரைமலர்போன்ற சிவந்த திருவடிகளை மனதிற்பொருந்தத் தியானித்தார்கள். பணிந்து நின்றார்கள். அப்பொழுது சிவபெருமான் அவர்களைநோக்கி நீங்கள் விரும்புவன யா[illegible]யென்று

வினவியருளினர். பொய்ம்மையில்லாத நூற்கேள்வியையுடைய அவர்கள் ஐயனே! அடியேங்கள் நந்தியம் பெருமானுடன் திருக்கடைக் காவல்புரியும்படி அருள் புரிய வேண்டுமென்றார்கள். எ - று. (உஎ௰)

வாலொ ளிப்படு கயிலையங் கிரிதரு சினகர மணிவாய்ந்த
வால யக்கடை காப்பதி யாவர்க்கு மளித்தில மாறுறு
நூலி யற்கையி னுங்களை மகிழ்ந்தன மாதலி னுமக்கந்தக்
கோல வாயில்காப் பளித்தன மென்றனன் குளிர்சடைப் பெருமானே.

(இ - ள்.) வெண்ணிறம் பொருந்திய அழகிய கைலாயகிரியின் திருக்கோயிலினது மணிகள் பதித்த ஆலயவாயிலின் காத்தற்றொழிலை எல்லோருக்குங் கொடுத்திலோம். ஆனபோதிலும், சாஸ்திரமுறைப்படி நடந்த உங்களை மகிழ்வுற்றோம். ஆனபடியால், அந்த மணந்தங்கிய அழகிய திருவாயில் காக்குந் தொழிலை உங்கட்குக் கொடுத்தோமென்று குளிர்ந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் வரங்கொடுத்தனர். எ - று. (உஎக)

பங்க யாசனத் தவனையே முதலினோர் யாவர்க்கும் பணிவெற்பின்
மங்கை பாகன்வேண் டினவர மியாவையும் வரன்முறை பணித்தீந்தான்
பொங்கு மூப்புரத் தலைவாம் மூவரைக் கணந்தொடும் புகவிட்டா
னெங்க ணாயகன் கணங்களோ டணிமணிக் கயிலையி னினிதுற்றான்.

(இ - ள்.) தாமரைமலர்ப் பீடத்தையுடைய பிரமன் முதலாகிய தேவர்களெல்லாருக்கும், இமாசல புத்திரியாரை வாமபாகத்திலுடைய சிவபெருமான் வேண்டியவரங்களைக் கொடுத்தனர். வரன்முறையாக மேம்பட்ட முப்புரத்திலிருந்து உச்சீவித்த அச்சிறந்தோர் மூவரைச் சிவகணங்களோடுசேர விடைதந்தனர். எங்கள் நாயகனாகிய சிவபெருமான் அதன்பின்னர், சிவகணங்களோடு அழகிய நவரத்தின கசிதமாகிய திருக்கைலாயகிரிக்கு இனிதாக வெழுந்தருளினர்.

பதும பீடிகைத் திருமகட் கிறைவனை முதலினோர் பணிப்பிள்ளைப்
புதுநி லாவணி வேணியோன் றன்செய னினைந்தனர் புதுக்கொண்டா
ரெதுகொ டுந்துய ரடைந்தன நமக்கது துடைப்பதற் கிடைநின்றான்
முதிரு மாதவத் தருமகப் பெற்றவர் காப்பது முனிவாரோ.

(இ - ள்.) செந்தாமரை மலர்ப்பீடத்திலுள்ள திருமகள் கொழுநனாகிய திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், இளம்பிறைச் சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் திருவருட் செயலைக்கருதி அதிசயித்தார்கள். எந்தக் கொடிய துன்பத்தையடைந்தோமோ. அதனையகற்றுதற்குச் சிவபெருமான் நடுவினின்றனர். முதிர்ந்த பெருந்தவஞ்செய்யும் அரியகுழந்தைகளைப் பெற்றோர் அக்குழந்தைகளைக் காப்பாற்றுதற்குக் கோபிப்பார்களோ? கோபிக்கமாட்டார்கள்

வெள்ளை வெண்பொடி யிகந்தவ ருருத்திர மாமணி வெறுப்புற்றார்
தெள்ளு மாமறை யஞ்செழுத் தோதுறார் சிவனருச் சனைசெய்யார்
பள்ள வார்கட னெடுநிலத் தருந்தவம் பற்பல புரிந்தாலுங்
கள்ள வாழ்க்கைய ராங்கவர் கருத்திறை நினைப்பதுங் கடனன்றே.

(இ - ள்.) தாவள்யமான திருவெண்ணீற்றைப் பகைத்தவர்களும், சிறந்த உருத்திராக்க மணியினிடத்தில் வெறுப்பெய்தியவர்களும், பெருமைதங்கிய வேதத்திற் றெள்ளிய பொருளாயுள்ள ஸ்ரீபஞ்சாக்ஷரத்தைச் சபிக்காதவர்களும் சிவபெருமானை யர்ச்சியாதவர்களும், பள்ளமாகிய நெடியகடல் சூழ்ந்த பெரிய பூமியில் எண்ணிறந்தனவாகிய அரியதவங்களைச் செய்தபோதிலும் கள்ளத்தன் மைபொருந்திய வாழ்க்கையை யுடையவர்களாவார்கள். அவர்களை மனதில் இறைப்பொழுதாவது நினைப்பதுங் கடனன்று. எ - று. (உஎச)

எனமொ ழிக்கொடு மானத வாவியி னெந்தையெம் பெருமானு
மனனு வப்புற வருச்சனை வகுத்தனர் பற்பல மகிழ்பெற்றார்
தனதெ னும்பதத் தடைந்தனர் மன்னரிற் றழைசெவித் தனிப்பூட்கைக்
கனைகு ரற்களி றுரித்தவன் றன்மையாங் கழறுதற் கரிதன்றே.

(இ - ள்.) என்று சொல்லிக்கொண்டு மானததீர்த்தத்தின்கரையில் எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானும் மனக்களிப்பெய்தும்படி பூசைபுரிந்து எண்ணிறந்த களிப்பையடைந்தார்கள். தங்கடங்களுக்குரித் தென்னும் பதவிகளில் அரசர்போலச் சார்ந்தார்கள். தழைத்த செவியையும் கிம்புரியணிந்த கோட்டையும் துதிக்கையையுமுடைய பிளிறுகின்ற குரலையுடைய கயாசுரனென்னும் யானையையுரித்துடுத்த சிவபெருமானது சிறப்பு நாம் எடுத்துச் சொல்லுதற்கரிதல்லவா? எ - று. (உஎ௫)

திரிபு ரத்தவ ரொருங்கிருந் தருச்சனை செய்திகழ்ந் ததனாலே
யரிதெ னுந்திருப் பெற்றிழந் தனர்கண்முற் புரியருச் சனைப்பேற்றா
லரிய நனகணத் தலைவராய்ப் பொலிந்தன ருமையிடத் தவற்போற்றித்
தெரித ரப்புரி பூசையா லிமையவர் திரிபுரந் தெறப்பெற்றார்.

(இ - ள்.) திரிபுராசுரர்கள் ஒன்றாய்க்கூடிச் சிவார்ச்சனைசெய்து பின்னர் இகழ்ந்தனரானபடியால், அடைதற்கரிதென்று சொல்லுஞ் செல்வத்தையடையப்பெற்றும் இழந்தவர்களானார்கள. (அவர்களில்மூவர்) பூர்வத்திற்புரிந்த சிவார்ச்சனைப்பலனால், சிவபெருமான்பால் அன்பிற்குரிய நல்ல சிவகணத்தலைவர்களாய் விளங்கினார்கள். உமாதேவியை யிடப்பாகத்திலுடைய அவ்விறைவனைத் துதித்து, பலருமறியும்படி யியற்றிய சிவபூசையால் தேவர்கள் தங்கள் பகையாகிய முப்புரங்களும் அழியப்பெற்றார்கள். எ - று. (உஎசு)

பெறல ரும்பத மிழந்தவா னவர்சிவ னருச்சனை பெறப்பெற்றாங்
குறுபெ ரும்பதம் புகுந்தன ரரியொடு நான்முகத் துயர்புத்தே
ணறும லர்ப்பழு தகற்றிய பூசையாற் றம்பத நணுகுற்றா
ரறனு வட்டெறி சடையினோன் பூசனை யரிதெமக் கெளிதன்றே.

(இ - ள்.) அடைதற்கரிய தங்கள் பதவியை யிழந்த தேவர்கள் சிவார்ச்சனை மீண்டும் அடையப்பெற்று, அதனாற் பொருந்திய தமது உயர்ந்த பதவிகளை யடைந்தார்கள். திருமாலுடன் நான்குமுகங்களையுடைய உயர்ந்த பிரமனும் குற்றமகற்றிய நல்ல மலர்கொண்டியற்றிய பூசாபலத்தால் தங்கள் பதவியை யடையப்பெற்றார்கள். கங்கையாறு ஊற்றெடுக்கின்ற சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசாமகிமையைச் சொல்வது எமக்கு அரிதன்றி எளிதன்று. எ - று. ([illegible])

ஆருயிர்ப்பொறை யெடுத்துமா நிலத்துதி னவைகொலப் பட்டனபட்
வார்புனற்சடைப் புனிதனுக் கருச்சனை வரன்முறை தரவேண்டு [மும்
மோரிடைப்பெரும் பூசனைக் கருமமே முதலினை வொருங்கியு
மார தற்குள பெருமைபெற் றிசைப்பவ ரெம்மனோர்க் கெளிதன்றே.

(இ - ள்) அரிய உயிர்ச்சுமை தாங்கிப் பெரியபூமியிலுதித்தால் கொல்லப் பட்டனவாம். அப்படியாயினும் நீர்ப்பெருக்கமைந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை வரன்முறையே அர்ச்சனை செய்யவேண்டும். ஆலோசிக்குமிடத்தில் அவ்வர்ச்சனைத் தொழிலே கருமமுதலியவற்றை ஒருசேர உதவும். ஆனபடியால் அவ்வர்ச்சனைக்குரிய பெருமையையெய்தி விளக்கிச்சொல்வோர் யாவர்? அது எம்மைப்போல்வார்க்கு எளிதானதல்ல. எ - று. (உஎஅ)

மனித ராயினும் வாளெயிற் றசுரரே யாயினு நெடுவானிற்
புனித ராயினும் விஞ்சைய ராயினு மியக்கரா யினும்போற்றற்
கினிய மாதவ ராயினு நாகர்கந் தருவரா யினுமெம்மான்
பனிம லர்ப்பதத் தருச்சனைக் குரியரைப் பரசுறக் கடவாரே.

(இ - ள்.) மனிதர்களானாலும் ஒளிதங்கிய பற்களையுடைய அசுரர்களானாலும் பெரிய ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவர்களானாலும் வித்தியாதரரானாலும் இயக்கர்களானாலும் துதித்தற்கினியராகிய பெருந்தவசிகளானாலும் நாகர்களானாலும் கந்தர்வர்களானாலும் எமது சிவபெருமானுடைய குளிர்ச்சிவாய்ந்த தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளில் அர்ச்சனைசெய்தற்குரியவர்களைத் துதிசெய்யக் கடமைப் பட்டவர்கள். எ - று. (உஎகூ)

திரிபுரவிசயச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உஅ க்குத் திருவிருத்தம் ௯சகூஉ.

இருபத்தொன்பதாவது

அந்தகாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

கலிநிலைத்துறை.

மின்னுத் தொளிர்வா ளெயிற்றந்தக வெய்ய தீயோன்
பொன்னுத் தொளிர்வார் சடைப்புங்கவன் பூசை போற்றி
வன்னத் துளவோன் முதற்றேவ ரியவானு வோரு
கின்னற் புரிந்தா னதுசூத னியம்ப லுற்றான்.

(இ - ள்.) மின்னல்போன்று பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பற்களையுடைய கொடிய தீயோனாகிய அந்தகாசுரன், பொன்போன்று பிரகாசிக்கும் நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்து, நிறந்தங்கிய அலைமாலை தரித்த திருமால்முதலாகிய தேவர்களுக்குத் துன்பம்புரிந்தனன். அச்சரிதையைச் சூதமுனிவர் நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குச் சொல்லலாயினர். எ - று. (க)

பெயரா வலியந் தகனென்றொரு பேரி னின்றான்
புயலே றிடிகர்த் தஙிசாசரன் பொங்கு சேனை
யயல்சூழ் தரவந் தகற்கந்தக னுய தேவை
மயர்வற் றதிறத் தொடும்பூசை வகுத்து நின்றான்

(இ - ள்,) நீங்காத வல்லபத்தையுடைய அந்தகனென்று ஒப்பற்ற பேர் பெற்று விளங்கியவன் மேகத்திலுண்டாகும் இடிபோன்ற அசுரன் மிக்கசேனை யானது பக்கலிற்சூழ, இயமனுக்கு இயமனாகிய சிவபெருமானை மயக்கமற்ற இடைபுத்தியோடும் பூசைசெய்துகொண் டிருந்தான். எ - று. (௨)

அரியே முதலா யதேவரி னுவி நீங்கிப்
பிரியா வரனும் பிறழாவலிப் பேறு முற்றான்
விரிதா ருவினி ழலின்வெண்குடை மீவி ளங்கப்
புரியா சனத்தி றவன்றன்னடி போற்ற நின்றான்.

(இ - ள்.) திருமாலே முதலாகச் சொல்லப்பட்ட தேவர்களால், தன்னுயிர் னது நீங்கிப் பிரியாதவரத்தையும், தவறுபடாத வல்லபத்தையும் பெற்றனன். விரிந்த கற்பகத்தருவின் நிழலில் சந்திரவட்டக்குடைமேலே பிரகாசிக்கச்செய்த சிங்காதனத்தில் வீற்றிருக்கும் இந்திரனும் தன்னடி பரவவிளங்கினான். எ - று.

பைந்தா தளைதுல் லையந்தாமனைப் பண்டு பூத்த
வந்தா மரையோ னையுமே வலிஞடல் கொண்டான்
சந்தா டுபுயத் தினவுற்றனன் றந்த போரிற்
பிந்தா தவரில் லையமர்க்களம் பெற்று ளோரின்.

(இ - ள்.) பசிய மகரந்தத்தோடு அசைகின்ற அழகிய துளசிமாலை தரித்த திருமாலையும் பூர்வம் உலகங்களைப்படைத்த அழகியதாமரை மலர்ப்பீடத்தை யுடைய பிரமனையும் கட்டளையிட்டுத் தொழில்செய்யக் கொண்டனன். சந்தனக்குழம்புபூசிய தோள்கள் தினவெய்தினன். மேற்கொண்டபோரில் யுத்தகளத்தில் எதிர்த்தவர்களில் இவனுக்குப் பிற்பட்டுப் புறமுதுகு காட்டாதவர்களொருவருமிலர். எ - று. (௩)

எய்தா விடரெய் தினராற்றல மென்ன நின்றார்
மைதா ழுமனத் தனையஞ்சினர் வானு ளோர்கள்
பைதா ழநடித் தபிரானொடும் பைத லுற்றார்
வைதா ழெயிற்றந் தகன்றன்னை மருங்கு சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் அதுகாறும் அடையாத துன்பத்தையடைந்து இனிச் சலியோமென்று வஞ்சகம்பொருந்திய நெஞ்சையுடைய அந்தகாசுரனுக்குப் பயந்து, காளிங்கனது பணமுடிதாழும்படி அவன்சிரமிசைநடித்த திருமாலோடு வருந்தினார்கள். கூர்மைபொருந்தித் தாழ்ந்த பற்களையுடைய அந்தகாசுரன் பாலெய்தினார்கள். எ - று.

நின்னன் றியெம்மைப் புரந்தாள்பவர் யாவர் நின்று
மின்னுந் துயரெய் தினமென்பது ரைமை யெம்பாற
பன்னும் பணியைத் தலைக்கொள்ளுதும் பாது காப்பாய்
மின்னுந் துனிக்கு நிலவிட்டு விளங்கும் வேலோய்.

(இ - ள்.) மின்னுகின்ற ஒப்பற்ற கூர்மைவாய்ந்த இலைவடிவேற்றும்பிரகா சிக்கும் வேற்படைதாங்கிய அந்தகனே! உன்னையன்றி எங்களைக்காத் திரட்சிப்பவர் யாவருளர்? உன்னால் நாங்கள் இன்னுந் துன்பமடைந்தோமென்பது உண்டாகாமல், உன்னுடைய கட்டளைப்படி நாங்கள் பணிசெய்யப் பெறுவாயாக. நீ எங்களைப் பாதுகாப்பாயாக. எ - று. (௬)

என்று னிமையோ ரொடுசக் கரமேந்து கையான்
குன்று யதடம் புயநோக் கினன்கூற்ற மன்னான்
பொன்றாழ் மணிமோ லிதுளக் கினன்போற்றி முன்னர்
நின்றான் முகநோக் கினன்மூ ரனிகழ்த்தி னானால்.

(இ - ள்.) என்று சக்கராயுதமேந்திய திருமால் தேவர்களோடு கூடிச்சொல்லினர். [அந்தகன்] இயமன்போன்ற அந்தகன் மலையையொத்த பருத்த தன் தோள்களை நோக்கினன். பொன்மயமாய இரத்தினங்களிழைத்த கிரீடமணிந்த சிரசையசைத்தனன். துதித்துத்தன் முன்னேநிற்கும் திருமால் முகத்தைநோக்கிப் புன்னகைசெய்தனன். எ - று. (௭)

அடுபோர் வலித்திண் டிறல்வா ளரியேறி யானே
கெடுநா ளுடைநீ விரெல்லோர் களுங்கெண்டை யங்கட்
படுவால் வளைசெந் துவர்ச்சே யிதழ்ப்பாவை மாரொத்
திடுவீ ரெனச்சொற் றனன்பின் னுமிசைப்ப தானான்.

(இ - ள்.) கொல்லத்தக்க போர் வல்லபமாகிய அடங்காத பராக்கிரமமுடைய ஆண்சிங்கவேறு யானொருவனே. தூர்க்காலமுடைய நீங்களெல்லோரும் அழகிய சேற்கண்டைபோலும் விழிகளையும் வெள்ளிய வளையல்களையும் செம்பவளம்போலும் வாயையும் செவந்த இதழையுமுடைய மாதர்களைப்போன்று திரியக்கடவீரென்றுசொல்லி மேலுங் கட்டளையிடுகின்றான். எ - று. (௮)

செந்தா மரைக்கட் கடையஞ் சனந்தீட்டி யம்பொற்
பைந்தா னையுமன் னவர்க்கொத் தபரிந்தி றக்கி
யந்தார்க் கிளியென் னமிழற் றியளிக்கு லஞ்சூழ்
கொந்தார் குழலென் னநுமபங் கியுங்கோதந் மைத்து,

(இ - ள்.) செவந்த தாமரைமலர்போன்ற விழிகளின் கடைசியில் மையெழுதி அழகிய பீதாம்பரமும் அம்மாதர்கட்குரியனவாக விரும்பியணிந்து, அழகிய மலர்த்தாறுகளில் வசிக்குங் கிளிபோல வசனித்து, வண்டுகூட்டங்கள் மொய்க்கும் மலர்க்கொத்தணிந்த கூந்தலையுடைய மங்கையர்களாக உமது தலைமயிர்களையுஞ் சிவிமுடித்து. எ - று. (௯)

பூணப் படுபொற் பணியப் பணிபூண்ப தன்றிக்
காணப் பெறினும் முயிரின் றுகழிப்ப துண்டாற்
சேணப் பதமே குதிரென் றனனவ்ன தேவர்
நாணப் படுவா ரலரா விநயந்து சென்றார்.

(இ - ள்.) அணியத்தக்க அழகிய ஆபரணங்கள் அம்மாதர்க்குரியனவற்றை அணிவதல்லாமல் வேறுவகையாகப் பார்க்கப்பெற்றால், அன்றையதினமே உங்களுயிர்கள் போக்கப்படும். அதிதூரமாகச் செல்லக்கடவீர்கள் என்று கட்டளை

செய்தான். அந்தத்தேவர்கள் வெட்கமெய்தாதவர்களாய்த் தங்களுயிரை விரும்பிக் காத்துச்சென்றார்கள். எ - று. (௬௦)

வெய்யோ னிவைசெப் பலுமா லயன்வின் னுளோர்கள்
பொய்யா யநுசுப் பிளையார் நலம்போற்றி நின்றார்
மையா யமனத தினனந் தகவாள ரக்கன்
செய்யா தனயா வையும்பின் னருஞ்செய்த டர்த்தான்.

(இ - ள்.) அந்தகாசுரன் இதனைச்சொல்லவும், திருமால் பிரமன் முதலிய தேவர்கள், நுண்ணிய இடையையுடைய மங்கையருருவேற்று விளங்கினர். வஞ்சகநெஞ்சினையுடைய வாளேந்திய அந்தகன் செய்யத்தகாத பலவகைத்துன்பங்களைமேலுஞ் செய்து வருத்தினான். எ - று. (௬௧)

குயில்போன் மொழிக்கொம் பரன்னார் குணங்கொண்டு மன்னே
ரயில்வா ளெயிற்றந் தகன்செய் வனவாற்ற லாராய்ப்
பயினீண் முடிமந் தரஞ்சென் றனர்பண்டை யோர்மூன்
றெயினீ றநகைத் தவற்போற் றியிரந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) குயில்போன்ற சொல்லையுடைய பூங்கொம்பையொத்தமாதர்களது குணங்கொண்ட பின்னும், கூர்மைவாய்ந்த வெள்ளியபற்களையுடைய அவ்வந்தகன்செய்யுந் துயரங்களைச்சகிக்கமுடியாதவர்களாய், நெடியசிகரத்தையுடைய மந்தர பர்வதத்தையடைந்து, முற்காலத்தில் ஒப்பற்ற முப்புரங்களுஞ் சாம்பராகப் புன்னகைசெய்த சிவபெருமானைத் துதிசெய்து யாசித்து நின்றார்கள். எ - று.

அங்கோல் வளைபங் கனருச சனைக்கன்பி னோராய்ச்
செங்கோ சனகத் திருக்கண் ணினன்றேவர் யாருந்
தங்கோல் வளைக்கை கொடருச் சனைதந்து நின்றார்
வெங்கோ லவிடைக் கொடியோ னருண்மிக்கெ ழுந்தான்.

(இ - ள்.) அழகிய வளையலையணிந்த பார்ப்பதிபாகராகிய சிவபெருமானையர்ச்சிப்பதற்கு அன்புடையவர்களாய், செந்தாமரை மலர்போலும் விழிகளையுடைய திருமால் முதலிய தேவர்களெல்லோரும், தமது அழகியவளையலணிந்த கைகளாற் சிவார்ச்சனை செய்திருந்தார்கள். வலிய அழகமைந்த இடபக்கொடியையுடைய சிவபெருமான் திருவருண் மிகுந்து எழுந்தருளினர். எ - று. (௬௩)

வள்ளே றியமுத் தலைச்சூற் படைமங்கை பாகன்
வெள்ளே றுகைத்தெய் தலும்வே தபுராத னற்கும்
புள்ளே றுகைத்தோற் கும்விண் ணேயபுத்தே ளிருக்கு
முள்ளே றியிரைத் தெழுந்தார் வமுவட்டெ ழுந்த.

*(இ - ள்.) கூர்மைமிக்க முத்தலைவேலாகிய சூலத்தையுடையவரும் பார்வதிபாகருமாகிய சிவபெருமான், வெள்ளிய இடபவாகனமூர்ந்து எழுந்தருளவும் பிரமதேவனுக்கும், கருடவாகனமுடைய விஷ்ணுவுக்கும், ஆகாயத்தில் வசிக்கும் ஏனைத்தேவர்களுக்குஞ் சந்தோஷவெள்ளமானது உள்ளீத்திலெழுந்து ஊற்றெடுத்துப்பெருக. எ - று. (௬௪)

கொலைவா ளெயிற்றந் தகவா சுரன்கூற்ற மன்னு
வினையா விடர்செய் தனனுற் றலமாகி நின்றேம்

கலைவாண் மதிவாண் முகப்பெண் மைகரந்து நின்று
முலையா யெமக்கின் னலிழைப் பதொழிந்தி லானால்.

(இ - ள்.) கொலைத்தொழில் புரியும் வாள்போலும் பல்லையுடைய அந்தகாசுரன் இயமனையொத்தவனாய், எங்கள் ஓரிடத்தும் நிற்காமல் துன்புசெய்தனன். சலியாது வருந்துகின்றோம். வெள்ளிய கலைகளையுடைய சந்திரன்போன்ற ஒளிவாய்ந்த முகத்தைப் பெண்மைத் தன்மைவகித்து மறைந்து வசித்திருந்தும், எங்களுக்கு நீங்காத துன்புசெய்வதை நீங்கினானில்லை. எ - று. (கரு)

அதுகாத் தெமதா ருயிர்க்கன் பினிரங்கி யைய
புதுவாழ்க் கையளித் தவனேசிய புண்ட ழும்பின்
முதுகாற் றுதியன் னதுசெய் யயவன்றி லாயே
லெந்நாட் கரையே றுதுமென் றெடுத்தேத்தி னாரால்.

(இ - ள்.) ஐயனே! எங்கள் அரியவுயிரை அத்துயரத்தினின்றும் காத்து அன்போடு திருவுள்ளமிரங்கிப் புதிய வாழ்வினையநுக்கிரகித்து, அவனடித்த புண்களின் தழும்போடுகூடிய முதுகினை யாறச்செய்தருள்வீராக. அங்ஙனம் திருவருள்செயத் திருவுளமில்லையாயின், அடியேங்கள் எந்தக்காலத்தில் இத்துயர்க்கடலினின்றும் கரையேறுவோமென்று பலவாறெடுத்துத் துதிசெய்தார்கள். எ - று. (கசு)

புரமூன்று தழற்பட வாணகை பூத்து நின்ற
சிரமேந்து கரத்தின னங்கது சிந்தை செய்யா
வரனோங்கிம வானருண் மாமட மங்கை யேவற்
கரவால்வளை யாரொடு நீவிர் கரத்தி ரென்றான்.

(இ - ள்.) திரிபுரங்களும் எரியும்படி ஒள்ளிய புன்னகைசெய்து, பிரமசிரத்தைக் கையிற்றாங்கிய சிவபெருமான், அவர்கள் பிரார்த்தனையைத் திருவுளங்கொண்டு சிறப்புமிக்க இமாசலமன்னன்பெற்ற பெருமைதங்கிய இளமங்கையாகிய உமாதேவியாருடைய ஏவல்புரியும் வெள்ளியவளையலணிந்த கையையுடைய மங்கையர்களோடுஞ் சேர்ந்து, நீங்கள் அவனுக்கு மறையக்கடவீர்களென்று திருவாய் மலர்ந்தருளினர். எ - று. (கஎ)

உமையாளுயிர்ப் பாங்கியர் பாங்கி னுவந்து நிற்பி
னுமையாங்கவ னின்ன லிழைத்திட நோக்கி னானே
லிமையாமுன மன்னவன் போர்வலி யென்ப தொன்றை
யமையாதுமக் கந்நிலை யஞ்ச லளித்து மென்றான்.

(இ - ள்.) உமாதேவியாருடைய உயிர்த்தோழியரோடு களித்து வசிப்பீரானால், உங்களை அங்கே அவ்வந்தகன் துன்புசெய்யக் கருதின மாத்திரமே இமைக்குங் காலத்திற்கும் முற்பட, அவனுடைய போர்வல்லபமென்பது ஒரு சிறிது மமையாமல், உங்கட்கு அக்காலத்தில் அபயங்கொடுப்போமென்று சிவபெருமான் கூறியருளினர். எ - று. (கஅ)

இருளுங்கறைக் கண்டன வர்க்கென வந்தி ரங்கி
யருளும்படி நின்றன னங்கத ரக்க னோரா
மருளுந்தனி நெஞ்சொடு வெஞ்சின மாறு கொண்டா
லுருளும்புரி வார்சடை யோன்றிறத் தன்மை யோர்வான்.

(இ - ள்.) இருணிறந்தங்கிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் அத்தேவர்களுக்காக அப்பொழுது மனமிரங்கித் திருவருள்புரியத் திருவுள்ளங்கொண்டனரென்பதை அந்தகாசுரன் உணராதவனாகி மயக்கெய்திய ஒப்பற்ற மனத்துடன் கொடுங்கோபம் பொருந்திய பகைமையெய்தி, புரிந்து புரள்கின்ற நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமான் திறத்தில் உண்மையுணரக்கருதி. எ - று. (௧௯)

வெள்ளப்படை கொண்டொரு மந்தர வெற்பி னெய்தி
வள்ளைக்குழை மங்கைய ரென்ன வளைந்து நின்ற
பள்ளத்திருப் பாற்கட லோன்முதற் பண்ண வர்க்கன்
றுள்ளப்பய மெய்துற வெம்மை யுடற்றி நின்றான்.

(இ - ள்.) வெள்ளமென்னுந் தொகைகொண்ட சேனையோடு, ஒப்பற்ற மந்தரமலையையடைந்து குண்டலமணிந்த வள்ளைக்கொடிபோன்ற செவியையுடைய மாதர்கள்போலச் சூழ்ந்துநின்ற ஆழமாகிய திருப்பாற்கடலில் துயிலும் திருமால் முதலாகிய தேவர்களுக்கு மனதிற் பயமெய்தும்படி கொடுமைசெய்து கொண்டிருந்தான். எ - று. (௨௦)

அன்னானம ராடலுக் கஞ்சியன் னோர கன்று
பொன்னார்கயி லைத்திரு வாயில்பு குந்து நின்றார்
பன்னாகம ணிந்துணை நூபுரப பங்க யத்தோன்
முன்னாவடு கக்கட வுட்கவன் மொய்ம்பு ரைத்து.

(இ - ள்.) அவ்வந்தகன் போர்செய்தற்குப் பயந்து அத்தேவர்கள் மந்தரகிரியைநீங்கி அழகுபொருந்திய திருக்கைலாயகிரியின் திருவாயிலையடைந்து நின்றார்கள். சாப்பங்களையணிந்த பாதசரமாகக்கொண்ட உபயதாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய சிவபெருமான் வடுகக்கடவுளைக்கருதி அவ்வந்தகன் வல்லமையை வெளியிட்டு. எ - று. (௨௧)

பன்னாகம்=காளி காளாஸ்திரி யமன் யமதூதனென்னும் விஷப்பற்களையுடைய நாகம், அல்லது பலநாகம் என்று பொருள்படும்.

சென்றுற்றவ னாவி செகுத்திடு மாறு செப்பக்
குன்றொத்த புயக்கட வுட்குவெங் கோப முற்றி
யன்றற்றெறு வாளெயிற் றந்தக னாவி யுண்பா
னென்றொத்தெரி கட்கணத் தோரொடு மெய்தி னானல்.

(இ - ள்.) அவன்பாற்சென்று உயிர்வாங்கும்படி கட்டளையிட, விந்தகிரியைப்போன்ற தோள்களையுடைய வைரவக்கடவுளுக்குப் பெருங்கோபமெய்தி, அப்பொழுது அந்த அந்தகாசுரனுயிரைப் பருகும்படி சூரியன் போன்று பிரகாசிக்கும் விழிகளையுடைய தமது கணங்களோடும் வைரவக்கடவுள் அவன்பாலடைந்தனர். எ - று.

கண்டானது கண்டிற லந்தகன் காலனொப்பான்
கொண்டான்வ டைக்கு கிளர்த்தெரி கோப வெந்தீ
மண்டாவமர் தம்மின் மலைந்தனர் வீரா ரக்கர்
கண்டாடின ரஞ்சின ரந்தரத் தேவர் யாரும்.

(இ - ள்.) இயமனை யொத்தவனாகிய மிக்கவல்லபமுடைய அந்தகாசுரன் அதனைக்கண்டு, வடவாமுகாக்கினிக்குச் சமானமாகி யெரிகின்ற கொடிய கோபாக்கினி கொண்டனன். அதனால் அவ்விருதிறத்தரும் நெருங்கித் தம்முட்போர் செய்தனர். வாளேந்திய அசுரர்கள் வருந்தினார்கள். ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களெல்லாரும் பயந்தார்கள். எ - று. (௨௩)

முறிபட்டன வாளெயிற் றந்தகன் மொய்த்த சேனை
தறிபட்டது தண்டொடு சக்கரம் பிண்டி பாலம்
பொறிபட்டது மண்படு தூளி பொதிந்த வானம்
பறிபட்டன செங்கதி ரோனுடைப் பச்சை வாமா.

(இ - ள்.) வாள்போலும் பற்களையுடைய அந்தகாசுரனுடைய நெருங்கிய சேனைகள் முறிபட்டன. தண்டு சக்கரம் பிண்டிபாலமுதலிய ஆயுதங்கள் ஒடிபட்டன. மண்படுபுழுதியானது எங்கும் பரவியது. ஆகாயத்தைமூடியது. சிவந்த கிரணங்களையுடைய சூரியன் தேரிற்பூட்டிய தாவிச்செல்லும் பசுநிறந்தங்கிய குதிரைகள் நடைதவறி வழுக்கின. எ - று. (௨௪)

துள்ளுந்திரை யோடு பரந்தது சோரி வாரி
கொள்ளுந்திற னின்றி நெடுங்கடல் கோதத லைப்பக்
கள்ளுண்புலை யாக்கைய ராவி கழிந்து பட்டா
ருள்ளுஞ்சின வந்தக னெஞ்சமு ருத்த ழன்றான்.

(இ - ள்.) அப்பொழுதுண்டாகிய உதிரவெள்ளத்தைக் கடலானது அடக்கிக்கொள்ளுந் திறனில்லாமல் பெரிய கடலானது கலந்து அலைக்கும்படி துள்ளுகின்ற அலையுடன் கூடிப்பரவியது. கள்ளைக்குடிக்கும் புலைத்தன்மை பொருந்திய உடலையுடைய அசுரர்கள் உயிர்நீங்கி யிறந்தார்கள். நினைக்கத்தக்க கோபத்தையுடைய அந்தகாசுரன் கோபித்துக்கொதித்தான். எ - று. (௨௫)

வடுகக்கட வுட்பெருந் தேவனும் வாளெ யிற்றுக்
கடுவொத்தெழு மந்தக னோடு கனன்று நின்றா
னடுவுற்றனன் வெள்ளிகை தந்தரு ணன்ம ருந்தாற்
கொடுபெற்றன ராவி யிறந்தவக் கொண்ட லொப்பார்.

(இ - ள்.) வைரவக் கடவுளாகிய பெருவல்லபமுடைய தேவனும் வாட்படைபோலும் பல்லையுடைய விஷத்தன்மையோடோங்கிய அந்தகாசுரனோடு கோபித்துப் போர்க்கு நின்றனர். வெள்ளியாகிய சுக்கிரபகவான் போர்க்களத்திடையே யெய்திக்கொடுத்த நல்ல அமிர்த சஞ்சீவிமருந்தினால், முன்னேயிறந்த மேகநிறந்தங்கிய அவ்வசுரர்கள் மீண்டும் உயிர்பெற்றெழுந்தார்கள், எ - று.)

அக்கண்மய மில்லவ ராவி யடைந்த வாறுந்
திக்கண்ணி நெடுஞ்செரு வன்னவர் செய்த வாறு
முக்கண்ண னுணர்ந்தனன் வெள்ளியை முன்ன ரள்ளி
விக்கின்றில னெய்தி யெடுத்து விழுங்கி னானால்

(இ - ள்.) பட்சமில்லாத அவ்வசுரர்கள் உயிர்பெற்ற வகையும், அக்கொடியோர் திசைகடோறுங் கலந்து பெரும்போர்புரிந்த வகையையும், திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவுளத்திலுணர்ந்து (அதனால் அத்துன்பங்கள் பெருகுதலின் அவற்றையகற்ற) முற்பட வெள்ளியைவாரி யெடுத்து வாயிலகப்படாமல் இலேசாக விழுங்கி வயிற்றிலடக்கினர், எ - று. (௨௭)

மல்லாடு தடம்படு திண்புய மாக ணத்தோர்
கொல்லாவசு ரப்பெருந் தானைகு றைத்த றுத்தார்
செல்லாவடு கத்தனி நாதனுந் திண்டி றற்போர்
வல்லானு மெதிர்த்தன ரூழிம லைந்து நின்றார்.

(இ - ள்.) மற்போர்புரியும் பரந்த வலியதோள்களையுடைய பெரியகணத் தலைவர்கள், கொல்லமுடியாத பெரிய அசுரச்சேனையைக் குறைவுறும்படி வெட்டியழித்தார்கள். பிறர்வல்லபம் தம்மீது செல்லாத ஒப்பற்ற வைரவப் பெருமானும், திண்ணியவலிய போர்புரிதலில் வன்மையுற்றோனாகிய அந்தகா சுரனும் ஒருவரோடொருவ ரெதிர்ந்து யுகாந்தம்போலப் போர்புரிந்தார்கள். ()

ஞாலப்படு மன்னுயி ரியாவுந டுங்க வூழிக்
காலக்கட லென்னவ ருந்தறு கட்க டுந்தீ
யாலத்திரு ளேறெறு மந்தகன் றன்னை மின்னுஞ்
சூலத்தொடு குத்தியெ டுத்தனன் றொல்லை யோனே.

(இ - ள்.) உலகிலுண்டாகிய நிலைபெற்ற உயிர்கள்யாவும் நடுங்கும்படி, பிரளயகால சமுத்திரம்போல வரும், அஞ்சாமையையுடைய ஆலாலவிஷத்தினைப் போற் கறுத்தும், ஆண்சிங்கத்தையொத்தும் விளங்கிய அந்தகாசுரனை, பழையோனாகிய வைரவக்கடவுள் பிரகாசிக்கின்ற சூலாயுதத்தாற்குத்தி மேலேதூக்கிக் கொண்டனர். எ - று. (உகூ)

பத்தாயிர கோடியெ ணும்பரு வங்க டக்க
முத்தாரை யயிற்படை கொண்டனன் மொய்த்த சோரி
நெய்த்தாரை யுணங்கி யொழுக்குற நின்ற நீதி
பொய்த்தானை யுணக்கினன் வெந்திறற் பூத நாதன்.

(இ - ள்.) பத்தாயிரகோடி வருஷங்கள் கழிய, முத்தலைகள் பொருந்திய சூலமுனையில் அந்தகாசுரனைத் தாங்கினர். நெருங்கிய உதிரவெள்ளமெல்லா மொழுகி, ஒழுக்கமாகிய நீதிமார்க்கத்தினின்று பொய்த்துத்தவறிய அந்தகனை, வெவ்விய வல்லபமுடைய பூதகணங்கட் கிறைவராகிய வைரவக்கடவுள் உலர்த்தினர். எ - று. (௩0)

முதலிக்கனை நெற்றிவி ழிக்கனன் மூட்டி வென்ற
குதலைக்கொடி பங்கனி டத்தெதிர் கொண்டு சென்றான்
விதலைப்படு வெந்திற லந்தக வெய்ய னைக்கார்க்
கதலிக்கொடி யாமென முன்னரிற் காட்டி னானால்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில், கருப்புவில்லியாகிய மன்மதனைத் திருநெற்றிவிழியி லுண்டாகிய தீயைமூட்டி யெரித்துச்சயித்த, மழலைச்சொல்லையுடைய பூங்கொடிபோன்ற உமாதேவிபாகராகிய சிவபெருமானிடத்தில் நேரே தூக்கிச்சென்றனர். மிக்கவல்லபமுடைய அந்தகாசுரனெனும் நடுக்கமெய்தியிருக்குங் கொடியோனை, கரிய [கதலிக்கொடி] விருதுக்கொடிபோலத் திருமுன்னர்க்காட்டினார். எ - று.

கைகாலிடை தூங்குற வீங்குக டற்க டுங்கார்
மைகான்மணி கண்டனை யந்தகன் வாய்வ ழுத்த
நெய்கானெடு முச்சிகைச் சூற்படை நீக்கி நோக்கி
யுய்காரணம் வேண்டுவ யாதொது ரைத்தி யென்றான்.

(இ - ள்.) அந்தகாசுரன் (சூலநுனியிலிருந்துகொண்டு) கைகளூம். இடையேதொங்கும்படி யிருந்து, கடல்போலுங் கொடிய கருநிறந்தங்கிய விடதம்பொருந்திய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை வாயாற்றுதிசெய்ய, செய்பூசிய முத்தலையையுடைய சூலாயுதத்தின் முனையினின்றகற்றி அவனைப்பார்த்து, நீ உச்சிவிக்குங்காரணமாக யாதுவேண்டுவது? சொல்லுக வென்றனர். எ - று. ()

மாதுக்கொரு பங்கனை யங்கன் வணங்கி யைய
பூதர்க்கொரு நாயக ளாகுதல் போற்றி நின்றே
னீதக்க தெனப்பணி யென்றுநி கழ்த்தி னுனப்
போதத்தலை யன்னவற் காதுபு ரிந்த ளித்தான்.

(இ - ள்.) உமாதேவிக்கு ஒருபாகமாகவுள்ள சிவபெருமானைப்பணிந்து, ஐயனே! பூதகணங்கட்கு ஒப்பற்ற தலைவனாகுதலை விரும்பி நின்றேன். தேவரீர் இது தக்கதென்று கட்டளையிட்டருள வேண்டுமென விண்ணப்பித்தனன். அப்பொழுது சிவபெருமான் அத்தலைமைத் தன்மையை அந்த அந்தகாசுரனுக்குப் பிரசாதித்தருளினர். எ - று. (௫௫)

மேற்படி வேறு.

பிரசு ரன்றனை யுதரம்வைத் தருளிய பெம்மா
னுரவு மன்னவன் செருக்கொழிந் ததுகருத் துணர்ந்தான்
மரபி னீட்டிய வருடமை யாயிரத் திரட்டி
விரவி நீங்கிய பின்னரின் வெள்ளிடை விடுத்தான்.

(இ - ள்.) சுக்கிரனைத் திருவயிற்றிலடக்கிய சிவபெருமான், வலிதங்கிய அவனுடைய இறுமாப்பை விலககி யருளியதைத் திருவுளத்துணர்ந்து, முறைப்படி நீடித்த பதினாயிரவருடங்கள் கலந்துகழிந்தபிறகு, வெளியேவரும்படி (அச்சுக்கிரனை) விடுத்தருளினர். எ - று. (௫௪)

முக்க ணாயகன் றிருவுத ரத்தொடு முயங்கிச்
சுக்கி லத்தொடு மேதாய்தலாற் சுக்கிர னெனும்பேர்
தக்கு நின்றனன் பார்க்கவன் றயங்குநாட் கிரகம்
புக்க பேரொளி மழுங்குற விளங்கொளி பொலிந்தான்.

(இ - ள்.) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவயிற்றிற்பொருந்திச் சுக்கிலத்துடன் படிந்து வந்தமையால், சுக்கிரனென்னும் பெயர்திருத்தமாகப் பொருந்தினன். [பார்க்கவன்] சுக்கிரன் பிரகாசிக்கின்ற தினத்தில் கிரகங்கள் தமது பேரொளி மழுங்கும்படி விளங்குகின்ற தேஜஸோடு பொருந்தினான். எ - று. (௫௬)

ஆட ராப்புனை வேணியோற் கருச்சனை யயர்ந்து
பாட கன்றுதன் னிலைபுகுந் தடைந்தனன் புன்னு
ளோட ரித்தடங் கண்ணிய ருருவுகொண் டடைந்து
தோட நீத்தனர் யாவருந் தம்பதந் தொக்கார்.

(இ - ள்.) ஆடுகின்ற சர்ப்பத்தையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானை யர்ச்சனைசெய்து, அந்தகன் தனக்குற்ற துன்பநீங்கித் தனக்களித்த தலைமை நிலைமையை யெய்தினன். பலகாலம், நீண்ட அரிபரந்த விசாலித்த கண்களையுடைய மாதருருவேற்ற தேவர்களெல்லாரும் தங்கட்குற்ற தோஷத்தை விலக்கித் தத்தம் பதவிகளையடைந்தார்கள். எ - று. (கூகூ)

அந்தகாசுரன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் உகூ-க்குத் திருவிருத்தம். கூ௯உஅ.

முப்பதாவது
பண்டாசுரன்வதைச் சருக்கம்.

இனிப்பு கன்றன யாவையு மொழியமற் றின்னும்
பணிக்கொ டுஞ்சடைப் பண்ணவன் பூசனை பயின்று
தனிப்பெ ரும்பதம் பெற்றன வுரைக்குதுந் தவத்தீர்
கனித்த சிந்தையிற் கேட்கெனப் பின்னருங் கழறும்,

(இ - ள்.) இதுகாறுங் கூறியவையாவும் நீங்க, குளிர்ச்சிவாய்ந்த வளைந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் பூசையைச்செய்து ஒப்பற்ற சிறந்தபதவிகளெய்திய சரிதையை இன்னுஞ் சொல்லுகின்றோம், தவசிந்தையுடையவர்களே! கனிவுற்றமனதோடுங் கேட்கக்கடவீர்களென்று சூதமுனிவர் மேலுஞ்சொல்லத் தொடங்கினர். எ - று. (க)

ககன முற்றன விளநிலா வெறித்திடுங் கயிலைச்
சிகர நீத்தெழு மகேச்சுர னுமையொடுஞ் செல்லா
நகைமு கிழ்த்தல ருஞ்சினை நறுந்தழைப் பொதும்ப
ரகவை நோக்குவான் கணத்தொடு மினிதெழுந் தருள.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவி, இளஞ்சந்திரிகையை வீசுந் திருக்கைலாயகிரியையகன்று எழுந்தருளிய சிவபெருமான் உமாதேவியாரோடுஞ்சென்று ஒளிவிட்டு மலர்ந்த பெரிய கிளைகளையும் நறுமணமமைந்த இலைகளையுமுடைய மலர்ச்சோலையைப் பார்க்கும்படி சிவகணங்களோடும் இனிதாக எழுந்தருள. எ - று.

கனைகு ரற்சுரும் பினத்தொடுந் துதைந்தெழு கற்றை
வனைம லர்க்குழ லம்பிகை மலர்க்கரந் தாங்கப்
புனைபு னற்சடை யெம்பிரான் பொன்னடி சாத்த
வனைய சோலைமற் றியாவையும் பவித்திர மடைந்த.

(இ - ள்.) ஒலிக்கின்ற குரலையுடைய வண்டுகள் கூட்டத்தோடு மொய்த்தெழுகின்ற கற்றையாகிய அலங்கரிக்கின்ற மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாபிராட்டியார் அம்மலர்களைத் தமது திருக்கரத்திற்றாங்கவும், கங்காசலத்தைத் தரித்த சடையையுடைய எமது சிவபெருமான் அழகிய திருவடியில் சாத்தவும், அந்தச்சோலைமுழுவதும் புனிதத்தன்மை யடைந்தது. எ - று. (௩)

குழைத்த மென்சினைக் கொம்பர்சூழ் பொதும்பர்காப் புடையோ
ருழைத்தி ருக்கரத் தெந்தையை யுமையொடும் வணங்கத்
தழைத்த மல்லிகைப் பூங்கொடி தவழ்ந்தல ருயிர்க்கு
மிழைத்த மென்கனிப் படப்பைமுற் றெங்கணு மெய்தி.

(இ - ள்.) தளிர்த்த மெல்லிய அரும்புகளையுடைய பூங்கொம்புகள் சூழ்ந்த சோலையைக் காவற்றொழில் செய்வோர், மானேந்திய திருக்கரத்தையுடைய எமது தந்தையாகிய சிவபெருமானை உமாதேவியாரோடும் பணிந்து ஏவல்புரிய, தழைத்த மல்லிகையின் அழகிய கொடிபடர்ந்து மலர்கள் சொரியும் மெல்லிய கனிகள் மிகுந்த சோலைமுழுதும் யாண்டும் சென்றுலாவி. எ - று. (ச)

திருக்க ணோக்கின னெந்தைதன் னிடம்படு தேவி
யருட்க ணோக்கின ளாதலா லாங்கவை யனைத்து
மருக்க நிற்பன யாவையு மருத்தன வினிமேற்
குருக்க வேண்டுவ யாவையுங் குருத்தெழுந் தனவால்.

(இ - ள்.) எமது தந்தையாகிய சிவபெருமான் திருக்கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினர். அவ்விறைவருடைய வாமபாகத்தி லெழுந்தருளிய உமாதேவியாரும் கிருபாநோக்கஞ் செய்தருளினர். ஆதலால் அப்பொழுது அவை யெவற்றிலும் மணந்தருவன வெல்லாம் மணஞ்செய்தன. இனிமேல் தளிர்விடவேண்டுவன வெல்லாந் அப்பொழுது தளிர்விட்டெழுந்தன. எ - று. (கு)

கனிய நிற்பன கனிந்தன முகையலம் பொதும்பர்
பனிந றுந்தளி ரீன்றன பூத்தன பசும்பொற்
புனித மென்கனி தூக்கின பொலம்பணைச் சினைக்க
ணனிந றுங்கனி காலநீத் தளித்தன நடுவண்.

(இ - ள்.) பழுக்கவேண்டி யிருந்தனவெல்லாம் பழுத்தன. அவ்வழகிய சோலையிலுள்ள மரங்கள் மொட்டுகளையும் குளிர்ச்சிவாய்ந்த மணமமைந்த தளிர்களையுந்தந்தன. மலர்ந்தன. பசியபொன்னிறந்தங்கிய பரிசுத்தமான மெல்லியபழங்களையேந்தின. அழகிய கிளைத்த கிளைகளில் மிக்க நறுமணங்கமழும் பழங்களைக் காலங்கடந்தும் இடையே கொடுத்தன. எ - று. (அ)

சந்த வார்பொழிற் றடம்பணைத் தழைமுகத் தின்ற
பைந்த ளிர்ப்புறத் திழிந்தன கிடந்தன பசுந்தா
துந்த ரும்பசும் பொற்றகட் டொருங்குறக் கவிழ்த்த
சிந்து ரத்துக ளாமென்ச் சினைதொ றுஞ் சிறந்த,

(இ - ள்.) அழகிய நெடியசோலையில் விசாலமான கிளைகளிலுள்ள தழைகளினுனியிற் றந்தபசிய தளிர்ப்புறத்திலே இழிந்தனவாய், பசியமகரந்தங்கள் கிளைத்தற்கரிய பசும்பொற்றகட்டிலே ஒருசேரக்கவிழ்த்த சிந்துரப்பொடி போலக்கிளைகடோறுஞ் சிறந்தனவாகி விளங்கின. எ - று. (எ)

அள்ளி யப்பிற கிழத்திய வாரிருட் பிழம்பை
வெள்ள வேணியி னிடைப்படு வெண்ணிலாக் குழவிப்
பிள்ளை வாணிலாக் கவர்ந்ததப் பெருநிலாப் பரப்பை
வள்ள னெற்றியங் கட்கடை நுகர்வதோர் மருங்கு.

(இ - ள்.) அப்புறத்திலே நிழல்செய்யும் நிறைந்த விருட்கொகுதியை யள்ளியெடுத்து, சிவபெருமானது கங்காசலம் பொருந்திய சடையினிடையே யுள்ள வெள்ளிய சந்திரிகையைவீசும் இளம்பிறைச் சந்திரனுடைய ஒளிதங்கிய சந்திரிகையானது கவர்ந்துகொண்டது. அப்பெரிய சந்திரிகையின் ஒளியை', சிவபெருமானுடைய அழகிய திருநெற்றிவிழியின் கடைநோக்கானது பருகுவதும் ஓர்புறத்திலுள்ளது, எ - று. (௮)

குழைப்ப சும்பொனி னவமணி குயிற்றிய கொம்ப
ரிழைகத பேரொளி கலத்தலா லிராப்பக லென்ன
விழைத்த சிந்தையிற் பகுத்துணர்ந் தறிவரி தெனுற்
றழைத்த பூம்பொழிற் கேதுமற் றறிவரோ தக்கோர்.

(இ - ள்.) தளிர்களாகிய பசிய பொன்னினிடத்தில் நவரத்தின கசிதமாகிய மலர்க்கொம்புகள் உண்டுசெய்த பெருங்காந்தி விராவுவதனுல், இரவென்றும் பகலென்றும் விரும்பிய மனத்தோடு பிரித்துணர்ந்தறிதல் அருமையென்று சொல்வோமானுல், தழைத்துச் செழித்துள்ள அம்மலர்ச்சோலைக்குக் காரணம் இஃதென்று மேலோரும் அறிவார்களோ? அறியார்கள், எ - று. (௯)

வெள்ளி வெண்டிரை துரைதிரைத் திரங்குபால் வேலை
நள்ளு மந்தரந் திரித்தமு தெடுக்குநா ளலங்கற்
றெள்ளு தேத்துழா யவனுருத் தெறித்தபே ரமுதப்
புள்ளி யொத்தென மலர்ந்தன கருஞ்சினைப் புன்னை.

(இ - ள்.) வெண்பொன்போலத் தாவள்யமான அலைகளையும் நுரையையும் வரிசையாகக்காட்டி யொலிக்கின்ற பாற்கடலை மந்தரகிரியாகிய மத்தினுற்கடைந்து அமுதத்தை யெடுத்த அக்காலத்தில், தெளிந்த தேனொழுகுகின்ற துளசிமாலைதரித்த திருமாலுடலின்மேல் தெறித்துவீசிய யெரிய அமிர்த பிந்துக்களைப் போலக் கரிய கிளைகளையுடைய புன்னைமரங்கள் புட்பித்திருந்தன, எ - று. ()

புன்னை திருமாலும், மலர்கள் அமிர்த பிந்துக்களுமாம்.

ஈர நாண்மல ரொருசினை யீர்ங்கனி யொருபாற்
பூரி யேந்திய தொருசினை பொலங்கல னொருபா
லார மேந்திய தொருசினை யிரப்பவர்க் களிப்பான்
சாரு மன்பினர் போன்றன தெய்வமாத் தருக்கள்.

(இ - ள்.) அங்குள்ள தெய்வீகம் பொருந்திய பெரிய தருக்கள், குளிர்ச்சிவாய்ந்த அன்றலர்ந்த மலர்களொருகிளையாலும், அழகிய பழங்கள் ஒருகிளையாலும், பொன்னைத்தாங்கிநிற்கும் ஒருகிளையாலும், பொன்னுலாகிய ஆபரணங்களைப் பெற்றுள்ள ஒருகிளையாலும், சந்தனத்தை யேந்திநிற்கும் ஒருகிளையாலும், தம்மையாசிப்பவர்க்குக் கொடுத்துதவப் பொருந்திய அன்புடையவர்களைப்போன்றிருந்தன, எ - று. (௧௧)

பலங்கள் யாவையும் பொதிந்தன பாசடை பரப்பிப்
புலங்க ளெய்துரு திருஞ்சினை நெருங்கிமீப் போகிக்
குலங்கொண் மாநிதி பொதுக்கிசல் குரவினர்க் குதவா
வலங்கு செல்வரை நிகர்த்தன மாம்பொழி லடவி.

(இ - ள்.) அங்குள்ள மாமரச்சோலைகள் எல்லாப்பழங்களையும் பொதிந்துள்ளனவும், பசிய இலைகளைப்பரப்பிக்கொண்டு கட்புலங்கட்குக் கண்டடையப்பெருமற் பெரிய கிளைகள் நெருக்கமாகி மேலேயுயர்ந்து, கூட்டமாகிய பெருஞ்செல்வத்தை மறைத்து, தம்மையடுத்த வறிஞர்கட்குக் கொடாமல் வஞ்சிக்குஞ்செல்வர்களைப் போன்றுவிளங்கின. எ - று. (கஉ)

ஊடொ துங்கினர்க் கின்னிழ லினிதென வுதவித்
தோட விழ்ந்தபூங் கரங்களுக கணித்தெனத் துணர்த்துப்
பாடி ரந்தனர் கொண்மெனப் பொன்பரப் பினர்போற்
கோட ரந்தொறு மலர்ந்தன பொன்னிறக் கொன்றை.

(இ - ள்.) பொன்னிறந் தங்கிய மலர்களையுடைய கொன்றை மரங்கள் தம்பாலடைந்தவர்களுக்கு இனியநிழலை நன்றாகக்கொடுத்து, இதழ்கள் விகசித்த மலர்கள் கைகளுக்குச் சமீபமாகத் தொத்துகளையுடைத்தாய், தம்பால் யாசித்தவர் கொள்ளக்கடவரென்று பொன்னைப்பரப்பி வைத்தார்போல, சோலைகடோறும் புட்பித்திருந்தன. எ - று. (கங)

மறிக்கொ ழுங்கதிர் முழுநிலா வாலிளங் குழவி
யெறித்த வார்சடை யெம்பிராற் கினிதென லாக
வெறித்த செங்கதிர்ச் சிறுவரங் கதுகொடு வெதும்பிக்
குறித்து நோக்குறுந் தன்மையொத் தலர்ந்தன கோங்கம்.

(இ - ள்.) மான்பொருந்திய கொழுவிய கிரணங்களையுடைய வெள்ளிய இளம்பிறைச்சந்திரன் பூரணசந்திரிகையைவீசும் நெடியசடையையுடைய எமது சிவபெருமானுக்கு இனிதென்று சொல்லும்படியாய் விட்டமையின், அதுகாரணமாகக் கோபித்த சிவந்த கிரணங்களையுடைய பாலசூரியர்கள் மனம்வெதும்பிக் குறிப்பாகப் பார்க்குந்தன்மைபோலக் கோங்கமலர்கள் பூத்திருந்தன. எ-று.

கார்த்தி கேயனக் கடற்படு மாமுதற் றடிய
வீர்த்த தும்புசெங் குருதியின் மிதந்திள மென்கால்
சாய்த்தி றுந்தொறு மசைந்தகன் றடம்பணை குழைந்து
பூத்த பாசடைக் கிடையிடை பிண்டி-பூத் தலர்ந்த.

(இ - ள்.) கிருத்திகாசுதனாகிய குமாரக்கடவுள், கடலினிடத்தேதோன்றிய சூரபன்மனாகிய அம்மாமரத்தைச்சேதிக்க, மேலேததும்பிய செவ்விய உதிரம் போல மிதந்து, மெல்லிய இளங்காற்றுவீசி அசைக்குந்தோறும் அசைந்து அகன்றவிசாலமான கிளைகள் தளிர்விட்டு மலர்ந்த பசிய இலைகளுக்கு இடையிடையே பூத்தலர்ந்த அசோமரங்களிருந்தன. எ - று. (கரு)

ஓரந் தாங்கிய வேர்முதற் றடம்பணை யுமிழ்ந்த
வாரந் தாங்கிய சினைதொறுங் குடக்கனி வழங்கி
யீரந் தாங்கிய கருணையி னிருங்கிளை பொறுக்கும்
பாரந் தாங்குறு மொருவனைப் பொருவின பனசம்.

(இ - ள்.) அங்குள்ள [பனசம்] வேர்ப்பலாமரங்கள், பக்கங்களிற்றாங்கிய வேர்முதலாக, பரந்த கிளைகள்தந்த உருட்சிவாய்ந்த சிறுகிளைகளிலும் குடம்போன்ற பெரிய பலாக்கனிகளைத்தந்து, அன்புபொருந்திய கிருபையினால் பெரிய [கிளைகளை] சுற்றத்தாரைக்காப்பாற்றும் பாரத்தைத் தாங்குகின்ற ஒருவனையொத்திருந்தன. எ - று. (கசு)

ஒருங்கு வார்கலை மதிபிதிர்த் துருட்டிய வனைய
வரும்பு முல்லைமீப் பந்தரி னிடையிடைந் தலர்ந்த
பிரிந்து சேயொளி யுடுக்குலம் பிறழ்ந்தக னெடுவான்
றிரிந்து துண்டமிட் டகனிலங் கிடப்பன சிவணும்.

(இ - ள்.) நெடியகலைகளையுடைய சந்திரனை யொருசேரப்பிழிந்து உருட்டினாற்போன்ற மேலேயரும்பிய முல்லைப்பந்தரில் இடையிடையே மலர்ந்துள்ள தோற்றமானது, பிரிந்துநின்று அதிதூரத்தி லிருந்து ஒளியைச்செய்யும் நட்சத்திர கூட்டங்கள் நெடிய ஆகாயத்தினின்று நீங்கிச் சஞ்சரித்துத் துண்டமிடப்பட்டுப் பெரியபூமியி லிருப்பனபோலும். எ - று. (௧௭)

மழப்ப சும்பிறை நெற்றியோர் மரகதக் கொம்பர்
மிழற்று வாய்மலர்க் குவமையொத் திலமென வெள்கி
யுழக்கு துன்பொடுங் கண்டக மூடறுத் திடமென்
பழத்தொ டுந்தலை கவிழ்ந்தது மாதுளம் படப்பை.

(இ - ள்.) பசிய இளம்பிறைபோன்ற நெற்றியையுடைய ஒருமரகதக்கொடியொத்த பெண்ணின் பேசுகின்ற வாய்மலருக்குச் சமானமாகேனுமில்லையென்று மாதுளங் கொல்லையானது வெட்கமடைந்து, வருத்துகின்ற துன்பத்தோடு கண்டகம் தம்மை ஊடறுக்கும்படி, மெல்லிய பழங்களோடும் தலைகவிழ்ந்துள்ளது. எ - று. கண்டகம்=காடு; நீர்முள்ளி. (௧௮)

இனைய காவகத் துழைதொறு முழைதொறு மியங்கிட்
டனைக ருங்குழ லுமையொடு நோக்கினன் புகலு
மனைய பூம்பொழி லகத்தையுட் பளிங்கரிந் துடுத்த
வனைம லர்க்குழாம் பொதுளிய தடத்தயல் வந்தான்.

(இ - ள்.) இத்தகைச் சிறப்புவாய்ந்த சோலையின் இடந்தோறும் இடந்தோறும் சஞ்சரித்து, சிவபெருமான் அலங்கரிக்கின்ற கரியகூந்தலையுடைய உமாதேவியாருடன் திருக்கண்ணோக்கஞ் செய்தருளினர். சொல்லிய அத்தகைய அழகிய சோலையினுள்ளே பளிங்குக் கற்களைப்பிளந்து போர்த்ததும் அலங்கரிக்கின்ற மலர்க்கூட்டங்கள் நிரம்பியதுமான தடாகக்கரையில் வந்தனர். எ - று.

ததும்பு தண்புனற் பொய்கையந் தடங்கரைப் பகலு
மொதுங்கு மோதிம முதலிய மிழற்றுத லுவரி
பதுங்கு நஞ்சணி மிடற்றினன் பதங்களிப் பார்மேல்
வெதும்பி நிற்பன கண்டெடுத் தரற்றுதல் மேவும்.

(இ - ள்.) ததும்புகின்ற குளிர்ந்த நீரையுடைய அழகிய பொய்கையின் பரந்தகரையிலே, பகற்காலத்திலும் தங்குகின்ற அன்னமுதலிய பறவைகள் ஒலிசெய்தல், திருப்பாற்கடலில் உதித்த விஷத்தைத்தரித்த கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமான் திருவடிகள் இப்பூமியின்மீது வெதுப்பெய்தி நிற்பனவற்றைப் பார்த்து இரைக்தரற்றுவதை யொத்திருக்கும். எ - று. (௨௦)

கயங்கொ டாமரை கண்கரங் கழறிறனை காட்ட
வயங்கு பரசடை திருவுருக் காட்டவெள் ளனையுந்

தயங்கு நேமியும் பொறுத்தனன் சிதான் சடிலப்
புயங்கனைத்தொழப் புகுந்தது போலுமப் பொய்கை.

(இ - ள்.) பெருமைபொருந்திய தாமரையாகிய கண்கள் கைகள் இருபரி தங்களைக்காட்டவும், விளங்குகின்ற பசிய இலைகள் திருவடிவத்தைக் காட்டவும், வெள்ளிய வளையும் விளங்குகின்ற நேமியும் தாங்கி, திருமால் சடையையுடைய சர்ப்பாபரணனாகிய சிவபெருமானை, வணங்குதற்கு வந்ததுபோலும் அப்பொய்கைவிளங்கியது. எ - று. (௨௧)

திருமாலின் பக்கலில் வளை - பாஞ்சசன்னியம்; நேமி - சக்கரமென்றும், பொய்கையின் பக்கலில் வளை - சங்குகள்; நேமி - சக்கரவாகப் புள்ளென்றும் பொருள்கொண்டு சிலேடைப்படுதல் காண்க.

புண்டரீகமீப் பொலிந்தவெண் டாமரைப் பூவை
யெண்டரத்தரு நலனொடு மினிதுபெற் றெய்தி
யண்டர் நாயகற் றொழத்தகு வேட்கையனாகிப்
பண்டை நான்முகன் புகுந்தது போலுமப் படுகர்.

(இ - ள்.) வெண்டாமரைக் கொடியின்மீது விளங்கிய வெண்டாமரைப் பூவை எண்ணத்தக்க நன்மையோடு இனிதாக அடையப்பெற்று, தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானை வணங்கத்தக்க விருப்புடையவனாகி, பழய நான்குமுகங்களையுடைய பிரமன் வந்துள்ளதை அத்தடாகமானது ஒத்திருக்கும். எ - று.

அரம்பை தன்மருங் கணைதர வங்கமுற் றலர்ந்து
நிரந்த கண்மலர் துளிதரத் தருப்புடை நிற்பக்
கரந்தை வார்சடை யவற்றொழுங் காதன்மிக் கெழுந்து
புரந்த ரன்புகுந் தனனெனப் போன்றதப் பொருநீர்.

(இ - ள்.) அரம்பை தன்பக்கலி லணையவும், உடல் முழுவதும் மலர்ந்து நீங்காத கண்மலர் துளிக்கவும், தருக்கள் பக்கலில் நிற்கவும், கரந்தைமலரையணிந்த நெடிய சடையையுடைய சிவபெருமானை வணங்கும் ஆசையதிகரித்து, இந்திரன் அங்கெய்தினன்போல அவ்வலைமோதுந் தடாகம் விளங்கியது. எ - று.

இந்திரன் பக்கலில் அரம்பை-அரம்பாஸ்திரீ, அங்கமுற்றலர்ந்து-உடல்முழுதுங் கண்கள் திறந்து, கண்மலர் துளிதர - கண்ணாகியமலர் ஆநந்தபாஷ்பஞ்சொரிய, தரு - கற்பத்தருவென்றும்; தடாகப்பக்கலில் அரம்பை - வாழை, அலர்ந்து - மலர்கள்பெற்று, கண்மலர் - தேனையுடைய பூக்கள், தரு - பலவகை மரங்களென்றும் பொருள்பட்டுச் சிலேடையாதல் காண்க.

மரைகி ளைத்தலர் பாசடை வாயுவை யொடுக்கி
விரைசெய் மாமுகைக் கரங்குவித் தரும்புனன் மிதந்து
பிரச மென்குழ லினதுடற் பேரொளி பெறுவான்
பரசி மாதவ முஞற்றுதல் போன்றது பாராய்.

(இ - ள்.) தேன்சொரியும் மலர்சூடிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய உமையே! தாமரையானது கிளைத்துப்படர்ந்த பசிய இலைகளால் வாயுவையடக்கி (கம்பித்து) மணஞ்செய்கின்ற சிறந்த அரும்பாகிய கைகளைக்கூப்பி, அரிய நீர்மிசைக்கிடந்து உன்னுடைய உடலின் பெருங்காந்தியை யெய்தும்படி துதித்துச் சிறந்ததவத்தைச் செய்வது போன்றுள்ளதைப் பார்ப்பாயாக. எ - று. (௨௨)

விரித்த தாமரை யொன்றினுக் கணித்தென மீப்போய்ப்
புரித்த மெல்லிதழ் முறைமுறை யவிழ்த்தபூங் கமலம்
விரைத்த மென்குழல் வீங்கிள முகிண்முலை யொருநீ
கரத்தி னேந்திய தாமரை நிகர்ப்பது காணாய்.

(இ - ள்.) இயற்கை மணமுற்ற மெல்லிய கூந்தலையும், பூரித்த கோங்கரும்புபோன்ற முற்றாத தனங்களையுமுடையாளே! விரிந்த ஒரு தாமரை மலருக்கருகே மேலேயுயர்ந்து புரிபட்டமெல்லிய இதழ்களை முறைமுறையே மலர்ந்த அழகிய மற்றொரு தாமரைமலரானது ஒப்பற்ற நீ உன்கையிற் றாங்கிய தாமரை மலரைப்போன் றிருப்பது காண்பாயாக. எ - று. (௨௬)

வாக்கி னிளங் குயிலின மருட்டிய மயிலே
தேக்கு நீரகத் தரும்பிய முளரிதேங் குவளை
தாக்கு வார்கணை யெண்றெமைச் சார்ந்தன வெள்கி
நோக்கி லேமெனக் கரப்பன போன்றன நோக்காய்.

(இ - ள்.) வார்த்தையினாலே இளமைதங்கிய குயிற்கூட்டங்களை மயக்கிய மயிலின்சாயலுடையாளே! தேக்கெடுக்கின்ற நீரிலே மலர்ந்ததாமரையும் தேன் பொருந்திய குவளையும், மன்மதன் எய்யத்தக்க நெடிய அம்புகளென்று எம்மையெய்தின. ஆனால் (பண்டைய மன்மதன் அபஜயத்தைக்) கருதி வெட்கமடைந்து இனி கண்ணாலும் பாரோமென்று மறைவன போன்றுள்ளன பார்ப்பாயாக.

அளிக்கு லந்துவைத் திடச்சரி கருங்குழ லணங்கே
குளிர்த்த மென்சடை நிலாப்பட வொருங்கலர் குமுதந்
தளிர்ப்பு னற்பது மங்கணின் றளிரடிக் குடைந்து
களிப்பி ழந்திடச் சிரிப்பன போன்றன காணாய்.

(இ - ள்.) வண்டுகூட்டங்கள் மிதித்தலாற் சரிந்த கரியகூந்தலையுடைய உமையே! குளிர்ச்சிவாய்ந்த மெல்லிய சடையிலுள்ள நிலவானது படுதலால், ஒன்றாகமலர்ந்த அல்லிமலர்களும், நீரிலுள்ள தளிர்கள் வாய்ந்த தாமரைமலர்களும் நினது மாந்தளிர்போன்ற பாதங்கட்குத் தோல்வியெய்திச் சந்தோஷம் நீங்க (வருத்தமாற்றாது) சிரிப்பனபோற் காணப்படுவனவற்றைக் காண்பாயாக.

குவளை யேந்தியு மனநடை காட்டியுங் குமுதந்
தவள முத்தினை யுணர்த்தியுஞ் சங்குகைப் பொறுத்து
மிலவொ ளிக்குணப் பாசடை பொருந்தியு மிலங்கு
பவள வாயுனைப் போன்றதிம் மலர்த்தடம் பாராய.

(இ - ள்.) பிரகாசிக்கின்ற செம்பவளம்போலும் வாயையுடையாளே! இம் மலர்த்தடாகமானது, நீலோத்பலம் (ஆகியவிழிகளைத்) தாங்கியும், அன்னநடையைக்காட்டியும், (வாயாகிய) செவ்வாம்பலையும் வெள்ளிய (பற்களாகிய) முத்தையும் காட்டியும், (வளையலாகிய) சங்குகளை (அலைகளாகிய) கையிற்சுமந்தும், அதிகரிக்கின்ற காந்தியுடைய பசிய (வெற்றிலையாகிய) இலைகளமைந்தும் உன்னை யொத்திருந்தது. எ - று. (௨௮)

பொருது வார்குழை கடந்தகட் புண்மையி லனையா
யுருகு சேவலி னுற்றுபூந் தாதயிர்த் துருக்கு

மருவ னப்பெடை திருகிய சினத்தொடு மறுகிக்
கருகு சிந்தையி னூடலிற் றூங்குதல் காணாய்.

(இ - ள்.) நெடிய குண்டலம் வரையில் நடந்து போர்புரிந்த விழிகளை யுடைய வனமயில் போல்பவளே! மனமுருகிய சேவலின் உதறிய அழகியதுகளி லைச் சிநதியையுற்று மருவிய அழகிய பெட்டைக்கோழி மாறுபட்ட கோபத் தோடு வருந்திக் கொதித்த மனதோடு ஊடல்கொண்டு தூங்குவதைப் பார்ப் பாயாக. எ - று. (௨௯)

அப்பு ளோதிம மயிலையுண் சிரலைகா ரண்டம்
பம்பு புன்சிறைக் குரண்டமற் றுளபல மிழற்ற
லிம்பர் மாதவச் சிறாரிருக் கிசைப்பன விசைக்குங்
கம்ப லைக்குழா மொத்தன கேட்டிகார் மயிலே.

(இ - ள்.) அழகிய அன்னப்பறவை, மீன்களையேகுத்தித்தின்னும் [சிரலை] மீன்கொத்தி, காக்கை, பரவிய சிறு சிறகையுடைய கொக்கு, இன்னுமுள்ள பலபறவைகளுஞ் சத்தித்தல், இவ்வுலகத்திற் பெருந்தவமுடைய சிறுவர்கள் வேதமோதுவனவற்றை இசைப்படுத்துங் கூட்டமாகிய ஒலியையொத்திருந்தன கேட்பாக. கார்கால மயில்போல்வாளே! எ - று. (௩௦)

கலிவிருத்தம்.

எனவிவை யெடுத்தெடுத் திறைவிக் கோதினன்
பனிமலர் பொதுளுமப் படுகர்ப் பாங்கரி
னனிகெழு பழுமரத் தருகு நண்ணினன்
புனிதனப் பனிவரைப் பூவை தன்னொடும்.

(இ - ள்.) என்று இவற்றைப் பரிசுத்தராகிய சிவபெருமான் உமாதேவிக்கு எடுத்தெடுத்துச் சொல்லினர். குளிர்ச்சிபொருந்திய மலர்கள் நிறைந்த அந்நீர் நிலையின் பக்கலிலுள்ள மிகவுயர்ந்த ஆலமரத்தினருகே, இமாசலபுத்திரியாரா கிய பார்வதிதேவியோடும் சேர்ந்தனர். எ - று. (௩௧)

ஆங்கதன் முதற்பளிங் கரிந்து டுத்தய
லோங்கிய வடிவெலாம் பசும்பொ னொட்டிமீத்
தேங்கொளி மனவணி திருத்தி வாளரி
தாங்கிய வாசனத் தருகு சார்ந்தனன்.

(இ - ள்.) அவ்வடவிருக்ஷத்தினடியிலே, பளிங்குககற்களைப் பிளந்துமூடிப் பக்கலிலுயர்ந்த உருவமுழுவதும் பசும்பொன்னைச்சேர்த்து மேலே பேரொளி யுடைய நவமணிகளாலே திருந்தச்செய்து ஒளிபொருந்திய சிங்கங்கள் சுமந்த பீடத்தின் அருகேயெய்தினர். எ - று. (௩௨)

கண்ணுதற் பரமனுங் கமல வாண்முக
வொண்ணுதற் கௌரியு முடனி ருந்துழீஇ
வண்ணவால் வளைகிளர் மலர்க்கை மால்வரைப்
பெண்ணமு தினையன பேசன் மேயினள்.

(இ - ள்.) நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானும், தாமரைமலர்போன்ற ஒளிதங்கிய முகத்தையும் ஒள்ளிய புருவத்தையுமுடைய உமாதேவியும் ஒன்றாக வீற்றிருக்கையில், அழகிய காந்தியையுடைய வளையல்களை வரிசையாகவணிந்த தாமரை மலர்போன்ற கைகளையுடைய பெரிய இமாசலபுத்திரியாகிய உமாதேவியார் இவ்வாறு சொல்வாராயினர். எ - று. (௫௫)

விண்டொட நிவந்துமேல் விரிந்த தொன்மரங்
கண்டதி லிதற்குநேர் கண்டி லேமென
வண்டர்நா யகனிடத் தணங்கை நோக்கிமற்
றொண்டொடி கேட்டியென் றுரைப்ப தாயினன்.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவ வுயர்ந்து மேலேபரவிய ஆலமரத்தைப்பார்த்ததில், சுவாமி! இதற்குச் சமானமான மரத்தை நாமிதுகாறுங் கண்டோமில்லையென்றுகூற, தேவநாயகராகிய சிவபெருமான் தமது வாமபாகத்திலுள்ள பார்வதி தேவியாரைப்பார்த்து, ஒளிபொருந்திய வளையலையணிந்தவளே! கேட்பாயாகவென்று சொல்வாராயினர். எ - று. (௫௪)

நாளநாண் மலரய னிறக்கு நாளையின்
மூளிரும் பிரளய முற்று மற்றைநா
ணீளிருந் தடஞ்சினை நிறுத்தி யிம்மரங்
கோளொடு மடங்குநா றுயருங் கோளது.

(இ - ள்.) நாளத்தையுடைய அன்றலர்ந்த புதியதாமரை மலரிலெழுந்தருளியிருக்கும் பிரமன் இறக்குங்காலத்தில் உண்டாகின்ற பெரியபிரளயவெள்ளமானது மூளும். அக்காலத்தில் நெடிய பெரிய பரந்தகிளைகளை நிறுத்தி இம்மரமானது வலிமையோடு நூறுமடங்குயர்ந்து நிற்குந்தன்மையுடையது. எ - று.

தார்புனை துளவினன் றனது கண்முகிழ்த்
தோரிலை யகவையி னுறக்கங் கொள்வனு
லாருயிர்த் தொகைமுழு தளிக்க வேண்டிநின்
றோர்முதற் சத்தியா யெம்மை வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) துளவமாலைதரித்த திருமால் அக்காலத்தில் தனது கண்களைமூடி இதன் ஓரிலையில் நித்திரைசெய்வான். அரிய உயிர்த்தொகைகள் முழுவதையும் படைக்கவேண்டி நின்று, (அச்சமயத்தில் அவன்) அழகிய முதற்சத்தியாக எம்மைப்பிரார்த்திப்பான். எ - று. (௫௬)

ஈதித னிலைமையென் றருளி யின்னுரை
மாதுட னளவளாய் மகிழு மெல்லையிற்
காதுட னிகலிடுங் கடைக்க ணம்பிகை
யோதிம மதுபிடித் துதவு கென்றனள்.

(இ - ள்.) இதுவே இவ்வாலமரத்தின் நிலைமையென்று அருளிச்செய்து, இனிய சொற்களையுடைய உமாதேவியோடு அளவளாவி மகிழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்தில், காதுடன் போர்செய்கின்ற கடைக்கண்பார்வையுடைய உமாதேவியார் ஓரன்னப்பறவையை எனக்குப் பிடித்துக்கொடு என்றுகேட்டனர். எ - று. (௫௭)

அன்னது காவலர்க் கருள வாங்கவர்
பொன்னிறத் தாமரைப் பொகுட்டு மேயதோ
ரின்னிள மடப்பெடை யனதெதா டின்னுரை
பன்னிய கிளியையும் பரிவிற் பற்றினர்.

(இ - ள்.) அவ்வார்த்தையைச் சிவபெருமான் காவலாளர்க்கு அருளிச்செய்ய, அக்காவலாளர் பொன்னிறத்தோடுகூடிய தாமரைப்பொகுட்டிற் பொருந்திய ஓரிளமைதங்கிய பேடன்னத்துடன், இன்மொழிபேசிய கிளியையும் ஆசையோடு பிடித்தார்கள். எ - று. (௯௮)

பற்றிய வோதிமம் பசலைப் பூங்கிளி
கற்றைவார் சடையினன் றிருமுற் காட்டலும்
பெற்றெழு முவகையிற் பெரிது நோக்குறு
மற்றவை யொடுஞ்சில வகுப்ப தாயினன்.

(இ - ள்.) பிடித்துவந்த அன்னத்தையும் அழகிய பச்சைக்கிளியையும் தொகுதியாகிய நீண்டசடையையுடைய சிவபெருமான்திருமுன்னர்க்காட்டவும், உண்டாகியெழுந்த சந்தோஷத்தோடு நன்றாகப்பார்த்து அவ்விருபறவைகளோடுஞ் சிலவார்த்தைகள் சொல்வாராயினர். எ - று. (௯௯)

வைகலு மெவ்வுழை வைகு வீரெனச்
செய்யவாய்ப் பசுங்கிளி சிவனைப் போற்றுறு
மையற முற்புரி தவத்தின் மாட்சியா
லையநின் காவகத் தடைந்து ளேனென.

(இ - ள்.) தினந்தோறும் எவ்விடத்தே நீங்கள் வசிப்பீர்களென வினவ, சிவந்த வாயையுடைய பச்சைக்கிளியானது சிவபெருமானைத் துதிசெய்து, குற்றமறப் பூர்வத்திற்செய்த தவத்தின் மேம்பாட்டால், ஐயனே! தேவரீர் பூஞ்சோலையில் வசித்துள்ளேனென்றுகூற. எ - று. (௱)

பானிறத் தோதிமம் பணிந்து பண்ணவ
மேனிலைத் தாருவி னடைந்து மேயினேன்
கானிகந் தெண்டிசைக் கடவுண் மாநதி
யானறி யாதன வில்லை யெந்தையே.

(இ - ள்.) பால்போலும் வெண்ணிறந் தங்கிய அன்னமானது வணங்கி, கடவுளே! தேவலோகத்திலுள்ள கற்பகவிருட்சத்திற்பொருந்தி வாழ்ந்திருந்தேன். அக்கற்பகவனத்தைவிட்டு எட்டுத்திசைகளிலுமுள்ள தெய்வீகம்பொருந்திய சிறந்த நதிகளில் யானறியாதன ஒன்றுமில்லை. எனது தந்தையே! எ - று.

வடவரைப் புடைபடு வையம் யாவையுந்
தடவர வென்னுழைத் தவத்தி னுண்மையா
லடல்கெழு மழுப்படை யமல நின்னுடை
மடலவிழ் தாமரை வாவி மேவினேன்.

(இ - ள்.) மேருமலையைச் சூழ்ந்துள்ள உலகமுழுவதும் (தடவர = தடவ) சஞ்சரிக்க, அடியேன்செய்த தவமேம்பாட்டால், வலிமையிருந்த மழுப்படை தாங்கிய மலரகிதனே! தேவரீருடைய இதழ்கள் விரிந்ததாமரைத் தடாகத்தில் வசித்திருக்கின்றேன். எ - று. (௱௧)

வாவியிற் பொன்னிற வனச மேந்திட
மேவிவீற் றிருந்தன னினது வேணியிற்
றேவியங் கிருநதி சிறப்புச் செய்யுமிப்
பூவிரி மலர்த்தடம் பொருந்திப் போகலேன்.

(இ - ள்.) தடாகத்திலே பொன்னிறந்தங்கிய தாமரைமலர் தாங்கும்படி பொருந்தி வசித்திருந்தேன். தேவரீர் சடையிலுள்ள தேவியாகிய அழகிய சிறந்த கங்காநதி சிறப்புச்செய்யத்தக்க இம்மலர்கள் விரிந்த தாமரைத்தடாகத் [illegible] பொருந்திப் போகமாட்டாதவனாயினேன். எ - று. (௪௩)

என்றிள மடவன மியம்பக் கேட்டலுங்
கொன்றையஞ் சடையினான் முறுவல் கோட்டினா
னன்றிள வனப்பெடை விடைகொண் டாருயிர்ப்
பொன்றழை சிறைக்கிளி யோடும் போயதால்.

(இ - ள்.) என்று இளமையும் அறியாமைக் குணமுமுடைய அன்னமானது சொல்லக் கேட்டவுடன், அழகிய கொன்றைமாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமான் புன்னகைபுரிந்தருளினர், அப்பொழுது இளமைதங்கிய அழகிய அன்னப்பேடு இறைவர்பால் விடைகொண்டு அரிய உயிர்போலும் பொன்னிறமாகத் தழைத்த சிறையையுடைய கிளியுடன் சென்றது. எ - று. (௪௪)

கங்கைபே ருரைத்தலுங் கனிந்த மூரலிற்
பொங்கிய வுவகையிற் பொருமி னானெனப்
பங்குடை மடமயில் பரிவு கூர்ந்தனள்
செங்கயற் றுணைதுளி சிதறச் சீறினாள்.

(இ - ள்.) கங்கையின் பெயரைச்சொன்னவுடன் உளங்களித்த புன்னகையோடு அதிகரித்த சந்தோஷத்தினாற் பூரித்தனரென்று, அச்சிவபெருமான் பாகத்திலிருந்த இளமைதங்கிய மயிலின் சாயலையுடைய உமாதேவியார் துன்பமிகுந்து செவ்விய கயற்கெண்டைபோலும் இருவிழிகளில் கண்ணீர்சிந்தக் கோபித்தனர். எ - று. (௪௫)

போயின டிருமனம் பொறாமை மீக்கொள
மாயிருங் கவலையின் மறுக்க மெய்துறுப்
பாய்விடைப் படர்சடைப் பரம னெற்குறித்
தேய்வன செய்தில னெனவெ தும்பினாள்.

(இ - ள்.) உமாதேவியார் திருவுள்ளம் வேறுபட்டு, பொறாமையதிகரிக்க, மிகப்பெரிய கவலையினால் துயரமெய்தி, பாய்ந்து செல்லும் இடபவாகனத்தையும் படர்ந்த சடையையுமுடைய சிவபெருமான் என்னைக்குறித்துச் செய்தற்குப்பொருந்தியனவற்றைச் செய்தாரிலரென்று உள்ளம் வெதும்பினர். எ - று.

முன்னர்நா ளிமவரை முடுகித் தற்குறித்
துன்னரும் பெருந்தவ முற்று மெல்லையி
னென்னுடைத் தனிமையோர்க் கிகலு மாரனைத்
தன்னொரு நுதற்கணாற் சாம்ப ராக்கினான்.

(இ - ள்.) யான் முற்காலத்தில் இமாசலத்தையடைந்து, அச்சிவபெருமானைக்குறித்து, நினைத்தற்கும் அரிதாகிய பெரியதவத்தைச்செய்து கொண்டிருக்குஞ்சமயத்தில், என்னுடைய தனித்திருக்குந் தன்மையையுணர்ந்து, (எங்களையொன்று கூட்ட) போருக்கு வந்த மன்மதனை, தமது ஒப்பற்ற நெற்றிவிழியினால் சாம்பராகச் செய்தழித்தனர். எ - று. (௪௭)

அதுபொறுத் தாற்றினே னவி மேவியே
மதுமல ரோதிம மருவு கங்கையாள்
புதுமொழி வழங்குற முறுவல் பூத்தன
னெதுபொறுத் தாற்றுகே னெளிய ளாயினேன்.

(இ - ள்.) அதனை மனம்பொறுத்து உயிரைத்தாங்கிச் சகித்தேன். தேனூறும் தாமரைமலரில் வசிக்கும் அன்னமானது, பொருந்திய கங்கையின் புதுமையாகிய பெயரைச்சொல்ல, இறைவர் புன்னகைசெய்தனர். எதனை மனம் பொறுத்துப் புலம்புவேன்? ஏழைப்பெண்ணாக ஆய்விட்டேன். எ - று. (௪௮)

ஆயினு மென்னிலை யறியு மாறொரு
தீயன வியற்றுகே னென்று சீறியக்
காய்சின வநங்கன தடலை கண்ணுறு
வேயதோ ருருவகத் தெழுதி யென்றனள்.

(இ - ள்.) ஆனாலும் என்னிலைமையை அறியும்படி ஒருகொடுந்தொழிலைச் செய்வேனென்று கோபித்து, அக்கொல்லத்தக்க கோபமானது அதிகரிக்க, மன்மதனெரிந்த சாம்பரைக் கண்ணால்நோக்கி, பொருந்திய ஓருருவங்கொண்டு இதினின்றும் உண்டாகுகவென்று உமாதேவியார் கூறினர். எ - று. (௪௯)

அடலையி னின்றுபண் டாசு ரப்பெயர்
மிடல்கெழு நிருதரில் வெய்யன் றோன்றினான்
படரொழி பருவமோர் பத்துக் கோடினின்
றிடரொழி பூசனையி யற்றி னானரோ.

(இ - ள்.) அச்சாம்பரிலிருந்து பண்டாசுரனெனும் பெயரையுடைய வலிமைமிகுந்த அசுரரிற் கொடியோன் உதித்தான். துன்பமகன்ற ஒரு பத்துக் கோடி வருஷகாலமட்டும் ஒரேநிலையிலிருந்து, தடையற்ற சிவபூசையை முறைப்படி செய்தனன் (பண்டாசுரன்) எ - று. (௫௦)

இப்பரி செம்பிராற் கியற்றி யெய்துறு
மப்பொழு தியோகத்தி னடைத்த கண்ணனாய்த்
தப்பற வருந்தவஞ் சார வைகினான்
முப்புர மெரித்தவ னிரங்கி முன்னினான்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக எமது சிவபெருமானுக்குப் பூசைபுரிந்துகொண்டிருக்கும் அச்சமயத்தில், யோகத்திற்செலுத்திய விழியையுடையவனாய் தவறுதலற அரியதவநிலைபொருந்த விருந்தனன். திரிபுரங்களை யெரித்தருளிய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி ஆங்கெழுந்தருளினர். எ - று. (௫௧)

அருந்தவத் தருச்சனை யரிதி னாற்றினை
திருந்துளத் துணர்ந்தவை செப்பு கென்றலு

மிருந்திறற் றேவர்மற் றியாரு மென்னுழைப்
பொருந்திறற் பகைஞரென் றுரைத்துப் போற்றினன்.

(இ - ள்.) அரிய தவநிலையுற்றுச் செய்தருளிய பூசையை எம்மைநோக்கிச் செய்தாய். திருத்தமாகிய மனதில் நீவிரும்பிய வரங்களைச் சொல்லுகவென்று வினவவும், பெருவல்லபமுடைய தேவர்களும் மற்றெல்லோரும் என்னிடத்தில் போர்புரியும் ஆற்றலுடைய பகைஞர்களென்று கூறித்துதிசெய்தான். எ - று.

ஆங்கவ ராக்கைபுக் கடைந்து தம்முடற்
றாங்கிய சுக்கில சுரோணி தங்களை
வாங்கியுண் டிடவரந் தருகவென் றரற்றியே
தாங்கிய வெறுழ்வலி தருதி யென்றனன்.

(இ - ள்.) ஆதலின், அவர்களுடைய உடலிற்பிரவேசித்து நின்று அவர்களுடலிலுள்ள சுக்கிலத்தையும் சுரோணிதத்தையும் எடுத்துக்குடிக்கும் வல்லபம் அடியேனுக்கு அநுக்கிரகிக்கவேண்டும். அன்றியும் மற்போர்புரியும் தோளைத் தாங்கிய பெருவலிமையையுங் கொடுத்தருள்கவென்று யாசித்தான். எ - று.

என்னையா ளுடையவ னிரங்கி யீந்தனன்
பொன்னவிர் நெடுமுடிக் கயிலை போயினு
னன்னவ னவரவ ராக்கை புக்கிருந்
துன்னருஞ் சுரோணித முறுஞ்சி மாந்தினன்.

(இ - ள்.) என்னையாளாகவுடைய சிவபெருமான் திருவுளமிரங்கி அவ்வரங்களைப் பிரசாதித்தனர். பொனனாற்செய்து விளங்கும் நெடியசிகரங்களையுடைய திருக்கைலாயகிரிக்கு எழுந்தருளினர். அப்பண்டாசுரன் அவரவர்களுடைய உடலுட்புகுந்திருந்து நினைத்தற்கரிய சுக்கில சுரோணிதங்களை யுறிஞ்சிக் குடித்தனன். எ - று. (கூ௭)

சுக்கிலசு ரோணிதத் தொடக்க மற்றபின்
முக்கணன் முதலினோர் செயற்கை முற்றுறத்
தக்கில ரிதுசெயத் தக்க தாரென
வொக்கநோக் கினரது வுணரப் பெற்றிலார்.

(இ - ள்.) சுக்கில சுரோணிதங்களின் சம்பந்தம் அறவேநீங்கிய பின்னர், உருத்திரன் முதலானோர், இச்செயல் முற்றுப்பெறும்படி தகுதியில்லாதவராய் இப்படிச்செய்யத்தக்கவர் யாவரென்று, ஒருசேரக்கருதினார்கள். அதனையறியப் பெறுதவர்களானார்கள். ஏ - று. (கூஅ)

முழுமுதன் மகேச்சுரக் கடவுண் மூர்த்தியை
யெழுதரு முவகையி னிரங்கிப் பூசியா
வழுவறு முழுமணிக் கயிலை மாமருங்
கொழுகின ரிரந்திரந் துரைப்ப தாயினர்.

(இ - ள்.) முழுமுதற் கடவுளாகிய மகேசப்பெருமானை, மனதின்கண்ணே மூண்ட ஆநந்தத்தோடு உளங்கனிந்து பூசைசெய்து, குற்றமற்ற பெரிய நவமணிகள் நிறைந்த திருக்கைலாயகிரியிலெய்தி நல்லொழுக்கினின்று உருகியுருகி விண்ணப்பிப்பாரானார்கள். எ - று. (கூகூ)

வெஞ்செய லிழைந்தனம் விளர்க்கு மெய்யினேந்
தஞ்சமொன் றிலமிது வுணரத் தக்கிலே
நஞ்சணி கறைமிடற் ருதி நாயக
வுஞ்சுறு நெறியளிந் துதவு வாயென்ருர்.

(இ - ள்.) வலிய செயல்கள் புரிதலையிழந்தோம். வெளுக்கத்தக்க உடலை யடைந்தவர்களானேம். ஆதரவு பிறிதுடையேமல்லோம். இச்செயற்குக்காரணம் அறியத்தக்கவர்களா யில்லோம். விஷத்தையணிந்த கரியகண்டத்தையுடைய முதற்கடவுளே! அடியேங்கள் உச்சீவிக்கும் வகையைத்தந்து அநுக்கிரகிப்பாயாக வென்று முறையிட்டார்கள். எ - று. (௧எ)

அனையவ ரிரந்திரந் தறைந்த வாசகம்
புனைகுழைத் திருச்செவி யகத்துப் போதலு
நனைமல ரிதழியந் தொடைய ணுயகன்
வினையினேர்ந் தினையன விளம்பு வானரோ.

(இ - ள்) அத்தேவர்கள் யாசித்து யாசித்துக்கூறிய சொற்கள், அலங்கரிக் கின்ற குண்டலமணிந்த திருச்செவியி னுட்பிரவேசிக்கவும், தேன்பொருந்திய கொன்றைமலரின் அழகிய மாலையையணிந்த சிவபெருமான், அவர்கட்குற்ற வினைச்சம்பந்தத்தால் அவ்வரலாற்றினையறிந்து இவ்வகையாகத் திருவாய்மலர் கின்ருர். எ - று. (௧அ)

அருந்திற லடுசினப் பண்ட வாசுரப்
பொருந்திற லசுர னு முதரம் புக்கவ
ணிருந்தனன் சுக்கில சுரோணி தங்களே
விருந்தெனப் பருகுவான் வெள்ளி டைப்படான்.

(இ - ள்.) பிறரால் வெல்லற்கரிய வல்லபமும் கொல்லத்தக்க கோபமு முடைய பண்டாசுரனுகிய போர்செய்யும் ஆற்றலுடைய அசுரனைவன்,உங்களு டைய வயிற்றிற் பிரவேசித்து அங்குள்ளனவாகிய சுக்கில சுரோணிதங்களையே பெருவிருந்துபோலக் குடித்துக்கொண்டிருக்கிருன். அவன் உங்கள் கண்கட்கு வெளியே புலப்படமாட்டான். எ - று. (௧௯)

மன்னுயிர்ப் பொறைதொறும் வகையின் வைகுவா
ணிங்கிலை யுயிர்க்கெலா மிடுக்க ணீந்தனன்
ருென்னிலைச் சத்தியாற் பிறந்து தோன்றலா
லன்னசத் தியைநுகர்ந் தழிப்ப தாயினுன்.

(இ - ள்.) நிலைபெற்ற உயிர்ப்பொறைகளிளெல்லாம் இவ்வகைப்படவசிக்கின் ருன். இவ்வகையாக உயிர்கட்கெல்லாம் துன்பத்தையுண்டு செய்கின்ருன். பழைய நிலைமையுடைய நமது சத்தியாற்பிறந் துதித்தவனுனபடியால், அப்படிப்பட்ட சுக்கில சுரோணிதங்களென்னும் சத்தியைப்புசித்து உங்களையழித்தற்ருழிலை மேற்கொண்டான். எ - று. (௨௦)

இன்றியா மிபற்றுதற் கியைந்து நீவிரும்
பொன்றுதற் கியைந்துறி னிஃது போக்கலா
மன்றெனி லித்துயர் மாற்றி யாற்றளீ
ரென்றன னவர்க்கெலா முதன்மை யெய்தினுன்.

(இ - ள்.) இப்பொழுது நாம் செய்வதற்கிணங்கி நீங்களும் இறப்பதற்குச் சம்மதிப்பீர்களானால் இத்துயரை யகற்றலாம். அல்லாவிடின் இத்துன்பத்தை நீக்கி யொழிக்கமாட்டீர்களென்று, அத்தேவர்கட்கெல்லாம் முதன்மைத்தன்மையுடைய சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர். எ - று. (௬௧)

தேவரும் பதத்துளோ ரெவருஞ் செய்வினை
மூவரு மருந்தவ முனிவ ரென்றுளோர்
யாவருங் கதிர்களு மியைவ தாயினர்
மேவரு நிருதனால் விளைந்த வெம்மையால்.

(இ - ள்.) இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடன், தேவர்களும் உயர்பதவிகளிலுள்ளவர்களும் மற்றெல்லோரும், சிருட்டிமுதலிய முத்தொழில்களைச்செய்யும் திரிமூர்த்திகளும், அருந்தவஞ்செய்த முனிவர்களென்று சொல்லப்பட்டவர்களெல்லோரும், சுடர்களும், அடைதற்கரிய அசுரனாலுண்டாகிய கொடுமையால் அதற்குச் சம்பதிப்பவர்களாய். எ - று. (௬௨)

ஒக்கநின் றுயிர்க்கெலா முதவுந் தொல்லையோன்
றக்கதோர் வேள்வியந தழலிற் றாழ்சடை
முக்கணன் முதலிய மூவ ரன்னவர்
பக்கநின் றியற்றுவான் பணித்த சத்திகள்.

(இ - ள்.) எல்லாவுயிர்கட்குஞ் சமானமாக நின்று அநுக்கிரகிக்கும் பழையோனாகிய சிவபெருமான் தகுதியாகிய அழகிய ஒருயாககுண்டத்தக்கினியில், தாழ்ந்த சடையையும் முக்கண்களையுமுடைய உருத்திரன் முதலிய திரிமூர்த்திகளை யொத்தவர்கள் பக்கலிலிருந்து சத்திகளைப்படைப்பாராயினர். எ - று. ()

வானவர் விஞ்சைய ரியக்கர் வன்றிறற்
றானவ ரெண்டிசைத் தலைவர் பாதலர்
மோனமா தவத்தரு முனிவர் முற்றுற
வேனையர் பல்லுயிர்த் தொகுதி யாவையும்.

(இ - ள்.) தேவர்கள் வித்தியாதரர்கள் யக்ஷர்கள் பெருவல்லபமுடைய அசுரர்கள் அஷ்டதிக்குப்பாலர்கள் பாதலவாசிகள் மௌனநிலையை மேற்கொண்ட பெருந்தவமுடைய அரியமுனிவர்கள் ஏனையோர் ஆகிய பலவகை உயிர்க்கூட்ட முழுவதும் முடியும்படி. எ - று. (௬௪)

தரைப்படு தாவர சங்க மங்கெனுண்
டுரைப்பன யாவையும் வாரி யோமித்தா
னிரைத்தெழுங் கொழுங்கன லஞ்சி யிங்கிவர்
புரைப்படா தசுரனும் புறத்துப் போயினான்.

(இ - ள்.) உலகிலுண்டாகிய [தாவரசங்கமங்கள்] நிலையியற்பொருள்கள் இயங்கியற்பொருள்களென்று சொல்லப்படுவனவற்றையெல்லாம் வாரிப்புசித்தான். சத்தித்துக்கொண்டெழுந்த கொழுவிய அக்கினிக்குப்பயந்து இவர்கள் இம்படித் தியரெய்தாது பண்டாசுரனும் அவர்கள் வயிற்றைவிட்டு வெளியே சென்றான். எ - று. (௬௫)

அக்கணந் திரிபுரை யென்னு மாமிழை
பூக்கள ளடுகின வடவைப் போர்வையாள்
மிக்கெழுந் திருக்கர நான்கு மேயினள்
செக்கர்வான் பொருப்பினைச் செங்கை கூப்பினள்.

(இ - ள்.) அக்காலத்தில் திரிபுரையென்னும் பெயருடைய ஆய்ந்த ஆபரணங்களையணிந்த சத்தியானவள் புகுந்தனள். கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய வடவாமுகாக்கினியாகிய போர்வையணிந்தவள், கோபித்துத்தோன்றிய நான்கு திருக்கரங்களைப் பொருந்தியவள். சிறந்த செம்மலைபோன்ற சிவபெருமானைத் தனது சிவந்தகைகளைக் குவித்துப் பணிந்தனள். எ - று. (௬௬)

ஒருகரங் கருப்புவி லொருகை பூங்கணை
யொருகர மங்குச மொருகை பூந்தொடை
தருவன வன்றியுந் தணந்த யாவையும்
தருவன வண்டமூன் றேந்திச் சார்ந்தனள்.

(இ - ள்.) ஒருகையிற் கருப்புவில்லும் ஒருகையில் மலர்ப்பாணமும் ஒருகையில் அங்குசமும் ஒருகையில் மலர்மாலையும் தாங்குவதுடன், பிரிந்த பலபொருள்களையும் தருக்களையும் வனங்களையும் மூன்று அண்டங்களையும் தாங்கிச் சிவபெருமானை யடைந்தனள். எ - று. (௬௭)

இத்தலை வருத்தினை யென்னை யென்னென
வத்தனை வினவலு மமலை நாயக
னுத்தெழு முயிர்த்தொகை யுயிரு லைந்துக
வைத்தபண் டாசுர னிலைவ ழங்கினன்.

(இ - ள்.) அடியாளை இவ்விடத்தில் வருவித்தீர், யாதுகாரணமென்று சிவபெருமானை வினவவும், மலரகிதையாகிய உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமான், உண்டாகிய உயிர்த்தொகுதிகள் ஒரேமிதிரியாக உயிர்நீங்கி யிறக்கச்செய்த பண்டாசுரன் கொடுமை நிலையைக்கூறினார். எ - று. (௬௮)

இன்றுகொண் டவனுழை யெய்தி யன்னவற்
கொன்றிவண் வருகென நிமலன் கூறலுஞ்
சென்றனள் கருப்புவில் லுடக்கித் தேமலர்ப்
பொன்றழை வாளியா லவனைப் போக்கினள்.

(இ - ள்.) இப்பொழுதே அப்பண்டாசுரனிடஞ் சேர்ந்து அவனைக்கொன்று கொண்டு திரும்பிவருகவென்று நிமலனாகிய சிவபெருமான் கட்டளையிடவும், அன்னமேசென்று கருப்புவில்லை வளைத்து, தேன்சிந்தும் மலர்களாகிய அழகிய அம்புகளால் அப்பண்டாசுர னுயிரை யகற்றினள். எ - று. (௬௯)

திரும்பின டிரிபுரை தெண்ணி லாக்கொழுந்
தரும்பிய சென்னிசே வடிவ ணங்கினள்
முருந்திவர் வாணகை முதல்வி தன்னொடும்
பொருந்திறற் குற்படைப் புனிதன் கூறுவான்.

(இ - ள்.) திரிபுரையவனைக்கொன்று திரும்பி, தெளிந்த பிறைச்சந்திரன் பிரகாசிக்கும் சடைமுடியையுடைய சிவபெருமான் சிவந்த பாதங்களைப்பணிந்தனள். [முருந்து] மயிலிறகின் அடியையொத்த ஒளிவாய்ந்த பற்களையுடைய

ஆதிநாயகியாகிய பார்வதிதேவியாரோடும், போர்புரியத்தக்க வல்லபமுடைய சூலாயுதந்தாங்கிய பரிசுத்தரான சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந் தருளுகின்றார்.

அண்டமூன் றிவற்றினு லரனே யேமுதற்
பண்டைய மூவரைப் பயந்து பால்வளை
யொண்டொடி யவரைநீ யுதவி முற்செயல்
கொண்டனித் திடுமுறை கொடுத்தி யென்றனன்.

(இ - ள்.) இம்மூன்று அண்டங்களினுலே உருத்திரனே முதலாகவுள்ள பழைய திரிமூர்த்திகளைப்படைத்து, வெள்ளியவளையலணிந்த அவர்கள் சத்திகளை நீயே சிருட்டித்து, பண்டைய சிருட்டியாதி செயல்களை மேற்கொண்டு உலககாரியத்தை நடத்தும் முறைமையைக் கொடுப்பாயாக வென்றருளினர். எ - று.

ஈசன தியற்கையி னிவளு மந்நிலை
மாசற வகுத்தனன் மகேச்சு ரன்புரி
யாசறச் சதாசிவ மருளிற் பூசியா
வேசற முச்செய லியல நின்றனன்.

(இ - ள்.) சிவபெருமானியற்கைக் குணத்தால் இவ்விறைவியும் அந்நிலைமையைக் குற்றமறச்செய்தனள். மகேச்சுரன்செய்த குற்றமகல, சதாசிவம் திருவருளினுற் பூசைபுரிந்து ஏசுதல் நீங்கிச் சிருட்டியாதி முத்தொழில்கள் நடைபெறும்படி விளங்கினர். எ - று. (௭௨)

பண்டாசுரன்வதைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் சருக்கம் ௩௰-க்குத் திருவிருத்தம் ௩௯௦௦.

முப்பத்தொன்றுவது

அரிபிரமாதியர்பூசனைச் சருக்கம்.

எழுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

தாமரைத் தவிசின் மீதி ருக்குமறை யந்த ணற்குமொரு தண்டுழாய்
மாமு கிற்குமிடை வெஞ்செ ருக்கெழும லைந்து நின்றனர்ம லைந்தநாட்
பாம கட்கிறைவெ குண்டு வென்றிமகி டாசு ரப்பதகனைத்தரா
வாமு னைத்தலைபு குந்து நின்றெதிர்ம லைந்து வாவெனமொ ழிந்தனன்.

(இ - ள்.) ஒருகாலத்தில், தாமரைமலர்ப் பீடத்தின்மேல் வீற்றிருக்கும் வேதங்களையோதிய பிரமனுக்கும், ஒப்பற்ற குளிர்ந்துவாய்ந்த துளசிமாலைதரித்த சிறந்த மேகவண்ணராகிய திருமாலுக்கு மிடையே, கொடிய இறுமாப்புண்டாகப் போர்புரிந்து நின்றார்கள். அப்படிப்போர்புரிந்த காலத்தில், சரசுவதி கணவனு

டைய பிரமன் கோபித்து, வெற்றிபொருந்திய மகிடாசுரனென்னும் பாவியைப் படைத்து, தாவிச்செல்லும் யுத்தமுனையிற் சென்றெதிர்த்து நின்று போர்செய்து வருகவெனக் கூறினன். எ - று. (௧)

அன்ன தன்மையை யுணர்ந்த னன்பெயர்க ளாயி ரந்தழுவு சீதர
னுன்ன ரும்புலிமு கத்த ரக்கனை நினைப்பி னெய்துறவு ரைத்தனன்
மின்னு வாளெயிறு வெண்பி றைக்குலங் கார்ப்ப வெங்கனல்வி ழிக்குலந்
துன்ன ரும்பொறிபி றக்க வெம்புலி முகத்த னக்கடிகை தோன்றினன்.

(இ - ள்.) அவ்வகையினை, சகஸ்ரநாமதரனாகிய திருமால் தெரிந்துகொண்டு, நினைத்தற்கரிய கொடுமைகளையுடைய புலிமுகாசுரனை நினைத்தமாத்திரமே வரும்படி சொல்லினர். அப்பொழுது, மின்னுகின்ற வெள்ளிய பற்கள் வெண்மையாகிய பிறைக்கூட்டங்கள் போல் விளங்கவும், வெவ்விய தீயைச்சிந்தும் விழிக்கூட்டங்கள் அடைதற்கரிய தீப்பொறி சிந்தவும் கொடிய புலிமுகாசுரன், அத்திருமால் நினைத்த அந்தக்கணத்திலேயே உதித்தான். எ - று. (௨)

மாய னோடமரு டற்றி நின்றனன்ம ருப்பி வாநதயகி டாசுரன்
காய்சி னப்புலிநி சாச ரன்கமல நாத னோடமர்க டிந்தனன்
றீய ராமிவரு டைப்பெ ரும்படைசெ றுத்த தேவரையொ றுத்ததாற்
பரய வெண்டிரைநெ டுந்த ராதலமு லைந்த தும்பரயல் பாறினார்.

(இ - ள்.) கொம்புகளுயர்ந்த மகிடாசுரன் திருமாலோடு போர்புரிந்து கொண்டிருந்தான். கொல்லத்தக்க கோபத்தையுடைய புலிமுகாசுரன் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனுடன் போர்செய்தனன். கொடியோராகிய இவ்விருவருடைய பெருஞ்சேனைகளும், போர்செய்துகொண்டிருந்த தேவர்களைத் துரத்தியடித்தன. பரவிய வெண்மைதங்கிய அலைகளையுடைய கடல்சூழ்ந்த பெரிய உலகமானது சீர்குலைந்தது. தேவர்கள் வேற்றிடங்கட்கு ஓடினார்கள். எ - று.

செய்ய தாமரைம டந்தை நாயகன மர்க்கு டைந்தயல்சி தைந்தனன்
வெய்ய வெம்புலிநி சாச ரற்கமரு டைந்து வேதனும றைந்தனன்
வையமெங்கனுமா ந்தை கொண்டமரர் நெஞ்ச மஞ்சுறவ ருந்தினார்
தெய்வ வெண்கயிலை சென்றி ருந்துசிவ னுக்க ருச்சனைதி ருத்தினார்.

(இ - ள்.) செந்நிறந்தங்கிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகள் கொழுநராகிய திருமால் (மகிடாசுரனுக்குத்) தோல்வியெய்தி அயலில் மறைந்தோடினர். பிரமதேவனும் அப்படியே ... பொருந்திய ... புலிமுகாசுரனது யுத்தத்தில் அபஜயப்பட்டு மறைந்துபோயினன். உலகமுழுவதும் ... எய்து, தேவர்களும் மனதிற்பயமெய்த வருத்தப்பட்டார்கள். தெய்வீகந்தங்கிய வெண்மையாகிய திருக்கைலாயகிரியை யடைந்திருந்து சிவபெருமானைத் திருத்தமாகப் பூசித்தார்கள். எ - று. (௩)

சேவு யர்த்தவன ருச்சனைக்குரிய ராகி நாள்பலசெ லுத்தினார்
காவி யங்கணுமை பங்க னன்னதக ருத்து ணர்ந்துறம கிழ்ந்தனன்
பூவை மேனியன்மு தற்பெ ரும்புலவர் வைகு மத்தலைபு குந்தனன்
வாவு மன்பொடுமெ ழுந்து சென்றுளம்வ ணங்கி நின்றடிவ ணங்கினார்.

(இ - ள்.) இடபத்தைக் கொடியாக வுயர்த்திய சிவபெருமானை யர்ச்சிப்பதற்கு உரியவர்களாகிப் பலகாலத்தைக் கழித்தார்கள். அழகிய நீலோற்பலம் போலும் விழிகளையுடைய பார்வதிபாகராகிய சிவபெருமான் அப்பூசையைத் திருவுளத்துணர்ந்து மிகுதியாகக் களிப்பெய்தினர். காயாம்பூவையொத்த திருமேனியையுடைய திருமால் முதலாகிய பெருங்கடவுளர் வசிக்குமிடத்திற்செழுந்தருளினர். அப்பொழுது அவர்கள் அன்புடனெழுந்து நேரேசென்று மனத்தாற் பணிந்து நேர்நின்று திருவடிகளை நமஸ்கரித்தார்கள். எ - று (௫)

என்னை யித்தலையி ருந்து நும்பதமி ழந்து நம்பதம்வ ணங்கினீ
ரன்ன செப்புதிரெ னத்த னித்தழல்வி ழிப்பி ரானருள வன்னவர்
மின்னெ யிற்றுயிரு தக்கொ டுந்தலைவர் வெம்மை யாவையும்வி ளம்பினார்
நன்னு தற்கொடியி டத்து முக்கணுந டத்தி னான்மறியி டத்தினான்.

(இ - ள்.) ஒப்பற்ற நீவிழியையுடைய சிவபெருமான், தேவர்களே! நீங்கள் உங்கள் பதவிகளையிழந்து இவ்விடத்திலிருந்து நம்முடைய பாதங்களைப் பணிந்தீர்கள். யாதுகாரணம்? அதனைச் சொல்வீர்களாகவென்று திருவருள் செய்ய, அத்தேவர்கள் மின்னுகின்ற பற்களையுடைய கொடிய அசுரத்தலைவர்களது கொடுமைகளெல்லாவற்றையும் சொன்னார்கள். மானை யிடக்கரத்தேந்திய சிவபெருமான் நல்ல நெற்றியையுடைய பூங்கொடிபோல்வாளாகிய உமாதேவியார் பால் தமது திருவிழிகள் மூன்றையுஞ் செலுத்தினார். எ - று. (௬)

அக்க ணத்தவண்மு கத்து நின்றுமுரு மொத்து வந்தவ தரித்தனள்,
மிக்க வெம்படைக்க ரங்க ளோன்பதினி ரட்டி கொண்டனள் வெளிப்
பட, முக்க ணற்பரசு துர்க்கை யென்பணிமொ ழிந்தி டென்றனள்
பொழிந்தகார், மைந்த ளத்தனொரு கோப வாளரிவ ழங்கி யங்கிலவ
ழங்குவான்.

(இ - று.) அக்காலத்தில் அவ்விறைவி திருமுகத்தினின்றும் இடியைப் போல வந்து பிறந்தனள். வலிமைமிகுந்த ஆயுதங்களேந்திய பதினெட்டுக் கைகளைத்தாங்கித்தோன்றி, திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானைத் துதித்த துர்க்கையானவள் அடியாளுக்கு யாதுகட்டளை? திருவாய் மலர்ந்தருள்கவென்றனள். கரியமேகம்போலும் ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமான், கோபந்தங்கிய ஒருவாட்படையை யநுக்கிரகித்து அப்பொழுது அவளுக்குச்சொல்லுகின்றனர். எ - று. (௭)

வெம்பு வெம்புலிமு கத்தி னான்மகிட வெந்தொ ழிற்கொலைய ரக்கனு
மும்ப ரோடரிம லர்ச்ச ரோருகனு லைந்து தம்பதமி ழந்தனர்
செம்பு னற்பட வவர்ச்செ குத்திவர்சி றக்கு மப்பதம ளித்தியென்
றம்பி கைக்கிடம ளித்த நாயகன ளித்த னுந்தழல்வி ழித்தனள்.

(இ - ள்.) கொடிய கோபங்கொண்ட புலிமுகாசுரன், வெவ்விய கொலைத் தொழில்புரியும்மகிடாசுரனுமாகிய இவர்களால், தேவர்களும்திருமாலும் தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் பிரமனும் வருந்தித்தங்கள் பதவிகளை யிழந்தார்கள். உதிரப்பெருக்குண்டாக அவ்வசுரர்களைக்கொன்று, இத்தேவர்கட்குரிய சிறந்த பதவிகளை யெய்தும்படி கொடுப்பாயாகவென்று, உமாதேவிக்கு வாமபாகமுதவிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளவும், துர்க்காதேவி தீயெழவிழித்துப் பார்த்தனள். எ - று. (௮)